

ഭാഗ്യം.

അതിശ്രീ ഉണ്ടവഴികൾ.

അമ്മകത്താ:—

സി. എസ്. സുമംഗലാഡോപാറി എം. എ.

PUBLISHED BY

ക്ലോപ്പിംഗ് കെസ്റ്റ് 500

സ്വഭാവ രഹ പ്രഭാ അസ്സ്,

കായംകുളം

1111.

വില അംഗ 12

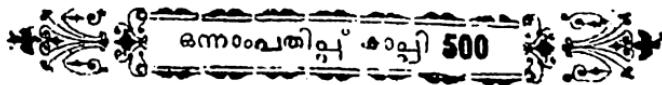
ബോർഡ്.

അതിശ്രദ്ധിച്ച ഉള്ളവഴികൾ

റമ്മകത്താ:—

പബ്ലിക്കേഷൻസ്. സുമംഗലാക്കട്ടേരാറി എം. എ.

PUBLISHED BY

സ്വഭാവം തന്ന പ്രഭാ അസ്സ്,
കായംകുളം

111.

വില അനു 12

സംഗതിവിവരം.

	പട്ടിക
1. ശരിയായ അറുരംഭങ്ങൾ	1
2. ചേരപ്പെടുത്തികളും തൃത്യങ്ങളും	14
3. പ്രധാനസങ്കേതങ്ങൾ ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ജയിക്കകൾ	29
4. ഭാരതിരാക്രണം	41
5. പ്രധാന പരിത്യാഗങ്ങൾ	56
6. അനകന്ത	77
7. ക്ഷമാർഹണം	
8. ഗ്രാമക്ലാസി	108
9. ശാഖപതാഴുറാഡം	134
10. മെഴനം	140

ബന്ധ.

അതിനുള്ള വരവഴിക്കും

സരാശായ ആറുംഭാദ്യം

ജീവിതം മഴവൻ അതരംഭാദ്യകൊണ്ട് നിരന്തരിൽ ക്കും. അപാര ചിവാസന്ദരം, മനിക്രമങ്ങളോടു, സകല മനഷ്യങ്ങളും ഒപ്പിൽ വയ്ക്കുമ്പുണ്ട്. അതരംഭാദ്യിൽ അധികവും വളരെ ചെറിയ ബന്ധത്തു; അവ മുമ്പാളിൽ നിന്നും അതയിട്ടാണ് ഫരാനന്നതു; മുന്നാൽ വാസ്തവ തിരിൽ അപാര ജീവിതരഥിൽ ഏറ്റവും മുച്ചപ്പെട്ട സംഗതികൾ ആകും.

നമ്മുടെ മുച്ചപ്പെട്ട മുച്ചു വസ്തുക്കളും എയും അതരംഭാദ്യം ഏതു ചെരുതായിട്ടാണുന്നതു ഓക്കേക്ക. ലേറ്റുക്കത്തിൽ ഉള്ളതിൽ ഏതുയും വലിയ ആരം ആളും ഒരു വിട്ടിലിന്നുടീ ചാടികടക്കരാത്തക്ക ഒരു ചെറു ഉഠരായിട്ടാണു മുച്ചപ്പെട്ടതു; ഒരു പ്രത്യേകപ്പൊലും വൈഴളപ്പോക്കം ഏതാനം മഴത്തുകിക്കൊണ്ടാണു. അതരംഭിക്കുന്നതു; അതയിരുന്നു കൊല്ലുത്തെ കുലവർഷക്കാരും ഏററിട്ടും കുലക്കംകുടാതെ നില്ക്കുന്ന വയരങ്ങൾ വരിക്കും ചെറിയ വിത്രുകൾ ആയി ആണു. അതും യോജാത അക്കലെ ഏറിയപ്പെട്ടുന്ന തീക്കുളിക്കുന്നതിനു കാരണമായിരിക്കുന്നു.

ഈപ്പകാരംതന്നെ മാനസിക ലോകത്തിലും ഏതുയും മഹത്തായ കാര്യങ്ങളിൽ അതിലുംകൂടായ അതരംഭാദ്യിൽ

നിന്മാണം ഉണ്ടാകുന്നതു് എന്ന ആരുദ്ധരാവിച്ചും കാണും. ഒരു ലഘു വായ മനോഭാവം ചിലപ്പോൾ അംഗൃഹയും കുമായ ഒരു സംഗതി കണ്ടപിടിക്കുന്നതിനോ വളരെ വിശ്വേഷപ്പെട്ട ഒരു കവിതയുടെയോ ചിത്രത്തിന്റെയോ മറ്റൊരു ശില്പവസ്തുക്കളുടെയോ അതു ബിംബവത്തിനോ കാണുമാണി അവിച്ചേരും; ഒരാഴ്വട നാവിൽ നിന്നു വീഴുന്ന ഒരു ചൊവിയ വാക്കും ലോകവരിത്തതിനോ അതു കൂണം മാററിമറി ചേരും; ഒരു പരിത്രഖാപിച്ചാരം ലോകം മുഴുവൻ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുന്നതുകും ഒരു ശക്തിയുടെ വ്യാളിക്കു്, ഇടയാളിയും കാണും; ഒരു ക്ഷണിക്കായ ഒരു പാപല്പരം, അതുംപോലെ തന്നെ, ഏതുയും കഴം:രാധയ കുററാദാർമ്മം മേഖലാവായും കാണും.

ഈ അപദേശം അതുരംഭജ്ഞിക്കുന്ന മുഖ്യത എത്രതുനാളിമാണെന്നു് അതുവരക്കില്ലോ അതുലാഭവിച്ചുവരും? ഒരു അതുരംഭത്തിൽ എത്രതുനാളിലും കാണും അനന്തർ ബിച്ചു'ട്ടുവരുന്നു്' അതുക്കും മുഖ്യവാനും അവരും അരിവുവരും? അവരും പ്രതിനിശ്ചം എത്ര അതുരംഭജ്ഞിയാണു് ഉണ്ടാക്കുന്നതുതന്നു്' നിങ്ങൾ അഡിയും അരിയുന്നവരും? അവരും സാരത്തെക്കരിച്ചു മുഴുവൻ നിങ്ങൾ അദിയും മനസ്സിലാക്കാവുന്നവരും? ഇല്ലെങ്കിൽ അതും അതു ഗണ്യമായി വിചാരിക്കാറില്ലെന്നത് പരമാനന്ദപദ്ധവിക്കും ഇടവഴികളിൽ കുടി നമ്മൾു് അല്ലെന്നു, അതുംലാഭനാശവും സഖ്യവിക്കാം.

ഒരു അതുരംഭം ഒരു കാരണമാണു്. അതുകയാൽ അതാ നെ തുടന്നു് ഒരു കാണ്ണം പലേ കാണ്ണം എല്ലാ ഉണ്ടാകുന്ന തും, അതു കാണ്ണം മാ കാണ്ണം അജ്ഞാദ്വൈതം എല്ലാജ്ഞാദ്വൈതം അതു കാരണത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ തന്നെ അതുവിരിക്കുന്നതും നിശ്ചയമാണു്. പ്രമദ പ്രഭത്തിയുടെയോ പ്രമദമാബേഗത്തി

ನೇರಣ್ಯೋ ಸ್ವಪ್ನಾಬಹಿತಿಗಿನ್ನು ಹಲವಾಗಿಕೂಡಿದ್ದೀರ್ಥ ಸ್ವಪ್ನಾವ್ಯಂ ವಿಲ್ಲುಫ್ಲೋಫ್ರೋ ಗಳನ್ನಿಹಾರುವಾಗಾಗಿನ್ನು'. ಈ ಅಗ್ರಹ ತತ್ತ್ವಿಗೆ ಈ ಏಂಬಸಾಗಿದ್ದೋ, ಷಟ್ಕಂತದ್ದೇ ಹಾ, ಸಾಂಪ್ರದೇಶ, ಉತ್ತರಾಂಶದ್ದೇ ಎಂಬ್ಲೋಫ್ರೋ ಉಣಿ'. ಈ ಪದಿವಾಗಿಯ ಈ ವಚಿಹಿಂಧಾಕ್ಷಯಂ ಈ ವಚಿ ಈ ನಿಂತ್ತಿಷ್ಟಾಖಾಯಾಂತರದ್ದೇ ನಾಯಿಕಿಗಳಿಗಾಗಿ ತ್ವರಿತ ಮಾರ್ಪಾಯಾ ಲೆ ಈ ಕ್ರಾಂತಿಗಳಿಗೆ ಹಲವಾಗಿಕೂಡಿಲೇವಾಕ್ಷಯಂ ಅಗ್ರಹ ಹಲವಾಗಿ ಈ ಸ್ವಂಭೂತಿಯಿಂದಲ್ಲಿಂದ ನಾಯಿಕಾಗಳನ್ನು.

ಅಗ್ರಹಾಂಶದ್ದರಿಂದ ಶರಿರಾಯತ್ತಂ ತತ್ತರವಾಯತ್ತಂ ಉತ್ತರಾಂಶದ್ದರಿಂದ ಪರಿಷ್ವಾಯಾಯತ್ತಂ ವರ್ಣಾಂಶದ್ದರಿಂದ ಅಂವಾಯಾಯತ್ತಂ ರಿಷ್ಟಿಕಣಾಯತ್ತಂ ಉತ್ತರಾಂಶದ್ದರಿಂದ ಅತ್ಯಲೋಪಾಯತ್ತಂ ಇತ್ತಂ ಪ್ರವರ್ತತಿಕಣಾಪಕ್ಷಾಯತ್ತಂ ತತ್ತರವಾಯತ್ತಂ ಅಗ್ರಹಾಂಶದ್ದರಿಂದ ವರ್ಣಾಂಶದ್ದರಿಂದ ಅತ್ಯಲೋಪಾಯತ್ತಂ ಉತ್ತರಾಂಶದ್ದರಿಂದ ಅಂವಾಯಾಯತ್ತಂ, ಅಂವಾಯಾಯತ್ತಂ ದೋಷಾಪಾಲಾಂಶದ್ದರಿಂದ ಸಾಕಾರ್ಪ್ರಾಂತರ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಪಾಲಾಂಶದ್ದರಿಂದ ಅಂವಾಯಾಯತ್ತಂ ವಿಷಾಂಶದ್ದರಿಂದ ನಿಂತ್ತಿಷ್ಟಾಖಾಯಾಯತ್ತಂ ಈ ಕ್ರಾಂತಿಯಂ.

ನಿಂತ್ತಿಷ್ಟಾಖಾಯತ್ತಂ ಡಂಗಾತ್ತಿಲೆವಾ, ಅಯಿಕಾರತ್ತಿಲೆವಾ ಇಂದ ರೈಪ್ರಾಂತರ—ನಿಂತ್ತಿಷ್ಟಾಖಾಯತ್ತಂ ಇಚ್ಛಾಯೀಗಳಲ್ಲಾತರ—ಅಗ್ರಹಾಂಶದ್ದರಿಂದ ಉಣಿ'. ಅನ್ನ ನಿಂತ್ತಿಷ್ಟಾಖಾಯತ್ತಂ ಚೂಡಿ ಮೊಕಾರಿಲ್ಲ, ಮರಿಯಿಲ್ಲ ಮರಿಯಿಲ್ಲಂ ಸ್ಯಾಮಿತಿವಿಷಯಾಗಾಯಾಂಶ'. ಅಸ್ತ್ರಕಾರಧಿಷ್ಟ ಅಗ್ರಹಾಂಶದ್ದರಿಂದ ಜಿವಿತಿಗೆ ವಿಷಯಾಗಾಯಾಂಶ. ನಿಂತ್ತಿಷ್ಟಾಖಾಯತ್ತಂ ಅಯಿಕಾರತ್ತಿಗಳಿನ್ನು, ಡಂಗಾತ್ತಿಗಳಿನ್ನು ಅಯಿಗಳಾಗಿಷ್ಟಿಂದ ನಿಂತ್ತಿಷ್ಟಾಖಾಯತ್ತಂ ಜೀವಿತತ್ವಾತ್ಮಕಾರಿಗಳಾಯ ಮಿಶ್ರಪಾಲಗ್ರಾಂ ವಿಲಕ್ಷಣತ್ವಾಯ ಮೇಲ್ತುತ್ತುತ್ತಿಷ್ಟಾಖಾಯತ್ತಂ ಅಗ್ರಹಾಂಶದ್ದರಿಂದ ಜಿವಿತಿಗೆ ವಿಷಯಾಗಿಷ್ಟಾಯ ಮತಿ. ಇಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಹಾಂಶದ್ದರಿಂದ ನಿಂತ್ತಿಷ್ಟಾಖಾಯತ್ತಂ ಸ್ವಪ್ನಾಬಹಿತಿಗಳಿನ್ನು ಲುಂ ಪ್ರವರ್ತತಿಹಿಷ್ಟಿಲ್ಲ—ನಿಂತ್ತಿಷ್ಟಾಖಾಯತ್ತಂ ಕಟನ್ನಾಪ್ರಾಂತಿಕಾಗಾ ಅಂತರಾಂಶದ್ದಿಲ್ಲ ಅವಾಸ್ಯಾನಾತ್ಮಕಾಗಿಷ್ಟಾಖಾಯತ್ತಂ ನಿಂತ್ತಿಷ್ಟಾಖಾಯತ್ತಂ ಮಂಸಪರಿಷಿತಿಗಿಳು—

നിങ്ങളുടെ ദീവസരന്തര രഹിഷ്ട നടപടികളിലും — എന്നറേ ണാ ചുങ്കത്തിൽ നിങ്ങൾ ആക്ഷണ്ടുചേരാലെ മുന്നമില്ല തന്നോ, ഭോഗ്യവിളിത്തോ ആയ നിങ്ങളുടെ ജീവിതലോക ത്തിൽ തന്നെ കാണുമ്പുട്ടനവയരെ.

ആനന്ദായമായ ശ്രീ പിതരത്ത് ആത്മഹിക്കന്നതിൽ ആദ്ധ്യാത്മികക്കാഡ്യൂം ശ്രദ്ധയായി ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും ആയ ഏറ്റവും ലാഭം പാഠ ആരംഭിക്കുന്നിൽ ഒന്ന് നാം ഒരോ ദിവ സദ്ഗത്യും ആരംഭിക്കുന്നതു, അതായും, ഓരോ ദിവസ തുടങ്ങാ ജീ പിതരത്ത് ആരംഭിക്കുന്നതും എസ്പ്രാന എന്ന ഇതാണോ.

ഓരോ ദിവസതേയും നിങ്ങൾ ദ്രോജനയാണോ എന്ന രംഗിക്കുന്നതു? എപ്പോഴും നിങ്ങളും ഉന്നൻം എന്നീക്കന്നു? നിങ്ങളുടെ ദിനാഴ്വരജാഞ്ചേ നിങ്ങൾ എങ്ങനെന്ന ആരംഭിക്കുന്നു? ഒരു പത്രം വിവസതിലെ പരിഹ്രണജീവിതത്തിലേ കൂർ നിങ്ങൾ എറ്റവും മനോഭാവഭ്രാന്തയാണോ പ്രവേശിക്കുന്നതു? ഇ പ്രധാനപ്പെട്ട വോദ്ധാരംക്കും നിങ്ങളുടെ എ പഠാരംകും എന്തും ഉത്തരാജ്ഞാണോ നിങ്ങൾക്കും പറയാൻ കഴിയുന്നതു? സുഖമോ അസുഖമോ അധികവും ഒരു ദിവ സത്തിന്റെ ശരിയാഭോ തന്റെരായും ഉള്ള ആരംഭത്തെ യാണോ ആ തു രാഥ്രിക്കിടക്കുന്നതും എന്നാം എല്ലാ ദിവസതേതും ബുദ്ധിപൂർഖരായി ആരംഭിക്കുന്നവക്കും സുഖകരവും രഹ്യവും ആയ ഫുജാദം അതാളും ദിവസം ഉണ്ടാക്കും ജീവിതം ആക്ഷുപ്പാരട നമ്മുടെ ആരംഭംശേരായ പരംാന്നഭാവ സ്ഥാക്കിനിന്നും അധികം സ്ഥാപ്പനത്താവിധത്തിൽ ദിവിക്ക യും ചെയ്യുന്ന എന്നാം നിങ്ങൾക്കും കാണാം.

അതിരാവിഭാ ഉന്നൻനീക്കക ഫുന്നാതു് ദേ ദിവസത്തിന്റെ ശരിയും.പദ്ധതിയും ആയ ആരംഭമാണ്. നിങ്ങളുടെ ലഭകിക്കുത്തുക്കാരംകൂടും അനുഭവമുണ്ടോ എന്നീക്കന്നാതു് ആവല്ലെന്നിൽപ്പുനിതനാലും, അംഗും ഒരു.കൃത്യമായി കരതുകയും, തന്റെ അരംഭിക്കുയും.ചെയ്യുന്നതു് ബുദ്ധിപൂർവ്വകമായ പ്രസ്തിയാക്കണ. നിങ്ങൾ ദിവസങ്ങളും വലംറിന്തജു് വശഗദയി ആരംഭിക്കുന്നപക്ഷം, നിങ്ങളുടെ ഇച്ചാരകതാ ചേയും മന്ത്രക്രിയയും ശരിരംക്രിയയും പ്രോഷിപ്പിക്കിയും ദ്രവ്യാസ്ത്വത്തുകയും ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നതാണെന്നും അത്രമാറ്റം ഇല്ലായ്ക്കു അമാവാ തോന്തിയവാസം നിശ്ചയിച്ചായും. നിർഖരാജത്തിനു കാരണമാണ്. നോം പുതതന്നാതുവരെ കിട്ടുന്നവരുടെ ആളുകൾക്കും ദരിക്കാലം ആസന്നതയും, സംഭാഷണം, ഉജ്ജർച്ചയും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല; നോമരിച്ചു് ശ്രീമൃകാവത്തിനും, ഉണ്ണായി പ്രമില്ലായും, ശക്തിക്കുരഞ്ഞും, വീഞ്ഞഹാനിക്കും, ദശാവിനക്കരിക്കും, സകലവിധത്തിലും ഇള്ളി അസുഖവാസമകുംകും അവർ ഇരയായി ഭവിക്കുന്നു. ഇശാക്കന്ന അവർ അവക്കുടെ തോന്തിയവാസത്തിനു് [ടെക്കേണ്ട പ്രായഗ്രാഹിതം. എന്നാലും മദ്ധപാനി വാസ്തവത്തിൽ അംഗങ്ങൾ നോന്നാശക്തിക്കൊള്ളും ക്രമേണ തകരുന്നു, നാലോപ്പിക്കുന്നു; മല്ലും ആ ശക്തിക്കൊള്ളും ഉള്ളിവിപ്പിക്കുന്നു, എന്നും വിശ്വാസതിനും ദേവത ദിവസം തോന്നും വേണ്ടഭാരത കട്ടിക്കുന്നതുപോലെ, പുലച്ചു് കിടക്കയെന്തി നിന്നു് എന്നീക്കാശത കിടക്കുന്ന സുഖവും അംഗരും അവക്കുടെ അവക്കുടെ കാരണമായി ഉണ്ടാകുന്നു

ആ ശാ ഭൂവാവസ്ഥകൾക്കും, ബഹുമാനിക്ക രംഗങ്ങൾ, രോഗങ്ങൾക്കും തീർപ്പുകാലവിത്രമണ്ഡലം പറവിയെന്നുണ്ടാവുന്നതും അതുവശ്യജാണം ഉറച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നു. കാമചാരിത്ര്യുടെ അനുകൂലങ്ങളായ പ്രവർത്തികൾ അവനെ അതുഭൗതാഖ്യം ദയക്കിക്കൊള്ളുന്നതാണ്. ഇതു സാധ്യാരണാഭായ ദ്വൈലിഖണായ എത്ര വലിയനൃജീവാണും തന്മാർക്കും ഉണ്ടാക്കുന്നതെന്ന് സ്രൂക്കിക്കും പ്രത്യഷ്ഠാനം അനേകം അററിയുന്നില്ല. മന ഔക്തവിജ്ഞാ ദേഹം അതി ഇം നാജ്ഞാപ്പെട്ടു; ഏഴാറ്റും സമ്പത്തം നാജ്ഞപ്പെട്ടു; അററിവു നാജ്ഞപ്പെട്ടു, സുവിംഗ ഷുപ്പെട്ടു.

അരുകയാൽ രാവിലെ ഉന്നന്നൻനീച്ചു⁹ ദിവസത്തെ അതുരംഭിക്കുക. അതുകൊണ്ടു¹⁰ പ്രത്യേകം അതുവശ്യം നോമം ഇല്ലെങ്കിൽ ഇര്ക്കുക്കേണ്ടി, അതിനെ വകവങ്ങുണ്ട്. രാവിലെ എണ്ണിക്കുക, എന്നിട്ടു¹¹ പ്രത്യേകിയുടെ മജനാധാരത്തെ കാണാനുത്തിനായിട്ടു¹² എക്കിലും പത്രക്കൈ ഒരു വെറിയ സഖാരി പുരപ്പെട്ടു. അപ്പേക്ഷിക്കി നിങ്ങളുടെ തോട്ടങ്ങളിൽ തന്നെ ചുററി നടക്കുക. അപ്പോറം നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ഉണ്ണാമവും നവത്രവും, അതുനാമവും, സദവ്യാപരി ഒരു മനസ്സുമാധ്യാനവും തോന്നുന്നതാണും. ഇതു¹³ നിങ്ങളുടെ ആ ഗ്രൂമത്തിന്റെയാരം ഇം മതിയായ ഒരു പ്രതിഫലമാണെല്ലോ. ഒരു നാശത്തു മരീറായ നാലു ഗ്രൂമത്തിന്റെ ഇടക്കാക്കം. ഒരു ആരം രാവിലെ എണ്ണിറുക്കൊണ്ടു¹⁴ ദിവസത്തെ അതുരംഭിക്കുന്ന പക്ഷം അതിനു മരീറായ ഉദ്ദേശ്യവും ഇപ്പേക്ഷിക്കിലും നില്ക്കുന്നും യ പ്രഭാതവേഷ തന്റെ മനോഭന്നമ്പല്ലത്തിനും നിർബന്ധാധാരായ അലോചനകൾക്കും അനുകൂലമാണെന്നും, തന്റെ പ്രശാതസഖാരം തന്നെ കാഞ്ഞങ്ങളെ തുടർപ്പായി അഴലാചിക്കണ്ണാനിനും തന്മുഖം ജീവിതത്തെ ആതിൽപ്പെട്ട സം

గనිකුතුයුം തന്നെയും തന്റെ കാർണ്ണ പദ്ധതിയും സ്വ-ജീവനിലോ അ തെളിവോടെ കാണാനതിനും ശക്തനാക്കിത്തീക്ഷ്ണമെന്നും അവൻ കാണം. അങ്ങനെ ക്രമംകൊണ്ട് അവൻ തന്നെ നേരിട്ടന ചാരാ'പ്രധാസങ്ഗമേയും ഭാവംക്കപ്പേരും ബുദ്ധിപൂർവ്വകാരായും ദുർഘാഗ്രായും ശക്തിയോടും നേരിട്ടനതിനും തന്റെ മനസ്സിനെ സന്നദ്ധമാക്കുന്നതിനും പൊരുത്തപ്പെട്ട ത്രഞ്ഞനതിനും ആര്യിച്ചനെ അതിംവിലെ ഉന്നന്നംണിച്ച തട്ടക്കുടിനാണ്.

പ്രഭാതഃവള്ളകിൽ ഒരു ഇംഗ്രേറിഗ്രാസവും ഒരു ദ വ്യനിസ്ത്രിപ്പുതിയും ഒരു അവാവുമായ നിർവ്വതിയും സർവ്വത കാണാനാണ്. ദുർഘാഗ്രായേന്നോടും ഉറപ്പോടും രാവിലെ പുത്രുവലിച്ച ക്രൈ എറിംഗ്രൗം സന്നദ്ധതയോടെ പ്രഭാത സ്വന്തനെ എ തിരഞ്ഞകാനായി ഒരു കുന്നിൻ മുകളിലേയ്ക്കു കയറുന്നവൻ ആ സ്പാഡുവംമുളം പരാമാനങ്ങവും സത്യവും ആ ഓ പവർജ്ജനകളും മുകളിലേയ്ക്കു വരുമ്പര മും കടന്നുപോകുന്നതാണ്. ദിവസതിനും ശരിയായ ആരംഭം, രാവിലെ ക്രഷണസമയത്രും നമ്മുടെ ഗ്രഹം മുഴുവൻ പ്രകാശിക്കുന്ന ഒരു പ്രസന്നതയും മന്ത്രപ്പാട്ടും നമ്മിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ആ ദിവസതെത്തു തൃപ്തിപ്പാട്ടം പാനികളിൽ ദുർമ്മനസ്തയോടും വിശ്രാസചുവർമായും ആരംഭിക്കപ്പെട്ടുകയും ആ ദിവസം മുഴുവൻ നേരിയായി കഴിച്ചുകുട്ടനതിനും സംഗതി ആകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ പദ്ധതി, ഒരു മാതൃത്വിൽ, ലാഭരാ ദിവസതെത്തയും ഒരു പുതുതായും അധികം ബുദ്ധിപൂർവ്വകവും ഉത്തമവും ആയ സ്ഥിതിയിലും ആലോഹികയും, പ്രവർത്തികയും ജീവിക്കയും ചെയ്യുത്തുക്കാണും അവൻ അഭ്യന്തരിക്കാം.

ഇന്നാലെത്തെ പാപകമ്മങ്ങളേയും തെററക്കേള്ളും ശാത്രംവിചാരിച്ച് വിചാരിച്ചു് ഇന്ന ശരിയായി ജീവിക്കും നജ്ഞ ശക്തിയെയും മനസ്സിനേയും നശിപ്പിക്കാതെന്തു്. ഇന്ന ലഭിത പാപകമ്മങ്ങൾ ഇന്ന പരിഗ്രാമമായി ജീവിക്കുന്ന തിന്റെ നിങ്ങൾക്കു പ്രതിബുദ്ധമായി നില്ക്കുമെന്ന വിചാരിക്കുന്നാൽ തെരാണം. ഇന്നാലെത്തെ ദിവസംതെ ശരിയായി ആരംഭിക്കുക, എന്നിട്ട് നിങ്ങളുടെ കഴിവെന്തെനിവസജ്ജിലെ പാചുവാസങ്ങളുടെയും അനുഭവങ്ങളുടെയും സഹായത്തോടുകൂടി അതിനെ കഴിഞ്ഞ ദിവസാംശുഭരണിലേക്കാൽ ഫ്രെഞ്ചു ചുതരമായി നയിക്കുകയും ചെയ്യു്. പരക്കു നിങ്ങൾ ആ ദിവസത്തെ ശരിയായി ആരംഭിക്കാതെപക്ഷം അതിനെ ഫ്രെഞ്ചുതരമായി നയിക്കുന്നതിനെ നിങ്ങൾക്കു് കഴിയുന്നതല്ലു്. ഒരു ദിവസത്തിന്റെ സ്ഥിതി മുഴുവൻ അതിനെ ആരംഭിക്കുന്ന മാർഗ്ഗം തെത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.

വഴിരെ മുധ്യാന്തരപ്പേട്ട മരുരാജു ആരംഭിച്ച വല്ല ചുമതലയേറിയ ഒരു പ്രത്യേക പ്രവൃത്തിയുടെ ആരംഭമാകുന്നു. ഒരാൾ ഒരു മുഖംപണിക്കു് ആരംഭിക്കുന്നതു് എന്നിനെ യാഥാന്നമനോക്കും. ആല്ലെന്നായി അഭ്യാസം ആ കെട്ടിടത്തിന്റെ ഒരു പൂർണ്ണ ഉണ്ടാക്കും. എന്നിട്ട് അതിന്റെ അ ടിസ്യൂനം മുതൽഓരോചില്ലും സംഗ്രഹിക്കും ആ പൂനിനെ സുക്ഷ്മായി അനുഗമിച്ച് പണിയിക്കുന്നതിനു് ആരംഭിക്കും. അഭ്യാസം ശരിയായ ആരംഭത്തെത്തുകൾിച്ചു് തുംബിനുനായിരിക്കുന്നപക്ഷം—ശരത്യത്രു് ശരിയായ കണക്കുനുസരിച്ചു ഒരു പൂർണ്ണ ഒരു പൂർണ്ണ രയാറാക്കി ആരംഭിക്കാതെപക്ഷം ആ വേദായാൽ അഭ്യാസിക്കു് വഴിരെ നംജ്ഞം സംഭവി ക്കുയും, അ

യുദ്ധത കെട്ടിടം മുടിഞ്ഞു പീശാതെ പുത്തിയാകനാപശി
വും അതു ഉറപ്പില്ലാത്തതും ദംഗിയും സുവബ്ദം ഇല്ലാത്തതും
ആകിത്തിര്ക്കയും ചെയ്യുന്നതാണ്. മുഴ നിഷ്ഠം എല്ലാ
പ്രധാനസംഗതികൾക്കിം ദയവോചവ പറയുന്ന നാശാം.
ശരിശായ ആരംഭവും നാശാമതായിരുന്നു ഇവ്വരു കാഞ്ഞവും
കാഞ്ഞനിശ്ചയമണ്ണതിന്റെവണ്ണ മാറ്റാണെങ്കിൽ നിർദ്ദേശിച്ചു' മ
നന്നുകൊണ്ടു' വിവരങ്ങൾ ദയപ്പാൻ തയ്യാർച്ചചെയ്യു ആണ്.
അലക്കൂറ്റും ഉള്ളാസിനവും ആരു ഫലാക്കട്ട, അവ്യവസ്ഥ
യും വെട്ടിപ്പുകേട്ടം ആകട്ട അതുതാരെ ബി സമ്മതിക്കുന്നു
സ്വീകരിക്കുന്നു ചെയ്യുന്ന തല്ല. അവർ കഴപ്പുവും ബഹ
ജിവം ചേന്ന് സവർത്തനയും ഉന്നമുലനും ചെയ്യോ; അമേഖ
കഴപ്പത്തിൽ ഉന്നമുലനും അന്തം വിച്ചിരിക്കുന്നു. എല്ലാ
കാഞ്ഞത്തിലും കുമത, നിശ്ചിതാവസ്ഥ, ഉദ്ദേശം മുഴ മുന്നം
എല്ലാക്കാലത്തും എല്ലായിടത്തും സാല്പംശക്തിയുള്ള ഉപക
രണ്ണങ്ങളാണ്. തന്റെമല്ലാത്തതിയിൽ മുഴ കണക്കൊരുത
തത്പര്യാദായി വകുവയ്ക്കാതിരിക്കുന്നവൻ ഉടനേ, സ്ഥിരത, പ
രിപ്പംന്നുത, വിജയം മുഴ മുന്നിനേയും ഇപേക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്
ചെയ്യുന്നതും.

യമാക്തമം അനന്തരമിക്കുന്നതിനും നല്ലവള്ളും ആവീക
രിക്കിപ്പുട ഒരു പ്ലാൻ മനസ്സിലില്ലാതെ ആരൈക്കിലും ദയ
വ്യാപാരം തുടങ്ങുന്നതായാൽ അവൻറെ ഗ്രാമങ്ങൾക്കും തുട
ച്ചേരു പ്രസ്താസാദ്യാജ്ഞതയോ ഇല്ലാതിരിക്കുന്നും; വ്യാപാര
കാഞ്ഞങ്ങളിൽ അവനും തോൽവി പാരുകയും ചെയ്യുന്നതാ
ണും. ഒരു മഹിനിമംഘാത്തിയിൽ അന്തിമിക്കേണ്ണ നിയമ
ങ്ങളിലും ഒരു വ്യാപാരകാഞ്ഞം ആവീകരിച്ച എൻ്റെപ്പുട്ടതു
നാതിലും അവശ്യം യോജിക്കും. ഒരു നിശ്ചിത പ്ലാൻ
ഇണ്ടായിരുന്നാൽ നമ്മുടെ ഗ്രാമങ്ങളിലും പറ്റപ്പെട്ടയോജ്യത

ബോട്ടുടി ഇടിക്കം; പരസ്യരയോജ്യതയോട് കൂടി അമിച്ചു തു നല്ലവെന്നും ദേശജിപ്പുള്ളിവയ്ക്കും ക്രമതയോട് കൂടിയവയ്ക്കും ആരു ദാഹാരം ഉണ്ടാക്കം— ഓതായതു സമാപ്പി, പുണ്ണം, വിജയം, ആനന്ദം ഇവയെല്ലാം ഉണ്ടാക്കം.

ശില്പവേദകളും, വ്യാപാരങ്ങളാലികളും മാത്രമല്ല സകല വിധ കാർത്ത്യങ്ങളിൽ ഈ ഭേദമുറഞ്ഞ നിയമത്തിന് ഉംപെട്ടു നാം. ശില്പംസംഖ്യയിച്ചും വ്യാപാരംസംഖ്യയിച്ചും ഉജീ ഉദ്ധരണം മാത്രമല്ല, എല്ലാ വിധത്തിലുള്ള ഏപ്പോഴുമുണ്ടാക്കുന്നതു നിയമത്തിന് ദീപ്തിദൃപ്തിനാം. ഗ്രാമക്കാർഷികൾ പുസ്തകവും, ചിത്ര കാരണക്കൾ ചിത്രവും, വായി യുടെ പ്രസംഗവും യത്രനിംഫിതാവികൾക്ക് ഒരുവും, ദേവനാ നായകക്കൾക്ക് യുദ്ധവും എല്ലാം മനസ്സിൽ അഭ്യാസ്യമായി ആലോചിച്ചു മാറ്റുന്നിന്നും ചെയ്തിട്ടാക്കാം. അവ പ്രദേശ ശിക്ഷവാർ ആരംഭിക്കാനും. അതു നാനപ്പിക മാറ്റുന്നി ശ്രദ്ധയത്തിന്നും ദേശജിപ്പും ഭൂമതയും പൂജ്യതയും അനുസരിച്ചായിരിക്കണം ആ ഉദ്ധരണത്തിന്നും വാസ്തവികവും അന്തിമവും ആരു വിജയം.

മറ്റൊരുക്കാർത്ത്യത്തുടെ ഭാടകവിൽ ബുദ്ധിപരിഹരായ ആളുകൾ നിന്നും ആരംഭിക്കുന്നതു തിരിക്കുന്നുണ്ടും അതു പ്രത്രക്ഷണങ്ങളും സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും കൂടിച്ചേരുന്നതു കൂടിച്ചേരുന്നതു അബദ്ധതയും വില എല്ലാ മാനസികവും ശാഖാവും ഉപജാഗത്വവും വൈദ്യനാ ആളുകൾക്കും വിജയവും ജനസ്പാധിനതയും ലഭിക്കാനും; അവരുടെ നല്ലവരാക്കാനും.

എന്നാൽ സകല ആരംഭങ്ങളിലും ചതുരവും പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതു് അതായതു്— നമ്മുടെ ദൈശാവസ്ഥമെങ്കിലും പരശാനന്ദവസ്ഥയും നിയതാംശി സമാനുരൂപയഥായിരിക്കു

നാതു - അരുൺകുളം അത്തീകരിച്ച വേണ്ടവല്ലോ, ഗണ്മായി വിചാരിക്കായം മനസ്സിലാക്കി വരകയും ചെയ്യാറില്ലാത്ത അതാംഒ, മനോരാജ്യത്തിൽ നിത്യപ്പേരെങ്കിലും അരുക്കസ്ഥികമായ ചിത്രാസാരംഭബാക്കാൻ. നിങ്ങളുടെ ജീവിതമാകട്ട ദിശവൻ ഫലപരമ്പരകളും; അവയുടെ ഫേയും ചിന്തയിൽ തന്നെ—സ്ഥിതി ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന.

എല്ലാനുത്തരം ചെയ്യാതു് ചിന്തയാക്കാൻ. നല്ലവരോ ചീതവരോ ആയ ഏല്ലാ പ്രവൃത്തികളിൽ ചിന്താള്ളടെ പ്രത്യേകിണിബം ആരംബം. നിബാത്രതു കൂടിച്ചിട്ടിട്ടിള്ള ഒരു വിത്രതു് ഒരു ചെടിക്കുടെയൊരുക്കണ്ണതിനെന്നൊരു അതാംഭം ആക്കാൻ. വിത്രതു മഴച്ചു്, ചെടിക്കൊരുക്കണ്ണോ പ്രസ്ത്രക്കുമാവുകയും കുമ്മണ വർദ്ധിക്കായും ചെയ്യാൻ. അതുപോലെ മനസ്സിൽ നടന്ന ഒരു വിചാരം വരകാനുംപരമ്പരയുടെ അതാംഭമാക്കാൻ; അരു വിചാരം അതിനും വേതകളെ മനസ്സിൽ വ്യാപിപ്പിക്കാൻ; പിന്നീടു് അതു പ്രവൃത്തികളായോ നടത്തയാണോ പ്രത്യേകമായും അദ്ദേഹമായും പാശ്ചാത്യമിക്കായും ചെയ്യുന്ന.

നിങ്ങാഗഡ്വും, കോപിപ്പുവും അസുഖാവത്രും ഭരാഗ മനുപരവും അപ്പുശവും അയ വിചാരങ്ങൾ ഭിവകരണായ ഫലങ്ങളിലേണ്ണു് നയിക്കണ്ണ അതാംഭങ്ങളാണ്. നേരുമറിച്ച സ്നേഹപൂർണ്ണവും മുഖവും സാനകയും നില്ലപത്മവും പരിഗ്രാഡവും ആയ വിചാരങ്ങൾ ശരിയായ അതാംഭങ്ങളാണ്; അവ പരമാനന്ദ പ്രദാനളായ ഫലങ്ങളിലേക്കു് നിങ്ങളെ നയിക്കായും ചെയ്യും. ഇതു തത്പരം എത്ര ഉള്ളവും എത്ര.

സുസ്ഥിരവും എത്ര പരമായ്മാത്രക്കവും ആക്കന്നു! എന്നോ കൊ അതു' എത്രഭാഗം ഉദാസിനജായി തഴു പ്രേട്ടനു! എത്ര ഭാഗം സുതാരിൽ ഫീംതുകളുയെപ്പേട്ടു! എത്ര കിഞ്ചിത്തു മാത്രം മനസ്സുലാങ്കരിച്ചേട്ടുനു!

തന്നെ വിശ്രൂതക്കുഴു എങ്ങനെന്നു എപ്പോൾ എവിടെ വിതയ്ക്കുന്നും എന്നു ശ്രദ്ധാലോടെ പറിക്കുന്ന കഷ്ടകനും ഒന്നായെന്നു വിശ്രവുകൾ ലഭിക്കുന്നതു കുടാതെ കൂഷി സംബന്ധം നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. നല്ല ബന്ധം ആരം ഭിക്ഷുന്നവൻറെ ആത്മാ പിന്നെ ദന്താന്തരം വിശ്രവുകൾ ആ നന്ദപൂർണ്ണഭാഗമനും. ദുഃഖങ്ങളിൽ നിന്മലങ്ങളിൽ ഉംഭാരങ്ങളിൽ ആയ വിചാരങ്ങളെ തിരികെ എഴുത്തതിൽ നടക്കി എറ്റവും ക്ഷമയ്ക്കുവാടു പഠിക്കുന്ന ആളുക്കിനു ജീവിതത്തിൽ ഉത്തേശവലങ്ങളിൽ പരമാത്മാന്തരക്കരാച്ചു' കുട്ടാൻ അറിയും ലഭിക്കുന്നു. എറ്റവും പരിഗ്രാമങ്ങളിൽ തേരുപ്പുതമങ്ങളിൽ ആയ വിചാരങ്ങളെ തന്നെ മനസ്സും പ്രാഥിക്കുന്ന ആരംക്കു എറ്റവും മഹത്തായ ആനന്ദം കാട്ടുന്നു.

ശരിക്കായ വിചാരങ്ങളെ സത്യപ്രാപ്തത്തികരം മാത്രമേ അനന്തരക്കിട്ടു സത്യപ്രാപ്തത്തികളുടെ പരിശാമഫലം ഒരിക്കായ ജീവിതം അസ്ത്രാതെ മരുരാന്നും ആചാരിക്കുന്നതല്ല താനും;—ശരിക്കായ ജീവിതത്താൽ സകലവിധഭായ ആനന്ദവും ലഭിക്കുന്നു.

വിചാരങ്ങളുടെ പ്രത്യേക്ക്കും ശ്രദ്ധവന്നതുകൂടി ചുമ്പും അലോച്ചിക്കും, ഭവിച്ചാണ്ടെള്ള മുന്നാർക്കുന്നതിനും അവയുടെ സ്ഥാനത്തു സ്ഥപിച്ചാണ്ടെള്ള നടന്നതിനും ദിവസങ്ങളും ആമിക്കും ചെയ്യുന്ന ആരം, ദഢകൾ, വിചാരങ്ങളിൽ തന്നെ ജീവിതത്തിന്നെ ഓരോ മുഴുവൻ ബാധി

ക്കയും തന്റെ ജീവിതത്തില്ലെന്ന് രാഭേ സദ്വൈതേതയും അംഗമാദ്യയും ഷഡവത്തായി പ്രേരിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്ന ഫലക്കുടിനു ആരംഭിച്ചുള്ളാക്കുന്ന ശ്രൂന്ന് കാണുന്നതാണ്. അംഗാർഹ മുഴുവിയം കാണുന്നവാരം ശരിയായ വിചാരങ്ങൾക്കു മാത്രമേ വിചാരിക്കുള്ളിൽ; സമാധാനത്തിലേക്കും പറമ്പാന്നാവസ്ഥയിലേക്കും നൽകുന്ന ആരംഭങ്ങൾക്കു മാത്രമേ മനസ്സിൽ ഉണ്ടാക്കാൻ അനുബന്ധിക്കുള്ളിൽ.

ഭിര്ത്തിവാരങ്ങൾ അവയുടെ ആരംഭത്തിലും, അവയുടെ, വളർച്ചയിലും അവയുടെ ഫലപ്രാപ്തിയിലും ഭിവാവമാണ്. ഒന്നേരമില്ലെങ്കിലും സദ്വിചാരങ്ങൾ അവയുടെ ആരംഭത്തിലും, അവയുടെ വളർച്ചയിലും, അവയുടെ ഫലപ്രാപ്തിയിലും ആനന്ദകരങ്ങളുണ്ടു്.

വിജവകലബ്ബാധിക്കുള്ള രാധ്യത്തിൽ, മനസ്സും കണ്ണും പിടിക്കയും അനാച്ചിക്കായും ചെയ്യുന്നതായ ആരംഭങ്ങൾം വളരെരഹിതം. എന്നാൽ അവയിൽവെച്ചു ആല്പവസാന മാതിട്ടുള്ളതും, ഏററവും പ്രധാനപ്പെട്ടതും, സവംഗമായിപ്പോരും, സ്ഥായിയായവും പരമാനന്ദത്തിനേറ്റും ഇങ്ങന്തി സ്ഥാനവും നിഭാനവും ആ ടീട്ടുള്ളതും ആരു ആരംഭം മാന സികവുത്തികളിൽ ശരിയായ ആരംഭമാകുന്നു. ഈ ചാന സികവുത്തികൾ എന്നതിൽ സംഭരണത്തിനേറ്റും ഇത്തും ശൈത്യിക്കുന്നതും ശ്രദ്ധത്തുകേണ്ടും ചെന്നുമാത്രത്തിനേറ്റും ശക്തിയുടെയും ശ്രദ്ധത്തുടെയും ചെന്നുമാത്രത്തിനേറ്റും ശക്തിയുടെയും സംഭരണത്തിനേറ്റും ഗ്രാമണാർക്കതി ഭാരതും അവധാരണയുടും അവനുലമായ അംഗിപ്പുഖിക്കാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നതും. അതു ജീവിതത്തിന് മുൻ്നൊന്നു നാശക്കുന്ന; എന്നതനാൽ പുന്നൊന്നു ചെന്നതിക്കുന്ന ആരംഭം ഭിവം എന്നതിനെ നിന്നുംശാ ഇപ്പായ്മെച്ചയും; അവ

നേരം ഓരോ ക്ഷണവും സമാധാനപൂണ്ടിംഗായിരിക്കുന്നു; അവൻറെ ആയയ്ക്ക് ആനന്ദപൂണ്ടിംഗായിരിക്കുന്നു. അവൻ പൂണ്ടിംഗവും വൈകല്യം അതിൽവും അതിൽവും അതിനാനന്ദാത്മ മുഖിക്കുന്നു.

→മീറ്റിച്ചുചുട്ടു←

ചെരുപ്പുത്തികളിലും സ്ത്രീകളിലും.

തെറരായ ആരുദ്ധ്രക്കുപ്പെല്ല ഭിവവും ശരിയായ ആരുദ്ധ്രക്കുപ്പെല്ല സുവവും അനന്തരമിക്കുന്നതു് നിശ്ചയമാണ്. അന്തു പോലെ തന്നെ, ഭാഗ്യാവസ്ഥയും ഭർഭാഗ്യാവസ്ഥയും നമ്മുടെ ചെരുപ്പുത്തികളോടൊക്കെ, തൃഞ്ജാഡാഡം വേർത്തിരിക്കാം പാടിപ്പുത്തവുണ്ടോ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടുടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഭാഗ്യമോ ഭാഗ്യാശ്വരമോ വരത്തുന്നതിൽു് ഒരു കൂത്രത്തിൽു് സ്വന്നമായി വല്ല ശക്തിയും ഉണ്ടെന്നു് തൊൻ ചെറുന്നില്ല. ഇതു് ആ കൂത്രത്തിന്റെ നേരേ നാം സ്വീകരിക്കുന്ന മനസ്സിൽഡിനിലാണ് അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നതു്. എല്ലാറിനും ആയാരമായിരിക്കുന്നതു്, നാം കൂത്രങ്ങളാട്ട സ്വർഖിക്കയും ആതിനേന്ന അനശ്വരിക്കയും ചെയ്യുന്ന മാർഗ്ഗം ആകുന്നു.

മഹാഭാഗ്യം മാത്രമല്ല, മഹാശക്തിയും ഉണ്ടാക്കണമും ചെരുപ്പുത്തികളിൽ നിന്നുപ്പാത്മതാഘാടം, ബുദ്ധിപൂർവ്വകഭായും പൂണ്ടിംഗായും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ നിന്നാക്കുന്ന; എന്നെന്നാൽ, ജീവിതത്തിന്റെ സമഷ്ടിശ്രീരം അങ്ങനെക്കും ചെറുകാൽക്കും ചെന്നിട്ടുള്ളതാകുന്നു. നഞ്ഞട നിത്യജീവിതത്തിലെ സാധാരണ ചില്ലറ കാൽക്കും ചീഡിക്കും പോലും വിവേക

ബുദ്ധിയുടെ അവധ്യകത, അന്ത്രത്വാപേക്ഷിതമാക്കാൻ. ‘പി
ല്ല’ കഴി ചാഞ്ചംമാശങ്ങവാൻ അവധ്യുടെ സമേചനമുണ്ടാക്കാൻ
ലഭാം ‘മുഴുവൻ’ യാത്രായും അറരക്കരാവുംകൂടാതെ ഭവിഷ്യ
നാതാനാല്ലോ.

ബോക്കതിലെ സകലവഭാത്മജാദളം ചെന്നകാൽക്കാൾ
ചേൻ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാകയാൽ വലിയ പദാത്മതിനീന്റെ
പുണ്ണിത ചെപ്പപാത്മജാദളം എൻ്റെതെലും അതുകൊണ്ടിരി
ക്കാൻ. ബോക്കതിലെ ഒരു ദാരവും പാഡിന്റെ മായിന്റെ
മായിന്റെയാൽ അക്കഥാനവും അപുണ്ണിംഖയിരിക്കും; ഒരു ദാര
അണംവിട്ടുകളിൽത്താൽ, ‘മഴവൻ’ എന്നജീത് ഉണ്ടാകയില്ല;
ഒരു ചൊടിയുടെ തരി കരത്തുപോയാൽ ബോക്കം മാന്ത്രണായി
രിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല; ബോക്കം പുർണ്ണമായിരിക്കുന്നതു്
ചൊടിയുടെ തരിയും പുർണ്ണമായിരിക്കുന്നാക്കാൻ.
നിസ്സാരംശംതിരൈക്കുവിച്ചു് അനാസ്ഥ കാണിക്കുന്നതാ
യാൽ സ്വാരംശംതിരൈക്കുവിച്ചു് കൂഴപ്പം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.
അതുപിപ്പം കുക്കാതുരുത്തോപ്പാലുതനെ അക്കുതിയിലും ആ
കുതിയിലും പുർണ്ണമായിരിക്കുന്നു; ഒരു മനതുള്ളത്തി ഒരു ഗ
ഹംത്തേപ്പാലു പരസ്യരം ചേർത്തുള്ള അവധ്യവസംസ്ഥാ
നതോടുകൂടിയിരിക്കുന്നു. ഒരു അണംവിന്റെ ശരീരവും
മനസ്സുംശരീരത്തേപ്പാലുതനെ കണക്കാത്ത യോജിപ്പു
ശുള്ളതാണ്. കല്പിതന്റെ മേൽ കല്പ പെരുക്കിവച്ചു് തുക്ക
നോക്കി മുണ്ടാക്കി ശരീരം പ്രസ്തുതിചെയ്യു് ഒട്ടകം ഒ
ഞാഹരമായ ഒരു ഗ്രഹം ശില്പമാത്രമുണ്ടാക്കുന്നതു്
ചെരിവിനും വലിയവസ്തുവിനും നിസ്സാരംശമായ ഒരു പരിവേഗക്കം
ശാതമാനം; അതു് അതിന്റെ അജമാനാം ശാതിനും ബുദ്ധി
നാർക്കുന്നുലെവെതന്നുവും അക്കാൻ.

ഡാംബികരാജ് ആളുകൾ മഹാന്മാരാകാൻ കൊതിച്ചു്, തങ്ങളുടെ ത്രാലഭയ ഉടൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതും, എന്നാൽ അങ്ങനെ അലിക്കണ്ണതിൽനിന്ന് പൊങ്ങപ്പും ഭാവിക്കാൻ വകയില്ലാത്തതും ആയ ചെറപ്പുമുതിക്കേണ്ടി, “ഈ നില്ലുര സംഗതി”കളിൽ ഉറുത്തിക്കൊത്തു് തങ്ങളുടെ നിലയ്ക്കു വരുന്ന കംഘിവാണന്നു വിചാരിച്ചു്, നിന്തിച്ചു തള്ളിക്കുണ്ടിട്ടു്, വല്ല വലിയ കാഞ്ഞങ്ങളും പ്രവർത്തിക്കാൻ അനേക ഷണം ചെയ്യുന്നു. ബുദ്ധിക്കു് വിനയം ഇല്ലായ്ക്കാലാണ് മുമ്പൻ അറിവുണ്ടാകാത്തതു്. അവൻ, താൻ ഒരു വലിയ പ്രധാന്മാന്മാനമുള്ള വിചാരത്താൽ, പൊങ്ങി അസാഖ്യമായ സംഗതികളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു.

ആളുകൾ മഹാന്മാരായി ഭവിച്ചിട്ടുള്ളതു് അവൻ ഒരു കരക്കലോട്ടം നില്ലുപാതമ്മതയോട്ടം ചെരുതുത്രുക്കും അനന്തരാമുഖത്തിനാലാണ്. അവൻ വിശ്വകീകരിച്ചില്ലാതെന്നും ആയതു് തങ്ങളുടെ ഉൽക്കർഷം ചെയ്യും അഫക്കാര തത്ത്വങ്ങൾ ബലികൾച്ചിട്ടു്, ഇന്ദ്രജിൽനിന്ന് അനന്മോഭന മോ സമാനമോ ലഭിക്കാന് തയ്യാറാക്കുവും എന്നാൽ ആറ്റരുമുഖിയുമായ സംഗതികളെ പ്രവർത്തിച്ചുത്തുകൊണ്ടാകുന്നു. അവൻ മഹത്പ്രത്ത ഏകിക്കലും അംഗീകാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിശ്വാസപുത്രങ്ങൾ നില്ലുപാതമ്മതങ്ങൾ സത്രവത്ര തെരുവും പരമാത്മഭേദങ്ങൾ മാത്രമാണ്. അവൻ അംഗീകാരിച്ചതു്; ചെറപ്പുമുതികളിൽ ഒരു ത്രാഞ്ഞിടേയും സാധ്യാരണ ഗതിയിൽ അവയെ കണ്ടിരിഞ്ഞു് അനശ്വരിക്കുന്നതും അവൻ അറിയാതെ മഹാപദ്മവില്ലെന്നു തന്നേയും കയറിപ്പോണ്ടിരിക്കുന്നതും അഭ്യാസിച്ചിട്ടുണ്ട്. മഹാൻ ക്ഷണങ്ങളിലും, വാക്കകളിലും, സർക്കാര അഭ്യാസിച്ചിലും, ക്ഷേമാംശങ്ങളിലും, വസ്ത്രങ്ങളിലും. എഴുതുകയ്ക്കു

ലും വിത്രുമത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും നോവേന്റ് നാംബന്റെ
മില്ലാത്ത പാലേ ക്രമങ്ങളിലും തുട്ടുജോഡു ഉപകാരങ്ങളിലും-അംഗങ്ങളുമത്തിഞ്ചുറ അഥവിഷയമാകുന്നു എന്നതുണ്ടെങ്കിലും
ഈം അനുകായിരു നുറു മെരു കാല്യങ്ങളിലും അതായതു
ജീവിതത്തിഞ്ചു സാമാന്യവിഭാഗങ്ങളിലും അനുഭവിച്ചു
കൂടു വിലബൈ ഗ്രമിക്കുന്ന സംഭവത്രാ ഇരുപ്രകാരല്ലിൽ
അപാരാണ്ണന്നം ജീവിതത്തെ അനന്തരവും പുർണ്ണവും
ആക്കന്നതിനും അകാരുമായ വിചാരവും പ്രവൃത്തിയും മാത്ര
മെ തന്നിൽനിന്നുള്ളാകേണ്ടതായിട്ടുള്ള എന്നും അംഗേയം
കാണുന്നു. അംഗേയം നന്നാനേ ഒരു ഉദാഹരിനമായി തജ്ജി
ക്കൊള്ളുന്നില്ല; ബല്ലപ്പുടനില്ല; തെററിച്ചനിന്നും അബൈ
ഉത്തിൽനിന്നും അല്ലാതെ മരുരാന്നിൽനിന്നും ശൈയാൻ
ഗ്രമിക്കുന്നില്ല; തന്നെ മുമ്പിൽ വരുന്നതനുശരിച്ചും എല്ലാ
കൂത്രവും ചെയ്യുന്നു; അവരെ മാറ്റിവയ്ക്കും ചോഡി
ക്കുറിച്ചു റൂസനിക്കും ചെയ്യുന്നില്ല; അതുനും സമീപ
വത്തിയായ കൂത്രത്തിൽ നിന്നുകൊച്ചതയോടും സുഖഭിംബ
അഭേദ മരുനം പ്രവേശിച്ചും, അംഗേയം ശിത്രസാധാരണമാ
യ ലാഘവവും അജ്ഞത്വത്തമായ ശക്തിയും ചേന്ന് ദൈ അ
വസ്തുവെ പ്രാപിക്കുന്നു. ആ അവസ്ഥയെന്നയാണു
മഹത്തം.

“നിങ്ങൾ ദൈ രാജാമന്ത്രിത്തിൽ രാജാവിനോട്”
കൈമിച്ചും ഏതുവിധം ക്ഷക്ഷണം കഴിക്കുമോ അതുവേം
ഒരു നിങ്ങളുടെ സ്വന്ത ഗ്രഹത്തിൽ സ്വന്ത ക്ഷക്ഷ
ണും കഴിക്കുക” എന്നും കണ്ണച്ചുപ്പും തന്നെ ശി
ശ്രംഘരാട്ട ചെയ്തിട്ടുള്ള ഉപദേശം ചെറുസംഗതികളും
ഒരുപാരിചേരുമായ പ്രാംഘ്രാത്മ പ്രശ്നിക്കരിക്കുന്നു.
“എന്നെങ്കിലും ദൈ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നതാണെങ്കിൽ അരു

“ ഒരു വാദത്തിനും അതു പുക്കളിലെ കമ്മറ്റിയോടു അനു വരുന്നും ”
എന്നുള്ള ബുദ്ധമുന്നിയുടെ ഉച്ചദേശവും ഇത്തന്നെ ചാണ്ട്
വെള്ളുന്നതു് . ചെറപ്പുവൃത്തിക്കൈ ഉപേക്ഷയോടൊപ്പം വെടി
പ്രകടനായോ ചെയ്യുന്നു അവരെ ഉണ്ടാക്കിനമായി തജ്ജി
ക്കൊക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതു് ബലമീന്തയുടെയും മുഖ്യത്വത്തി
നേരായും ലക്ഷ്യനാക്കുന്നു.

നമ്മുടെ ഓരോ കൂത്രുത്തിനും അതാൽക്കുറഞ്ഞ ശരിയാ
ഡ സ്ഥാനത്തു് ” എത്വന്നും നിന്നുപ്പാര്യമുണ്ടാക്കുന്ന അതു
ലഭിച്ച മുഴുവൻ നൽകുന്നതിൽനിന്ന് ” വീണ്ടും അങ്ങനേഹരി ഉം
കൂർജ്ജരാജാക്കായ കൂർജ്ജരാജാടു സദേശമുള്ളവരും പ്രതിരും
ഉത്തരവിക്കുന്നു. എന്നെന്നാൽ സാമ്രാജ്യം, സാമ്രാജ്യമായ
ബുദ്ധിക്രമം, നാമ, സ്വപ്നാവം ദിവസാവാസവ അതിന്തനിന്നു
തന്നെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടു് . ദാരാക്രമത്തെയും അരബിക്കുറഞ്ഞ
വാന്താവാവാവാങ്ങലേയും തെക്കിലെ സ്ഥാനത്തു് യോജിപ്പിക്കു
യും അങ്ങനെ തന്നും ജീവിതത്തെത്തും സ്വപ്നാവാത്തെയും
തമ്മിൽ ഉറവോ ശക്തിനിഷ്ടഭോ ക്രിക്കറെ മഹാപ്രക്രത്തുക
യും ചെയ്യുന്നതിനാൽ ഒരു ദൈവം സ്വപ്നാവാവായും നംദിയാതെ
യും മഹാനായി ഭവിക്കുന്നു.

ഇച്ചാശക്തിയേയും ധ്യാനശക്തിയേയും വർഖിപ്പിക്കു
ന്നതിനുള്ള അന്നേകം ധ്യാപ്പകളിൽ നിക്കവാറം എല്ലാം
തന്നെ ശത്രീയശാഖാസ്ത്രത്തിനു് ഉതകനാവായായി കാണം
നാലി. ഇച്ചാശക്തിയും ധ്യാനശക്തിയും നിർജ്ജാധമായും
വേണ്ടവിധത്തിലും വർഖിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഏകവും വാ
സ്തുവവും ആത്മ മാർഗ്ഗം ദൈവത്തിന്നന്നതിനുള്ളതുശത്രാഖാലി
പിണ്ഡം ചുണ്ടം ചുണ്ടം കാരുമായും തൊഴ്യാക്കാനും എന്നുള്ളതു് പ്ര

മാന്നികൾപോലും അറിയുന്നില്ല. ആ റാഡ്രേറ്റിൽ അപർത്തി നടക്കുകയാവട്ടു നാതിനെ 'അവർ കണ്ടപിടിക്കുകയാക്കു ചെയ്യുന്നില്ല'

"ശക്തി" ലഭിക്കുന്നതിനാശംബി പ്രത്യക്ഷിവിത്താലും ഇംഗ്ലീഷ് പ്രധാനമന്ത്രിയും എത്തരക്കാജുംബൈയും ഉപേക്ഷി ക്ഷേണിക്കുന്നതാണ്. ഗണ്ഡിവാദത്തിന് നിന്മ പുതഃപ്രത്യേകിലേ കൂടുതലിലും ഉള്ള വഴിച്ച് അല്ലെങ്കിൽ മരുന്മാലയിലും. അതുപോലെതന്നെ ദൂഷാസ്ത്രത്തിൽ നിന്മ വിവേകതയിലേ കൂടും അജ്ഞത്താൽ നിന്മ അറിവിലേക്കും. അശക്തതയിൽ നിന്മശ്രദ്ധിമതപത്രികളും വേദാവളിയില്ല വിചാരങ്ങേണ്ട ഒരു വിചാരണയ്ക്കും, അമ്മത്തൊട്ട് ശ്രമങ്ങളും, പ്രവൃത്തിയേണ്ട ഒരു പ്രവൃത്തിയേയും കൂടുതലും വരുത്താതിന്നു നാം പറിക്കണം.

പക്കിറംബാൽ യോഗികളും ദീർഘ കാലത്തെ യോഗാഭ്യാസംബന്ധാംശം പിലാക്കത്തിക്കഴി സമ്പാദിക്കാറുണ്ടെന്നുള്ള ഒരു സത്യം തന്നെ. പക്കി അവർ ആ ശക്തികൾ സമ്പാദിക്കുന്നതു അവയും അന്തരുപമായ വില കാണുന്നതിട്ടാണ്; എന്തെന്നായ അതിനാൽ അവക്ക് മറ്റ് വിധാനത്തിലുള്ള ശക്തി പലതും അഥവിക്കുകയാ നശിക്കുന്നു ചെയ്യുന്ന; അവർ ഏകക്കല്ലും ശക്തിയുള്ള വരോ പ്രയോജനമുള്ള വരോ ആയിരിക്കുന്നില്ല; മാല മാനസിക കൈമലാജുമ്പളിൽ പ്രത്യേക സാമത്തും കാണിക്കാൻ കഴിയുന്നവരായിരിക്കുന്നു ഉള്ളത്. അവർ മന്ത്രശക്തികൾ തിക്കണ്ട അതുകൂടായിരിക്കുന്ന തിനപ്പകൾ അംഗംഗം ലഭിച്ചുവരായിട്ട് തീരുകയാണ് ചെയ്യുന്നതും.

ദേശ്യം, കൂടിപ്പും, ഏടത്തുവാദികൾ, സമാസ്കരണ മില്യഡറി, എന്നിങ്ങനെ അമീൽ ഓരോരു സത്തരുമുഖ്യം ജീവിതാനിൽ ലിവ്സിന എന്നപോലെ ഉണ്ടാകുന്നവയും നിസ്സാരകാരണങ്ങളാൽ ചാലു ഫുരു ചുപ്പടാൻ ഇടയുള്ളവയും അതു വാക്കാരംബാഷ്ട നിയമനം ചെയ്യുന്നതിലും, ലൈഞ്ച് കിക്കുത്രുസഹസ്രാംഗം ബഹുമാനത്തിനും തിട്ടക്കത്തിനും ഇടയിലും, കൊച്ചിത്വവും മനസ്സിന്റെ സമനവിലെ തെററിയതും അതു ഒന്നാക്കാരമധ്യത്തിലും, ശാന്ത തദ്ദേശവും അതുമുൻനാണെങ്കയും വരുത്തുകാണിരിക്കാൻ അങ്കൊണ്ടുനായി അവത്തിംശാം പരിശീലനിച്ചു അതു ശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കാനാക്കാൻ വാസ്തുവത്തിലുള്ള ഇട്ടുണ്ടെങ്കി. ഇതിൽക്കുറഞ്ഞ ധാരകാനുഭവങ്ങളും പരിശീലനം ചെയ്യുണ്ട് പ്രവൃത്തികളും അവശ്യം അവശ്യം അഭ്യന്തരങ്ങളും ഉപകാരങ്ങളും യോനി നോന്നാണ് അധികമായിക്കൊണ്ട് എന്ന പരിശീലനം ചെടിപ്പ്; നിത്യതന്നെ മിത്തിക്കണ്ണായി നാം ന്യായമാണ് ചെങ്ങുണ്ട് പ്രവൃത്തികളും അവശ്യം അഭ്യന്തരങ്ങളും ഉപകാരങ്ങളും യോനി നോന്നാണ് അധികമായിക്കൊണ്ട് എന്ന പരിശീലനം ചെടിപ്പ്.

രഹസ്യത്വാലും അത്രുത്തത്വാലും അവരണം ചെയ്യിട്ടുള്ള “മാനസിക തന്ത്രങ്ങളിലും കൈശമലങ്ങളിലും” ഉണ്ടാക്കിലും വിചാരിച്ചിരിക്കാത്ത സന്ദർഭങ്ങളിൽ ശ്രൂംഘാവേഗങ്ങൾ, ദ്രശ്യം, ഏഴുപ്പാലും, മുതലായ മാനസിക അഭ്യന്തരങ്ങൾ ചൊല്ലാതെ മേൽപ്പറഞ്ഞ ശക്തിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല.

ക്കിയവനാകന്ന വാസ്തവത്തിലുള്ള യജമാനൻ; അതിലും രതവൻ ഭാവം കൊണ്ടുഭാര്യം യജമാനനാകന്നുണ്ട്

ഓരോ ജോലിയും, അതാതിന്റെ സമയത്തു് പൂർണ്ണം മനദൈന്യാടെ ചെയ്യും മറ്റൊക്കെല്ലാ വിചാരങ്ങളും മന ന്നീംകുറഞ്ഞും കൂടണ്ണു് എക്കാറുത്തോടെ തന്റെ സർവ്വശക്തികളേയും അതിലേക്കുന്ന വിനിയോഗിക്കയും, ആ ആപ്പുത്തി എത്ര ചെവുതായിരുന്നാലും ആ ഒന്നിനെത്തന്നെ നിരുദ്ധശബ്ദായും പൂർണ്ണംഭായും ചെയ്യുന്നിൽക്കുയും അതിനും ഫലത്തെ ചും ആത്രമിക്കാതിരിഞ്ഞും ചെയ്യുന്നതു് അതുരോ ആ ആദി പ്രതിഭിവാദവും തന്റെ മനദൈന്യാടെ ഒന്നിനോ എം അധികം സ്വാധീനപ്പെട്ടതി തന്റെ വര്ത്തിക്ക വിഴി കൂടിക്കയും ഒട്ടകാടു പടിപടിയായി കയറി, ശക്തനാശകി—അതു തായതു് തനിക്കാൻ പ്രോന്നവനായി തീരുക്കുയും ചെയ്യുന്ന—

നമ്മുടെ ഇരുപ്പാഴത്തെ ജോലിയിൽ, അതു് എത്രായാലും വേണില്ല, ആച്ചംകുടാടെ പ്രശ്നവരിക്കുക; എന്നാട്ടു് അതിനെന്നു ഓരോ ഔദ്യോഗിക്കും സക്കുവാക്കുന്നതു് തീർഖിയെ വന്നുവായിതിക്കെത്തക്കു ചണ്ണും വേലവച്ചും ജീവിക്കുയുംചെയ്യും; ഇതാണു് ഇച്ചാശക്തിയും, ധ്യാനശക്തിയും, സകല സാമർത്ഥ്യങ്ങളും ഒരു സ്ഥാപനത്തു് സ്വപ്നപിക്കാനുള്ള ശക്തിയും സന്ധാരിക്കാനുള്ള വാസ്തവമായ മാർപ്പം.

ഒരുജോലിക്കായ ഡോക്ടർക്കുണ്ടും കൂൾപ്പുട്ടും ചെയ്യുന്നഭവയും കുറിക്കണംമാണ നാന്മായങ്ങളേയും എന്നും എം അനേപാഷിക്കുന്നും? നല്ല മാർപ്പണങ്ങൾ നമ്മുടെ കൈവാം നമ്മോട്ടകുടിത്തുന്ന ഉണ്ടാലും, നാം ഇരുപ്പാർ വഹിക്കുന്ന സ്ഥാനത്തെ ബുദ്ധിപൂർക്മായി എങ്ങിനെന്നയാണു് വഹിക്കുന്നതു് എന്ന നാം പരിപ്രായം മതി. ആതു ചെയ്യ

നന്തവരെ നമ്മുകാതിരിക്കുന്ന ഉപരി ഉപരി ഉള്ള
മംഗലസ്ഥാനങ്ങളിൽ എത്രവാനേന്ന അവക്കു
നുകൾ കഴിയുന്നതല്ല.

വർത്തമാനക്ഷണത്തെ ശക്തിയോടൊപ്പം വിഭേദത്തോടൊപ്പം
ഉപയോഗിച്ചു പുവത്തിക്കയല്ലാതെ ശക്തിയോടൊപ്പം വിഭേദത്തോടൊപ്പം
ഉണ്ടാവാൻ മറ്റൊന്ത്രങ്ങളില്ല; ദാരോക്കുന്നതിലും ചെയ്യു
ണ്ണ ജോലി ഉണ്ടാക്കാം. മഹാൻ അല്ലെങ്കിൽ ബുദ്ധിമാൻ
ആവശ്യമാണെങ്കിൽ യാതാനീനേന്തും നിസ്സാരാനെന്ന ഗണിക്കാ
തെ ചെരുസംഗതികളേയും രാഘവായിത്തന്നെ ചെയ്യുന്നു.
നേരേമരിച്ച് ബലഹിനൻ അമരാ മുഖൻ ശരവമേരി
യ വല്ല പ്രസ്തികളേയും തേടി തേടി തന്നെന്ന ക്രൂരിൽ
വരുന്ന ചെരുപ്പുത്തികളെ അത്ര ഉണ്ടാക്കുന്നു വീനമായ
റിയത്തിലും ചെയ്യുന്നു. ആ ഗരുഡമേരിയ പ്രസ്തികളാക
ടെ, ചെരുപ്പുത്തികളും അവൻ ചരിചയിച്ചു അവൻറെ
ഉണ്ടാക്കിനത്തും മിട്ടക്കില്ലായ്ക്കാണെന്നും, അവൻറെ തെല്ലി
സ്ഥായിയും സാക്ഷ്യപത്രങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു. തന്നത്താൻ
ഭരിക്കാൻ ടെ കഴിയാത്തവൻ എല്ലായ്ക്കും അനുന്നാതെ
ഭരിക്കാണും, പ്രഥാനന്തപ്പട്ട ചുമതകാഴ്ച വഹിച്ചുന്നും അധി
കം ഉൽക്കാർഡേച്ചല്ലെങ്കിലും വന്നുകൊടുന്നു. ഒരു സം
ഗതി എന്ന നിസ്സാരായതുകൊണ്ടാണ് താൻ അതു
ചെയ്യുത്തതു് എന്ന പറഞ്ഞതു് ആ സംഗതിയിൽ ഉപേ
ക്കകാൻറിക്കുന്നവൻ ആത്മവഞ്ചി ചെയ്യാൻ. എന്നെ
നിസ്സാരായതുകൊണ്ടപ്പും, നേരേമരിച്ച് എന്ന വിപുലമാ
യതുകൊണ്ടാണ് അവൻ അതു ചെയ്യാത്തതു്.

ചെരുപ്പുത്തികളെ ശക്തിയോടെ ചെയ്യുന്നതിനാൽ
ശക്തി പർഖാംശേന്നതുപോലെ അവക്കു മുൻവല്ലതയോടെ

എച്ചുന്നതിനാൽ അധികമായ റക്കിക്ഷയം ഉണ്ടാകും. തന്റെ വില്ലു തൃത്യജാളിൽ ഒരു മന്ത്രം എഴു വിധിച്ച സേവ ആ വിധിമായിരിക്കും അവൻറെ സപദാവത്തിനെന്റെ അതുകമാനമായ അവസ്ഥ. ഒരു ബല്പരമന്ത്രം പാപം ഹോല്പഭന്നെ കൂട്ടുതയ്ക്കു നിന്നും ഡയ നുന്നാൻ. ഏതൊ ഞട്ട സപദാവദാർമ്മം ഉച്ചാക്ഷന്മാരുവരെ വാസ്തവമായ അതുനട്ടു ഉണ്ടാക്കാത്തല്ലെന്ന്. ചെരി ഗംഗതികരക്ഷാ വിലക്കളിക്കയും അതനുസരിച്ച് അവന്റെ ചെയ്യും ചെയ്യും തും ബലഹിനന്നും ബലവാനാകും. നേരേരിച്ച് ചെരാസും ഗതികച്ചു സംബന്ധിച്ച് ഒരു ചക്ര ശശ്രമില്ലവും ഉപേക്ഷ യും ശില്പിക്കയാലും, അതിനാൽ തന്റെ സാഖാന്നവിശ്വാക തന്ത്രാശിപ്പിക്കയും ചൊടിക്കയെ പാഴിയുകളും ചെയ്യും ശക്തൻ അശ്രൂതനാഴിഭവിക്കും. “വിട്ടിലുള്ളവന് വിത്തന്നേചോദംകിട്ടം” എന്ന് പഴഞ്ചുഘാലുംപേണ്ടു. “ഉള്ള വനകൊട്ടക്കം ഇല്ലാത്തവനിൽനിന്ന് അവനുള്ളതുകൂടി എടുത്തുകളുണ്ടു്” എന്ന് ബൈബിളിലുള്ള ചെരാലോകോക്തിയുടെ സാരം അധികം ആരും ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല. വിചാരിക്കുന്ന എല്ലാ വിചാരങ്ങാലും, പറയുന്ന വാക്കുകളാലും, ചെയ്യുന്ന എല്ലാ ആവശ്യത്തിനുള്ളാലും, മനക്കായങ്ങളാൽ എല്ലുട്ടുടന്ന എല്ലാ പേലകളാലും, അതാണിന്റെ അവസ്ഥയും സപദാവവും അനാസരിച്ച മനസ്സും ഇടനടപ്പിലാഭിഷ്ഠാ നുശ്ചിഭേദം ഉണ്ടാകുന്നു. അവൻറെ സപദാവം പ്രതിക്ഷണം, ദാഖലാക്ഷണന്തതിനിടരിലും, എത്രാനും നന്നായ മുട്ടക്കയാ കുറയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഒരു ക്രമോന്നതമായ ക്രമനിറ്റിക്കു അനുയായ നുമോനം ചെയ്യുന്ന ഒരു വേഗത്തിൽ നേരിനെന്നും അരംഗമിക്കുകയാൽ അവസ്ഥയാവന്നുണ്ടാക്കോണും അരംഗമിക്കുകയാൽ അവസ്ഥയാവന്നുണ്ടാക്കോണും

വയித്ത് ഓരോന്നിലും ലാളലോ നാളുമോ ഉണ്ടാക്കുന്നേണ്ട്.

ചെരുതിനെ സ്പാധിനെപ്പുട്ടതുനുബൻ വല്തിനേൻറെ നൃായമായ കൈവശക്കാരനായി തീരുന്നു. ചെരുതിനെ കീഴടങ്കി നാലു ഉന്നതതമമായ വിജയത്തെ ലഭിക്കുന്നതല്ല.

ജീവിതം ഒരുവിധം പരസ്യരസഹായനിയിൽക്കൂന്ന അതിൽ സമാളും റൂക്കതിയുടെസപ്രാവത്തിലുള്ളതും അതിനെ അതുകൂടിച്ചു നാലുന്നാതും അതുകൂനു.

പലേ ഭാഗങ്ങളെ പൂജ്യത്വം ദാന്നയോടെ അനുയോജിപ്പിക്കുന്നതിൽ നിന്നൊക്കുന്ന ഒരു വിജയകരമായ സ്ഥാപനങ്ങളും ഒരു കുറവും കുറവും കുടാതു യന്ത്രങ്ങോ, ഒരു മാഹാത്മ്യമേറിയ ക്ഷേത്രങ്ങോ, ഒരു മനോഹരമായ സ്വാംാവമോ, ആവിർഭവിക്കുന്നതും.

ചെരുതെററുകളിൽ, ചെരു ഭർണ്ണാഗജഭളി, ചെരുപാപ പുഞ്ചികളിൽ ദോഷം ദാനം ചെയ്യുന്നതല്ലെന്നു മുഖ്യമായി വിശദിക്കുന്നു. പ്രത്യേകത്തിൽ കാണുന്ന വലിയ ഭണ്ഡ് പ്രവൃത്തി കുറി താൻ ചെയ്യാത്തിട്ടെന്തൊളിം താൻ സുചരിതും, പരി ശുശ്രൂഷപാലിം ആണുന്നും അവരാം തന്നുത്താൻ സമാധാനം നാലു നും. എന്നാൽ ആ ചെരുപ്രവൃത്തികളും അവനേൻറെ സുചരിതയും വിശ്രൂതിയും ‘നാലിച്ചുപോകയും ലോകർ അധിക്ഷേഖനരിച്ചു അപ്രകാരം വിചാരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അവർ അവനെ വദിക്കുന്നു വണ്ണാതുക്കുന്നു സ്ന്യൂഹിക്കുന്നു ചെയ്യുന്നില്ല. അവർ അവനെ ഗണിക്കാതെ കടന്നാവേം കുന്നു. അവനെ ആയം കണ്ണാശങ്കുട്ടിക്കയില്ല. അവനേൻറെ പ്രസാഡങ്കളിയും ജനസ്പാധിനതയും നാലിച്ചുപോകുന്നു. ശ്ലാക്കാതെ തുണാവത്താശങ്ങന്തിനും അഞ്ചെന്നുള്ളിച്ചവനേൻറെ ശുമങ്ങളിൽ, വലിയദോഷങ്ങളേ ത്രജിക്കുന്നതിനും സമസ്യ

എങ്ങോളാട്ട് അവൻ ചെയ്യുന്ന ഉപദേശങ്ങളിൽ മുമ്പുള്ള ഗ്രാമാധിക്രമം നിലനിൽക്കുന്നതിനും ഭവിക്കിയേ ഉള്ളി. തന്റെ ഉചക്രാഡ്സ് പ്രവൃത്തിക്കുണ്ടാക്കിയിട്ട് അവൻ വിചാരിക്കുന്ന നിസ്സാരത അവന്റെ സ്വന്ദര്ഥത്തിൽ മുഴുവൻ വ്യാപിക്കാ യും അത് അവന്റെ മനസ്സു തപ്പിക്കുന്ന മാനദണ്ഡങ്ങൾ ഡൈക്കേറ്റും ചെയ്യുന്നു. അവൻ ഒരു നിസ്സാരമനസ്സുണ്ടാക്കി വിചാരിക്കപ്പെട്ടുന്നു. അവൻ തന്റെ കുർക്കരിക്കായും ശരവ എൻറെ ഭാഗം വില്ലേജും പ്രസിലിക്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നിസ്സാരതാബ്ദി, അവന്റെ ആര്യം വക്കചെയ്യായും അവ എൻറെ ജനസ്പാധിനാട്ടിനം ബഹുമാനത്തിനം കാവു് ഏതു ലായന്ത്രപത്രത്തിൽ അവനിൽത്താനു പ്രതിഫലിക്കുന്നു. അവ നീ ആര്യം അനേന്ത്രശിക്ഷയില്ല; എന്നെതന്നാൽ മുഖ്യതയിൽ നിന്നു പഠിക്കാൻ ആരുരൈക്കില്ലോ? അവന്റെവേ ലക്കരം പൂജ്യിയുണ്ടാകയില്ല; എന്നും കാണേണ്ടനാൽ ഒരു പൊതുപോക്കാണുണ്ടാക്കിയില്ലോ? അവന്റെ വാക്കുകൾക്കും ആരുരൈക്കില്ലോ? അവന്റെ വാക്കുകൾക്കും ആര്യം ചെവിക്കൊട്ടക്കുയില്ല; എന്നും കാണേണ്ടനാൽ പ്രജയാഗ്രഹണാഗ്രഹം. വിവേകം, പരിചയം ഇവ അവയിൽ മുന്നുമാക്കിരിക്കും. ഒരു പ്രതിലുപനിശ്ചയ ആരുരൈക്കില്ലോ? അനുഗ്രഹമുണ്ടാക്കുമോ?

മറ്റൊരു വിചാരണാവശ്യങ്ങളാൽ തന്റെ സങ്കേചം കൂടി തന്റെ പ്രായേണ്ണ ചെയ്യുവരാറുള്ള സാധ്യാത്മ സ്വന്ദര്ധത്തിൽ അന്തരുവും പ്രിട്ടിജ്ഞാനം അപകടത്തെ വിവേകം ബുദ്ധിജീവൻവർക്കുണ്ടായുണ്ടു്. കൂടാതെ അതു തന്റെ കുർക്കരിക്കുന്നതിലും, ഭ്രിപക്ഷം അരുളുക്കുളം അപ്രധാനം ആക്കുന്നതു തന്ത്രിക്കുന്നതിലും സംബന്ധിക്കുന്നതിലും, മറ്റുള്ള വരക്കുന്നതുകും കിഴക്കു വിഷയ

മീകാനത്തും ഏററവും മഹത്തും പുതിയിവസം ലഭിച്ചപോൾ കാര്യമായ ശത്രുവിജയങ്ങളിലും അന്തർദ്ദിവിച്ചിരിക്കുന്ന മോക്ഷത്തെയും അവൻ കാണുന്നു.

തന്റെ എററവും ചൊന്ത പിഴക്കു വക്കരെ വലിയ വബന്ധങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നവൻ കുമംകൊണ്ട് ഒരു യോഗിയായി ഭവിക്കുന്നു. തന്റെ ഓരോ വിചാരത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും നിന്മും പരശ്രാന്ത കല്പത്രോ ചീത്രത്രോ ആയതും അതിലും വ്യാപിയും ആയ ശ്രൂരക്ഷാത്രിയെ അവൻ ഗ്രഹിക്കുന്നു. അവന്റെ സ്വപ്നാവഞ്ഞയും ജീവിതത്തെയും ആവീകരിക്കുന്ന ആ അംഗങ്കാരിയിൽ നടപടികളുടെ നായയോ ചീത്രത്തെമോ അന്തസ്ഥിച്ചിട്ടാണെങ്കം അവന്റെ അവസ്ഥ എന്നും അവൻ മനസ്സിലുംകുന്നു. ആക്കയായ അവൻ കാരംഗ കിരേശയാശം നന്നിന്നോന്നാശം ആത്മാവിനെ സുക്ഷിക്കുയും രക്ഷിക്കുയും മുല്ലികരിക്കുയും അസ്സുനമ്മ ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മഹാസമുദ്രം വെള്ളി തുരുളികളിടുന്നും ക്രൂഡി മണൽത്തെ നികളിടുന്നും ദ്രാഗമായിരിക്കുന്നതും ചാലെ ജീവിതം വിചാരജ്ഞിച്ചുന്നും പ്രവൃത്തികളിടുന്നും ദ്രാഗമാകുന്നും ഈ വിചാരജ്ഞിച്ചം പ്രവൃത്തികളിടുന്നും ഹല്ലപ്പുളിത്തും ലോകവും ഇല്ല. അന്തു കൊണ്ട് ഓരോ മരംപ്രാണിയും ജീവിതം പ്രത്രക്ഷയത്തിൽ വിഭിന്നാണെങ്കിൽ തോന്നുന്ന വിചാരജ്ഞിച്ചം പ്രവൃത്തികളിടുന്നും ചെറം ഉണ്ടാകുന്നതാകുന്നു. അവയുടെ സംഭവമുന്നുന്നതു മരംപ്രാണി. നന്നിന്നോന്ന് അന്നഗമിക്കുന്ന എത്താനം നാശവിതനിമിഷങ്ങൾ നന്നിച്ചും ചെറാതാനുള്ളൂ ഒരു വർഷം ആതുംപോലെയാണ് ഒരു മരംപ്രാണി ജീവിതവും സ്വപ്നം വരവും. അതു നന്നിന്നോന്ന് അന്നഗമിക്കുന്ന ഒരു നിയോത

സംഖ്യ വിചാരങ്ങളിലും പ്രവൃത്തികളിലും ചേന്നിട്ടുള്ളതാക്കന്ത് അന്തുകൊണ്ട് കരതീന് ആകമാനം ആതിശ്ചീര ഭിന്നങ്ങൾ അഴിക്കുടിയിരിക്കും.

ചെരുക്കുന്നാകർ, ഒരുംബന്ധം, ത്രാഗങ്ങൾം മുതലാം വാ കുറഞ്ഞപുന്നവും ഉഭാരവും ആരു സപ്തഭാവത്തുണ്ടോ കുറഞ്ഞു, ചെരുത്രാഗങ്ങളിലും സമഹാജങ്ങളിലും അല്ലതുഡാവിക്കുന്നു. ഒരു മുള മുള വിജയങ്ങളിലും ബാലധ്യാജവും ഉം കൂപ്പുവും ആരു സപ്തഭാവത്തുണ്ടോ. വാസ്തു പത്താൽ സത്യവാനായ മനഷ്യൻ താന്നിനു ജീവിതത്തിലെ അത്രവും തുച്ഛങ്ങളും ചില്ലറ സംഗതികളിലും സത്യവാനായിരിക്കുന്നു. ശ്രേഷ്ഠനായ മനഷ്യൻ താൻ പറയുന്നതും പ്രവൃത്തിക്കുന്നതും ആകു എന്തു ചെരുസംഗതികളിലുംകൂടി ശ്രേഷ്ഠരായെ അനുശ്ചി ക്കുന്നു.

ക്ഷണികളും വിചാരങ്ങളിലും പ്രവൃത്തികളിലുന്നു. അന്ത്യമാക്കുന്ന ജീവിതം എന്ന വിചാരിക്കായും, ആ വിചാരങ്ങളിലും പ്രവൃത്തികളിലും ആകുന്ന ജീവിതത്തിന്നും ഫാടി സ്ഥാനവും സത്ത്വത്വം എന്നും മനസിലാക്കാതിരിക്കായും ചെയ്യുന്നതും മനഷ്യൻ്മ മരണകരമായ ഒരു മിച്ചുംബോധം ആകുന്നു. ഇതുശരിയായി മനസ്സിലാക്കുന്നും സകല സംഗതികളിലും പാവനങ്ങളായി കാണുമ്പുടക്കായും സകല പ്രവൃത്തികളിലും ഇത്ത്രപ്രാഥായ നമാകി ഭവിക്കായും ചെയ്യുന്നു. പരമാത്മ വസ്തു ശാഖാജ്ഞാനായ ചില്ലറ സംഗതികളാൽ പൊതി ഞ്ഞാണാം തുരിക്കുന്നതും. അന്ത്യമായ സ്ഥിതി ആകുന്നു. ബുദ്ധിബേദ്യദഗ്ദ്ദല്ലും എന്നും പരാപ്രേഫനത്തും.

നാം ജീവിതത്തെ അനുഭവിക്കുന്നതും ആകക നന്നാകി കില്ല; വാനിയാവണിയായിട്ടാകുന്നു. അവ കൂപ്പുംകൂടി ചെ

ന്നാണോ ഒരു സമാജി ആരക്കന്നാതു്. ആറു ഓരോ ഭാഗത്തേയും ശ്രദ്ധമായി ചെയ്യുന്നവർന്നും നാം വിചാരിക്കുന്നപക്ഷം അം ഔദാഹരിച്ചുവരുമ്പോൾ നമ്മുൾക്കുള്ള കഴിയും. അപ്പോൾ ആരക്കെങ്കിലും ജീ ചിത്രത്തിൽ നീചത്താട്ട ഒരു അണം പോലും ഉണ്ടായിരി കയ്യില്ല. “കൊച്ചുകാരുക്കുള്ള സൂക്ഷ്മിക്കുക; എന്നാൽ ഉട പ്രിക തന്നത്താൻ സൂക്ഷ്മിച്ചുകൊള്ളിം” എന്ന ഫ്ലാങ്കോക്കതി പ്രാപണവികകായ്യും ക്ലാർക്കാർഡ് അലബ്രാത്തികകായ്യും ദാരംകും ശാഖികും ചേരുന്നതു്. എന്നെന്നാൽ വത്ക്കമാനകാല തതു് വന്നവേങ്ങനു പ്രവൃത്തിയെ തുടർന്നും ചെയ്യുന്നപക്ഷം ജീവിതത്തിനേൻ്റെയും സ്വാഭാവത്തിനേൻ്റെയും ആരക്കുള്ള ഭൂമായി രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു എന്നു് അറിയുന്നതു് ച 1 പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന പ്രകാശനം ആരക്കനു. ശ്രദ്ധാജ്ഞിം ദ്രോ എലാർമ്മാജ്ഞിം ആയ കായ്യും ദാരം ചെയ്യുന്ന ദമാഫിക്കേണഡാ നാം ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നതുംതിനെ ശ്രദ്ധാജ്ഞായി ചെയ്യുന്ന പക്ഷം ആ കായ്യും ദാരം തന്നെയെ വന്ന കൊള്ളിനാതാണോ. നാം ഇപ്പോൾ ചേയ്യേണ്ട കുത്രും ചെരുതാണില്ലോ .ഇതുയെ ഉള്ളില്ലോ, എന്നവിചാരിച്ച മനസ്സാവപ്പെടുത്തേണ്ട അസ്ഥി ജീ, അതും, നമ്മിൽ നിന്നു് അകന്ന നില്ക്കുന്ന മഹാത്മ ക്ഷേമായ പ്രശ്നത്തികളേക്കിച്ചും ചിന്ത ഇവശേ എപ്പോൾ തിള്ളി ആ കുത്രുതെത്തു സ്വന്തമാലേശാങ്കുടാതെ ശ്രദ്ധാജ്ഞ യോടെ ചെയ്യു. ഉത്തരക്ഷണത്തിൽ നാം ദമാഫിക്കേണഡാ ദൗത്യത്തും പ്രശ്നാലൈ പ്രശ്നക്ഷമായ തന്നുംഡാം. ചാപല്പരതേ പ്പോലെ അശക്തത ഒന്നാംബല്ല. ആബ്രോഹമായ ശ്രദ്ധാജ്ഞത ലഭിക്കാനാണോ അലറുച്ചിക്കേണഡാതു്. അപ്പോൾ ബാഹ്യശായ ഒന്നാംബല്ലിനെ അല്ല. അപ്പോൾ നമ്മുടെ നില്ക്കിൽ നിന്നു അന്ന അരും സാധ്യംഭായി വരും.

നമ്മുടെ കൃത്യതകിൽ ഉണ്ടാവുന്നതോന്നുനാ മുഴുള്ളിലും
ഉപദ്രവവും, അംഗത്വിലും നമ്മുടെ മനസ്സിലും ഉള്ളിരുത്ത്
അഭിംഗം നേർക്കും നമ്മുടെ മനോഭാവത്തെ മാറ്റുക;
ഈനെ വളരെത്തവഴിച്ചുനർച്ചാ ആകുകയും അംഗസ്ഥമും ആ
ഹൃദാദമായി പരിണമിക്കയുംവെയ്യും.

നമ്മുടെ ഓടിശപാക്കന രാഡോ നിരീഷവും, ബലവു
ഞ്ഞം, വിത്രുശവും, ഇപ്പേശങ്ങേതാട്ടക്രമിയത്തും ആയീരിക്കുന്ന
ഭാശക; എപ്പാലുംതുംതിരാലും കുത്രുതതിലും നിസ്സപാതമ്
തന്ത്രയും താല്പര്യത്തും പ്രദയാഗിക്കുക നമ്മുടെ രാഡോ
വിധാവു, വാക്കം പ്രഖ്യാതിയും ആസ്പദാലുവും വാസ്തവവും
ആക്ഷം; ലുജിനെ പ്രായാഗത്താലും പരിചയത്താലും ജീ
വിതത്തിലെ ചൊക്കാൽക്കാട്ടുടെ ശാപരിച്ചേമദ്ദ്രുംഭായ വില
ഒരു നിക്ഷിനാതാക്കാൻ നാട്ടുകും നന്നിനോന്നുകും കുറഞ്ഞു
ശോഭി ധാരാളവും സ്ഥിരവും ആകു ആനന്ദം ലഭിക്കുന്നതാ
കുന്ന.

—*—*—*—*

പ്രധാനപ്പേരുള്ള ദ്വാരാലുമ്പുക്കുള്ള ദ്വാരാലുമ്പുക്കുള്ള ശ്രദ്ധക്കുള്ള.

“മനസ്സുനാക്കിരിക്കണമെന്ന്” ആറുമിക്കനു മനസ്സ്
ഉം താനുകനു സാമ്രാജ്യത്തെ ഭരിക്കണം; ആരക്കുളം ദേ
ശാമ്പളം ഉണ്ടാക്കുന്ന അംബക്കത്തെത്തെ നശിപ്പിച്ചു്, താന്
എക്കന്നായി, കീഴടക്കപ്പെട്ടു ഇട്ടയിന്നേൽത്തന്നുറ സിരോ
സന്തേത സ്ഥാപിച്ചു് ശതു സാമ്രാജ്യത്തിൽ സവ്യാധികാരി
യായി ധാരാണു്”

—കൈപ്പി..

“നിന്നു നിങ്ങൾ കരി തേരിപ്പോരയാ? കൊള്ളിം ലാക്ക് അതാ തുനിയും പ്രകാരിച്ച കാണണ. പനയ തിൽ നിന്നു തഴച്ച് വന്നപോരയാ? വെണ്ടില്ല. ശാട്ടര പനയത്തിനവേണ്ടിവിത്രുമിക്കക്”. —എല്ലാ ദീവർ ചുട്ടുകൂട്ടു.

പ്രധാനങ്ങളിലും ബുദ്ധിമുട്ടുകളിലും നിന്ന് എത്രയ കീലും ആനുഭവത്തെ ഗ്രഹിക്കാമെന്ന് ഉപഭോഗിക്കുന്നതു” ച ലുഡ്സം അമുഖം ശത്രുമെന്ന തോന്നം. എന്നാൽ പരമാത്മി സഭാ സാധാരണ ജനങ്ങളാഥുത്തിന് വിതല്പമായിരിക്കും എന്നമാത്രമല്ല മുമ്പും ശാപങ്ങളായ സംഗതികൾ ബുദ്ധിമാനാർദ്ദും അനന്തരാവാദങ്ങളുമായിരിക്കും. പ്രധാനങ്ങൾ അജ്ഞന്തയിൽ നിന്നും ഒരുർബവല്പത്തിൽനിന്നും അനുംതം; ഉണ്ടാകുന്നതു. അവരെ ജയിക്കുന്നതിന് അറിവും ബലവും സമാഖ്യക്കരാണ് ആവശ്യം.

ശരിയായ ജീവിതത്താൽ കാഞ്ഞഗതികളെ മനസ്സിലാ കുറോതാരം പ്രധാനങ്ങൾ കാണ്റുവരകയും സൃഷ്ടിപ്രകാശ തതിൽ മുടൽ മന്ത്രപോലെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ക്രമേണ നിര കൊണ്ടും ചെയ്യാതാണ്. പ്രധാനങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും മുടക്കൾമന്ത്രപോലെ, സ്ഥിരങ്ങളിലും.

നാം കാണുന്ന പ്രധാനം, ദുർബനമാണി, . അതിനിട യാക്കന്ന സംഗതിയില്ലോ അടങ്കിയിരിക്കുന്നതു. നേരേ മരിച്ചു്, അതും ആ സംഗതിയേക്കിരിച്ചു് നാം ആജിലാചിക കയും അതിനൊടു പെയ്യാടകയും ചെയ്യുന്ന നമ്മുടെ മാന സികാറാസ്യിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്, . ഒരു കുട്ടിക്ക പ്രധാനമായി തോന്നുന്ന സംഗതി വോകപരിചയംസിലിച്ചു് ഒരാൾക്ക് പ്രധാനമായി തോന്നുന്നതില്ലോ. അതു പോലെതന്നെ ബുദ്ധിയില്ലാത്ത രാജൈ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്ന

കൈകാൽത്തും ബുദ്ധിയുള്ള രഹംകൾ യാതൊരു ബുദ്ധിക്ക് കൂടംകൂന്നതും ഇല്ല. അപ്പോൾ സംഗതികില്ലപ്പു മനസ്സ് എൻ്റെ മനസ്സിൽഡിവിലാണ് പ്രധാനങ്ങൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്ന തെളിയുന്നവല്ലോ. •

പരിചയം സിലിഡിക്കാത്തതും പാകം വരാത്തതും ആയ ബാലബുദ്ധികൾ വല്ലും വാച്ചു പാഠവും പറിക്കുന്ന തിന്തീളി വിഷമങ്ങൾ വഴിരെ വലിയവയും ഭസ്തുംജിലീം ആയ ദിട്ടാണല്ലോ തോന്നുന്നതു്. ആ പാഠങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്ന തിന്റെ അനേകം മൺിക്രൂദ്ധകളിൽ ദിവസങ്ങളിലും മാസങ്ങൾ തന്നെയും അവൻ ഉഛ്വസ്ത്രഭൂതകുടി കറിനമായി ഭേദം ചെയ്യേണ്ടിവരുന്നു. പലപ്പോഴും അങ്ങംക്കമന്ത്രിലും കാരാബും കാഴ്ചയിൽ മനസ്സിലാക്കാൻ അസാമ്പര്യമന്ന തോന്നുന്നവയും ആയ ആ പ്രധാനങ്ങളേക്കുറിച്ചു ആരംഭാച്ചിച്ചു നിരംഗതയാടുന്ന അവൻ കണ്ണാറിൽ പോഴിക്കുടിവെയ്യുന്ന മുട്ടവക്കുന്നതാണ്. ഏന്നാൽ ആ പ്രധാനങ്ങൾ ആക്കട്ടിയുടെ ശാഖയുടെ അംഗത്വത്തകിലാണ്‌സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. ആ പ്രധാനങ്ങൾ അപരാധിച്ചു ഒരിക്കൽ കുട്ടിക്കുടി ബുദ്ധിവർഖന്നയുള്ളും, പരിശാമഫലമായ ക്ഷേമം, സുഖം, പ്രഭാജനക്കുമത ഇവയും അത്രത്താവേക്കിത്തമാകുന്നു.

പ്രായംകുടിയ ആളുകൾക്കു നേരിട്ടനു പ്രധാനങ്ങളും ദു അവ നമ്മയും എടുത്താണ് ഇപ്പുകാരം തന്നെനാക്കുന്നു. അവയെ വിശ്രാന്തനാം ചെച്ചുകയും തരണം വെയ്ക്കയും ചെയ്യുന്നതു് അവയുടെ സ്വന്തം വളർച്ചക്കും അഭിവൃദ്ധിക്കും അത്യുംബന്നായിട്ടുള്ളതാക്കുന്നു. രാഘവപ്രധാനബന്ധതയുംതീക്കും നേരാദം നമ്മൾക്കു് അതുഞ്ഞാളിലും പരിചയം സിലിഡിക്കയും അതുഞ്ഞാളിലും കാര്യവിവരവും അറിവും ലഭ്യമാകയും വെയ്യുന്നു. അതു കാം തെ വിലയേറിയ ചാലം പരിക്കരയാക്കുന്നു.

ങ്ങ കാർണ്ണം വിജയത്തോട് സാധിച്ചതിനാലുണ്ട് ഒരു സ്ത്രാ തന്റെസ്വവും അമ്മുഖവുംകൂടി അന്തിൽനിന്ന് നമ്മക്ക് അനുഭവിക്കാൻ ഇടയാക്കുന്നു.

ങ്ങ പ്രധാനത്തിന്റെ വാസ്തവസ്ഥാപം എന്താണ്? അതു് ഒരു സംഗതിബന്ധ അതിന്റെ എല്ലാ സ്ഥിതികളിലും പുണ്ണിമായി ഗ്രഹിക്കയും മനസ്സിലാക്കയും ചെയ്യായ്‌ക അംഗൈ? അതുകയാൽ അതിനെ കടക്കിന്നതിനു നാം ഇതുവരെ പ്രദേശാഗിച്ചിട്ടുള്ളതിനേക്കാൾ ഗാഡമായ കാർണ്ണവിവരവും വിസ്തൃതമാരംഭ ധിഷ്ടനാശകതീയും നമ്മക്ക് ആവശ്യപ്പെടുന്ന; അതിലേക്കു നാം ഇതുവരെ ഉപദേശാഗിക്കാതെ ഒഴുക്ക് പാടവിശ്വാസയും നാമ്മിൽ അന്തർമാനിത്തമായിരിക്കുന്ന ശക്തിയേയും ക്ഷിണിത്തുകിട്ടുന്ന ഉപാധിക്കളേയും പ്രകടിപ്പിക്കാവും പ്രദേശാഗിക്കാവും ചെയ്യുന്നുണ്ടു് ഒരു അനുഭാവശ്രൂക്തായി ഭാവിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് പ്രധാനം എന്ന ഒരു തുല്യവും വേഷംമാറി നിൽക്കുന്ന ഒരു അനന്തരാവഹമാതെ. അതു നമ്മുടെ ഒരു മിത്രവും ഉപദേശ്താവും അതെ. അതിനെ അവധാനതയോടു തുലിക്കയും ശരിയാവണ്ണും മനസ്സിലും ക്ഷയിരുചിയും അധികം വലതായ ആനന്ദവും ഉന്നതതരമായജ്ഞതാനവും അതു നമ്മക്ക് നൽകുന്നതാക്കുന്നു. വിഷമത എന്നു് നേരില്ലാത്തപക്ഷം, ആഭിരൂഖിയാവക്കു നിന്തുപ്പുസംഗതികളുടെ പ്രകടനമാവക്കു പരിണാമമാക്കുക ലോകത്തിൽത്തുണ്ടാക്കുന്നതല്ല; ലോകം മുഴുവൻ രേനീലയ്ക്കു നിശ്ചയം മനസ്സുവൽക്കും പ്രവൃത്തിയില്ലായ്‌കയാൽ ഉള്ള മുഖ്യിച്ചിൽക്കൊണ്ടു നശിക്കയുംചെയ്യും.

തന്ത്രസ്ഥാപം എത്തിരിട്ടുവാരം നാം സംഭവാപിക്കയോ എന്നു് വേണ്ടതു്. എന്തെന്നുാൽ ഒരു തന്ത്രം കാണാമോവാരം അം സംഗതിയേക്കരിച്ചു് നാാ ഉഭാസീനതയോടും മൂശ്യത

ബോട്ടം അനുവദിച്ചു ഒരു പ്രഭേദ പ്രവൃത്തമായിരുന്നീ
നെറ്റ് അവസാനനിലയിൽ നാം എത്തു കയാണോ വെയ്ക്കു
തു എന്ന ധരിക്കാം. അങ്ങനെയുള്ള വഴിമുട്ടിൽ നിന്നു
ഈ വിക്ഷേപനനിന്നും പേരൊരു നഘ്ന വഴി കണ്ടുപിടിക്കുന്നതി
നം വേഗം നമ്മുട്ട് സക്കവിധാനത്തിക്കുള്ളിലും തെക്കിന്തു
ട്ടി ഉപയോഗിക്കണം ആവശ്യം നമ്മുട്ട് നേരിട്ടും. നമ്മുട്ട്
ക്കു അനുത്തിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള നാനാശക്തികളും അജ്ഞാപംഖി² തുടർ
തുക്ക സ്വാതന്ത്ര്യവും മുട്ടത്തു പ്രയോഗസരകത്തുവും തരവും
ലഭിക്കുന്നതിനും സവർജ്ജനിലവിളിച്ചിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്.
ഒരു സംഗ്രഹിതി തന്നിരുത്തെന്നു വിഷയമായിട്ടുള്ളതല്ല; അതി
നെറ്റ് വളവുകളും പിരിവുകളും കുറിച്ചു വേണ്ട ഗുണവും
മില്ലായും അതിനോട് പെയംബരന്തിനും വേണ്ട അഭി
വിനെറ്റ് കുറവും ആക്കണം വിഷമതയെ മാറ്റാക്കുന്നതും.
അംഗീകാണ്ടു ഒരു വിഷമതയേ കുടക്കുക എന്നാളുള്ളതിൽനിന്നും
നോടു ഉള്ളവാക്കനാ ലാഭം അഭേദയമായിട്ടുള്ളതാക്കന്നു.

പ്രധാനങ്ങൾ ദേശപ്രഭുവാലും ദേശവേച്ഛക്കാലും ഇ
ണ്ണാക്കന്നവയല്ല; അവയുള്ളു് അവയുടെ സ്വന്തതം കാരണങ്ങൾം
ഉണ്ട്. അവ പരിണാമ നിയമം അനുസരിച്ചു മനസ്സജി
വിത്തതിനെറ്റ് നേന്തിനൊന്നും വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ആവശ്യങ്ങൾ
കൊണ്ടു ഉത്തരവിക്കുന്നവയാണ്.

പ്രവൃത്തിമാർജ്ജങ്ങൾ രണ്ടുതന്ത്രങ്ങളാണ്'; ഒരു വകു
നിയുക്തമായി കഴുപ്പുണ്ടാക്കിയും ബുദ്ധിമുട്ടുകളിലും കൊണ്ടു
വന്നവിട്ടും. മറ്റൊരു അതുപോലെതന്നെ നിയുക്തമായി ബു
ദ്ധിമുട്ടണാക്കുന്ന കഴുപ്പുണ്ടാക്കിയനിന്നും നിവത്തിപ്പിക്കാം. രഹം
ഡം എത്തുതന്നെ വലിയ ക്രയക്കിൽ ചുട്ടി കെട്ടുകൊണ്ടിരിയാ
ലും അയാറിക്കു തന്നാത്താനെ ആ കെട്ടു അശീക്കാൻ കഴിയാ
തെ വരികയില്ലെന്നും അയാറിം പ്രധാനഭാഗങ്ങളായ കാട്ടകളും ദ്രാ

ഈകളിലൂത്ത മനസ്സാട്ടകളിലും വീംബഡതകളിലും വാക്കുകളിലും അറിയാത്ത അക്ഷരപ്പട്ട ഉഴിയും ഇടവന്നാലും, അയാൾക്ക് അവിടെനിന്ന് രക്ഷവെട്ടാ നൗളിവഴി കണ്ണചിട്ടിക്കാൻ കഴിയും. നീംശിപ്പുവും കു നൗളിവഴിതവും അയ്യ ആപ്പുങ്കി എന്നു നന്ദാത്തിലേക്ക് ദേഹവഴിയെ നമിക്കുന്ന യാതൊരു കുഴപ്പങ്ങളിൽ ഇല്ലാത്ത ലാലു ത എന്ന രാജപാതയെ വീംബഡം കണ്ണചിട്ടിക്കാൻ അ യാർക്ക് കഴിയും. ഏന്നാൽ ഒരിട്ടു കത്തിച്ചിരുന്ന നിരാ റൈയോടെ നിലവിഴിക്കയും, ആ വലാധിപരക്കും, മുഖി കയും, തന്നെ നില മറവപ്രകാരത്തിൽ അത്യിനന്നാൽ കൊഞ്ചായിയും എന്നും, യാതൊരു കറിക്കും കുടാതെ ആലു ഫോറും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു് അയാൾക്കു് ഓരിക്കലും അതു സാധിക്കയില്ല. അയാളുടെ വിഷമത ജാഗ ശുക്രതയെയും യുജതി പുത്രമായ ആലോചനയെയും ക്ഷമയോടു കുടിയ കണക്കു കുട്ടബിനെയും അണ്ണും അവശ്യപ്പെടുന്നതു്. ആ സ്ഥാതിയിൽ, അയാൾക്കു അഡാർ ശക്തിയോടുകൂടി ഓരിക്കണാം. അഡാർ ശുദ്ധലാപി കയും, അനോഷ്ടിക്കയും, ഇടവിടാതെയും സോത്സാഹമാ യും ഉണ്ട്രിയംടക്കുടി താൻ ഭംഗിച്ചുപോയ നിലയെവിണ്ണും പദിക്കുന്നതിനു് വേണ്ടിപ്പു ചത്തിക്കയുംചെയ്യുന്നും. മുഖവും ഉല്ലംഗ്നയും അസ്യകാരങ്ങത്. വർഖിപ്പിക്കയും പ്രകാശത്തി നന്ന വലിപ്പുന്നത് വാസ്തുവിലയിക്കരാതി കാണിക്കയും ചെയ്യേണ്ണ ഉള്ളി. അയാൾ ശാന്തതയോടെ പത്രാഭോചന യിൽ പ്രവേശിച്ചു്, തന്നെ അഫ്പൂശനത്തെ നിലയിൽ താൻ എത്താൻ ഇടയാക്കിയ വന്തുക്കുടിയെ കണ്ണത്തേരാ ആ യ മാറ്റാണെങ്കി കണ്ണചിട്ടിച്ചു് മടങ്കിപ്പോകുന്നതായാൽ, താൻ തന്റെപ്പറ്റിച്ചുരും ഏവിടെയെല്ലാക്കാണുന്നു് എ

നൗതിൽ അധ്യാർഹക്ക് ഗ്രാഫിക്കാം. എത്തെല്ലാം സിക്കിൽവ തുംഗം' തെറായ വഴിയെ താൻ തിരിഞ്ഞെതന്ന്' കുളി പിടിക്കാം. അല്ലോടുടർച്ചയുള്ള ആദ്ദോഹനയും യുക്തിയും മിതശീലവും, ആത്മത്രാഖവും, അഭ്യാസജൈ ആ പഴിത്തെന്നറവി തന്നിന്ന് രക്ഷിക്കുമായിരുന്ന എന്നും അധ്യാർഹക്ക് കരണ്ടാം. താൻകുഴപ്പുങ്ങുമ്പീൽ അക്കദ്ദേട്ടതെങ്ങിനെയാംബന്നാം, കിറേ മുട്ടിപ്പാക്കം. വന്നവിശക്തവും, വിശക്തമായ ബുദ്ധിയും താൻ പ്രജവാദിച്ചു തിൽ നിന്നതീരെ വ്യത്യസ്ഥവും വാസ്തവതാവും ആവ മാർപ്പണത സ്വികരിക്കിന്നതിന് തനിക്ക് പ്രാപ്തി ന കൂട്ടാവിക്കുന്ന എന്നം പിടിച്ചടിയായി അധ്യാർഹക്കാണ്ടാം. ഈതു തൊഴിലം എറ്റവും കയ്യും തന്നെന്ന കഴിഞ്ഞെ നടപടികളിൽനിന്ന് ഒരു വിഭവിരാത്ര അഭ്യാസരഹിതം ഗ്രാഫിക്കയും ചെയ്യു നേബാഫേഷ്യ്' തന്നെന്ന പ്രയാസക്കോട്ടയുടെ അനാക്രമിക്കുമെന്ന തോന്തരിയ വലിപ്പം കിരണ്ടെന്നുകഴിയും; അരപ്പൂർണ്ണ തന്നെന്ന സമവിത്തതയോടുകൂടിയ വിച്ചാറണായാക്കന്ന റിറിക്സണാൾ പെണ്ടെന്ന അതിഃക്രമം പ്രയോഗിക്കാണും അതിവെന പ്രത്യുംഗം പുണ്ണമായി പറിശ്രദ്ധയിക്കാണും അതിനെന്ന സകല വിവര അഭ്യൂതം ഗ്രാഫിക്കാണും ആ വിവരങ്ങളും, പ്രഖ്യാതികൾക്കും നട പട്ടികക്കും കാരണാനുത്തമായ രൂപോജിപ്പുകളും തമിലും സംബന്ധിച്ചു കാണുമ്പോൾ ഓരോ അഭ്യാസം അവിടെ അവസ്ഥക്കാണും. എന്നെന്ന നാൽ അതിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടാനുള്ള നേർച്ചഴി അപ്പോർഡി സ്ക്രിംബായി പ്രത്യുക്കിംബിക്കയും അഭ്യാസം അഭ്യാസന എന്നു നേബാ മായി ഒപ്പാംപാശകളും, ആ വിധത്തിൽ ആ കാംജി എന്നപ്പറാവി വേഗതജാഞ്ചാനവും, അതു സംബന്ധിച്ചു ഉന്ന നേബാ അധ്യാർഹക്ക് ലഭിക്കയും ചെയ്യും. അവശ്യ അഭ്യാസിനു നിന്ന് പിന്നിടോരിക്കളുംഅപഹരിക്കാൻ കഴിയുന്നതുമല്ല.

അരിയുന്നത്, സപാത്മത, മുഹമ്മദ്, അനുസ്ഥിത ഇങ്ങനെ
കിഴുക്കുകളിലും വിഷമങ്ങളിലും അവസ്ഥാനിക്കുന്ന വഴികൾ
ഉള്ളപ്പോലെതന്നെ അറിവ്, ആത്മത്രാഗിത്പം, വിവേക
ശത്രാഗം, കാഞ്ചുവിവരം ഇങ്ങനെ സാന്നിധ്യക്രമങ്ങളിലും സ
മാധ്യാന്തവും അടയി കാഞ്ചുസിലിക്കളിലേക്ക്' നന്ദി
ക്കുന്ന ഭാഗ്യങ്ങളിലും ഉണ്ട്'. ഇതു' അറിയാവുന്ന ആരം പ്രയോ
സങ്കേതം ഡിശിൽഡ ഓഫീസ് കയും അവക്കു ജയിച്ച്' എത്
ററിയുന്നിനു' പരമാത്മഭത്തയും ഭിവാന്തിയുന്നിനു' സ്വവ
തേതയും സംഭ്രാന്തികിൽ റിനു' സമാധാനത്തേയും ക്ലൂബി
പ്രീക്ക്രമങ്ങളിലും വെള്ളം. തനിക്കു നേരിട്ടാൻ കീഴടക്കാനും ഒ
ക്കിയില്ലാതെ ഒരു പ്രഖ്യാസം ഒരു മാരംഭം ഉണ്ടാകുന്നത്
ലി. സ്കൂൾ പ്രഖ്യാജനമില്ലാത്തതാണും അനുഭവമുണ്ടും, അ
തു' മുഹമ്മദ് അബ്ദുൾ'; എന്നെന്നും അതു' അതു പ്രഖ്യാസ
ത്തിനു എതിർന്നിയ്ക്കുന്നതിനു തക്കതായ ആ വെല്ലേൽ
യും ബുദ്ധിജിയും തൊല്പീശ്വകളും ഗ. ശരിയാണവിധത്തി
ൽ പ്രഖ്യാജനതായാൽ എത്തു ഭിക്ഷാന്തയും ജയിക്കാം.
അതിനാൽ ഉഛ്വസ്തു എന്നതു' അനാവയ്യമായിട്ടുണ്ടാണ്.
സാധിക്കാൻ വരുംതു ഒരു കാഞ്ചും ഒരു വിഷമകാഞ്ചുമല്ലാ
തെ ഭവിക്കുന്നു. അതു' ഒരു അസാധ്യകാഞ്ചുമാവിന്തീരുന്നു.
അവിശദ്യം ഉഛ്വസ്തു അനാവയ്യമായിട്ടുള്ള തന്നെഞ്ചാണു'.
എന്നെന്നും ഒരു അസാധ്യകാഞ്ചുവത്തെ സംബന്ധിച്ച് നും
കു' ഒരു പ്രഖ്യാജനിനായ്ക്കു ഉള്ളൂ. അതായതു' നാം അതി
നു കീഴടക്കുക തന്നെ നടക്കു' ഫീക്കാൻ വരുംതു റിനു'
നാം കീഴടക്കുകയാക്കാം ഉത്തരമായ്ക്കും.

അർബലബലവാദിൽ ചേറകുംവാറി
പുണ്ണംവൈവാദിൽ പ്രാണിക്കം

എന്നും പരമാത്മവത്തെ
ഒരുഭാവി ധരിക്കുവിൻ.

മഹുഷങ്ങൾ, സാമുദായികങ്ങളും, അത്രുക്കണ്ണള്ളം ആശ
പ്രധാനസ്ഥാപം, അജ്ഞത്വത്തെ നിന്നു ഉത്തരവിക്കുവും അവാ
ക്കറേക്കുടി പുക്കം വന്ന അറിവിനെ നമ്മൾക്ക് നൽകുവും ചെയ്യുന്നു
പുന്നപ്രാവല മതസംബന്ധാദ്യ വാദോ സഖാപരവും, മാ
നസിക വിശ്വമതയും ഏഴുംതൊളം മുച്ചിക്കാം. അതു
അടുത്തലായ അധ്യാത്മജ്ഞാനവാദത്തെ സുചിത്രീകരാം.
അതു ആരിൽ പടിശനമേം അവന്നും ഫോറേയറിയ ഡി
ജിഡിയോടു ഉണ്ടാക്കാമെന്ന് മുൻകുട്ടി പ്രത്യക്ഷാസ്ത്രത്തുക
യും ചെയ്യുന്നു.

ഒവവൻ്റെ മനസ്സിൽ ജീവിതരഹസ്യസംബന്ധങ്ങൾ
ഭയ്യംസംശയികൾ പ്രഭവിക്കുന്ന ദിവസം അവവൻ്റെ ജീ
വിത്തനിൽ എത്തയും മഹത്തായ ഒരു ദിവസമാക്കുന്ന;
(അതു അച്ചുപ്പാരു അവൻ അറിയുന്നപ്പൊരിക്കൊം) എന്നെന്ന
നാൽ അതു നീംവുലും ഉംബിനാതും, ഇന്തു സാധാര
ണാഡായ ആലഘാപ്പുവും വൈശം ലെഖകികസ്വാരംഭവവും കോ
ണ്ടുപിടി അവവൻ്റെ കാലക്രമപ്രാം അവന്നും അവസാനാന്തരം എ^{ണ്ണം}
നാം അന്നുതൽ ഉല്ലംഖനിച്ചും ആത്മാസ്ത്വവും മുഴുളു
ഞ്ചു സത്പമായി അവൻ ജീവിക്കാൻ പോകുന്ന എന്നാം കാ
ണിക്കുന്ന; അവൻ അന്നാമുതാൽ ഒരു വൈശം മനസ്യജ്ഞനു
ആയിരിക്കുന്നതിനെവിട്ട്, ജീവിതരഹസ്യങ്ങളെ ഉള്ളഖാം
നാം ചെയ്യുന്നതിനാം പരമാത്മാദേവതയുടെ പടിക്കാവൽ
ക്കായം, അതാനക്കുറുത്തിലേക്കുള്ളൂളു പ്രാവശ്യന്തരാന്നും തട
സ്ഥായി നില്ക്കുന്നവയം ആയ ദിനലഭ്രതയുടെ ശീകരണ
തിനാം, തന്റെ സകല മുന്നാറിക്കശ്ശത്തിനുള്ളൂളും പ്രാംഗി
ം ഒരു മനസ്യനായി ജീവിക്കുന്നതിനാം ആരു രണ്ടിക്കുന്ന.

സപാത്മനായ ഭോഗത്തിലും യാത്രംനീലും ശ്രദ്ധിക്കാതെ അങ്ങനെതയിലും ലക്ഷിച്ചു അവൻ വീണ്ടും അടങ്കിയാൽ ക്കന്നതല്ല; ശ്രീരാക്ഷോഗജഭാര്യ തൃപ്തനായി കാലാംകഴിക്കുന്നതല്ല. തന്റെ എദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇടവിട്ടാതെയുള്ളതും വിവരിക്കാൻ കഴിവില്ലെന്നതുതും ആരു പ്രശ്നങ്ങൾ കേരംക്കാതെ ഒരു സ്ഥാവന്ത്ര്യ ഉളിച്ചിങ്ങനുകഴിയുന്നതല്ല. അവൻറെ ഉള്ളിലുള്ള ഖൗശപരത്യം ഉന്നന്നുകഴിത്തു. ഒരു നിലാവ് മായിക്കുന്ന അവൻറെ പാശാത്മാവും ഉറക്കം ഉന്നന്നും രാത്രിയിലെത്തെ അസംബന്ധമുള്ളാണ് സ്പർശജ്ഞാജീവനു നിർക്കാരിക്കാൻ. അവൻറെ നേതൃജ്ഞരം പ്രഥമാത്മഭേദാധികാരിയായ സൗംഖ്യപ്രകാശം വേണ്ടപോലെ ദ്രാചിക്കന്നതു പരെ വീണ്ടും ദരിക്കലും മയങ്കുകയോ വിനൃമ്മിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതല്ല.

അങ്കബന്ധയുള്ള രാംക്കു് ശ്രേഷ്ഠതരങ്ങളായ കാർത്താസാധ്യങ്ങൾക്കിം വിജയങ്ങൾക്കിം തന്റെ ആരത്മാവിൽ ഓശാതസാധം ഉഭിച്ചിട്ടുള്ള മൊഹാത്മ വളിരക്കാലക്കിരിക്കുകയും അമത്തിവയ്ക്കുന്നതു് അംസാധ്യമാക്കുന്നു. ഏതെന്നും ഇ ദ്രോഡം ഇണ്ട്രാപ്രുട്ട അയാളിടെ ശക്തിക്കു് അംശാളിടെ വിഷമതകം അപഗ്രാമം വെള്ളനാതിനു് അയാളിടെ ഇടവിട്ടതെ നിർബന്ധിച്ചുകാണിരിക്കും. അയാൾക്കു് ഇനി മെത്ത പാചവുണ്ടിക്കളിൽനിന്നു് സമാധാനവും തെററായ നിലയിൽനിന്നു് വിനൃമ്മാം ഉണ്ടാക്കുന്നതല്ല. അഥാന സ്ത്രിക്കും കുന്നിക്കും അല്ലാതെ സ്ഥിരരക്ഷ ഇച്ചുനു് അയാൾ അധിച്ച കഴിത്തു.

തന്റെ സദൈഹങ്ങൾക്കിം വിഷമതകൾക്കിം നിഭാന ശാശ്വതതയെ ഗ്രഹിച്ചും, ആ അത്രഭവതവയ മനസ്സിലാക്കിയും സമ്മതിക്കും ചെയ്യും, തന്നത്താൻ അതിജ്ഞനിന്ന

ഒള്ളിക്കുന്നതിലോ മരുമിക്കാതെയും ഒരു മനസ്സുന്ന് അതു അജ്ഞന്ത
തന്ത്ര നിഃശാക്തിക്കുന്നതിലോ മുള്ളുന്നതിനേയാട്ടക്കുടി മുച്ച്
തന്ത്രിക്കാണും, എല്ലാ അന്യ കാരണങ്ങളും ഏഴിക്കൊന്നതിനും എല്ലാ
സദ്ധൈങ്ങളും നിവർത്തിക്കുന്നതിനും തന്ത്രാഖ്യാനി
ചുവി മുച്ച് മുച്ചാനു കാഞ്ഞിക്കുള്ള സാധിക്കുന്നതിനും തന്ത്രിക്കുൾ
ക്കാഞ്ഞിയും സാമർപ്പിക്കുവും നഘ്നനു ജ്ഞാനപരിപ്രതിനി വേണ്ടി
തിവാസനോടും ജാഗറു ആത്മയോടും ആരും കയ്യും, ചെയ്തു
നേബാറി ആരു ശ്രൂട്ടിനു വക്കിക്കൊന്നും ആരു നാദം, എത്രം മഹാ
തന്ത്രാഖ്യാനിക്കും. വള്ളുര നാറം ഒരു പാറം പാടിക്കാൻവേണ്ടി
ആരുചുട്ടോ അതു തരിയായിമന്ത്രപ്രാണിലുക്കുംനേബാറി ഒരു ബ്രഹ്മ
നും സദ്ധൈങ്ങളും ആരുപാസവും ഉണ്ണാക്കുന്നതുപോലെ വല്ലു
വെരുക്കിക്കവിഷമതകളേണ്ടും മുള്ളിക്കരമായ വിയാതിൽ നീ
ക്കാൻ തന്ത്രിക്കുൾ കഴിയുന്നേബാറി ഒരു മനസ്സുന്നർഹ്രദയത്തി
നും നും ലഭ്യതയും സമാഗ്ര്യസവും സുവാവും ഉണ്ണാക്കുന്നു. വ
ള്ളുര നാറം ആരുലോച്ചിച്ചു ഗ്രഹിച്ചു അതു മുച്ചു മുച്ചു
നിന്ത്രും ആരു വല്ലു. പ്രശ്നന്തതിനും ഷൂണ്ട്രമാക്കി ഉത്തരം
പറക്കയും അതു സാഖ്യാഭാഷ തമസ്സിലേരാ ഉൾക്കൂലനും ചെ
യ്യും ചെയ്യുന്നതു മേരു ചാക്കി തൈവാൻറു ഹ്രദയത്തിനു
വക്കിക്കൊന്നും ആരുചുട്ടും സംശയാനവും അതിലും വിചുവതര
മാക്കും.

പ്രശ്നാ സജ്ജപ്പാം വിഷമതകളും നോരിട്ടുനേബാറി അവ ഭാ
വിക്കൂതക്കുള്ള സുവില്പിക്കുന്ന ശക്തമാണ്ണന്നു' വിചുവി
ക്കുയ്ക്കും. അംജപാന വിചുവിച്ചും അവ കൂപ്പുതകർ തന്നെ
അതു വിന്തതിൽ. നോരു മരിച്ചു' അവയെ 'ഭാവിശ്രൂത്യഃ ചി
ത്രം നാക്കുന്മാവിഭവണം വിചുവിക്കാൻ. വാസ്തവത്തിൽ
അവ അംജപാനാജ്ഞവും ആരുനാഥാണ്. നോരിട്ടുനു പ്രശ്നാ
സജ്ജപ്പാം വിഷമതകളും ഏഴിന്ത്യുക്കുള്ളിയാമെന്നുണ്ടു ആ

ശ്രവണം. അതിനും നമ്മകൾക്ക് കഴിക്കാൻലില്ല അവയുടെ അഭ്യക്ഷണം നിന്നും ടാറിക്കളുണ്ട്. തുമിങ്കേണ്ട്. അഞ്ചു അസാ മല്ലമാണ്. നാം ചെല്ലുന്ന ദിക്കിലെല്ലും അവയും നാമ്മാ ടുക്കടി എത്തും. അവയെ അന്തരയോടൊപ്പം ദൈർഘ്യത്വത്തിൽ ഏതിങ്കും. അശേഷം വിചാരം ചെയ്യാം കൂടാതെയും മഹത്പദ്ധതിയും അന്തരക്ഷ്മാംജ്ഞാനവിജയാട്ട നേരിട്ട്; അതാ സൗം ഭവണത്തും. അവയുടെ വലിപ്പവും വും പരിഗണിക്കണം. അവയുടെ അവാന്തരാഖ്യാനങ്ങൾ പിടിച്ചു പരിഗണിക്കണം. അവക്കു പ്രത്യംഗം സൃഷ്ടിക്കായി മഹിക്കണം. അവയുടെ ശക്തിയെ .കണക്കാക്കണം. ഇങ്ങനെ അവയെക്കരിച്ചും വേണ്ടതല്ലോ മനസ്സിലാക്കണം. എന്നിട്ട് അവയോടൊപ്പം പൊയതും അവസാനത്തിൽ അവയെ തോൽപ്പിക്കണം. ഇങ്ങനെ ചെയ്യാൽ നമ്മടെ ശക്തിയും ബുദ്ധിയും പോലീക്കണം. ഇങ്ങനെ കേവലം ബാഹ്യാലോകം കൊണ്ട് കാണമാൻ കഴിയാത്തതും ഓഗ്രഹത്തിലേക്കു നബീയ നഗരിക്കണാതും എങ്കിലും ഉപരാജ്യങ്ങളിൽ നന്നിൽ നമ്മകൾ മുൻവരിക്കാൻ കഴിയും.

ഭാരതാരക്തരണം.

എ. ജീവിതം. ഒരു അധികാരിയെ അന്തിരന് ഒരു പാട്ടിന്റെ പല്ലുവിപ്പോലെ മുഴുവൻവച്ചുവരുമാക്കിത്തീക്കാൻ തെരഞ്ഞുമിക്കം. ഇതാക്കന്നുവുന്നിക്ക ജീവിതം—ബഹിപി

യുലത്തിൽ ജയിക്കുന്നതു. നല്ലതാണെന്നു് നിങ്ങൾ കേ ട്രിച്ചണ്ടല്ലോ. തോല്ലുന്നതും നല്ലതാണെന്നുണ്ട് എന്നും പറയുന്നതു്. യുലംഡാളിൽ. ജയാപാജയങ്ങൾം രണ്ടിന്റെയും തത്പം ഒന്നതനെന്നയാഗതു. — മുഖം പ്രിറ്റംക

ചുമട്ടകൾ; വഹിക്കുന്നതിനെക്കാറില്ലു് നാം വളരെ ഒക്ക വായിക്കയും കേരംക്കയും ചെയ്യാണെന്തു്. എന്നാൽ ആ ചുമട്ടകക്കാശി. ഫീജുന്നതിനു് നല്ലവഴിക്കളേക്കാറില്ലു് വഴി തെ കുറച്ചു. കേരംക്കയും. ശാരികയും ചെയ്യാണെന്തു്. എന്നു അന്നാലും. നിങ്ങളുടെവൃദ്ധത്തിൽ ദേഹക്കരമായ ഭാരവും ധനിച്ചും കുറങ്കിടക്കാൻ ഒരു കാര്യമുണ്ടും ഇല്ല. ആ ദാ ഒരു താഴെ താഴീ എത്തു തുടിയും. ഹാശാദ്. പിഡിയും ആ കാശം പ്രസന്നതയോടുകൂടി നിങ്ങളുടെ സമസ്യാങ്ഗങ്ങളെ ഇടയിൽ നടക്കാൻ നിങ്ങൾക്കുതന്നെ കഴിവുണ്ടു്. ഒരാൾ ഒരു ചുണ്ട് എടുക്കേണ്ടിവരുന്നതു് ഒരു പാതമ്പന്തര ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്ന് മരറരായ സ്ഥലങ്ങേന്തെങ്ക മാറരുണ്ടായിനായിട്ടും മരറരാനിനും അല്ലല്ലോ. അയാൾ ഒരു ഭാരതത തന്റെ ചുമലിൽ നിക്ഷേപിക്കയും പിന്നിട്ട് തന്മുലമായിട്ടുള്ള ദിവഞ്ഞാലെ സഫ്റ്റിക്കയും ചെയ്യിംകൊണ്ടു

ക്കുന്ന ഒരു ധന്മാർഗ്ഗായി വിചാരിക്കുന്നും ഇപ്പോൾഡിം അവലെന്നതുമില്ലെങ്കിൽ എന്നിപ്പുണ്ടോളുമായ ഭാരതത്തെ വിശദാക്ഷിഖം നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ പ്രക്ഷേപിക്കുവും അതിനുശേഷം ആത്മാനാശരോചനത്തിന്റെയും ആത്മാനാക്വാട്ടേയും ചേർന്ന ശാഖാങ്ങൾ അതിന്റെ ഏകാംഗത്തെ വർഖിപ്പിക്കുവും ചെയ്യുന്ന തു് എന്തിനാണ്? എന്താണ് നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ആ ഭാരതത്തും ഫേബ്രുവരിയും നിരക്കിളിച്ചിട്ട്, ആലൂം നിങ്ങളെല്ലാ തത്തീനാ സാന്തുഷ്ടനാക്കി ആ വിധം ലോകാനാഭത്തെ വർഖിപ്പിക്കാതെന്തു്? ഫേബ്രുവരിയും നിരക്കിളിച്ചിട്ട്, ആലൂം നിങ്ങളെല്ലാ സമർപ്പിക്കുന്നതിന് ന്രായമോ ഇല്ല. ഭൗതികമായ സംഗതികളിൽ ഒരു ചുമതലയും ഒരു ആനന്ദത്തിനും മാത്രമായിട്ടാണ്; അല്ലോടു ചേരുവത്തിനും മാത്രമായിട്ടില്ല. അതുപോലെ തത്തീനാ ആയുംതമിക കാഞ്ഞങ്ങളിലും ഒരു ഭാരതത്തെ വർക്കിക്കുന്നതു് വല്ല നല്ലതും അവശ്യകവും ആയ ഒരു പ്രയോജനത്തിന്റെ സാധ്യതയിനും മാത്രമായി ട്രായിറിക്കുന്നും. ആ പ്രയോജനം സാധ്യിച്ചുകഴിത്താൽ ആ ഭാരതത്തെ താഴേ ഇറക്കിയേക്കു; ആ ഭാരത വഹിക്കുന്ന തു് ധാരതായവിധത്തിലും ചേവജീനകമബ്ലൂനും മാതൃല്ലും ഒന്നുമരിച്ചു് ആ മുഖ്യാഭ്യന്തരിനു് കംരണമായിട്ടിള്ളതുംഉം.

ഭാഗ്യദോഷത്തിനോ ചേവത്തിനോ കാരണമാകുന്ന ഒരു ഭാരം എവിടെയുണ്ടുള്ളതു്? അവലെന്ന ഒന്നും എവിടെനും തത്തീനാ ഇല്ല. ഒരുക്കാം വെള്ളംവോങ്കിയും അതുസംബന്ധം ഷണ്ടോട്ടുകൂടി ചെയ്യുക. ആവശ്യകമായ ഒരു ചാഞ്ചാതി ആ എ യൂഡ്രോംഗിയായും സ്ട്രീക്കരിക്കുന്ന താങ്കാം എറററും ബു

ശ്രീപുവകമായിട്ടുള്ളത്. അതിനെ തെ ശത്രുവായി കരഞ്ഞി സ്ഥാപിക്കുന്ന നേരേ പല്ലുകടിക്കുന്നതും അതിനെ കീഴുക്കുന്നുക ചെയ്യാണെങ്കിൽ വെള്ളാൻ ആരുഹിക്കുന്നു ശുചിക്കുന്നു. ചെഡ്യുന്നതും വിസ്തിതത്തിന്റെ പാമകാംജുയാക്കാം. ജീവത്രഗാത്രിയുടെ ഓരോ തിരുപ്പിലും നാം ഓരോ ആവശ്യം അദ്ദേഹം കണ്ടു മുട്ടുന്നു. നാം അംഗീകരിക്കുന്നും സ്പീകരിക്കുന്നും ചെഡ്യുത്തുപ്പാർഡ് മാത്രമാണ്. കർത്തവ്യക്രമങ്ങൾ നാശക ദ്രോഗകരണഭൂയി ചുമടക്കളായി തീരുന്നതു്. എന്നതുകൂടിലും ആവശ്യമായ കാഞ്ഞംതു തുപ്പന്മായ മനോഭാവത്തോടും ആവലാധിപ്പുട്ടുകാണ്ടും ചെമ്പ്‌കയും, ആ സമയത്തെന്ന അനാവശ്യം അദ്ദേഹം നാശാടം നടക്കുന്നും ചെഞ്ഞ നാവൻ ഭിവം ഇട്ടുണ്ടാം മുതലായ തെളിക്കുള്ളിടുകൾ എല്ലാം തന്നെ തുല്യായ വയുടെ ഭാരതത്വാൽ ഇടക്കിയും റാത്രിയും ഗഭ്രത തന്നെ ചുമത്തുകയും ആകുന്നു. അവൻ സാവന്നു കീഴിൽ അംഗം അംഗാവരതം വിലപിക്കുന്നുംചെയ്യുന്നു.

ജീവിതവുമായിട്ടു എന്നുന്ന ഇടപാടിൽ സംഭവിക്കുന്ന സകല കാഞ്ഞം അദ്ദേഹം തൊൻ പ്രസന്നതയോടും നിന്മപാത ത്രംതനോടും എകാഗ്രമായ ശുശ്രേഷ്ഠയാടും ചെഡ്യുന്നതാണ്. അതിവിച്ചുപറയുന്നായ ചുമതലകളെ വഹിച്ചുകൊണ്ടാണ് തൊൻ നടക്കുന്നതു് എങ്കിലും എന്നതുകൂലിലും ഉപദ്രവകരമായ ഭാരതത്വയെ ദ്രോഗകരമായ ചുമടിനേന്ത്യകുറിച്ചു തൊൻ അറിയുകയേ മുല്ല

രൈ സംഗതി—രൈ കർത്തവ്യക്രമമോ, രൈ ചങ്ങാത്തേം, രൈ സാമ്രാജ്യകരമായ കടമാരയാ—നിഃബന്ധക ഇപദ്രവകരമായിരിക്കുന്ന എന്നം അതു് ടോ ഭാരതമായി തീനിശ്ചിഖനം മുന്നും നിഃബന്ധ ചുരുകയും “തൊൻ മുതിൽ

“അക്കമുട്ട്; ദാന്തഹരിത പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്യാം പക്ഷേ
ഈ ഭാരതേറിയതും സങ്കരവും അയ്യ ഒരു ജോലിയാണ്”
എന്നുള്ളവിചാരത്തോടുകൂടി പീഡിക്കുകയും ചെ
യുന്നു. എന്നാൽ അ കാര്യം വാസ്തവത്തിൽ ഭാരതേറിയ
താണാ? അതോന്നിങ്ങളിടെ സ്വന്തമാണോ നിങ്ങളെ പി
ധിപ്പിക്കുന്നതു? നിങ്ങളും അതുതെരാകിലും തന്റെ ഒരു ബ
ന്ധനമെന്നും നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്ന അ സംഗ്രഹത്തിനെന്നും
ഓരോ നിങ്ങളിടെ മൊചനത്തിന്റെ എന്നാമരത്തെ പടിബാതിൽ
എന്നാൽ താൻ നിങ്ങളേംട പറയുന്നതു. നിങ്ങൾ ഒരു
ശാശ്വതശാപമായി കത്തുന്ന അ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക്
അടച്ചതുചെല്ലാം കഴിയാതെ മരുന്തു സ്ഥാപിക്കുന്ന
ചെയ്യുന്നതാകി നിങ്ങളിടെ അതുവിനെ തെററി
ലഭിപ്പിക്കുന്ന അ ഭാന്തുഹം നിങ്ങൾക്കായി കാത്താണി
ക്കുന്നു. എല്ലാ സംഗ്രഹത്തിലും നിങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു പ്രതിഫലി
പിച്ച കുണ്ണനു കണ്ണാടിക്കൂകുന്നു. നിങ്ങളിടെ ജോലിയിൽ
നിങ്ങൾ കാണുന്ന സാമ്യകാരം അതിൽ പ്രവേശിക്കുന്നോഴ്ച
ഒരു നിങ്ങളിടെ മനസ്മാരിയുടെ പ്രതിബിംബം മാത്രമല്ല
ശരിക്കായും നിന്നുപ്പാത്മമായും ഉള്ള ഒരു മനസ്മാരിയോട്
കൂടി അതിൽ പ്രവേശിക്കുക; അതു ഉടൈ ആയുദ്ധുകൾ
മായ വിധത്തിൽ മട്ടാറി നിങ്ങൾ അതിൽ പ്രവേശിച്ച
പ്രോഴ്ഷി അനാധിതിയുടെ പ്രതിബിംബമായി നിങ്ങൾക്ക്
ബുദ്ധത്തിനും അഭാന്തരങ്ങളിനും ഉള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമായി ഭവി
ക്കുന്നു. നിങ്ങൾ മുമ്പാ വിന്നുപ്പിച്ചുംകൊണ്ടു ഒരു കണ്ണാടി
ക്കിൽ ഒന്നാക്കിയിട്ടും, അ കണ്ണാടി നിങ്ങളിടെ മുഖത്തെ വി
ത്രയായി കാണിക്കുന്ന എന്നും നിങ്ങൾ അതിനെ കരം
പറയുംബാ? അതോന്നാ നിങ്ങൾ നിങ്ങളിടെ മുഖത്തെ ശരിയാ

ക്കിയിട്ട് സംസ്ഥാപനപ്രമായ തുപത്തെ കണ്ണാടിയിൽ നിന്ന് പ്രതിഗ്രഹിക്കുമോ?

ങ്ങ കാൽം ചെയ്യുന്നതു ശരിയും ആവശ്യവും ആണെന്നു കിൽ അതു ചെയ്യാതാണ് എല്ലാതും: അതു ചെയ്യാതിരിക്കാൻ അതുഗ്രഹിക്കുവോഴാണ് അതും ഒരു ഭാരംയാ തീരുന്നതും. സ്വാത്മമായ അതുഗ്രഹം അതിനെ ദോഷമായി കാണിക്കുന്നു. ഒരു കാൽം ചെയ്യുന്നതും, ശരിയല്ലാതിരിക്കാനും ചെയ്യുന്നതും ആവശ്യമില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുവോരിക്കാൻ മോഹിക്കുന്നു ഒരു ഭോഗല്ലൂറിക്കുവേണ്ടി അതു ചെയ്യുന്നതു മുഖ്യതയാണ്. അതു ഭാരമേറിയ ധലങ്ങളിലുക്കും നിങ്ങളെ നബിക്കുന്നു നബിക്കുന്നു ഉള്ളതാണും. നിങ്ങൾ കൈഞ്ഞലത്തിൽ ശേഖരിച്ചുകൂട്ടുന്ന നിങ്ങളിടെ കുർത്താറ്റകൾമാം നിങ്ങളെ ശാസ്ത്രിക്കുന്ന നിങ്ങളിടെ ധന്മാര്യം മന്ത്രവും. മോഹാദിവശ്വരതാടെ നിങ്ങൾ അനുയാവനം ചെയ്യുന്ന ഭോഗഭവക്കെട്ട് നിങ്ങളെ ഒരു ദിവസ്ത്വിചെയ്യു സ്വിപ്പിക്കുന്ന നിങ്ങളിടെ പ്രാരംഭം ശരൂവുമതു. മുഖ്യമായ മന്ത്രം! നിങ്ങൾ ചുന്നാണ് നേർവ്വ തിരിച്ചുന്നതും വിശേഷക്കളാക്കുന്നതും?

പ്രധാനഃക്രമി അതിന്റെ പരമാണക്കാളിടെ സംയോജനത്തെ ആവശ്യപ്പെട്ടുന്നതുപോലെ ഗുജറാത്തുക്കളും വിശേഷക്രമത്തെ ഉപയോഗിച്ചുംകൊണ്ട് സകല ദിക്കിലും സകല സമയത്രം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും അതിന്റെ ഉപകാരശീലതയാക്കാം. മെരുമ്പരവും സ്വാത്മശുഖിയും കുംഘമണ കാഠിന്യം വർഖിക്കുന്ന കൂഴ്ത്തരെയെന്നു കുറഞ്ഞുള്ള ആവസ്ഥ എല്ലാതും രക്ഷാകര്യം ആണു്. ഏതൊന്നായും വേദന ഉം സ്വീനതയുടെ ശരൂവും വിശേഷക്രമത്തിന്റെ ദ്രുതം ആക്കിന്നു,

എന്നാണ് വേദനയ്ക്ക് നിഭാനാ? എന്നാണ് ഭാരകരു മായിട്ടിക്കിട്ടു? വേദനയ്ക്ക് നിഭാനം കമ്മലാണ്; വ്യസന കാരണം മെംഡ്രൂൾത്തെ; ഭാരതത്തെ ഉണ്ണാക്കുന്നതു സ്പാത്മ പരതയും.

നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽനിന്നും പ്രവൃത്തിയിൽ നിന്നും കാമത്തേരയും അമൗഖ്യത്തേരയും സ്പാത്മപരതയേയും നിജ്യതാ സന്നം ചെയ്യുവോരു ജീവിതങ്ങളിൽനിന്ന് കഞ്ചുത്തേരയും നിങ്ങൾ നിജ്യാസന്നം ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ എറ്റവും ശ്വിശ്വി സ്പാത്മപരതയെ ഉപേക്ഷിച്ചു്, അതിന്റെ നധാനത്തു പരിഗ്രാലുമായ സ്നേഹാശ്രീ പ്രതിഷ്ഠിച്ചുനാരിച്ചതു ഭാരി രാക്കരണം അന്തർഭീരിക്കുന്നതു്. എറ്റവും സ്നേഹ ദേതാടക്കുടി നിങ്ങളുടെ ജോലിക്കു് നിങ്ങൾ പോവുക. എന്നാൽ നിങ്ങൾ അന്തിക്ക് പ്രഭാഗിക്കുവോരു നിങ്ങൾക്കു എറ്റവുംതും ലാഘവവും പ്രസന്നതയും ഉണ്ണായിരിക്കുന്ന താണാം.

അജ്ഞത്തയാൽ മനസ്സു് ഭാരാ ഭാരജ്ഞാനൈ സ്പാത്മ സ്പിക്കയും ശിക്ഷകക്കൈ നൂപയം അനുഭവിക്കുന്നും ചെയ്യുന്നു. വല്ല ചാമടം ചുമക്കാണമെന്നു ആക്ഷം ഒരു വിധിയും ഇല്ല. വ്യസനവും നമ്മുടെ മേരു വല്ലവത്തം സ്പച്ചട്ടാ ചുഡ്രത്തുന്ന തല്ലി. ശാഖ സപ്രയോഗിച്ചുള്ളതു. മനസ്സിന്റെ സാക്ഷാത്ത് രാജാവു ധാഷണാർക്കും ശ്രാക്കുന്നു. അതിന്റെ സംബന്ധം സന്ദേശത്തെ ആസക്തി ഏകക്കീരുന്നാഥായാൽ അവിടെ അംഗ ജക്തപം നാംഭവിക്കുന്നതു നിശ്ചയമാണ്. ഭോഗ്യാസക്തി രാജാവാക്കുവോരും ആയിരും ബുദ്ധിമുട്ടിം ആയിരിക്കും അന്ന യാഗികൾ. നിങ്ങൾക്കു വുന്നടക്കിരുന്ന തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ഒരു കഴിയും. നിങ്ങൾ ആ സംശയിക്കാൻ വേണ്ടായി

എ' അസധാരികളായി തോന്നാണ്. എങ്കിലും നിങ്ങൾ തന്നതാൻ ബലംഡാകയാൽ അസഹായികളും; തന്നതാൻ എ കെട്ടിയതു് തന്നതാൻ അഴിക്കാൻ കഴിയുമല്ലോ. ഈ പ്രപാദത്തെ അവസ്ഥയിൽ നിങ്ങൾ എത്തിയതു് പടിപടിയായി ആശാല്ലോ ഒന്നാന്നായി ആതു മാറ്റി ഉറു സ്ഥിതിയെ പ്രാപിക്കാരം അളുപ്പാലെ നിങ്ങൾക്കു കഴിയും. ആസുക്കി മനസ്സിന്റെ രാജത്പത്രത്തിൽനിന്ന് ഭൂമിനാക്കി അവിടെ യുക്തിയെ വാഴിക്കുകയും നിങ്ങൾക്കു സാഡ്യമാണോ. ദോഷത്തെ ശീതരു നില്പാനാളി കാലം തോറത്തെ സപീകരിക്കുന്നതിനു ദിവ്യാണോ. എന്നാൽ ഒരു തവണ അതിനെന്ന സപീകരിക്കേം അതിന്റെ അന്വായികളാണി ആവിഭവിക്കുന്ന അങ്ങനെക്കുമല്ലങ്ങരി എങ്കിലും നിങ്ങൾക്കു വിവേകം നൽകേണ്ടതാണോ. ചുമതലകളും കൈക്കണ്ണുള്ളിനതിനു് മുമ്പാകു അതു വേണ്ടുമോ വേണ്ടിയോ എന്ന തീരുമാനിക്കാനാളി കാലം. കൈക്കണ്ണുള്ളി കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ സകല സപാത്മചിന്തകളേയും അവയുടെ പരിവാരങ്ങളും പിറുപിരപ്പുകളേയും മുരുരുപ്പുകളേയും ആവലാധികളും മതനിഘ്നങ്ങളും എത്തിയത്തിൽനിന്ന് തുരാതണ്ണാ. ചുമതലകളും സ്നേഹച്ചുവർമായും വിവേകപൂർണ്ണായും വഹിക്കുന്നും അവയ്ക്കു ലാംഗലിപ്പാതാകം.

ഒരു മന്ത്രം അമർത്തിവരെപിക്കുന്ന എപ്പോ ചുമട്ടക്കേയും അവരുടെ ഭർഖ്യുലവിഹാരങ്ങളും സപാത്മമോഹങ്ങളും ക്രുംക്രമത്തു ഭാഗമാക്കുന്നതും ക്രുംക്രമത്തു ഭാഗമായും ആക്കിത്തീക്കണം. നിങ്ങളുടെ ഭാവസ്ഥാകൾ നിങ്ങൾക്കു് വിഹിമങ്ങളായി തോന്നാതു് അവ നിങ്ങൾക്കു് ആവശ്യമിഷ്ട തുക്കാശാന്തരം; അവയെ നേരിട്ടുന്നതിനുള്ള ശൈത്യയേ നിങ്ങൾക്കു

നിങ്ങളിൽ വികസിപ്പിക്കാം. അവ വിഷമങ്ങളായി നിങ്ങൾക്ക് തോന്നുന്നതു് നിങ്ങളിൽ എന്തേരൊ ഒരു ഭർബല്ലും ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ്. ആ ഭർബല്ലുത്തെ ഉൺ്മുലനം ചെയ്യുന്നതുവരെ അവ വിഷമങ്ങളായിത്തോന്ന നിങ്ങൾക്ക് തോന്നം. അങ്ങനെന്നുള്ള അവസ്ഥകൾ ദനറിട്ടേണ്ടാണ് അവ നിങ്ങൾക്ക് കുട്ടത്തെ ശക്തിയും വിജ്ഞാനവും സാധ്യാ ദിക്കന്നതിനുള്ള അവസ്ഥരങ്ങളായതുകൊണ്ടു് നിങ്ങൾ സാ ഭോഗിക്കുക! ബുദ്ധിയുള്ളവൻു് യാതൊരു അവസ്ഥയും വിഷമഹായിരിക്കയില്ല. യാതോന്നിനും സ്നേഹത്തെ കുറി സ്നിപ്പിക്കാൻ സാഖ്യമില്ല. നിങ്ങളുടെ സുപന്നം വിഷമാവ സ്ഥക്കുള്ളിക്കിട്ടു് വിനിച്ചു് ആയാക്ക വശംവരുക്കുതെ നിങ്ങളുടെ പരാശരത്തിലുള്ള ചാലതുടെ ജീവിതാവസ്ഥക ശ്രദ്ധരിച്ച വിനിച്ചുനോക്കുക!

അ വിട്ടിൽ ഒരു ഗ്രഹണി ഉണ്ടു്. അവക്ക് വഴിര കട്ടികളിലും ഉണ്ടു്. പദ്മാ പരമാണ്ഡാ ഉടല്പുകകൊണ്ടു് അവക്ക് ഒരു മാസം കഴിക്കുന്നും. അവൻ തന്റെ ഗ്രഹകാ ത്രിജ്ഞാശൈ ഒരു വഴിര സുക്ഷിച്ചും എറവും മിതമായ ചി ലവിലും അനുഭവായാണ് നിവർഖിക്കുന്നു. തന്റെ വീട്ടുകാരും അദി കഴിച്ചിട്ടു് അയൽപ്പക്കത്തുള്ള രേഖികളിടുടെ ശുശ്ര ഷാഖയും പാവങ്ങളിടുടെ സഹായത്തിനോ അവക്ക് സമയം കിട്ടുന്നു. കടം, നിരാശ എന്നിരുന്നു് പിശാചുകൾ അവ ഒരു പടിക്കുകയും കടന്നിട്ടില്ല. അവക്ക് രാപ്പുകയും പ്രസ നന്തയല്ലാതെ ഇല്ല. “വിഷമാവസ്ഥകശൈ”കുറിച്ചു് അവ ഒരു നാവിൽനിന്നു് രക്ഷിച്ചപോലും ഇതുവരെ പുരജ്ഞ കിട്ടില്ല. അവൻ അങ്ങനെ സഭാ പ്രസന്നാത്മാവോടുകൂടി ഇരിഞ്ഞായു് അവൻ നിസ്സപ്പാത്മാക്കളും കൊണ്ടാക്കുന്നും. ഒപ്പുവരുത്തിച്ചെല്ലു് മരംകുളം വർഷക്കാൻ തനിക്കു്

കഴിയുന്നോള്ളു എന്നുള്ള വിചാരം ആണ് അവരെ നിന്തുപ്പ് യാകുന്നതു്. ഇതിരിസമയം ഇള്ളഡിപ്പ്; കരുന്നും ഒറ്റ കിലും ചുഞ്ഞാതിരിക്കാൻ കിട്ടിക്കും! എല്ലാവരും ഉസ്സ വം കാണാനും പോകുന്നുണ്ടു്. ഏനിയ്ക്കുണ്ടോ അതിനും സമയം; സിനമാകാണാൻ ചൂഡായിരുന്നുണ്ടു് എന്തു ചെ ഫീജും കാണാനും പരിചയമാകാനും സാധിക്കുമായിരുന്നു; എന്നെന്നും സ്ഥിരി കരുക്കുടി നന്നായിരുന്നുണ്ടു് എന്നെല്ലാം സുഖംശാഖ ചിക്കാമായിരുന്നു; പ്രാന്നാക്കേവിച്ചു റിച്ചു് വ്യസനിക്കാണാണ് ഭാവഉള്ളിൽ അവർ എന്തു ഭാഗ്യം കെട്ട ദയത്തി ആയിരിക്കുംബാധിരുന്നു! അവരുടെ ജോലി കരം എന്തു മുൻ്നരുദ്ധരം ആയി അവിക്കുംബാധിരുന്നു! അവരുടെ വീട്ടജോലി ടാറോനും ഹാരു തിരക്കല്ലേപാലെ അവരുടെ തലയിൽ തുണ്ട്രാധാധിരുന്നു. അവരുടെ മനസ്മിത അതാഖിരുന്നുണ്ടു് ഇതു വക നിർഭാഗ്രാവസ്ഥകളേക്കിട്ടു് ആശ്രിത മരുന്നാവിച്ചാരം അവരേ വേഗം കഴിയിക്കുക്കു് അതു യുമാധിരുന്നു. എന്നാൽ വുമാമോഹങ്ങളും ലേശം മുമിക്കാതിരിക്കുയാൽ അവർക്ക് സപ്രതിജ്ഞാപികൾ ഒരു ഭാരമായി തോന്നുന്നുണ്ടു്. അവരം ഭാഗ്യവതി ആയിരിക്കുന്ന പ്രസന്നതയും നിസ്സപ്പത്മതയും രൈക്കലും വേർപ്പിരിയാതെ ഉറവുണ്ടാക്കുന്നു. ജോലിയെ സ്ഥാപിക്കുന്ന ഒരു കുഞ്ഞു അഞ്ചു് രൈക്കലും ഒരു ചുഠം ആയിരിക്കുകയില്ല മുനിയും മാരായ സ്കൂളിയുടെ ഉദ്ഘാഷ്ടണം നോക്കാം അവക്കു് ആവശ്യമുണ്ടുള്ളതില്ലാതിക്കം വരുമാനം ഉണ്ടു്; സുഖാനഭവത്തിനുള്ള ബാഹ്യരീകൃതിണ്ടു്; ഏല്ലവും സമയവും ധാരാളംഉണ്ടു്. എന്നാൽ അവരുടെ ചീല കടമകളും നിവർത്തിക്കുന്നവേണ്ടി അവരുടെ സമയവും പാനവും കരിച്ച ലഭിച്ചകയും സുഖാനുഖാലിയും ചിലവരെ അല്ലെങ്കിലും ഉംഗി

കുമാർക്കുട്ട് എവജുനതിന്” അവൻ ബാധ്യരാമാചരണി തുംബി കുന്നൻ, അവൻ സ്റ്റേഷൻപുരം വെള്ളേരി ഒരു സേവന മാണം ആ കടമകളിടെ നിവർത്തനം. എന്നാൽ അവനെ ശ്രീരാമകൃഷ്ണനാണാം അവരുടെ ആറുമാണ്. അതുപോലെ തന്നെ അബ്ദക്ക് ചില ആറുമാണ്ഡരിൽ ഒന്നും കൂടിണ്ട്; അവ സാധിച്ചിട്ടില്ല. അവനെക്കുറിച്ചും അവൻ സദാ വിചാരം ശായായിരിക്കുന്നു. അവൻ അതുകൊണ്ട് ശാശ്വതഭാഗി അസന്തുഷ്ടിയും മനസ്സുവച്ചില്ലാത്തവയും ആരാറിക്കുന്നതിൽ എന്താണ് അതുപരി? അവൻ തന്റെ വിഷയാസമക്കുഴക്കരിച്ച് എന്നും അവബാധി പറക്കേണ്ടില്ല. അതുപുറി ഷം.സപ്തത്മതയും പിരിയാത്ത ചാഞ്ചാരിമാരതു. തന്നീ ഒരു എന്നൊഴുവുണ്ടായ ജോലിയെക്കരിച്ച് അരിയുകഴിയുണ്ട്.

“ഈ” അവനുമാന്തരങ്ങളെക്കരിച്ച് മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു ഇങ്ങനെ വിഭാഗങ്ങൾ വിഭിന്നനാജിലായ ഉഭാശ്വരങ്ങൾ ജീവിതാന്തരിൽ ധാരാളമാണ്. ഇവയിൽ ഏതു് അവബാസമാരം ക്ഷേമാണ് വിശ്വാസമകൾക്ക് വാസ്തവത്തിൽ അവ രണ്ടും വിശ്വിമിപ്പിക്കുന്നവയല്ല. സ്റ്റേഷന്റെചക്രവാടി അവനെ സമീപിച്ചാൽ അവ അന്തരംപുന്നംജിലായി ഭവിക്കും. സപാത്മതയോടെ സമീപിച്ചാൽ ശാപവുണ്ടാണെന്നുകൂടം. ആകും നീരു മനസ്സിനും സമിതിക്കാണ് അല്ലാതെ അവബാസമകൾ അല്ല അതിൽ കാഞ്ഞമായിട്ടുള്ളതു്.

അടുത്തകാലത്തു് മതമോ, അല്ലോത്തഥാല്പുംമോ ഏതാണ്ടു് പറിക്കാൻ ആരംഭിച്ച രണ്ടും പറക്കാണ്. “എന്നിക്കു് ഭാര്യയും കണ്ണുംജിലം ആത്തും ഇല്ലായിരക്കാനും പല വലിയ കാഞ്ഞങ്ങളിലും തന്നും വെയ്ക്കാണു് തന്നും ദ്രുതി

കു ഹദ്ദൂരാന്തരം അറിവേംക്കെ അന്ന് ഉണ്ടായിരുന്നാൽ ഒരു ചൊൻ വിചാഹം ചെയ്യേണ്ണെ ഹല്ലായിരുന്നു. ഇതു ആത്മ ക്ഷേ വിജ്ഞാനപ്പാളിക്കളിൽ ഏററവും നാധാരണവും എടു റവചും വലിംതും ആയ വഴി ഇതുവരെ മനസ്സിലായിട്ടി ശ്രീ എന്ന നിശ്ചയമാണ്. എന്തെന്നാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള പദ്ധതികൾപ്പോലെ വലിയ വീബ്ലൈത്തം യാതൊന്നും ഇപ്പോൾ മാത്രമല്ല; അംഗാർഡ ചെയ്യാൻ. അതുവഴിരെ അനുഗ്രഹിക്കുന്ന ആ വലിയ കാല്യും ചെയ്യാൻ. അങ്ങാർഡക്ക് അംഗശേഷം ശേഷി ഇപ്പോനും നിശ്ചയമാണ്. ഇന്നും നൃത്തിന് ഉപകാരപ്രദമായ പല മഹത്തായ കാല്യും ചെയ്യാൻ ഒരു സുവാദം തോന്നുതുക്കവണ്ണിം ചെയ്യാൻ ആരു അംഗാധമാരാം സമസ്യ ജീവന്നും ഉണ്ടാക്കിൽ അംഗാർഡ ആ കരകവിന്തെ ഒപ്പുമാം ഹല്ലായേം എല്ലായിടത്തും പ്രത്യേകിച്ചുപെട്ടതും. അവൻറെ ഗ്രഹം സ്നേഹംകൊണ്ട്. നിര ഞ്ഞതിരിക്കിം. അവൻറെ സപാത്മരഹിതമായ സ്നേഹത്തി വാൻറെ സതലാഗ്രഹം ദായുന്നും ശാന്തിയും അവൻ പോകി നിടത്തപ്പോം അവനെ അന്തരാക്കക്കയും അവനൊട്ട് സമീ വികിന സകലരെയും സുവാദപ്പെടുത്താക്കകയും സകലതേ യും മുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യും. സപ്രത്യേകിൽ പ്രത്യേകിപ്പും തത്താസ്നേഹി—ബാഹ്യലോകത്തിൽ അമ്ഭവാ വായി മണ്ണല്ലാതാിൽ സ്വപ്നികിന സ്നേഹം—സ്നേഹമല്ല. അതു പോങ്ങപ്പും ആകിന്നു.

വഴിതെറിയ ഒത്രപുസംഗിക്കിളിടെയും, മതാസക്ക കുറയും, അപുസന്നമായ ഗ്രഹങ്ങളിടെയും, അനുഭാവകിൽ ത ഇ യിട്ടുള്ള കട്ടകളിടെയും അതിനെയനീയമായ കാഴ്ച കു അംഗവിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. ഇതുപോലെ ഉള്ള അ

ஸாம்பவியோ ஸமாளீ ஸபயம் ஸஹதாபாபைபூது ஹாக்கா
என் கக்த ஸாக்ஷி காவாகை தேவென ஹட்டயாக்கானது. அதினைவெளி ஸபயம் ஏழீக்கைபூத்து கஷ்டபூத்துக்கநே
அது அரவால்வியோஸிக்கு தனைய அரங்கவிழெனை
விழு சபவும் தெவைப்பறவும் அது சூதாக்கத்தூயிக்குத்துன.

தை வலியுதங்கமாதுமே தை வலிய காற்று செழுஞ்
ஸாயிக்கையுத்தி. அவன் ஏவிடெணும் வலியுதங்காவாரி
க்கூ. அவன் தன்ற ஏறுசூழ்மை காற்று ஸமாங்கிக்க
வோர் தாந் ஏதேனும் எப ஸமாங்கிக் அதுவிக்காலும்
அறு அவன் வெணு தனை வெழு.

நினைங்குசீ— இது ஸாமாநாத்தினவேளி பூத்தி
க்கூங்— நினைத்து எது ஸமாபூத்து ஸாமாதிக்கூங்— அது
வழிகர தைபூத்து எங்கிக்கு எங்கு அது புர ஸபாநாத்தினித்
அதுங்கீசுக; நினைங்கு நினைத்து தாந ஸமாதிக்கூ, நினைத்து நாத அநை சுக்கர ஸநாதிக்கூ; நினைத்து எங்குதே
யும் குடுக்கேணு, ஸமாதிக்கூ. அதுத்து லாலுதநாநாத்து
உபத்தார சுதை பாதமான அதுத்து வ்ரத லாட செழுஞ்
நினைய சீ குடுவென்ற கித்து மாது அநக்கலை துயதநாநாத்து,
யவை செழுஞ் நினைய சீ குடுவென்ற குடுவென்ற குடுவென்ற குடுவென்ற.

காஷ்டுத்தி திலும் ஸபாத்துமாய ளோஶாங்கவெண்ணு
லும் தன்ற ஜி பித்தகாலத்தித் திரங்குகாலம் குடுத்துத்து
ஏதுவென்ற தலயித் தைவென்ற தெரொய பூத்திக்கு
எது மலம் ஏழீபூது குடுத்து சேன் தை வலிய சூதாயி விதி
ஒது ஏதுங்குத்து ஸமாதமாளீ. அது சூதாக்கின்ற காஷ்டு
ஏதும் அவை காக்காறு மங்கீலாக்கிக்கானதுவை ஸுஜி
விதம் நயிக்கூங் அவன் குடுக்கையே ஹஸு. வாஸுவ

ത്തിൽ താഴെന്ന തുടർക്കാവിട്ടിള്ളതു, താൻതന്നെ റീ
സ്റ്റോറിലെ കൗററിയിട്ടിള്ളതുമായ ഈ ചുമടക്കശ്രീ
അതുവരെ ദേവം അവൻ ഒരു നിട്ടിഷ്ഠ കൂദ്ധപ്പാട്ടക്കളിലും
ബന്ധം തന്റെ വിശിഷ്ടത്തിനുള്ളിടത്തിനുള്ള അഗ്രഭവമാ
ബന്ധം വിധിക്കുന്ന ഗ്രഹപ്പൂജിക്കുന്ന മറ്റു മലബുരു അന്തു
യമായി വരുത്തിയിട്ടിള്ള സക്കടങ്ങളുംബന്ധം തനിക്കു് ഈ
ഔദ്യോഗിക്കളും ദിവ്യക്കണ്ണഭഗവത്താരും മറ്റും വിചാരിച്ചു
പാതൈരും അവൻ അവരുടെ ദൂഢലത്തിക്കു രൂട്ടാംകാ
ണ്ടിരിക്കുന്നും അഞ്ചുനേരം അവന്റെ അതു ചുമടക്കളിടുന്ന ഭാരം
കൂടുകയും സക്കടങ്ങളും കൂദ്ധതകളും വർഖിപ്പിക്കുന്നും
ചെയ്യുന്നു. അതു ചുമടക്കളും സപയംത്രാംബന്ധം
സപന്നം പ്രവൃത്തികളിടുന്ന ന കൂവിത്തമ്പലഭാവബന്ധം ഉള്ള
സത്രാവസ്ഥ ദൗഖ്യപ്പെട്ടെന്നുമേ അവൻ ചുരുക്കാമി
തമ്മിലുത്ത ആത്മാവഹം താപന്തിൽ നിന്നു് വിരമിക്കുന്നും
അതു ഭാരണക്കു കൂദ്ധയാന്തളു നല്ല വഴികൾ തെട്ടുകയും ചെ
യ്ക്കുന്നു. തന്റെ ഓരോ വിചാരവും പ്രവൃത്തിയും തന്റെ
ജീവിതക്കോരു നാമിൽ പാനിത്തു ചെരുന്നു ഒരു കല്പാ
ഭന്നു് കാനാഞ്ഞക്കവണ്ണു, അവന്റെ കരും ഏരപ്പോ
ം തുറക്കണമോ അപ്പോൾ മാത്രമേ അവനെന്നു ചെക്കുവോ
ലയുടെ ഇപ്പോൾും കണ്ണിയാൻ കഴിവിണ്ണുകൊന്ന കാൽന്തു
ഭോധ്യവും, നാമിനെ അംഗീകരിക്കുന്നതിനുള്ള ധീരംഭായ
പണ്ടംപും, ദ്രോഹപുംതും സൗഖ്യമിരവും വിധിത്തിൽ
അതു പാനിജനാ ടാംതു എയ്ക്കുവും അവനിൽ ഉണ്ടായി
വർഖിക്കുന്നു.

ഒരുവിധത്തിൽ നോക്കിശാഖ ഉണ്ടുന്നു വേദന നല്ല
നു ഭാരണക്കു അതാശ്രൂതജനന. ഏന്നാൽ നമ്മുടെ സ്നേഹം

വും വിവേകവും ഇപ്പോഴയിപ്പിക്കുന്നതു വരെയേ അതിനേട്ടാ ആവശ്യം ഉള്ളിട്ടു.

അന്തരൂപത്തിന്റെ ദിവ്യക്ഷമതയിനക്കുന്ന് ഏതു നീതിനും സങ്കരണങ്ങളും താഴെ കളിം നിറങ്ങൽ ചുറ്റുമാറിരും കൂടും. അവന്റെ അംഗീക്രഷ്ണ ശ്രദ്ധാനംകൊണ്ടു് ആ ചുറ്റി റം സന്നിധിയാണെന്നുള്ള തെററിലുണ്ടു തീരുന്നതുവരെ അവൻ ആ ചുമിറാറ്റു താഴാസിച്ചുക്കും. കൂപ്പാനു മാറ്റം ഇംഗ്ലേഷ്യാദിക്കണ്ണാണ് വിചാരിച്ചു് സപ്പയിൽ അനുകൂല ചുണ്ടിപ്പിക്കുന്ന കാലമെല്ലാം അവൻ കൂപ്പാകർ അനുഭവിക്കും. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ അവനു വന്നുണ്ടിച്ചു് സഹതചിക്കുക തീരെ നിന്തുംവാരം കൂപ്പാനുവേച്ചും വെറും ദാശികളാണെന്നു് അവ തന്നാതാൻ തൃജ്ഞാനവിൽ നീതത്താൻ വർല്ലപ്പിച്ചു ഒരു അവസ്ഥയാണെന്നും അവനു് മനസ്സിലാകയും അവനും മനസ്ഥിതി ശരിപ്പുകു്, വേഗത്തിൽ ശാന്തിയുടെ നിരാസസ്ഥാനമായ ഗർഭഗ്രഹണനിധിയിൽ അവൻ എത്തുക്കും ചെയ്യും.

അപ്പേന്നതിലല്ലോതെ ചുണ്ടു തയിൽ കൂപ്പാനുവേം ഉത്തരവിക്കയില്ല; അതു് ചുണ്ടു തയ്യാറയല്ല അപ്പേന്നതയുടെ ലക്ഷ്യാന്തരം. ആ തയ്യാൽ അതിനെ തന്നും ചെയ്യും. അതിനും നിലവാം കണ്ടചിട്ടിച്ചു് വിചാരിക്കുവെയ്യും മനസ്സിലാക്കി എന്നുണ്ടെന്നുണ്ടായി അതിനെ ഒഴിച്ചുകളിയാം.

വിന്മതത്തിലേക്ക് സങ്കടാനാഭവശ്രദ്ധിയും ശാന്തിയിലേക്ക് എകാന്തതയിൽക്കൂടിയാം നാം കടന്നുപോകുന്നു. മെന്നുള്ളിട്ടു് സത്യംതന്നു. പഴക്ക അതു് വഴിക്കുകക്കാതുമാണെന്നു് കൂപ്പുത അനുഭവിക്കുന്ന ആരം വിസ്തൃതിക്കും തു്. കൂപ്പുത പട്ടിച്ചുരയല്ലോതെ ചുരയല്ല; എകാന്തതു ഒരു പാതയല്ലോതെ എത്തേനും സ്ഥലമല്ല; അല്ലെങ്കിൽ ശാന്തി

കടനാൽമതി അവൻ വുമാശമി.രവും അന്തരുഹാസ്ത്രം
വും ആയ വാസനമലത്രു് എത്രം.

ചുമടക്കൾ കുടുന്നതു് കണ്ണേക്കണ്ണയിട്ടാണ്.
അറിയാതെയും ക്രുമണയും അഞ്ച്' അവയുടെ കനം കുട
ന്നതും. ഒരു ബുദ്ധികൗഢ് തോന്തൽ, ഒരു നീചമായ ഭോഗ
നാട്വം, ഒരു അനധികാരി പികാരം, അതിനു് വശംവദമാ
യി അതിനെ വീണ്ടും പീരുടം സാധിക്കുക; ഒരു അന്തരുലമാ
യ വിചാരത്തെ ഉള്ളിൽ വാഴത്രുക; ഒരു ക്രുരമായ വാക്ക്
പറയുക; ഒരു അഖിലംമായ കാര്യം പലതവണ്ണയും ചെയ്യ;
ഇങ്ങനെയുള്ള ബാരോ തെറഞ്ഞുള്ളട ഭാരം കുടിക്കുടി അതു
അംഗവുമായ സ്ഥിതിയിലെത്തരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ കര നാട്ടി
നേതക്ക് ഭാരം മുച്ചമായിരിക്കും. ഏന്നാൽ അതിനെ നാം
പ്രതിഭിവസം ദാരു തരത്തിൽ വർണ്ണിപ്പിച്ച കൊണ്ടുവ
രക്ഷാണ്. ടെക്കം അഞ്ചേരന കുടി കുടി വന്ന കനം
ഡൈക്കരമാദാണ്ടിനും സാം അന്നഭവിക്കുന്ന ഒരു കാലം വരും.
അനും സ്പാത്മത്തിന്റെ കക്ഷമായ കൈപ്പുംപഴങ്ങൾ
നാം തിന്നും. എങ്കിൽ ജീവിതത്തിന്റെ ക്ഷീണിത്താർ
പിഡിക്കയും ചെയ്യും. അഞ്ചേരന ഒരു കാലം വരുത്തേം നാം
സ്പയം ആരു യിക്കുക. അതു ഭാരഞ്ഞെല്ല നീക്കാനുള്ള
വഴിക്കുള്ള തേട്ടുക. അതു ഭാരഞ്ഞു കുടാൻ കാരണാജ്ഞായ
നടപടികളുടെ വിവരിതജാലെല്ല അന്നപ്പിക്കുക; അപ്പോൾ
നമ്മു് സുജീവിതത്തിനു വേണ്ട വിശ്വകരവും, വിജ്ഞാന
വും, രധിരജീവിതത്തിനു വേണ്ട വിത്രുലിയും, ഉൽക്കുഞ്ചി
വിതത്തിനു വേണ്ട ദന്തുവവും ഉണ്ടാകം; എങ്കയത്തിലെ
ഭാരതമല്ലാം പോയി രാപ്പകയ ലാജവവും പ്രസ്തതികൾ
ചെയ്യാൻ ഉത്സാഹവും ലവഘേരം മജ്ജവില്ലാത്ത ആഫ് ഇം
ഭവും നമ്മാണ് ദാഡിക്കും.

ପ୍ରତି ଗାସର କ୍ଷୁଣ୍ଣଙ୍କେତ୍ରୀ.

- എ. എല്ലാരാമം പഴക്കമായ ദൃഡപ്രസാജ്ഞം താം ചികിത്സക്കുവോവും; മരത്തുനന്തര ബഹാവേ! നമ്മുടെചുവാരാവിനൊന്തുകളും സാസ്പദ്ധ്യം നമ്മുംകും'ലഭ്യമായി രഫറിനിച്ചെല്ലുന്ന വകീലാം.
 - ര. സകലതുണ്ണാണുംക്കുംഖാധാരം വിനയമാം മിക്കവാതാഴുന്നവനുപത്തില്ലശംഖയം
 - ന. സത്യത്തിനിരിപ്പും നമ്മുടെ വിശ്വമര്ഗ്ഗം.

தூஷங்காளி² லாலிருப் புவையுக்காளி³ நஷ்டவுமான்⁴ நழுசீ⁵ உள்ளக்கானது⁶ ஏற்றங்குத் தத்துப் பிழையாளான ஜெக்டி⁷ எண்ணக்கான நால் விழுதுத் தொரோ லாத்தினா தின்மலைக் கில் நஷ்டக்கைப் பூட்டுக்காத்திரிக்கைங் பாடி யூ. விதூஶுத்தயிற் படிக்க படி கயங்க ஏற்காதின் ஸபாத்திலாமைப் பூர்ணா⁸ இரண்டு⁹ உபேக்ஷி¹⁰க்கை ஏற்கான் சுற்றும்மான்¹¹. அதற்கேப்பல ஸத்ருமாற்றுக்கிற்குடியுதுக் குருமாருமான்¹² என்கைத் தெரிவக்கை அடிக்கடி, நமகிற நில உங்கிடு நிற்கைந ஏற்கங்க ஏற்கங்கை ஒலுக்கும்பூர்ணான்¹³.

ప్రతియ వార్షికాలం డాక్టరులు అనుమతిసాగావచ్చే
ప్రతియ వార్షికాలం ఆశిష్టక్రమానులు విరివిలు. అన్న
యోధులు తథాపితా కుటుంబాలు ఇచ్చికాను అన్నం
అనుమతి ను పరిత్రాజించుటతో ఏదుగాలాలా? కిల్ల
కండ చీటికు లేచునుతానీ కొత్త రూపాను సంప్రదాయంకి
అనుమతాను తీఁండ్రాంబాళి కంఘసర అవాలు కిల్లలు

മറിക്കുന്നു. വേദാന്ത പരിച്ഛിട്ട മനസ്സും ദാദ്രം... ആ
ന് വഴിക്കിൽ മാത്രം വിശ്വാനുകൾ തശ്ശേരു. വളർച്ചയും അല്ലെങ്കിൽ ലാഭം തുണ്ടം അല്ലെങ്കിൽ നഷ്ടം കൂടാതെ കഴിക്കാണ്.

മനോവികാരങ്ങളാലും വേദനകളാലും പീഡിക്കപ്പെട്ട
ബാഹ്യിവിതമരു സത്രമായ, അസാമ്പര്യിതമായ ജീവിതം.
അതു തുണ്ടം നീംകാണേം ലഭിക്കുവാനുള്ള. അതു ബാഹ്യ
ഭോഗങ്ങളിടെ തുണ്ടമായിരിക്കണമെന്നില്ല, എന്നാൽ ആളു
വരച്ചുകൊണ്ടു തെരഞ്ഞെടുത്തും മാലിന്യങ്ങളിടെയും തുണ്ടം
ഉത്തരയിരിക്കണമെന്നുള്ളതു നിർബന്ധമാണ്.. എന്തെന്നാ
ൽ അവ മാത്രമാണ് ജീവിതരാഖിൽ ഫേശനെതു ആവാധി
ക്കുന്നതു. തൃജിക്കേണ്ണൽതു നമ്മേയും സത്രഭേദങ്ങളും അ
ല്ലപ്പോൾ, നേരേമറിച്ച തിരുന്നേയും അസത്രുന്നേയും ആ
ണ്; അതുകൊണ്ട് തുണ്ടമായിരിക്കുമ്പോൾ ഒട്ടവിൽ വാഭ്യങ്ങളായി
ഭവിക്കുന്നു. കാഞ്ചമായ യാതൊരു നഷ്ടവും ഉണ്ടാകുന്നു
ല്ലപ്പോൾ, ആളും ആളും ഓരോ തുണ്ടവും ഓരോ വലിയ ന
ഷ്ടമായി തോന്നുന്നു. തുണ്ടം എന്നതു സങ്കേടം തോന്തി
ക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയും ആണ്. എന്നാൽ സ്വാത്മതി
നു കുട്ടായി സഥി ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന ആത്മമായയും ആലപ്പു
രമികാന്നുതജ്ജം കൊണ്ടാണ് അംഗങ്ങു തോന്നുന്നതു.
ങ്ങവൻ്റെ സ്വാത്മപരതയുടെ ഭാഗങ്ങളെ മറിച്ചുകളി
ബന്ധാശപ്പോൾ അവനു വേദനയുണ്ടാകുന്നതു നിശ്ചയമാണ്
പ്പോൾ. ഒരു ക്രിയൻ മല്ലാശാളിവും ആശക്തിയെ തൃജി
ക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചും കുറെ നാളുതേതക്കു അവനു വളരെ
സങ്കേടം ഉണ്ടാകും. താൻ ഒരു വലിയ സുവാതെ കുറയുക
ആശന്നാണ് അവനു തോന്നും. എന്നാൽ അതിൽ ആവന

ವಿಜು ಉ ಲಡ್‌ಮರ್ಡಿಯ. ಈ ಮರ್ಯಾದೆಕ್ಕಣಿ ನಿಷ್ಪ್ರಾಚಂ ನಂತಿತ್ಯು
ಅವನೀರ ಉಗ್ನಿಸ್ಯು ಶಾಸವುಂ ಅಪ್ರಮತವುಂ ಅತ್ಯಾಗಿ ತೀರ
ಬೋರು— ಸಪ್ತಾತ್ಮಭಾಯ ಇಡ್ಲಾಗಾವತ ರ್ಯಾಜಿತ್ಯು ತಿಂಗಳ ತ
ನಿಕಣ್ಣಾಳ್ವಿಲ್ಲಿ ಈ ಲಾಂ ಕೆಕವಣಾಪ್ರತಿಂಧಿಗಳಾಗಿ ಎನ್ನು
ಅಂತಾನಿಷ್ಪಾಯ್ಯಾರ್ಮಾವು. ಅವನಿಂ ನಷ್ಟಾಪ್ರತಿತ್ಯು ಈ ಅಂತಿಯಂ ಅಂ
ವಾಸ್ತು ವಿವಿಧವಾಗಿ ಕೊಳ್ಳಿ ಕಾಳಿ ಯತಾತರಿಂ, ವಾಸ್ತು
ಕೊಣಿರಿಕೆಗಾಂಡ ಗಾಂಕಾಲಂ ನಿರೂಪಣಾಯಿ ಕಂಪಿತ್ಪು
ಫೋಲ್ಲಿ ಉತ್ತಿಬಾಕಿ ಕೊಣಿರಿಕೆಗಾಂತಿಂ ಅರ್ಥ ಗೌತಮ
ಗೋಪನಿತ್ಯು, ಸಪ್ತಾಯಂ, ನಟತ, ಅಪ್ರಮತತ, ಗ್ರಹಿ
ಮಾಯ ಮಾರ್ಪಾತ್ನಿ ಈ ವಯಿಫೋಲಾಂಗಾಂಿಲ್ಲಿ ನಷ್ಟಿತ್ಯು ನಿರ್ವಾಹಂ
ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಂ ಅರ್ವಾರ್ಪಂ ಅರ್ಜಿಕೆಣಿತ್ಯು ಅರ್ಥ ಲಾಂಗಮರೆ
ಅವನಿ ಕಿತ್ತಿತ್ಯು:

ವಾಸ್ತುವರತಿಲ್ಲತ್ತ ಏಲ್ಲಿ ತ್ಯಾಗಾಂತಿಂದಿರಿಯಂ ಅವಿ
ಸಮ ಹಿತಿಂತಿನಾಂ. ಅರ್ಥಾಂಭತಿಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣಮಾಹಿ
ನಾತ್ಯಾಂಬರಿಯಂ ತ್ಯಾಗಂ ದಿವಪ್ರಾಂತಿನಾ. ಸಾತ್ವ ಕಾಂಜಾಂಾರ್
ಅರ್ಥಾಂ ಅರ್ಥಾಂತಿನಾಂ ಪಿಂತಾಂತಾತ್ವಾತ್. ಡೋಗಾಂತಿ
ಆಂತಿತಿನಾಂ ವಿಂಶಿತ್ಯು ಅಂತಹಿ ಕೀರ್ತಿಕಣಾತಿತ್ತ ಈ
ಅಂತರ್ವಾಂ ಅಂವಹಿ ಕಾಣಾಂ ಕಂಫಿಯಾಂಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯು ಅತ್ಯ
ಸುಪಾಲ್ಪಾತ್ತಾಂ ಸುವಿಷಾಂತ್ಯು ಅಂತಾತ್ಯಾಂ ಉಪಕ್ಷಿಕಣಾ
ತ್ಯುಪೋಂಲಾಂ, ಹ್ಯೋಂಜಾಂತಿ ಸಪಾಯಂ ವಿಷಣಾಂತ್ಯುಪೋಂಲ
ಇಂ, ಸಕಲಾಂವಾಂತಿಂತ್ಯು ಸಂಭಾಂಪಾಂತ್ಯು ತಿಂತ್ಯು ಕಿಂತ್ಯು
ಯಾಂತ್ಯುಪೋಂಲಾಂ ಅಂವಹಿ ತೋಣಿಕ. ಅಂತ್ಯು
ಅಂತಾಂ ವರಾಂತಿ ಹಿತಯತ್ತಿತ್ತ. ಏರಿಂತಾಂತಿ ತಾನೀರ ಪ್ರ
ತ್ಯೋಕರಿತಿಯಿಲ್ಲತ್ತ ಅತಾಂತಾಂತಾಂತಿ ಉಪಕ್ಷಿಕಣಾತಿ
ಗಾಂ ಅತಾಂತಾಂತಿತ್ತ ತಾಂತಿಕ ಲಾಂಕಣಾ ಅತಾಂತಾಂ ಎತ್ತರ
ಇಂ ಅಂತ್ಯು ಅಂಯಿಕಾಂತಾಯಿರಿಕಣಾಮಾರ್ ಈ ಮಾಂಪ್ಯಾರ್

ಗ್ರಹಿಕಾನ್ ಕಡೀಂತಿಲ್ಲಿಕಿತ್, ತ್ಯಾ ಪಿಕಾನ್ ಇವೆತನೆನ್
ಪ್ರಯಾಸಮೆರಿತ್ ನಿಸ್ಸುಪಾರ್ಥಮಾನಾಮಯಿತ್ ಏಶ್ವರ್ತ್ ಶ್ರಿನ್
ತ್ ಅಂಫ್ಲ್ಯಾರ್ ವಾಜ್ ವಾಜ್ ರಾ ಢಿಷ್ ಕರಂಹಾಯ ಈ ಕಾಂತ್ ನಾ
ಯಿರಿಕಿಂ: ಏಶ್ವರಕಾಗಳಿಗ್ಗಾತ್ ದೋಗ್ರಾಂತಿವಜಾಂರ್ ವಳಿ
ಯ ಲಾಂತಾಹಂ ಗ್ರಾವಾರಿಕಣ ಅಂವಾನ್ ಅರತಿಃಲಷಿತ್ತ್ ಅತ
ಅಂ ಅಂತ್ ಕಾರ್ತಿಂ ಅರತಿಪ್ರಾಪಬಂಧಿ ಭಿಕಿಂ.

ಲಾಂತರತಯ್, ಪ್ರತಿಪಾಲಣತಯ್ ಗೋಹಿತ್ ತ್, ತ್ಯಾ
ಗತತಿಂ ಮಂಸ್ಸ ವತನ್ತಾತ್ವವರ ಈ ಉನ್ ನಿಸ್ಸುಪಾರ್ಥಮಾ
ವಾಂ, ತನ್ ಸ್ವಲಭ್ಯತ್ತ ಪರಂಾಂತಂ ಪ್ರಾಪಿಕಾಂ ಸಾಯಿಕಿ
ನಾಂ; ಮಂಸ್ಸಿಗಾನ್ ಹ್ಯಾ ಈ ಅಂ ಪ ಸ್ಯಾಯತ್ತ ನಿಸ್ಸುಪಾ
ತ್ಯತ. ಸಪಾರ್ಥಮಾಂಬಾಯಿಕಾಂ ಶೀಲಾಂತ್ರಂ ನಟಪಾರ್ಥಿಕ
ಕಿಂಂ ಅಂ ಬಾಂತ್ರಾಂತ್ರಂ ಅಂಯಾಗ್ರಾಂತ್ರಂ ಅಂತಾತ್ತ್ರಂ ಅಂ
ವತಯ ತಾಂತ್ರಿಯಾದ ಪರಿತ್ರಾಜಿಕಾನ್ ಈ ಮಂಷ್ಪಾನ್ ಮಂ
ಸ್ಸಿಂತ್ರಾಂತ್ರಂ; ಯಾತ್ರಾಯ ಪ್ರತಿಪಾಲಣತಯ್ ಪ್ರತೀಕ್ಷಿಕಾ
ತ್ಯತಂ, ತನಿಕಿಗಾಗ್ ಪ್ರಾಂತಂ ಉತ್ತಿವತಯ್ ಸಾಂಬಾತಿಕಾಯಿ
ಅಂವಯೆ ಇವೆಕ್ಷಿಕಾನ್ ಮಂಸ್ಸಿಂತ್ರಂ; ಎತ್ತಂ ವೆಂತ್ರ
ಲೋಕತ್ತಾ ಶಾಯಿಕಂ ಸ್ಪಾಂತ್ರಾಂ ಸಾಂಬಾತ್ರಾಂತಿಕಾನ್
ಅಂವಯೆ ಕಡೀಂತಿಲ್ಲಿಕಿತ್ ಅರತಿಗಾಯಿ ಸಪಾರ್ಥ ಲೋಗಾಂತ್ರಂ
ಯ್ಯಂ ಓಸ್ತ್ರಾಂತ್ರಾಂತ್ರಂ, ಜೀವಗೆ ಶ್ರುತಿಯ್ಯಂ ಉಪಕ್ಷಿಕಾನ್ ಅಂವ
ನ್ ಸಾಂಬಾತ್ರಾಂತಿಕಾನ್. ಎತ್ತಾತ್ ಅಂವಯ್ಯಂ ಅಂತ್ರಾಕಾ
ಣ್ ವಲ್ಲಂ ನಾಂತ್ರಾಂ ಉಂಡಾಕಣಾಂತ್ರಾ? ಪ್ರಾಪ್ತತಿವಾಂತ್ರಾ ಅಂಗ
ಉಪಕ್ಷಿಕಾಂತ್ರಾರ್ ಲುಂಬ್ಯಾಯ್ಯಾ? ವಲ್ಲಂತ್ರಾ ನಾಂತ್ರಾಪ್ತಾಂತ್ರಾ
ಣ್ ಹೋಂತ್ರಾಂ ಉಂಪಕ್ಷಿಕಾಂತ್ರಾರ್ ಕಾಂತ್ರಾ ನಾಂತ್ರಾ ನಾಂತ್ರಾ
ದ್ವಾಂತ್ರಾಕಣಾ? ತವಾನ್ ಅಂಯುಕತಾಂತ್ರಾಯ ಕೊಂತಾಂತ್ರಾ ಅತ್ಯ
ಜೀಕಾಂತ್ರಾರ್ ಕಾಂತ್ರಾತ್ತಾಕಾಂತ್ರಾ ವಲ್ಲಂ ನಾಂತ್ರಾಪ್ತಾಂತ್ರಾ ವಾಂತ್ರಾ?

നിഷ്ടങ്ങളെല്ലാ അതിന്റെ ഭോഗങ്ങളും ത്രജിക്കനാൽ
കൊണ്ട് വാസ്തവം ആക്ഷം ദയ നാശ്വരവും വരുന്നില്ല.
എന്നാൽ അങ്ങനെ നഷ്ടം വരുന്നതായി അവൻ വിഹാ
രികയും ആ വിചാരം മേരുവാഴി ഭിവം അന്തബിക്കും
വയ്ക്കും. ഇവിടെയാണ് ആത്മഖബവിയുടെ പ്രവേശനം;
ഈ വിടെയാണ് നഷ്ടത്തിൽ ഘാം ഉണ്ടാകുന്നതു്.

എല്ലാ വാസ്തവ്യങ്ങൾവും ആദ്ധ്യാത്മാണ്. അതു
ആധ്യാത്മികവും നിറുശ്വരവും അതെ. അതു് എദ്യത്തിൽ
ഉള്ളിക്കുന്ന അതിനിവിധമായ താഴ്യയാൽ ഉത്തേജിതമാക്ക
ാം. “ആത്മഖബവാം”കൊണ്ടുപാത മാറാനുകാണ്ടം
പ്രയോജനമില്ല ആധ്യാത്മികമായ ഉൽക്കർഷത്തിനിട
യിൽ ഇന്നാലുക്കിൽ നാശം ഇര അവസ്ഥയിൽ വന്നുത്തി
രു കഴിയു. എന്നാൽ ഇര “അംഗക്കരനാശം” എതിൽ
ആണ് അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അതു് എങ്കെന്ന പരി
ശീലിക്കാം? എവിടെയാണ് അതിനെ അനേപശിക്കു
ണ്ടതു്? എവിടെ കണ്ടപിടിക്കാം? ഇര മോജ്ഞിംകു
ഉ അതാം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതു് അന്തർഭവിച്ചിരി
ക്കുന്നതു് ദിവസംപ്രതി സ്പാത്മവിചാരങ്ങളിലേക്കും ഫ
റൂത്തിക്കളിലേക്കും ഉംട്ട് ഉന്നട്ടവതരെ ജയിക്കുന്നതിലും
ാം. അതു് മരിച്ചിവരുന്നയുള്ള സാമാന്യവ്യാപാരങ്ങളിൽ
പരിശീലിക്കാം; അതു് കേൾക്കുന്നും പ്രലോഭനങ്ങളും
ഇണ്ടാക്കവാഴല്ലാം പ്രത്യക്ഷജാക്കം.

പ്രയോഗിക്കാൻ വളരെ ശ്രദ്ധപ്പെട്ടുകയും കുറെ വേദന
അന്തബിക്കയും ആവശ്യമാണെങ്കിലും പ്രയോഗിക്കുന്ന ആ
ഡക്ടം ആക്കവേണ്ടി പ്രയോഗിക്കുന്നവോ ആ ആളുള്ളം
അവണ്ണിയുന്നതും ശമാചിരനീന്നു ചില ആത്മത്രാംഗങ്ങൾം

ഉണ്ടോ. എന്തെങ്കിലും വല്ല വലിയ കാൺവും വെള്ളാൻ—
തൈമഴിട്ടെ സാധാരണ ജീവിതാവസ്ഥകളിൽ ഉംപ്പേട്ടാൽ
യുജ്ഞ വല്ല വലിയ ത്രാഗങ്ങളും പ്രവർത്തിക്കാൻ—മനഷ്യ
ക്ക് ഏപ്പോം ആറുവാം ഉന്നതിന് ആനന്ദാൽ അനുഭവം
തന്നെ എന്നെതായ ഒററക്കാത്താണെന്നു ചെയ്യേണ്ടതു് അന്തു്
അവർ ചെയ്യാതിരിക്കാൻ; ഉടനെ ചെയ്യേണ്ടതാക്കാൻ
പ്രായന്നുണ്ടായ ആ ത്രാഗത്തെ അവർ കാണണമെല്ല. നാ
ഞങ്ങളും ആദ്യബശിച്ചിട്ടുള്ള പാപം ഒളിച്ചിരിക്കുന്നതു് എവി
ടെ? നിങ്ങൾ ബലഹമീനും നായിപ്പോകുന്നതു് എത്ര സംശ
ക്തിയിൽ? പ്രഭോദനം ശക്തിയോടെ നിങ്ങളെ ആകുന്ന
ക്കന്നതു് എത്ര കാഞ്ഞണ്ടിൽ? അം പിടിച്ചാണു് നാഞ്ചാലം
ആക്രമായി ത്രാഗത്തെ അനുശീലിക്കേണ്ടതു്. അന്തു് മനസ്സ്
മാധ്യാനത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗത്തെ നിങ്ങൾക്കു കാണിച്ചതും.
ങ്ങചുക്കേണ്ട നിങ്ങളിട്ടെ പാപവും ദണ്ഡവല്ലവും പ്രഭോദന
വും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു് ദ്രുത്യത്തിലെ നിർബന്ധതയിലെ
ആയിരിക്കാം. ദ്രുത്യജന്മങ്ങളായ ചാപല്പരിശോധ്യം
വാക്കകളേയും നിർബന്ധങ്ങളായ വിചാരങ്ങളേയും പ്രാഥമ്യി
കളേയും ത്രജിക്കാൻ നിങ്ങൾ സന്നദ്ധനാക്കണാം? അധി
ക്ഷീപ്പങ്ങളേയും ആകുന്നവന്നുള്ളേയും അപൂർവ്വങ്ങളേയും
നിർബന്ധതകളേയും അദ്ദേഹ നാശം ശരിപ്പിക്കുന്നതും തിരിച്ച
കൊടുക്കാൻ നേരംനുബന്ധിച്ചു കുറന്ന നായിസഹിക്കാൻ നിങ്ങൾ,
തയ്യാറാണോ? അടുക്കാണ്ടും നാശില്ല. ഇതു ഇരുപ്പിടത്തെ മു
ഖ്യത്തികൾക്ക് പകരം ദിവനേയും പ്രേക്ഷപ്പെട്ടാൽ രക്ഷ
ഭേദം നൽകാൻ നിങ്ങൾ നേരംമുണ്ടോ? അപ്പോഴും എന്നു
മൊക്കുമായ ഫലാർത്ഥത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന ആ നിറുത്ത്
ത്രാഗങ്ങൾ പ്രാഥോഗിക്കാൻ നാണ്ടം ചെയ്യുന്നതു് കൂടിയുന്നതു്.

എക്രായതാഡോ നിർമ്മിച്ചതജ്ഞാനം വശിഷ്ടനാ സൗകര്യം അവരെ ബലിക്കിയുള്ളൂ, കൂപ്പിൽജീവിക്കുന്നതിലും തുറങ്ങുന്നതിലും അതു തുറന്നു ദിനമാനസിരകംപാധിക ദി നിഃബന്ധങ്ങൾ രീക്കലും ഒരു ഗ്രന്ഥവും ചെയ്തിട്ടില്ല. അന്തേ സ്ഥതിയും, ദൈഹികവും, അന്ത്യാത്മകികാന്യതയും അപ്രാതത ദരിഗന്തകിലും നിഃബന്ധങ്ങൾ നാശകാൻ അവയ്ക്ക് രീക്കലും സാധിക്കയുമില്ല. മറ്റൊരു വക്ഷം കാഞ്ഞത്തമാത്രമേ അവയ്ക്കു കഴിയു. “അവന്നാണ് അതുപരം എന്നോട്” നിർമ്മിച്ച കാണിച്ചതു; അവൻ അന്ത്യായമാഖിട്ടാണ് എന്നോട് പേരു തമാറിയതു” എന്നു ദിരിക്കുമെന്നും നിഃബന്ധം പരിപൂര്ണമാണ്. പേരു അതു അവദാന ടായിലിക്കാം. എന്നും ഇവത്തു തുല്യവായ ഒരു ഭാഗത്തിനാണ്! ഇതു സമാധാനം ദിനത്തിനും പ്രാഹ്രികന്നാരു എന്നും ശ്രദ്ധപ്രാണം! എത്ര ബുദ്ധിയും? എന്നെന്നുന്നാൽ നിഃബന്ധിച്ച നേരെയുള്ളിൽ അന്ത്യ നേരാനിർമ്മിച്ച അതു അന്തം അന്തംവിത്തും ഭ്രാഹ്മകരവും അതുനു കിൽ അഥാദ്ദോട് നിഃബന്ധം കാണിക്കുന്ന നിർമ്മിച്ചതയും അതു പ്രാബല്യതന്നു അന്നാവിത്തവും ഭ്രാഹ്മപരവും അപ്രാഥിക്കാം? മരാംഘവൻാം നിഃബന്ധിച്ചും ഭരിച്ചുണ്ടായും കാണിക്കുന്ന ഒരു നൂൽക്കുള്ളതും നിഃബന്ധം ആ റവിയം ഇരിക്കുന്നതിനെന്ന ന്യായികരിക്കുവാനില്ല. നേരേമാറിച്ച് അഭാദ്ധാടന ദയാഫീ നത നിഃബന്ധം അധികം ദയ കൂട്ടുവാഗിക്കാനുള്ളതും ഇന്ത്യപരാജയത്തെ കുറേക്കുടി വെള്ളം ശീക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഉച്ഛിഷ്ടപ്പൂർവ്വം തടയാൻ കഴിയും? അതുപോലെ നിഃബന്ധത്തിൽ നിഃബന്ധത്തെ കാരണമായില്ല തിരുത്ത് തിരായ കെട്ടാതാൻ സാധിക്കുമോ? അതുപോകലു ആക്രമിക്കാനോ ആക്രമിക്കാനും കഴികയില്ല.

ഭേദാധനത്തും നിർദ്ദിഷ്ടപ്രതീക്ഷയും പരിത്രജിക്കുക. ഒരു വഴിക്കിന് രണ്ടുപേരും പണം. അതിനും ഒരു കക്ഷി നിങ്ങളും ആ വരുത്തു്. ഒരാൾ നിങ്ങൾക്കുടു് ഭേദാധനത്തും നിങ്ങൾക്കും വല്ല തന്റെ ചെയ്യിട്ടുള്ളവരും പരിശോധിക്കുക! നിങ്ങൾ തന്റെ ചെയ്യിട്ടുള്ളവരും മു ഹല്ലുക്കിലും നിങ്ങൾ അഞ്ചോട്ടു മുഖിക്കുന്നു ദയവില്ലോ മു കാണിക്കേണ്ട ചെയ്യുകും. മിഥാതെ തന്നാതാൻ അടക്കി, ദയാർഥിവന്തോടെ ഇരിക്കുക; നല്ലതുതന്നു ചെയ്യാൻ തുടർച്ചയായി തുച്ഛിച്ചു കറര വാഴിയേണ്ട് അനുകമ്പ മുള്ളുവനാാരിക്കാൻ അഭ്യസിക്കുക.

ക്ഷമക്കുടം മുഖകാപവും ഒരുവേള നിങ്ങളുടെ സപ്താ വാശിരിക്കാം. അദ്ധ്യാം നിങ്ങൾ പ്രശ്നയാഗിക്കേണ്ട രഹസ്യത്താംതെ മുഖിക്കുക. “നിങ്ങളുടെ ക്ഷമക്കേടിനെ നിരാകരിക്കുക” അതു് എന്തെത്തു സന്ദർഭങ്ങളിലാണ് പതിവാം ഒരി എന്നിങ്ങം ബോധിക്കുന്നതു് അവിടെ അവിടെ അതിനൊ അമേരിന്നാം. അതിജണ്ഠം ഉപദേശകരമായ എക്കായിപ്പ തുച്ഛിന്നു നിങ്ങൾ മു ഗാന്ധൻ കീഴടക്കാനാരഭവുന്നം അതിനൊ ജയിച്ചു നിഃജാസിക്കുമ്പെന്നും തീരുമാനിക്കാണും. ഒരു നാശി കനേഠമെണ്ണിലും വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാൻ അതു് യോഗ്യമല്ല. അനുഭാവക്കുടെ മൂലമ്പദ്ധതിലും വിക്രിയകളും നിങ്ങൾക്കു കൂടാനിരക്കാഡു ആ പദ്ധതിക്കാക്കാൻ എന്നും ഒരു ഭാഗിക്കിൽ നിങ്ങൾ വിഷയക്കാരിലും അതു നിങ്ങളുടെ മുന്നു അധികാരം ചെല്ലുകയുമല്ല. അനുഭാവം എന്നു തന്നെ പരക്കേണ്ട പ്രവൃത്തിക്കായും തന്ത്രികയും ചെയ്യാം അപലച്ചിക്കാം ദാഖിലാം ക്ഷമ

കേട്ട് അവബുദ്ധിപ്പോരാതനാക്കു അതു് എഴു അനിഃസ്ഥാതത മുറികരിക്കാനായി പ്രചയാഗിക്കല്ലെടുന്നവോ അതു അനിഃസ്ഥാതത അതു വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ചെയ്യുള്ളതുതാനം. ശ്രാന്തഭൂമി ആവധാനപ്പും അതു പ്രവൃത്തികൾ വളരെ അഭികം സംശയിക്കാൻ കഴിയും. എന്നാൽ അമർഖ് വും അതിന്റെ ചാജാതിയാജ ദ്രോക്കോപിത്രവും എല്ലാ ഫ്രോണ്ടിം ബലമുന്നതയുടെയും ശേഷിക്കിരിവിന്റെയും ലക്ഷ്യം നാജീവിതം. അതാരിക്കെട്ട്! അവ നിങ്ങൾക്ക് എത്ര നാൽക്കുന്ന? അവ വിത്രുമോ, സെപ്പരമോ, സത്വ്യമോ നിങ്ങൾക്കുതയ്ക്കുന്നോബാ? അപ്പുകിൽ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം അതുകുറഞ്ഞുകൊണ്ടോ? പ്രത്യുത അവ നി അദിക്കിം നിങ്ങളുടെ അതുകുറഞ്ഞുകൊണ്ടു ദിവപ്പാരവശ്യത്തെ യാല്ലെന്നുകൊന്നതു്? നിങ്ങളുടെ അമർഖം മറുജൂഡിവര പിഡിപ്പിച്ചേരുക്കാമെങ്കിലും അതു് മഹാപ്രാബല്യമുണ്ടാക്കുന്നു കം നിങ്ങളുടെനാ പിഡിപ്പിക്കും നോന്നുവല്ലപ്പെടുത്തുകയും നാലിപ്പിക്കും ചെയ്യുന്നു.

അസഹിക്കുവായ ഒരാദിക്ക് വാസ്തവത്തിലുള്ള പര മാനദാവസ്ഥയുടെക്കാരിയ്ക്കു് അറിയാൻ കഴികയില്ല; എന്നെന്ന നാൽ അഭ്യം സ്വന്തം പീഡയുടെയും അഭ്യം പീഡയുടെയും നിരന്തരനിഭാനമെതിരെ ക്ഷമയുടെ പ്രശ്നാന സംശയത്തേന്തെ യും നിത്യമായുള്ളതെന്തുറം അതാം അറികയെ ഇല്ല; അതാം ഒരു അത്രപുണ്ണിക്കും സുഖപ്പിക്കും ചെയ്യുന്നതിനേ സമാധാനം അഭ്യാക്ഷു സമീചിക്കുവോലും ചെയ്യുംമില്ല.

അസഹിക്കുതയെ ബലിക്കഴിക്കുന്നതുവരെ പരമാനന്ദം എന്നതു് രോഗത്തും ഉണ്ടാകയില്ല. അതിന്റെ ബലിക്കുക ചെട്ട സരവന്നരാത്രി ഇതെ അഭിവ്രൂഷിയും ക്ഷുഖ്യയുടെ പ്രാജ്ഞയാഗി

കപരിശീലനവും മനസ്സും നബീനവും മുഖ്യത ചെറം അനുഭവ ചെയ്യപ്പെടാവുത്തിന്റെ നിശ്ചിതിയും ആക്കന്ന്. അസമീക്ഷയും കൈയ്യും ശാഖും കാപിത്രപ്രത്യേകതയും നിരുദ്ധപ്പം ഉചിച്ചും അവശ്യക്കുന്ന നിസ്സപാത്മത്വം കൂടിക്കൊള്ളുന്നതിൽ അവശ്യനാനമായിബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ട് എപ്പോഴൊന്നും അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ ആണും യാഥും സമാധാനയുക്തവും അതു ഒന്നായിരിക്കാലുണ്ടാകുന്ന പരശാന്തം സിദ്ധിക്കയും അനുശീലനമാകയും ചെയ്യുന്നതാക്കന്ന്.

അവവൈക്ക് പ്രീയങ്ങളുായ ചില ചെറിയ സുഖാന്തര വജ്ജപറി ഉണ്ട്; അവകിൽ ചിലവി നിർബന്ധങ്ങൾക്കും തോന്തരവയും പ്രായേണ്ണ ശീലിക്കപ്പെട്ടുംപോരുവായും ആണ്; ഏന്നാൽ എത്ര സ്പാത്മപരാജയായ സുഖാന്തര പഞ്ചാംഗം നിർബന്ധങ്ങളുായിരിക്കയില്ല; 'സ്പാത്മപരാജയി' അക്കിലാശങ്ങളുടെ ഘൃത്താക്രമം' അവത്തിച്ചും നിയന്ത്രണ യും അടിമപ്പെടുന്നതിനാൽ സ്കൂളി ചുരുക്കണാക്ക് എന്ന നാജു മാനം' ഉണ്ടാകുന്നും എന്നും' അവർ അറിയുന്നില്ല. മനസ്സ് നിഖിളം അത്മാവൈത്തന്നും ശക്തിയോടും വാജ്യത്തോടും വർഖിക്കുന്നതിന് മനസ്സുനിലുള്ള മുഗ്ധപ്രഥം നിശ്ചിക്കുന്നും. ഭഗതിക്കണ്ണാതിന് മനസ്സുനിലുള്ള മുഗ്ധപ്രഥം നിശ്ചിക്കുന്നതിന് മനസ്സുമായും മധുരമായും കണ്ണാല്ലെങ്കിലും സത്യത്തിലും അനുനാസത്തിലും നിന്നും ഒഴി തന്റെ ക്രാനിക്കയാണ്' ചെയ്യുന്നതും. നിങ്ങളിലുള്ള മുഹമ്മദാവുദ്ദീൻ നിങ്ങളും അടിമപ്പെടുകയും അതിനെ തീരിറിപ്പോം ദക്ഷയും അതിന്റെ ശാഖിലാശവുംതും വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന രാഹോ അവസ്ഥയും അതിനുള്ള ശക്തി അധികമയിക്കുക വർഖിക്കയും അതു ദിംജേഡും അധികമയിക്കുക പിണ്ണാട്ടുകയും സാക്ഷാത്ത് സത്യവൈത്തയുടെ

രക්ෂණීය මුද්‍රිකෙනික නිපුණතාවය මගුෂිගෙ ප්‍රභාසතාතමා
යි ගෙකවයේපුද්‍රුතකයු යෙයුයා. කාඩ්‍රියිල් මුද්‍රා
සෙවුණුවාතාගමන විළ ප්‍රධානයෙන් තුශීකිතාතු
රාජ අර ආලිලාඡුත්තියාත් තැනි සෑ ඇතුළුතාතු
සෙකතියු අනුදුටුවු ස්ථාවත්තිලේ සහනිලයු
විග්‍රහභාය ප්‍රංශ පදුම ආකාලවම්ප්‍රාග්‍රාම ගැඹුඥායි ඇත්ත්
ශේෂ කළුවිඳිසියිලු; තොගස්ථිලුත්ත ආලිලාඡු
සෙවුණු බෙඩි ආගාතු පරි රාජ්‍යානුභාව ඉංජාකාගාතලු

ස්ථාන, තොගස්ථිලාඡුව ප්‍රතිඵල්‍ය ගෙයෙන තැන්
තැනා නින්දුගාසකීම්; ඇතුළුතාතු අඟිකමායු අරං
තත්ත්වු අර තොගස්ථිලු අංශුල බිජාගාජ්‍යා අමතුතා
ඹු අවෝ තැන්ර අත්තාලිලානගෙන ගැඩිපුළිකීම්;
වොකතිය තැන්ට ප්‍රූතිකඩිය ජාජ්‍යාත්මාය ගෙය
යෙ ඉංජාකීමාතිජ්‍යා බ්‍රුත්‍යාත්‍යා අත්ත්වාගුහාය
ප්‍රුරුෂ ප්‍රූතියු ස්ථාන බෙඩිජ්‍යා එසෙයා යෙයුයා.
ආයාමාව අත්තාමතිශ්‍රී ට්‍රේජ්‍යාත් අංවාන්
තැන්ර මාගාසිකාංය්තය වර්ලිපුළිකීම්යු ආව අර
සාගතිය තැන්ට කාඩ්‍රියියෙන බේඛ්‍යාවා, සැගැතිකඩි
යි මුද්‍රිත ආශ්‍යාපනාරාතාතු ඉත්තා කිරිජ්‍යා
දුනතු සාගාතකයු යාසුවරු අවශ්‍යතා ගැනී
යුණතු අරුය ගිම්ල උජ්‍යාක්‍රමතු අවාන්
ගැඩිකීයු යෙයුයා. බිජාගාජ්‍යාවාලිලාඡුරානා ත
ත්‍යාග්‍රාමාතිශ්‍රී ආරාධ්‍යාජ්‍යා මුද්‍රා. තැන්ර, තොගෙ
මුකුඩු තුශීකිතාරිගාත් දෙප්‍රේර ක්‍රිපුජ්‍යා ස
ප්‍රූතියු ගැඩිජ්‍යා ප්‍රාග්‍රාම ජාත්‍යාධ්‍යා ප්‍රූතියු
වලිකීම්.

നിങ്ങൾ മനസ്സിൽ ലാഭനിശ്ചയ വഹിച്ചുന്നതും വഴിരെ
ആഗ്രഹിക്കണമുള്ളത് ആയ ഭോഗേരചകളേ ത്രജിക്കുക! എന്നിട്ട്,
ക്ഷണങ്ങളും അങ്ങളായ ഭോഗങ്ങളേക്കാൽ ഉന്നതതരവും
ഒത്തും അധികം നിഃനില്ലെന്നും ആയ ഗവർണ്ണറേ മ
നസ്സിൽ ഉറപ്പുക്കുക; ഇന്ത്യയിലുംവാങ്ങുതുന്നിന്ത്യും ഓട്ട
ലാഡുത്തെ അത്തുകൂട്ടുവിശദമിരുത്തുവും ആയിരിക്കായില്ല

ആത്മപ്രാഥാന്ത്രിതേ ത്രജിച്ച്—മറവളള റാഡരെ ജീ
വിതം, അഭിപ്രാംാജാരി, മതം ആന്നീ സംഗതികളിൽ ഒരു
ഇടപെടാതെ, അതിനുപകരം ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ ദ്രോഹത്തെ
യം ശരംക്കവേണ്ടിയും പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതുള്ളതും മറവളളവ
രിൽ അത്യാതം മുഖാത്മാമായ ഫലത്തെ ഉള്ളാക്കുകയും
അതു പ്രശ്നാഗ്രിക്കന്നവൻ ഇന്ത്യരു പ്രഞ്ചക്കൂട്ടണ്ണേതെ
നൽകകയുംരഹിയും ആത്മപ്രാഥാന്ത്രം അഭിപ്രാഖിയിൽ സപ
മതാഭിജനിത എന്നതും ബുദ്ധിമതപരം, താങ്കിക്കണ്ണും
സ്ഥാനിവഭാവം, സംബന്ധിച്ചും സവർണ്ണമാന്തരായി കാണ
പ്രേക്ഷനും ഒരും അഭ്യർഥനായ സ്ഥാനമാന്തരിൽ നിന്നും
അനുഭാവമതിക്കിയിൽ നിന്നും ഉത്തരവിക്കുന്നതെന്തോ
ആകന്ന. അതു അന്യഥായ അനുമാനത്തിൽ നിന്നും
അനുഭാവമതിക്കിയിൽ നിന്നും ഉത്തരവിക്കുന്നതെന്തോ
ആകന്ന. അഡിക്കവും ഒരു ഗ്രന്ഥമായിട്ടാണ് കയറിപ്പോ
കുന്നതു്: എന്നാൽ മുഖ്യിലും ആത്മത്രാഗപൂർഖായ
ദ്രോഹം ഇവയിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗത്തെ കാണാൻ തക്ക
വിനിം മനസ്സു് എപ്പോറി തുരക്കെഴുപ്പുനുണ്ടോ അപ്പോ
രം ആത്മപ്രാഥാന്ത്രത്തിന്റെ അതാന്വീനതയും വെവ്വേറു
പ്രവും ശ്രോകചൂണ്ട്രമായ പ്രശ്നതിയും പ്രത്യക്ഷിപ്പിക്കുന്ന
താകന്ന.

ആരംപ്രാമാണ്യത്തിന് ഇരയാഡബൻ സ്വന്നത്തോടെ ശരിയായുള്ള തിരക്കല്ലാം പ്രധാനമായും, നൃയവിധികൾ അംഗീകാരം നിശ്ചയിച്ചു' അവയും 'എതിരായിട്ടുള്ള മറ്റൊരു വകുപ്പ് ജീവിതക്കാളിൽ അഭിപ്രായങ്ങളിലും എല്ലാം തെരവരന്ന കഴതുന്ന; മറ്റൊരു വകുപ്പ് ശരിയാക്കാൻ മറ്റൊന്നും അതിലല്ലോ തിരഞ്ഞെടുവന്നു ശരിയാക്കാൻ അവന്ന് കഴിവില്ലാതെയും വരുന്നു. അവൻറെ മനസ്സിന്റെ നിലവാൽ അവനേ ശരിയാക്കാൻ ഉദിഷ്ടാണെന്നും മറ്റും അതുകളിൽനിന്ന് അവരുടെ ഗണകരിച്ചു' പ്രാതിക്രിയാസ്ഥിം പ്രത്യാവ്യാനങ്ങളിലും ഉള്ളവാക്കന്ന; അപ്പും അവൻറെ ചൊങ്ഗംവും തത്ത്വാദിക്രിയയിലും ചെയ്യുന്ന; തന്മുഖം അവൻ അസുഖക്കാണുള്ളം പ്രസ്തുപകാരബുദ്ധിയോടു ചെയ്യുന്ന ദിയവയും അനുഭാരങ്ങളിലും ആചാര വിചാരങ്ങളിലാൽ എല്ലായ്ക്കും ശിംഗനെ സജപ്രാന്നായി ജീവിക്കും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ യുള്ള രഹംക്രിയ മറുപട്ടണവരെ തകർന്ന സ്വന്നം വിചാരങ്ങും പ്രവർത്തിക്രൈയും അനുസരിപ്പിക്കുന്നതിനിൽക്കൂടും അവരുടെ മാറ്റത്തിൽ തുജിക്കുന്നതുവരെ മനസ്സുംഘായാനമാക്കുന്നു, വാസ്തവമായ അഭ്യന്തരാക്കട്ടെ, അഭിസ്ഥാലിമാക്കട്ടെ ഉഖാക്കനാലല്ല. മറ്റൊരു വകുപ്പ് അവന്തൽക്കൂട്ടാണുള്ള മനസ്സിലാക്കാനും, അവരുടെ പരിഗ്രാമങ്ങളിലും ആക്കാംക്ഷകളിലും സ്നേഹവും പ്രഭേദമിക്കന്നതാണും അവനും കഴിക്കരില്ല. അവൻറെ മനസ്സും നേരവിതവും തിക്തിത്തവും ആചാര ഭവിക്കുന്നു; മധ്യരാമായ എല്ലാ അനുകാനവയും ആത്മാനാഭ്രതിയും അവനും രോഗിതമാകയും ചെയ്യുന്നു.

ആരംപ്രാമാണ്യത്തെ തുജിക്കുന്നു, മറുപട്ടണവകുപ്പും ശിംഗ തന്നെ നിത്യസംസ്കർത്തിൽ സ്വകീയങ്ങളുായ പക്ഷം

പാതങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും മാറ്റിവയ്ക്കും, അന്തരിക്കിന്നും പറിക്കുന്നതിനും അവർ വാസ്തവത്തിൽ ഇന്നനിലച്ചില്ലെങ്കിൽ അവർക്കും ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും ശ്രദ്ധിക്കും, തന്നതും ചെയ്യുന്നതുപോലെ സ്വന്തരാഭിപ്രാധാരങ്ങളും സ്വന്തം ജീവിതമാസ്ത്രങ്ങളും തിംബലത്തുകൂടുന്നതിൽ അവർക്ക് ഷൃംഗസ്പാതാത്മ്യം അന്നവാദിച്ചുകൊടുക്കും ചെയ്യുന്ന ഒരുവൻ' താൻ മനു' അന്താഭിച്ചിട്ടുള്ളതിനുകൊണ്ട് അംഗാധികാരിയായ അതാനുഖാ വിസ്താരമായ ഉദാരമനസ്തുതയിലും ഷൃംഗത്രംഗാധികാരിയായ അന്നവാദവും ലഭിക്കും; അവൻ മനുകാജാതി എന്ന പരമാനന്ദപദ്ധതിനുള്ള ഒരു ഉപമാസ്ത്രാത്മക അവൻ പ്രവേശിക്കും ചെയ്യുന്നതാക്കാണ.

'അട്ടത്തു' ദ്രാജുട്ടുവൻ വിച്ചാരണങ്ങളും തുംബാഗമാക്കുന്നു. നമ്മേക്കാം അന്ത്യനാശ്ചേരണായിരിക്കുമെന്നും എന്നും മനസ്സുഡാവുക; പലാത്മാദിപരം നമ്മിനുതന്നൊവേണ്ണ മെന്നും അതിനികാതിരിക്കുക; നേരംരഹറിച്ച് 'അവകാശനുമാക്കി' ഉണ്ടായിരിക്കും അവബൈദ്യാന്തരൂപം അംഗീഡീ പിക്കും അവ അനുക്കം സുഖാത്ത നല്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ സംഭവാശിക്കുക; 'എൻറ' 'എൻറ' എന്ന അവകാശവാദത്തെ നിത്രംകുക്കുക; അന്ത്യനാശ പലാത്മ ഗ്രഹിക്കുന്നവിനെ സ്വാത്മപരതയോ അസൂജാദശമെന്ന ക്രൂക്കാതെ അവക്കം വിച്ചുകൊടുക്കുക; ഈ സ്ഥാതിയിലുള്ള ഒന്നാമിതി ഗാഡിമായ മനസ്സുമായാനാതാനും വല്ലതാാ അധ്യാത്മശാക്തിക്കും നിഭാനമാക്കുന്നു. ഈ തന്ത്രെ സ്വാത്മത്യാഗം.

ശതിക്കണ്ണിയ സ്വപ്നാക്രമം താല്പര്യാലിക്കങ്ങൾ മാത്രമാക്കുന്നു; ആ വിധത്തിൽ നമ്മിക്ക്' അവബൈദ്യ നമ്മുടെ സ്വന്തമെന്നു' വാസ്തവത്തിൽ വിളിക്കാൻ കഴിവില്ല—അവ

എതാൾ സമയത്തേക്ക്' നമ്മുടെ ഏകവശം ഇരിക്കുന്ന എന്നോ ഉള്ളി—എന്നാൽ അധ്യാത്മികസ്പർത്തകൾ ശാശ്വതക്കും നമ്മുടെ ഏകവശം തന്നെ എന്നും ഇരിക്കുന്നവയും അക്കൻ. നിസ്സപാർത്ഥചരത ഒരു അധ്യാത്മിക സ്പർത്തതാണ്'; ഭേദികസ്പർത്തകളും സ്വഭാവാദവാദങ്ങളും അത്രഹിക്കാതിപിക്കുകയും, ഓരോ സാധനങ്ങൾം നമ്മുടെ മാത്രം പ്രത്യേകസ്പാബാദങ്വത്തിനാഥിട്ടുള്ള വയ്യനും' കൂടുതലായി താതിരിക്കുകയും, അവരെ മറവക്കുവരുന്ന ഗ്രന്ഥത്തിനായി വിച്ഛിക്കാട്ടശന്തിനും നാം നന്നാദായി പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനായി മാത്രമേ അഞ്ച്' നമ്മുടെ സ്വിലിക്കായുള്ള.

സ്പാർത്ഥാശനന്ദ്രാജത ദരാഡിക്ക്' ധാരാളം സ്വപ്നതും ഉണ്ടാക്കില്ലോ "തനിക്കു മാത്രമുള്ള തു്" എന്നുള്ള അതും അവന്റെ മനസ്സിൽ കടക്കുവേണ്ടി സംതൃപക്കാണ്ട്" ദിരാഗ്രഹ സ്വപ്നാവിജ്ഞാനം' സഭാസമഖ്യാപിക്കുന്ന കാർഖ്യം. ഭീതി, ഉണ്ടാക്കുന്ന എന്നവകിൽനിന്നു് അവൻ സദാ സ്വാക്ഷ്മിതനാണോ. അവൻ തന്റെ ബാഹ്യങ്ങളായ നാമ്പാദ അദി ത്രുജിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ഉള്ളം അതു വിലഭാഗിയെ തെന്നു് വിച്ചാരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ നിസ്സപാർത്ഥ എന്ന മുണ്ണം നഷ്ടപ്പെട്ടക്കുണ്ടോ കൂടുക്കുവേണ്ടിയും ചെയ്യാൻപാടില്ലാത്ത വള്ളം ലോകത്തിനു് ശാമ്പാം ഭിംബാംഗാം ജനത്തും' വിലഭാഗിയതാണെന്നു് അവൻ കരതുന്നു.

അനന്തരഹീതനായവൻ അതാണോ? അധികാദ്യികം സ്വപ്നത്തകൾ സന്ധാരിക്കുന്നതിനു് സദാ അഭിവാദനിക്കു യും അവയിൽനിന്നു് ലഭിക്കാൻ കഴിയുന്ന സ്വപ്നവക്കുള്ള മാത്രം വിച്ചാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും ചെയ്യുന്ന വന്നാണോ? അതോ മറവുള്ള വത്തു് ഗ്രന്ഥത്തിനും സ്വഭാവത്തിനുമായി ത

നിക്ഷേപതു നാളികാർ സദാ സന്നാലുനായിരിക്കുന്നവനു
ണ്ണോ? ഭരയാൽ സുവം നശിച്ചുവോക്കും; ഭരമില്ലാതെനും
സുവത്തെ തിരിച്ചുനൽകുന്നു.

വളരെ ആധ്യാത്മികമായ ലഭക്കും വളരുമെന്നഷ്ട്രട്ടിവ
നെത ശ്രീപ്രകാശനതിന് പ്രഖ്യാപനം ഫലശക്തിയും
ഉള്ള മരുരായ അത്രുന്നത്രൂഗമനത്ര വിപ്രേഷത്രൂഗം.
അംഗ്രഹാരം നോക്കരുത്തി സകല കക്ഷശവിചാരങ്ങളിലും
സകലവിധമായ അപ്രീതിയും അസ്പൃയയും പ്രതിക്രൂയവും
എല്ലാം ത്രജികൾക്കും ഇതും. കക്ഷശവിചാരങ്ങൾക്കിം
ആനന്ദത്തിനും ഭരതീകരിക്കിൽ ഒങ്ങിച്ചു പാക്കാൻ സാധിക്കു
യില്ല. വിപ്രേഷം എന്നതും, ആര്യരം എഴുതത്തിൽ അതി
നീം അഡിവാസം നാട്കാരാഭവാ അചിട്ടയുള്ള മാധ്യത്തുമേ
റിയ സുവസനമാധാന പുഷ്ട് വഞ്ചാള ഉന്നതിവരുട്ടികളിലും
നാളം പ്രോക്കനാടിക്കുക്കുള്ളെയ ല്ലാം നാക്കങ്ങളാക്കി തീക്കി
നാളം ആയ ഒക്കെ ക്ഷാട്ടതായ തീരാക്കുന്നു.

വിപ്രേഷ നതിനും പദ്ധതി പദ്ധതി കളിം പദ്ധതി പദ്ധതി
ഉള്ളാം; എന്നാൽ അതിനീറ എല്ലാത്തിനേന്നും സത്തായ
ഭാഗം നേന്ന ശാന്തിക്കാണും — അതും എന്നും മാത്രം, അതിനോക്കുക്കും എല്ലാം
ഒരു തയ്യാറാ പ്രതിനേക്കു യജ്ഞങ്ങളായ വിവാഹങ്ങളാക്കുന്ന
വിച്ഛേദാം അതിനീറ ഉച്ചാസക്കും അതിനോക്കുമാത്രം,
എന്ന വിക്രിക്കു ഒരു നാമാതിൽ അംബർ, ചീവിതത്തേതയും
മരണത്തേതയും സംബന്ധിച്ചും അസ്ത്രായാത്രതു ആഭ്രപ്രാശങ്ങൾ
ഒള്ളപ്പെട്ടും അതിനേത്രാഹിക്കുയും അംഗങ്ങൾ
നെത്രി ദശവൻ കൂളിപ്പുർഖും കൂളിയും കൂളിനും കൂളി

എല്ലവിധപ്രതിക്രൂദ്ധവും അപൂരീതിയിം ഭവ്യിച്ചാരും കണ്ണാരക്കുറിച്ചുള്ള വീതപരമാലും എല്ലാം വിദ്യേഷം അംഗത്വം; അതു് എവിടെ ഉണ്ടാ അവിടെ കൂർത്തകളിൽ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിചാരങ്ങൾ മനസ്സിൽ തീരുമ്പുവെങ്ങുന്നതിനാട്ടിയിൽ വിദ്യേഷത്തെ ജീവിക്കാൻ ആക്ഷണ്യക്കിട്ടിപ്പിടിപ്പി. തനിക്കു ഫ്രോമ്മേച്ചല്ലാൻ ത്രുംകുടാവരക്കുറിച്ചു് ഒരു ദേശാടക വർത്തിക്കാൻ ദൈവരു് കഴിയുന്നോഴിമെ ഇതും തും ഗം പരിപൂർണ്ണാക്കുന്നതു്. വാസ്തുവത്തിലും അനുഭവത്തെ അറിഞ്ഞു് അതു് അനന്തമാക്കുന്നതിനു് ഇതും തൃംഗത്തെ അനുശ്ചിക്കുന്നതാണു്. കാറിനവും, മുരഖവും ഉരസ്സേം ലെ ഉറപ്പും തും അതു വിദ്യേഷത്തിനെന്നു പടിവാതിലിനു് അംഗങ്ങളുറഞ്ഞു്, ദേപശം നിറഞ്ഞു വിചാരങ്ങളും ഇയിച്ചു് അവയെ ബഹുപ്രാണിക്കിലേക്കു് നയിക്കാൻ സന്നദ്ധയായി സ്ഥാപിക്കുന്ന ശാന്തിക്കിലേക്കു് നയിക്കാൻ സന്നദ്ധയായി സ്ഥാപിക്കുന്ന ശാന്തിക്കിലേക്കു് നയിക്കാൻ. അനുംതം നിഃബന്ധ കരിച്ചു് എന്നതെന്ന ചെത്തുക്കെ. ഏറിക്കാലം റിംഗുലി ഗ്രൂംപിന്റെ വിദ്യേഷത്തിനിൽക്കുണ്ടു്. വിദ്യേഷത്തിനു് വിദ്യേഷംകൊണ്ടു് പകരം വീടുകയതു്. മരറാത്തവൻ നിഃബന്ധ ദേപശിക്കുന്നവേണ്ട കീഴുക്കിയ ദൈവങ്ങളും നിഃബന്ധം അറിഞ്ഞതു അറിയാതെന്നും നിഃബന്ധിതം നടപടിയിൽ വല്ല വീഴ്ത്തിയം വാനിരിക്കാം; അബ്ദ കീൽ അല്ലോ മുള്ളിലരെതാട്ടം യുക്തിയുക്തമായും ഉള്ള ഹൈക്കമാറ്റത്താൽ നീക്കാവുന്ന വല്ല തെററില്ലാരണ്ടും സംഭവിച്ചിരിക്കാം; എന്നാൽ എത്തവസ്ഥയിലും. “ശതാം അവരും നിഃബന്ധി ഇന്തി യാതൊന്നും ഇല്ല” എന്ന നിലവേക്കാം “ഇംഗ്രേസ്, അവർക്ക് മാറ്റുകൊടുക്കാണോ” എന്ന് പ്രാത്മി

ചും സ്വാ... കൂട്ടമിച്ചും മാപ്പുകൊടുക്കുന്ന സ്വഭാവം എത്ത്
യോ അധികം നല്ലതും മധുംതരവും ശ്രദ്ധയും തരവും ആയിട്ട്
പിളിതാണ്. വിദ്യേഷം എന്നാൽ അതുന്തു കൂദാശയും ശാല്പി
വിഭവവും, അന്യവും, അധ്യന്യവുമാകുന്ന; നേരംനിച്ചു്
ഞ്ചുഹാമേ എത്തുന്തു മഹത്തും, അദ്ദുല്ലവിഭവങ്ങൊടു ദി
എല്ലപ്പുംയോടും കുടിയത്തും ശ്രൂക്കുന്ന.

“വെറരുമെ താനാവരയുംഭിച്ചുവെല്ലായ്ക്കും താൻ
എറരവുംമയത്തായസംസ്കാരങ്ങമാത്തിട്ടും
എതിലുമഴുന്നല്ലംഗിയുംജോഗ്രതയും
ചേതല്ലിൽക്കാണ്ണംതക്കെള്ളുകളുള്ളവൻ,
സുവ്യവസ്ഥിതമായും വിവേകപൂർവ്മായും
സമ്പ്രദാ തനാക്ഷത്തി ജീവിതരീതികളായ
തൊരായിജീവിപ്പുംഘരണാസിച്ചുകൊംബവോന്നതു
എറരവുംയോഗ്രന്നായസംസ്കാരകൾന്താനം”

വിദ്യേഷത്തെ ആക്കരക്കരിക്കുന്നതും അനുഭോദിക്കുന്നതും ഞ്ചു
മയത്തിന്റെ വേദിയിനേൽ അതിനെ വെട്ടി കുതിക്കു
ക്കുക. നിഃബന്ധിത സ്വന്നം ആത്മാവിനേന്നുണ്ടിച്ചു് ചെ
ഡ്രപ്പട്ടിക്കും വല്ല അപരാധത്തയും കറിച്ചു് മേൽ ചീ
നിക്കയേ അരുത്ത്; നേമേരിച്ചു ആരുംരായും തന്നെ മേലായു
ദ്രാഹിക്കയും ഉപദ്രവിക്കയും ചെയ്യുന്നതിരിക്കാംനാക്കുക.
കൈ ജീവിയേയും-നിഃബന്ധിക്കും നിഃബന്ധിക്കും ആ
പവാടിക്കയും ചെയ്യുന്ന ആക്ഷേപ്പാലും-പുരത്തു വിഭ്രഞ്ഞാ
തെ, പരിത്രാണന്നു ചെയ്യുന്നതു പ്രഖ്യാവും എന്നാൽ മുഖ
വും ആയ വിചാരങ്ങളേംടുക്കുടി സകലരേയും സമാദ്ദേശം

കെള്ളുന്ന മധ്യവും മഹാത്മാം സുദേവും ആയ സ്ത്രീഹത്തി കൗര പ്രബാഹത്തിന് നിങ്ങളിടെ ഏഴുത്തിലെ ചീപ്പുക കൈല്ലും തുറന്നവയുണ്ട്.

അതുല്യങ്ങളായ ആത്മഹാമി, തേജസ്സിനെന്നശീള്യി കിന്ന നിന്മക്കന്നയും ലാഭവരത്തെ വാശത്തുന്ന ആത്മ പ്രശംസയും, പൊങ്ങല്ലുവും ഗർഭവും, എന്നിവയുടെ ത്രാം തേതക്കരിച്ചുനാശം ഈ പരായാനുഷ്ഠിത്. ഈ മനസ്സി കൗര അധികാരിക്കുന്ന സാമ്പത്തികാശം എല്ലാത്തിനും വി തുരഞ്ഞുവായ ത്രാം ചോദിച്ചിരിച്ചു. ഈ വരെ കിന്നാംനായി ക്രമം, ജരാച്ചു കീഴടക്കി ശ്വലികഴിക്കുന്നവൻ അവക്കു വിജയത്തിനും തോതനുസരിച്ചു് തേജാഖുറിനത്തും കൂടുന്നതുവാക്കുവെങ്കു മുഖം കളിപ്പിലും അംഗത്വവും ആ ആ ആ ദാനത് ഗ്രഹിക്കുയും അനുഭവിക്കുയും ചെയ്യുന്നു.

ഈവിടെ ഈപ്പോൾ വിവരിച്ചു ആഡിന്റരത്തും ശാഖകളിൽ ചെയ്യുന്ന റിമ്മലങ്ങളിലേക്കിനിത്തങ്ങളുമായ ത്രാം രാജക്കാണ്. അവ അനുസ്ഥിക്കപ്പെടുന്നതു് പരിത്രുല്യവും ഏകകാന്തവും അപൂര്വക്കുമ്പും ആയ തെവശനും സ്വന്തം എ ദയവേദിയിവഞ്ഞ. ആഡിമായി തെറവക്കൈ അംഗീകരിക്കായും ഏറ്റവും ചെയ്യുന്നതുവരെ അവയിൽ ഒന്നു കൂലും അനുശ്ചിക്കാൻ നാഡിക്കുന്നു. “തൊന്ത തെറവകാ നുതനു” എന്ന് ആഡിമായി അഞ്ചാട്ടുനുന്ന ഏറ്റവു ദയാതെ ദയവന് ഒരു തെറവിനു ത്രജിക്കാൻ കഴിയുമോ? അതിനു ത്രജിക്കുന്നവും മുന്നു് അതിനാൽ മരജ്ഞപ്പെട്ടി തന്ന തത്പരനു അവൻ കാണുകയും ആതു് അവൻ” ലഭിക്കായുംചെയ്യും.

“സപ്രശ്നാജീവ അപേക്ഷകാണ്ടിലഭിക്കയില്ല” : അന്ന് ഒരു ദിവസം ആത്മരൂഗരെത ചെച്ചുട്ട് തുടാരെ അഡാപ്പിക്കുന്നതും ദയവനേരു അധികമാനപ്പെണ്ണേം ഒരു അന്തിനം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതും ആത്മം കാണാകയില്ല; ശാരീരം ആരിശനിനം സമ്മാനം കിട്ടകയുമില്ല; അതു ജനങ്ങളുടെ മുടഞ്ഞിൽ ഉച്ചതിൽ മുഖ്യാധനമാക്കു സ്ഥാപിയാക ദ്രു ഉണ്ടാക്കുകയും ആതു’ സവലോകനത്തിന്റെയും കഴുനുള്ളിൽനിന്ന്—നിങ്ങളാട്ട് ഏററവും അടയിരിക്കുന്നവകാട്ട പ്രജ്ഞിയിൽ നിന്നുംപോലും-ഒളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന; എന്നതുനാൽ അതിന്റെ ആച്ചൂതമിക്കവരും മാംസചക്ഷേപം ചെയ്യുന്നു കാണാൻ കഴികയില്ല അതു ആത്മം കാണാത്മത്രാകാണ്ടിനിഷ്ട് ഫലഭാഗാണും നിങ്ങൾ വിഹാരിക്കുതും; അനീണ്ടിനു പരമാനന്ദ പിലാ സം നിങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന; • മരദശ്രൂതി വകുടക്കേണ്ട നാജ്ഞായുള്ള അതിന്റെ ശക്തി ഉഹത്തും അതിസ്തിരവ്യാപിയും ആകുന്ന; എന്നനാൽ അവർക്ക് അതിനെ കാണാനും ദയവെള്ളു ഗ്രഹിക്കാനും കഴിയും അവർ അതിന്റെ മുഖാവശക്തിക്കും അവിരാതെ ശാധിനപ്പെട്ടിനും. നിറ്റണ്ണുംയി എ തെപ്പം യുദ്ധങ്ങൾ നാജ്ഞാ ചെയ്യുന്ന എന്നം സ്വാത്മത യുടെ മേയും എത്ര ശാരപതിവിജയങ്ങൾ നിങ്ങൾ നേടുന്ന ചുന്നം അവർ അറികയില്ല; എന്നാൽ സ്നേഹത്തുകളും ലും സ്നേഹപൂജ്യങ്ങളായ വിചാർജ്ജങ്ങളും നാശമിക്കപ്പെട്ട നിങ്ങളിടെ പുതിയ നിലഭേദവും ആതന മനസ്മിതയും അവക്കുടെ ഉള്ളിൽ പതിയുകയും അവർ എതാണ്ട് തന്നു ചെയ്യും സുവണ്ണിലും ആനന്ദത്തിലും പക്കകൊള്ളിക്കയും ചെയ്യുന്നതാണും. നിങ്ങൾ ക്രൈസ്തവരുടെവെള്ളുന്ന ക്രിസ്തംപോ

രിംഗർ ഫോറത്തെയൊരു അന്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന മറീഡക്ഷേരും, ആ മറീഡിൻറെ ശമനത്തിന് നിങ്ങൾ ചുപ്പണ്ണാടിക്കുക്കൊണ്ടുണ്ടോ, നിങ്ങളുടെ ആയിരു ഒരു പിന്നിട്ടുള്ള ശാന്തിയേരും കുറിച്ച് അവർ ദയവും സാരികയില്ല; എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ സ്വദാവം മധ്യരവും മുഴുവും ആയി ഏന്നും, നിങ്ങൾക്ക് ബലവും, ആത്മ വിശ്വാസവും വർദ്ധിച്ച ഏന്നും, നിങ്ങൾക്ക് അധികം ക്ഷായം ശ്രദ്ധിയും ഉണ്ടായി ഏന്നും, നിങ്ങളുടെ സാന്നി ധ്യന്താരം അവക്ക് വിശ്രൂതവും സഹായവും ലഭിക്കുന്ന ഏ നാം അവർ അറിയുന്നതാണ്. ഇതിനു കിടന്നിൽക്കുന്ന മറവുല്ല പ്രതിഫലവും ഉണ്ടോ? എല്ലാതൊട്ടുകൂടിയ ഉചകാരങ്ങളുടെ സുഗമ്യത്തിനിന്റെ മരംശ്വരങ്ങളുടെ സ്താപിക്കുന്ന കേവലം അസ്ത്രിലാംഡിം കാണിത്തുകൂട്ടുമതാരു; ലോകത്തിലെ മുഖ്യമായി കാണുന്ന ഒരു ആത്മത്യാഗിയുടെ ഏറ്റവും വേഗിയിനെ തീജപാലതിൽ ദർശിച്ച ചാന്ദലായി പോകുന്നു. അതിന്റെ സ്വന്താശ്രമവും അതിന്റെ സ്വന്തം സ്വന്തുമുഖിയും എല്ലാമൊന്നുമാതൃമാണു്.

അതുമുഖ്യമായ പരമാത്മജന്മാ നാതിന്റെയും ആ നാജത്തിന്റെയും സിദ്ധിച്ചം മഹത്തും പ്രശസ്തവും ആ ഒരു ദിവസം പുന്നിക്കാണ്ടു സാധിക്കാവുന്നതല്ല; അതു ലോകത്തിനെ സാധാരണജീവിതത്തിൽ അല്ലെങ്കിലും അനുപുംബങ്ങളിൽ ആയ ഒരു ക്രമക്രമം ത്രാഗണം ഇംഗ്ലീഷ്—സ്വത്തിപ്പം പരിശീലനം അനുഭിന്നം തന്ത്രജ്ഞിന്റെ പട്ടിപടിയായുള്ള വിജയത്താൽ—അതെ സിദ്ധിക്കുന്നതു്. തീവസന്നാരം അവന്നുണ്ടാക്കാനു് അതു പാഠം വിജയവും ശൈത്യം

യും വല്ലു നിർദ്ദീഷ്മായ വിചാരത്തെയും; ഒപ്പ് അപ്പും ശ്രാംകിഥാ
ഷ്ടേരയും, പപ്പ തിലേ ക്ഷേത്ര മന്ത്രായ, വിനേ ഘഃ കീഴടക്ക
നിശ്ചാസിക്കും ചെയ്യുന്നവൻ ശക്തിയിൽ വിത്രും തന്റെ
ഘും അറിവിലും പ്രതാദിവസം അംഗിരും പ്രാപിക്കുന്ന
എന്നതെന്നായി, ഓരോപ്പും തവും അവനെ ഓരോ ആത്മ
ത്യാഗപ്രവൃത്തിയും ഓരോ ഔദ്ധമായി കണ്ണുന്ന സത്യത്തി
നേരം പരിപൂർണ്ണമാധാരമുള്ളതിനും അടുക്കാലിക്കാലെല്ലാ
നാതായി കാണുന്നു.

സത്യത്തിനേരപ്രകാശത്തിനും ആ ഗൾത്തതിനും നിങ്ങൾ
നിങ്ങളിടെ ബഹുമിർഭാഗത്തു് അടുക്കുന്ന അക്കലെയോ അല്ല
അനാക്ഷേപിക്കുന്നു; നിങ്ങളിടെ ഉള്ളതിലേ ഒരു ഭാബക്ക. നിങ്ങളിലും
ഒരു ത്രിഖാലിടെ വിസ്താരം കുറഞ്ഞ വ്യാഖ്യിപ്രജ്ഞയുമായി
അക്കദേശം, നിങ്ങളിടെ സ്വന്താ എഴുന്നുത്താലെ ലാലുകളും
ആഭ്യന്തരാഗണങ്ങളിൽത്തോന്ന അതിചന കാണാനാതാക്കനു.

• മീറ്റിംഗ് ഫോറ്മ് •

മരണ ക്രമ്യം.

“നന്നായു് നിന്നാതുവിനേ ദിശയി ചുട്ടിടനാശാരം
നിന്നാടെ മുഴും കംക്ക മുച്ചുക്കുട്ടകയേരും;
അത്യവ സമസ്യ ചുനേകനിൽ പതിജ്ജന്മാഡി
പശ്ചാലവരാഭേ നീ നിയന്ത്രിക്കുക, ചൗന്നായ
അച്ചുള്ളിനിലജൈഡി കൂക്കലൈനാചേപാലെ
സപ്രകാശമല്ലാതു തജനജിംപചിലപ്പേ-
വാച്ചിട്ടുമധിക്ക്ഷപവാക്കുകരം, നീയോതലാം,
നിശ്ചയമുള്ളുന്നതെ വരുത്തുനാംനാം”

“നിന്നും” എങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന എന്നും ഞാൻ മുറിവ് പെട്ട ഒരു തന്മാട് ഫോട്ടിക്കാറില്ല. ഞാൻ അവന്നാച്ചിത കൊ തീങ്ക അണും ചെയ്യുന്നു.”

നാം നമ്മേ ഒരിച്ചു കീഴടക്കുന്നോടും മുമ്പും, നമ്മുടെ മരുള്ള റാഡാർ അന്നക്കവ്യജീവാൻ കഴിക്കുള്ളിൽ. നമ്മുടെ സ്പഠാ കൃഷ്ണക്കുളം ബാഹ്രാം അന്നത്തെ കായും അന്നക്കവ്യിക്കയും വരുത്തുവുകാണ്ടിരിക്കാണ്ടിരിയും മരുള്ളവയുടെ കാരം ക്രമം വിചാരിക്കാണും അവരോടും അന്നക്കവ്യത്തോന്നാണും നമ്മൾ എത്രം കഴിയും? നാം നമ്മുടെ സ്പഠം പരിശോഷിക്കുന്നുണ്ടോ മരുള്ളാവരെയും വിഭൂതിക്കും നമ്മുടെ അഭിപ്രായങ്ങളും പൊതുവും നമ്മുടെ സ്പഠമായ സകലത്തിനും രക്ഷപ്പെട്ടു വേണ്ടി ഉത്സുകരായിരിക്കും മരുള്ളവക്കാരിലും ആൻഡ്രോഡും സ്മാർട്ട്ഫോൺും പോതുവും പാമാത്മാണും. അന്നക്കവ്യ ഒരുപാറായന്നതും തന്നെമാനും മരുള്ളവരും കുറാച്ചും ദാഖുപും വിചാരിക്കുമ്പോൾ മരാറാനുമല്ല

മരുള്ളവക്കാരിട്ടും അന്നക്കവ്യത്തോന്നുതിനും ആല്ലെന്ന കിംഗ്വേണ്ടതും നാം അവരും മനസ്സിലാക്കുകയാണും; അവരും ശാന്തിയാംബന്ധം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും, അവരുടെ കുളി നമ്മുടെ സ്പഠം ഘുംഘാരണക്കുളം എല്ലാം മാറിവച്ചിട്ടും ശരവർ വാസ്തുവത്തിൽ എത്രവിധമുള്ളവരാണും ആ വിധത്തിൽ അവരും കാണാണും. അവരുടെ മരുള്ളത്തെ കുടി കുടി നോക്കി അവരുടെ പരിഹയപരിധിയെ ഗ്രഹിച്ചും അവരുടെ അഭ്യന്തരാവസ്ഥയിൽ കടനും അവരുടെ ശൈക്ഷണിലും ത്രാവിക്കണം. നമ്മുടെ കുടിയും ശൈക്ഷണിയും ലോകപാരിവാദവും ഉള്ള രണ്ടു സംബന്ധിച്ചും

ഇരുക്കുന്ന ചെറുപ്പ്.നീക്ക്” സാധിക്കുന്നില്ലതെന്ന്. അതു യോദ്ധാവനം മറ്റൊരു വരെക്കാരിൽ ഉയൻ്ത് ഒരു പദ്ധതിയാണ് നമ്മരിക്കുന്നതും എന്ന് നാം വിചാരിക്കുന്നപ്പോൾ നീക്ക് ഇതിനു് സാധിക്കുന്നില്ല, എന്നതനും അഭ്യന്താരവും അംഗങ്ങൾ രഹസ്യമാണ്. ദൈവിക്ക് തീരുത്തു കൂടിക്കുണ്ടില്ല കയില്ല എന്നാൽ പാപങ്ങളിലും ക്ഷുപ്പംടക്കിലും കിടന്നാലുന്ന എല്ലാവരിലും നൃക്ക് അംഗങ്ങൾ മുഖ്യാഗ്രിക്കാർ കഴിയും. അതുപോലെ മഹത്യംകൊണ്ട് നമ്മളിൽ നിന്ന് വളരെ അക്കന്ന നിംഫുക്കുന്ന ഒരാളും നമ്മുടെ അന്നം സ്വയമ്പിൽ ഉംബ്രപ്പുട്ടാരാന് നീക്കകൾ ചെയ്യില്ല; എക്കിലും അധാരിത വിപുലതരംമായ അംഗക്ക് സ്വയമ്പെടുത്തുകയും അംഗങ്ങെന്ന നാം ഇപ്പോഴിനും അനഞ്ചെന്ന പാപങ്ങളിലും കൂളിതക്കളിലും നിന്ന് എല്ലാ പ്രത്യേകിയും മോഹനം പ്രാപിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന മെയ്യുതൽ കണ്ണിലുണ്ടിൽ നീക്ക് നിർക്കാണ്കഴിയും.

കൂടുതലിൽ അംഗുലിയായതുപോലുമെന്നും നാലുണ്ട് വും അനുക്കുളം അംഗങ്ങൾക്കുന്നതിനും, ഗവ്വും ചോഞ്ച പ്രവും അനുംതിക്കിനിന്നും അംഗങ്ങൾക്കുന്നതിനും, ഭൂമി തന്ത്രങ്ങളുണ്ടിക്കൊണ്ട്.

നിംഫരിം വെരുക്കുന്ന ശാഖാപ്പെട്ട് നിംഫരിംക്കുന്നക്കയയുണ്ടാണുംകഴികയില്ല. നിംഫരിം അനുയപ്പേട്ടുന്നരാജിയിൽനിന്ന് നാം നിംഫരിംകുളം അംഗങ്ങൾക്കുന്ന ലഭിക്കാനും കഴികയില്ല. നിംഫരിം അനീളിപ്പുട്ടുകയോ ഇന്ത്രസാധാരണമായ വികാരം മുലം നിംഫരിം അഭ്യോഗ്യമായി സ്ഥാപിക്കുന്നതോ ചെയ്യുന്ന ഒരാളുകൾക്കിടയിൽ നിംഫരിംകുളം മനസ്സിലുണ്ടാണ് നാധിക്കുന്നില്ല. അംഗാളിയും വാസ്തവാവം സ്വന്തെ നിംഫരിം മുഴിക്കുന്നില്ല, മഹി

ഈ നായർമല്ലു അധികാരിച്ചുള്ള നിങ്ങളിടെ സ്വന്തം അച്ചൗള്ടുവോധനസരിച്ചു അധികാരി ന അപരി കാണു. അധികാരിച്ചുള്ള അവാസുവാടിസ്ഥാനത്തിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളിൽന്നുടാ കാണാന ഒരു കോട്ടേയുള്ള അധികാരി പ്രതിബീംബമായിരിക്കും നിങ്ങൾ കാണുക.

മറ്റൊരു വരുമായി മനസ്സിലാക്കാമെങ്കിൽ പെട്ടെന്നതോന്നനു അതുകൂടില്ലാണാലേയോ, പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന പുംശിപ്രായങ്ങളും, സ്വാത്മഹിന്ദകളും ഇങ്ങിനു കടക്കാൻ സഹാതിക്കരിക്കുന്നു; അവരുടെ പ്രവൃത്തികളെ കരിച്ചു നിരസം ഉണ്ടാക്കുന്നോ അവരുടെ വാദപ്രാബല്യം ഇല്ല അഭിപ്രായങ്ങളും വെറുക്കുന്നോ അങ്ങളും. നിങ്ങൾ തുറന്ന മനസ്സാടു അവരെ സമീചിപ്പിക്കുന്നും അവരുടെ നിലയെ മറുപിഴയും ചെയ്യുന്നും. എങ്കിൽമാത്രമേ അവരുടെ ജീവിതചരിത്യങ്ങളിൽ പ്രാബല്യിക്കാം അവരുടെ മനസ്സിലാക്കാനു കഴിക്കുന്നുള്ളത്. ഒരാഴ്വു മനസ്സിലായിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അധികാരി കരാത്തുട്ടതുകൂടി ഏറ്റുള്ളതും അസാഖ്യമാണ്. മനസ്സും അഭ്യന്തരാന്തരം തെററിലുമിക്കയും കുറ ഷ്ടുട്ടതുകയും സ്വയക്കം ഉപേക്ഷിക്കയും ചെയ്യുന്നതും അഭ്യന്തരാന്തരം മനസ്സിലാക്കായും കൊണ്ടുകൊണ്ടാണ്, അഭ്യന്തരാന്തരം മനസ്സിലാക്കാത്തതും തന്നത്താനു ഭരിക്കുന്നും അതുമനസ്സിലായിരുന്നിവരുത്തുകയും ചെയ്യുത്തരുകൊണ്ടും ആക്കാനും.

ജീവിതം എന്നതു് വളർച്ച, വർദ്ധനവു്, വികാസം തു വരുത്തുവാനുടിയതാക്കാം, അവരുടെ പാപിയും സൗത്തിയും തമിൽ പ്രധാന കാൺജലിൽ വ്യത്യാസമാനം ഇല്ല. വ്യതാസം ഉണ്ടിന്നു് അളവിൽമാത്രംശാക്കാം. സൗത്തി രേഖ

ക്കൽ പാപിഷാധിതനിരിക്കണം. പാപിഷ് ദാക്കാർ സുത്തിയാവക്കും ചെയ്യും. പാപിഷ ശ്രദ്ധവെന്നും റു തിരെയ പ്രാം തിക്കന്തര ശത്രുവുന്നും വിവക്ഷിക്കാം. പാപികൾ സഹബാസ്വദ്ധാത്മ ഭാഗ്യം വിനൃതികളും ആശനന്നും കല്പിച്ചും അഭാരത ഫീജുകളുഡ്യനവൻ കൊച്ചു കട്ടികൾ അറിവില്ലാത്തവയം 'അനന്ന സരണ തിരുപ്പാത്തവ' എന്നും കളിപ്പാവകളും മായി കച്ചിക്ക നബങ്ങളാക്കാണ്ട് അവരോ ദു സംസ്കർംഖ്യാതിരിക്കുന്നവരേപ്പൂബലഭാക്കാണ.

ജീവൻ ഏല്ലാം ഒന്നാരു. അതു് പല പ്രകാരത്തിൽ പ്രത്യാശപ്പെടുന്ന എന്നേ ഉള്ളി. പുവു് റൂക്ഷത്തിൽനിന്നിന്നും അന്നും മാത്രമായാണു; അതു് അതിന്റെ ഒരു ഭാഗം മാത്രമാ നീനും; ഇല്ലാതെ മററായ ത്രപ്പം മാത്രമാണു് അതു. ആ വിയും വൈഴ്ത്തിവും രണ്ടും. നേരും മററതിന്റെ ത്രപ്പാന്തരം മാത്രമാണു്. സുത്തി വഴിന്തുപാതരപ്പേട്ട പാപി മാത്രം. ബുദ്ധി അഭിപ്രായലിപ്പുടാനത്വനാണു് പാപി. അതിനാൽ അവരും അജ്ഞത്വകാണ്ട തെററായ പ്രവൃത്തിമാർഗ്ഗം അഭേദ സ്വന്തികരിക്കണ. 'നേരജറിച്ചു്'. പുന്ന്യവാനന്റെ ബുദ്ധി പാകംവന്നാണു്. അതു കാണാം ശാന്തിയാണു് തുണിയാണു്. അതിനും കാരണം ശാഖവൻറെ പ്രവൃത്തികൾക്കു് സ്വന്തികരിക്കണ. പാപി തന്നതു നീ കാരിവാളിശായി തീരക്കാണു്. അതിനും കാരണം ശാഖവൻറെ പ്രവൃത്തികൾക്കു് സ്വന്തികരിക്കണ രംഗികളും. വാസ്തവത്തിൽ പുന്ന്യവാൻ പാപിയെ, പണ്ടു താനും അവ നീരു നിലയിലായിത്തന്നെല്ലാ എന്ന വിചാരിച്ചു്, ദരിക്ക ദും വെരുക്കണില്ല. അവരുന്ന തബന്റെ അനാജനായെ സ്നേഹിതനായെ വിചാരിച്ചു് അവനോടു് അതുനും ശാന്തി

കമ്പ യാട് വത്തിച്ചു കൂ. എന്നതനാൽ അനുകമ്പ ശരിയും ബുദ്ധിചൃത്യകരം ആരു പ്രധാനിശ്ചാർഥകൾ.

ചരിച്ചുണ്ടപ്പെന്നാവ സീ ആര്യദേവയും അനുകമ്പ വാഗ്ദാ. എന്നതനാൽ അയാൾ പാപാഡിക്കും കൂട്ടാദേവയും എ പ്ലാം അ തിവാലിച്ചിട്ട് ജീവിതത്തിൽ സന്നാനമായ അനുറദ്ധരം ലഭിച്ചവനാക്കാ. അഥാൾ മറ്റൊരു സകല കോട്ടം അനുകമ്പാച്ചും വത്തിച്ചു. പാപം ചെയ്ത നവരാക്ഷേ കൂട്ടാ കൂട്ടാ ദാനം വികാരത കഴികയില്ല കൂട്ടാ അനുഭവിക്കാവനാം അനുകമ്പാട് ആരു കമ്പാട് ആരു പശ്ചാ. മനസ്സു കൊണ്ടാം ഖാക്ഷാക്കാണം പ്രധാനിശ്ചാർക്കാണം ചെയ്യുന്ന നാഞ്ചോ പാപരതിനം കാരതിനാർ അള്ളവനാരിച്ച് കൂട്ടാ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടാം മനസ്സിലുംായൽ പിന്നെ ആരു അരുദേയും കൊരച്ചും കൂട്ടാ പാപകളില്ല പാപകളിടുന്ന കൂട്ടാ തകർ പാപമുന്നിക്കളിടുന്ന ഫലംമുണ്ടാം അവന്നോ ആറിയാവും കൊണ്ടാം ആരു താരാരിച്ചു അ ചരേച്ച് അനുകമ്പ കാണിമാൻ ആരു നംഭിക്കും ചെയ്യും. ആരു തമ്മതുഖ്യിശ്ചാകാണിച്ചുവരുന്നോ പാപമാണോ കൂട്ടാ തയുടുന്ന നിലാനമെന്നോ മനസ്സിലുവും.

ഒവികാരങ്ങാളി നിഷ്ടാസനം ചെയ്യും മനസ്സിനെ ഗ്രൂപ്പുമാക്കുന്ന സപ്താഹംജ്ഞാവാനത്തു ഹജ്ജാദി ഉഃപക്ഷിക്കുന്നും അഹംഭാവഗ്രാഹിലേജ്ഞത ഉഠനുലുനാ ചെയ്യുന്നും ചെയ്യുന്നോരിം ക്രഷ്ണാനംബവങ്ങൾ, ദ്രുസനങ്ങൾ, മുദ്രേണങ്ങൾ, മുന്തലായ മഹാശ്വരാഖ്യവാദികളിടുന്ന അടിത്തട്ടവരെ കണക്കാക്കാനം സാമാന്ത്രികനിയമങ്ങളും പൂണ്ടായി മുകിക്കാനം സാധിക്കും. തന്നെ പൂണ്ടായി ജീഹിക്കുന്നും പൂണ്ടായി അതാണും ലഭിക്കും. അഭ്യന്തരം പൂണ്ടാമായി അനുകമ്പാച്ചും എന്തെന്നും വിധേയമാക്കി... ഒരു പരി

శ్రీపత్రి శతకినీర నిష్టులుకుట భూక్షోపాద . మంషురద
సంబిషికణ తయవగం అవబర అంశమయమైచటాల్పు
త గోమాం కఫిసతిల్ల; అవగం అవాశ తగ్గించు
సో విచించమాయ, అశ్రు శిశ్మాపుకు గెరొగుయించ్చిల్ల. నించు
తయ భాగం విశ్రే కాశమక్కల్లితి; తగ్గాప్యులె త
గుణ పూపం చెయ్యిఉం, తగ్గాప్యులె రాగు క్షుత శరణ
బ్యిశిక ఇం తగ్గాప్యులు తగ్గాసుకుపెప్పుకుయిం చెయ్య
గు తానీ సుపరం అతమావాయించ్చి ఎత్తిమ కాశమక్కల్లితి.
ఇను తాను పెచ్చిప్పుగానీ లింగ ఎత్తిమ తుప్పులె
అం పక్క టికుం పెచ్చిప్పుగానీ లింగ ఎత్తిమ తుప్పులె
అనగిలెత్తుం అవగం సగోతాషికయిం. చెయ్యి.

వాస్తువాతిలీ అంతానియిం గుణ పాశం ఆఱు దారి
పాశుపాతలేహ క్రుకుత బుట్టివండం అంశమయమైచట
టక్కునీ వత్తిషణు; నిండిశియిం ఏతికిం ఇం చెప్పున్నామ
యాంతాయ భోషణ తాయిం అంగుఱుాలిం అంయారి కాశమక
యిప్పి. ఏగాం పాపిషిక్ష సగోతాషికమాయ పాపణత
యిం పాపి కాశాంత చయ్యం సరురాణ గిథ్తుతుజాయాలుంట్రు
కెక్కాంగాలుం అవ వాంచిచెంగ్రు “ఏగంా అన్న. నింమగస్సిలు
కూతావయిం ఆఱు పాపమిత్తాంపులొయ చివిజాంపుయిం వెబం
కూక్కియిం ఆయారి కాశమక్కలు చెయ్యిగు; అంతికాయ అ
యాళ్ళిం శరణకుపు సప్పంగించమాయిషణం.

తయ వగెనీర విజశామాతతినీర పరియి అతయిలి
షిం అంయాళ్లిం అంశమయయించయిం పరియి. అతిగం
అంజెంపుంచెతిషి “ అతు షెపాకుప్పిల్ల. తయవగెనీర సు
భావతిగం మార్పువాయిం ఆఱుండుతయిం వరుంబిషణతమసురి
ష్టుగం అంయారిషి” విజశామం అంగ వదుల్లి షింగాతు’

അനുകൂല കിരണ്ടാൽ ദയവാൻറെ എദ്ദേഹിസ്താരം കിരണ്ടം.
സഹബർ ജീവതം ഒന്നുമുഖാരം മായും രഹിതവും;
ആളും; ശ്വേതക്രയം അരോച്ചം അനുകൂല അനുകൂല ദയവാൻ
കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനും അനുകൂല മെഡിറ്റേഷൻ ആളി ദയി
ക്കം അനുകൂല വിജ്ഞാനത്തിനും അനുനാസത്തിനും ഉള്ളി
മാർഗ്ഗത്തെ സാധാരണ ലഘു തരം കൈയ്യും ചെയ്യും.

അനുകൂല ഗാട്ട് അനുകൂല തോന്തരക എന്ന പ്രചാരം നാം
അംബനു നാശിക്കുന്ന സപാതശാഖി കൈക്കൊള്ളുകയും നമ്മ
ഴിം സാരം പാഠം നാശിപ്പിക്കുന്നതുനും എന്ന നിബന്ധിലാഡുകയും
മഹാസുന്ദരത്തു ആനേന്നും വേർപ്പിരിക്കാൻ വരുമ്പത്തെ
വിഡാ സംഘടിപ്പിക്കുന്നുണ്ട് സപാതമ്മഹിതമാരു സ്നേഹ
തത്തുന്നു സപാതം. സകലമന്നഹ്രിലും എന്നാലും സകല
ജീ, ജീലജ്ഞാലിലും തന്നെ സാന്ന കബുജാ വ്യാചിപ്പിക്കുന്നു
നോ സകലത്തിന്ത്തായും നാമതപവും ദ്രോകതപവും
അംഗദവു സിദ്ധാംശി തീരുകയും സാർവ്വപത്രകികമായ
സ്നേഹം, ധർമ്മം, വിജ്ഞാനം ഇവയെ അവൻ നിർബന്ധാര
ണാം ചെയ്യും ചെയ്യും.

ഒരു മരിച്ചു വരോട്ട് അനുകൂല എത്തിരണ്ടാളം
കിരണ്ടാലിക്കുന്നതവും സാന്തുഷ്ടത്താളം അവന്നും സാന്നരുചി
തതിന്നും മുംശാതിയും സത്രതതിന്നും സാമീപ്യവും
കാണാതിലിക്കും. അംബനു അനുകൂല അവസാനിക്കുന്ന
തിന്നും അപ്പുറത്തും താപവും താഡമാരും ഒക്കെ ആരംഭി
ക്കാറും. എന്ന തന്നും അനുകൂലാര നാശിക്കുന്നതിനും
ഉപാപ്പുട്ടു തന്ത്രിംക്കുന്നതും നൃക്കുതാനു സ്നേഹത്തിന്നും
അനുരുചി നാശിനും പ്രചാരണം നൽകാതിരിക്കുന്നുണ്ട്. അ
തിനാൽ നാം സംശയാവശ്യം കാണപ്പെടാതില്ല എപ്പോഴും
പുഞ്ചി പുഞ്ചി പേരുണ്ട്.

അനന്തനബാരഹിതനായും നടപ്പുണ്ടെന്നല്ലവും

ഒരു പാണ്ഡിതനും ചുട്ടെടുത്തു ഗമിക്കേണ്ടാം.

ഒരു ബന്ധൻ അനന്തനബാര അന്തിരിപ്പുത്തതായാൽ മാത്രമേ സന്ദർഭമായ സന്തൃപ്തിബന്ധന പ്രകാശം അവന്റും അതുകൊപ്പുള്ളൂട്ടു; അന്തിരിപ്പുത്തായ സ്ഥലം മാത്രമേ അന്തിരിപ്പുത്ത അനന്തരാധം അനന്തദിവമാക്കുള്ളൂട്ടു.

അനന്തനബാരനായാണ് അനന്തരാധം. അന്തുതനന്നായാണ് പരമോർമ്മുഖവും പരിഗ്രാമവും ആയ ആനന്ദാനന്ത്വത്തിനു എല്ലാത്തിനും നൽകുന്നതു്. അന്തിബന്ധന പ്രകാശം തന്ത്രം തന്നെ ക്ഷരിച്ചുള്ള ചിന്തകൾ ശരുകെ നാശിച്ചുപോകുന്നതുകൊണ്ടു് താങ്ങം മറുപട്ടിവയ്ക്കും എല്ലാം ഒന്നുതന്നെ ഏറ്റനുണ്ടായാണും ചാലുക്കു പരമാദ്ദീപം— സന്താനതു് ആധ്യാത്മികമായ സാജൃത്യാലുള്ള അനന്തവിശ്വാസിയായ ഏകീകാവം-നാഞ്ചിനാണും മാത്രം അവബന്ധന എഴുത്തതിൽ അവശ്യമായി കുറന്നതിനാൽ അതു് തെരവികമായതായതു്. അനന്തനബാരിലുംതു പഠനത്താനും എന്നതനെ പരിപാലിക്കും. അവൻ കാണാനാമില്ല; അനന്ത പിശന്നമില്ല; അറിയുന്നമില്ല.

ഒരുവൻ മറുപട്ടിവാര ചിരിച്ചു് അനന്തനബാരിലും അനന്തനബാരക്കണ്ണ മെക്കിയും അവരുടെക്കരിച്ചുള്ളൂട്ടു അവബന്ധന സ്വാത്മവിശ്വാസം ക്ഷാശകക്കുള്ളിയാണും. ആ വിധിയിൽമറുപട്ടിവരുംബന്നവയുടെ യമാ ത്രംസമിതിയിൽ കാണാണും അവജ്ഞാട കൂദിയതുത നീരയും പാപപുത്രത്തിക്കൈളിയും പ്രഭലാഭനാശഭൈയും വ്യുത ക്രൈസ്തവിപ്പാസങ്ങും ആഭ്രപ്രായങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളും അറിയാനാണും ശ്രമിക്കുന്നവൻ ടെക്കം അവാർ ആധ്യാത്മിക വള്ളച്ചുമ്പിൽ എത്ര സ്ഥാനത്താണു് നില്കുന്നതെന്ന് ശാഖായി കാണാണും; അവജ്ഞാട പരിചയങ്ങൾം എ

గుంతులుం అతులునం గుమిషణు; అవుతడ ల్లోప్పుట
తెత సమితియిత ల్లోప్పుట ప్రవర్తికణతుపాలులు
ల్లూత ప్రవర్తికణం ఈ బంకు' సాయికణిల్లేగు' శరీ
యక్కుం చెప్పుగు. అవుతడ వింతాకం అవశ్య ఉత్తిట
తెతులుం ఉత్తి శరీవాలు అన్నివిల్పాయ్ మహాలూ ప్రభువా
ది రాజుకులునం, అపాప అంసుభాయుం మృషణాయుం ప్రవ
ర్తికణతు' అవుతడ అన్నివిలూ పరిచయతనినం వా
కం దావాక్కిల్పాతతత్తుకుణావణునం మగ్గుసిగు' క్రుమాన
అవియ వర్ధలుకుణెతాడూ సాంఘాకు అయికం ష్వాసిప్పుం క
ంధాయి ప్రవర్తికణం కాఫియుఎముం అపాపం మగ్గుసిలూకి
సం. ల్లు వంశపాయె పాకం వగు ట్రిష్టాగుతణిష్టిట ప్రెర
గుంకాణాం కాలపత్రికుష్టి ఉపాధికాణంకుణాం యమా
సమయశ్రుతు బెప్పుయగుంకుణాం సంశూభికయుంప్రాతసాహి
ప్రీకయుం ఉత్తేజీప్రీకయుం చెప్పుమఱకుప్పు ప్రతిక్షా'
విపరీతాంకి బెలుబు' త్తు' ఉగ్గుకణం సాయికయాల్పు
నుం అపాపం యామికణు. గ్గుమావిశ్వాంప్రాణ్మాంసించుయం
వాళ్త్తు' జ్ఞాను సభయం ఆర్వాశ్రుతిణ్ణు'. అంతపోవలతను
ష్టుషికయుం కాణ్ణుయుం చెప్పుతు ప్రోపాశమణ్ణుశావకిషి
ప్రాణ్ముం తెర సమయం మన్త్తుం ఉయుం సాయ్యుమిప్పు

ల్లు వీయతిల్పత్తు తెవగు' అపాపం సమవస్తికణ
ను శత్రుక్కుక్కట చ్ఛుపిల్లోకటిలేకుష్టి ప్రవశణంపొ
రం కుణురాయగు. అపాపం అన్త త్రుంగు' అక్కత్తు కటు'
అవుతడ జీవిరాతనికణం రామిత్తులునాయ అంతఠ్టు.
రంజనిను అపాపాటు చెగుం' జీవికణు. ఆర్
పామిత్తులు సమలత్తు' ప్రోపాశికాకుగు ఆర్కుషిపికణ
గు, కురంప్పుచుతులుగు అపాపం వగుం కుగు

கலைஸ்ஸுகளுமாறுமூடு ஸ்ரீவிக்ருஷ்ணத்தாந்திரி
பரிசுவிக்ரயம் வெற்றுங் அபிடெ வில்லு காளக்கும் செ
இரு; அஷ்வன்ற ஸபாத ஏதாவதிலாகக்கே குந்தன் அ
நக்குவிழுது, செமிழுது ஸ்ரீ வத்தினம் மாறுச் சுமையும் கா
ளக்குத்துத்தாநா.

“தானம் மருஷ்டு புது தாழ்வில் வுற்றாஸமில்லை. அந்
வாச்தாந்ற ஞபாதை சுப்பிரமணியர் என்றுமானார். அந்புதை ஸப
ஞாவசுப்பிரமணியர் தாந்ற ஸப்பாவணேஷ்வரர்களின் காஞ்சிதரியில் வுற்
தாஞ்சோஷ்டில்லை. ஞபாதை ஸப்பாவணேஷ்வரர்களுமாறுமாறுத்தாநா
உல்லை” என்று அபாந் காளாநா அபாந்த மாஞ்சூரை
பாபுநானிக்கிளிவிழுது “ஷாய் வீ” காளாநாவெஷ்வரர்கள் என்
வாந் தாந்ற ஸபாதை ஆறுதலைப்பினா பாஜீஹாயில்லை என்று
திரி அந்புதையும் அது மநாஞ்சோஷ்டுக்கரி காளார்; பாஜீஹா
அந்வாகனு அந்வாந் தாந்திரதை நாந்துக்கீர்க்கவே
விழுபிக்கான. அந்புதை சிவா விழுஞ்சுப்பால்தை பிவுஞ்சுதை
அதுத நாஞ்சோஷ்டும் பூத்திரப்பிரிக்கைங்களா விரிக்கான, அந்வா
நா அந்வகாளாஞ்சோஞ்சுநாதர்கள். பகேஷ்வரவழுதாக ஶக்தி
யூர வலிஞ்சும் காந்ததிரிக்கான.

ஒய மாஞ்சூரார் திறம் ஏற்பூர்வமாகவெடுத்து தீந்தயாகி
நா. அந்தபொலை நேரவாந்ற நாம் ஏற்பூர்வமாகவெடுத்து ந
மூடு சூக்கான. உறையும் வேஷபெட்டு நிலையான் மாஞ்சூர்க்க
காஞ்சிதரியில்லை. பூத்திரிக்கை வுற்றாஸமில்லை அந்வாகம்: யீல்
வுற்றாஸமால்லது. தாந்ற மரைநால்திர்களின் வுற்றாஸமில்லை வ
நாளென்ன “விவாரிக்கைங்களாவாந்ற அங்குதயூம் மூலம் விரைவு
நாவும் வில்லை வால்தாளென்னே பரயானதை மாஞ்சூர்க்கும்

ആക്കാവാദേവതയുടെ ശ്രീക്ഷാവിലന്
കത്തു' സൗത്തിയും പാപിയും തമിൽക്കുടിച്ചടക്കയും അശവർ
ഒന്നായി നീങ്കരയും ചെയ്യുന്നു.

യേഹുക്രിസ്തു സകല മനഷ്യരജത്വം പാപം എററു
കിരു എന്ന പരബ്രഹ്മപ്രീതിക്കണ്ണ. അംതിന്റെ അത്മം
അഭ്യോഗം താൻ പാപികളിൽനിന്ന് അന്ത്യനായ രഹാളായി
മിച്ചാക്കാതെ സകല മനഷ്യരജയും താനാൽ കാണുക
യാൽ അവയുടെ പാപം താന്ത്രാന അവശ ചയ്യുള്ളുപൊല
ശ്രദ്ധിച്ച എന്നതു. അഭ്യോഗത്തിന്റെ ഇത് സകല മന
ഷ്യരജയുള്ളിൽ ഏകത്പരാസാക്ഷാത്കാരം മഹാപാപിക
ക്ഷാകയാൽ മരംജീവൻ സംസ്ഥം വടിഞ്ഞു ഭേദം രാഖി
ക്കിട്ടാതുപ്പുട്ട് ആഴ്ചക്കളിട്ടു്, അംതിദ്ദേശമായ അന്തക്കാവാ
അപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പുട്ട്.

ഈനക്കാവ എററാവും ആവശ്യമുള്ളതു് ആക്കാണു്?
സൗത്തിക്കൾ; ഇഞ്ചാനിക്കല്ലുഃ ചുണ്ണത്പം പ്രാപിച്ചുവന്നമല്ല
പിന്നയോ? പാപിക്കം അശബ്ദം, അപുണ്ണം, അതെ. പാപം എത്രവലുതോ അതുജും അനക്കാവയും വേണ്ടാ.
“ധർമ്മനിശ്ചര കാണ്മാന്നല്ല താൻ അവതരിച്ചതു്. നേരേ
റിച്ച പാപികളാട്ട് പശ്വാത്താപം ഉപഭേദിക്കാനാണു്”
എന്നാൽ മനഷ്യാവശ്യങ്ങൾക്ക് മുഴുവൻ ശ്രദ്ധിച്ച ആ മഹാ
ത്വംവു് പറഞ്ഞതു്. ധർമ്മനിരതാം നിങ്ങളുടെ അനാക
വ എന്തിനാണു്? അധിക്രൂതത്വക്ക് അതാവശ്യമുള്ളതിൽ;
തന്റെ അധിക്രൂതപ്രവർത്തനകളാൽ തീംഗ്രകാലം നിലനില്ലെന്ന
കാശ്വരതകളിൽ വ്യമകളിൽ കുട്ടിക്കുട്ടിവയ്ക്കുന്ന ഒരു വൈന അതാ
വശ്യമുള്ളതിൽ.

കൊട്ടംപാപിയായ ദൈവങ്ങ അതുപോലെ വുള്ളിരു
കിറപ്പുട്ടുള്ളകയും നിന്മിക്കയും കുട്ടിത്തിൽ കുട്ടാതിരിക്കയും

ചെയ്യുന്ന. അവയം അവന്തേപ്പാലെ പാപജീവിതം നൽകി കണ്ണവർ തന്നെയാണ്. പഴേഷ അവൻ ചെയ്യുന്നതാണെ പാപവുത്തികളപ്പായിരിക്കും അവർ അടപ്പാരം ചെയ്യുന്നതു് എന്നു ഉള്ളി. അന്നോന്ത്യം അനുകമ്പയോടെ വര്ത്തിക്കാരിക്കയും അപരാധങ്ങളോപനം ചെയ്യുന്നും ചെയ്യ ധാരാളമാണ്. അതു് പരസ്യരം മനസ്സിലാക്കുന്നുടെ ഏറ്റവും സാധാരണമായ ലക്ഷ്യമായതു്. ഈ മനസ്സിലാക്കായു് യാക്കാനു സകല പാപത്തിനുന്നും ഉത്തരവസ്ഥാനം.

ങ്ങവൻ പാപവുത്തികൾ ചെയ്യുന്നകാണ്ഡിരിക്കും, അതുപോലെയുള്ളിട്ടും അന്തരം പഴിക്കുക സാധാരണാണ്. അവന്നും പാപവുത്തികൾ എത്ര കറിന്നുംതു് ദയകൾ അള്ളുമ്പോൾ അതുന്നും കുട്ടിപ്പുവും ഭയകൾത്തും ശുട്ടിയതായി നിക്ഷാംഞ്ചാവൻ മറുള്ളവരെപ്പററിച്ചെത്തുന്ന പഴിപറച്ചിരുന്നു. തന്നും പാപങ്ങളുടെ വ്യാസനിക്കാൻ മുട്ടുകളും അഞ്ചെന്ന അവയെ നീക്കി പരിഗ്രാമിയുടെയും ബുദ്ധിമത്തെ തിന്നേൻനും മുകാശത്തിൽ എത്രുകയും ചെയ്യുന്നും ഒരു മറുള്ളവരെക്കറിച്ചു് അധിക്ഷേപങ്ങളിൽനിന്ന് വിരമികയും അവരോട് അനുകമ്പ കാണിക്കാൻ പറിക്കയും ചെയ്യും. ക്രൂഡാഡിക്കൂയ ദയകൾ വികാരങ്ങൾക്കു് അധികാരായവർ തമിൽ ഭാഷനും എന്നും അപരാധങ്ങളോപനം ചെയ്യുന്നതും ലോകത്തിൽ ആവശ്യംതന്നെ. എന്നെന്നൊക്കെ അതു സർവ്വലോകസാധാരണവും സന്നാതനവും ആയ ലൈബാനിയമത്തിന്നും മുഹൂരത സന്ന്ദർശിക്കാനും നിന്നും അനുക്ഷേപങ്ങൾക്കു് വിശ്വാസിക്കാൻ അധികമി മറുള്ളവരുടെ അതു അടക്ഷേപങ്ങളും തന്നും പാപമലംഖായി വിന്നുന്നതും കൂടംഗീകരിക്കയും താൻ ഈന്തി

കിരുളിവരെ ഒരു വിധത്തിലും അരുക്കേണ്ടവിക്കനാത്തെല്ലാനും
ശ്രദ്ധിക്കായും ചെയ്യുന്നപക്ഷം അഡികം വേഗത്തിൽ അവ
നീറ എഴുന്നും ഉച്ചതും ശ്രദ്ധവും അതു പഠവിത്തിൽ
ഈത്തുനാതാണ്.

യമാത്മാന്തിൽ നന്നയും അറിവും ഉള്ള ഒരുവൻ ആ
രെയും പഴിപറകയില്ല. മനഷ്യരെ അന്യരാക്ഷസന വികാര
അബളയും സ്വപ്തമ്പ്രതേതയും നിസ്ത്വാസനം ചെയ്യുന്നത് അവ
നീറ എഴുന്നും ശാന്തിയും സ്നേഹവും നിരത്തു് അവൻ ഒരു
അയും സമാധാനത്തോടെ ജീവിക്കുന്നു. എല്ലാ പാപങ്ങൾ
കൈയും അവയുടെ ഫലങ്ങളായ കഞ്ചപ്പാട്ടകളേയും വ്യൂദക
ദേഹം കിരിച്ചു് അവൻ ഗ്രാഹം മണിക്കൂർക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഇതോ
നപ്രകാശവും ഉണ്ട്രയും സിഖിച്ചും എല്ലാസ്വന്തമും പക്ഷ
പാതങ്ങളിൽനിന്നും വിഴുകതനായും മനഷ്യരെ അവരുടെ
യമാത്മനിലയിൽപ്പാർപ്പിച്ചും അവൻരഹിതമുണ്ടും സകലാതുളി
കളുടെ നേർക്കിം ദിവ്യമായ അനുകരിക്കുന്നു് അഡിനമായി
അതിരുന്നു. അതുരെക്കിലും അവരുന്നു കിരാപ്പെട്ടുതുക്കയാ,
അഡിക്കേഷ്യപിക്കയോ അപവലിക്കയോ ചെയ്യുന്നത് അവൻ
അബ്ദനെ ചെയ്യുന്നതു് അവരുടെ അജ്ഞന്ത കൊണ്ടാണെന്നും
അവരുടെ അതുപരുത്തിക്കും ഫലം അവൻ
തന്നെയെ അനുഭവിക്കുന്നതു് എന്നും അറിഞ്ഞു് അവൻ
അവക്കി തന്റെ ദയാപൂർവ്വമായ അനുകരിക്കുന്നതു് രക്ഷ
നൽകക്കതനും ചെയ്യും.

സ്വന്തമ്പ്രതേ ഇയിച്ചും ഇതോനും സന്ധാരിച്ചും നിങ്ങൾ
ശ്രദ്ധാരം കിരാപ്പെട്ടുതുക്കയും വൈക്കൈകയും ചെയ്യുന്നവരുന്നു
സ്നേഹിക്കുന്നും നിഃബന്ധിക്കും കിരാപ്പെട്ടുതുക്കുന്നവരോടു് അനുക
നുവരും വത്തിക്കാണും നിഃബന്ധിക്കുന്നും അഭ്യർഥിക്കുന്നും, അന്നു

നൂർ നിങ്ങളെ കരിച്ചപ്പട്ടാതു കേരംകുംബോൾഡാതിൽ
ആലിക്കലെത നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം എഴുയേരെ പരിശോധി
ചുന്നുക്കണ്ണം. അവിടെ പദ്ധതി ക്രമങ്ങളോ നിഷ്ഠകൾ
അണ്ണാഡോ, അബ്ദല്ലങ്ങളോ ആയ വല്ലവിച്ചാരങ്ങളുംനിങ്ങ
ൽ തുറഞ്ഞകാം. അവങ്ങെക്കണ്ണിച്ച് ബോല്ലുപ്പെട്ടുനേരോ
നിങ്ങൾ നിങ്ങളേഴുതാനെന്ന അപരാധപ്പെട്ടതും.

അണക്കവ എന്ന് സാമാന്യമായി പറയുന്നതു് അ
ധികവും ഒരവൻ മരറാത്വനേക്കണ്ണിച്ചുള്ള വാസ്തവമുമ
നെ. നമ്മുള്ള സ്റ്റേഫിക്കനാവരെ എല്ലാം അങ്ങാടം സ്റ്റേ
ഫിക്കക മനസ്സുപൂർത്തിനെന്ന് സ്വഭാവമാണ്. എന്നാൽ
നമ്മുള്ള സ്റ്റേഫിക്കാത്തവരെ നും സ്റ്റേഫിക്കകയാക്കാ
തെവിക്കായ അണക്കവ,

സകല പിക്കിലും കള്ളാനഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു
കൊണ്ടാക്കാം അണക്കവ ആവശ്യമായിരിക്കുന്നതു്. കള്ള
പ്ലാടകൾ അണഭവിക്കാത്ത ഒരു ജീവിയും ലോകത്തിലില്ല.
അണക്കവ കള്ളാനഭവങ്ങളിലുടെ വളരെവരുന്ന. ഒരു വ
ർഷമാ ഒരു ജീവിതമോ ഒരു യുഗമോ കൊണ്ട് കള്ളാനഭ
വങ്ങൾ മനസ്സുപൂരിച്ചതെത്തെ ഗ്രൂംബമാക്കക്കേണ്ട മുട്ടവാഴക്ക
ഒഴാ ചെയ്യുന്നില്ല. അനേക ജീവജീവിൽ ഇടയ്ക്കും ദിവ്യമ
യും അനേക യുഗങ്ങളിൽ പിന്നൊയും പിന്നൊയും കള്ളതക
ഴിം അണഭവിച്ചതിനശേഷമാണ്, മനസ്സുന തന്നെന്ന ആരക്ക്
പിവാങ്ങളുടെ സർപ്പലങ്കളായ സ്റ്റേഫിതെയും അഞ്ചാനങ്ങള
യും ലഭിക്കുന്നതു്. അങ്ങളാണ് അവൻ യമാത്മം മനസ്സി
ലാഘം. ധാർമ്മം മനസ്സിലാക്കുന്നാണ് അവൻ ആരക്കവ
ഉണ്ടാക്കയും ചെയ്യും.

സകല കഷ്ടകളിൽ അജ്ഞതയാൽ നിയമലംഗമം ചെയ്യുന്നതിന്റെ ഫലങ്ങളാണ്. അതെ തെറവതനെ വിണ്ടും വിണ്ടും പലതവണ ചെയ്യും ആ തെറവിന്റെ ഫലമാണി അതെ കഷ്ടകൾതന്നെ അപ്പോഴോക്കെ അന്തിമ വികാരം ചെയ്യേം ആ നിയമത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവും കിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ ആ നിയമത്തെ അനുസരിക്കാൻ ഒരു വിദ്വകം ഉന്മാകയും, നിരണ്ടത്രും നിമ്മഖവുമായ അനുകമ്പാക്കുമം വികസിക്കയും ചെയ്യുണ്ട്.

ആത്രഹന്തരെ വേദനകളെ കരയ്ക്കാതിനോ, അവ സഹിക്കുന്നതിനും അവരെ സഹായിക്കാനോ ഉള്ള അതിനു മുമ്പ് അവരോട്ടുചൊക്കും അനുകമ്പയുടെ ദൈ ആവശ്യമാണ്. ലോകത്തിൽ ഈ ഉത്തുജ്ഞത്തെ വളർച്ച ആവശ്യമാണ്, എന്നതുനാൽ “കുപ” ഈ ലോകത്തെ അനുകമ്പക്കുമ്പോൾ മുട്ടവും ശേഷക്കുമ്പോൾ ആക്കിത്തിക്കുണ്ടു്.

എന്നാൽ കാർഡ്ഗ്രാം, ആർട്ടിക്കാലാവം, അപരാധാരാ പണം, പ്രേഷം എന്നീ ദിശയാഘോഷിക്കുന്ന നിഷ്പക്കാസനം ചെയ്യുകിലെ ഈ കുപ ഉത്തരവിച്ചു വളരുന്നുവരുകയെങ്കിലും മരിായശ്ശൻ അവരുൾക്കൊള്ളുന്ന പാപവുത്തികർക്കുകൊണ്ടു് കഷ്ടപ്പെട്ടുന്നതു കാണുമ്പോൾ എഴുകാറിന്നുത്തരാട്ട് “അവന്ന തുവരണം” എന്ന പറയുന്ന വരു് കുപ പ്രയോഗിക്കാനോ ആത്രഹന്ന അപ്പേസിപ്പിക്കാനോ ഒരിക്കലും കഴിയുകയില്ല. മരിായ മനഃപ്രഭനാട് — ഒരു മിശ്നാർപ്പാനിയോടാക്കട്ടു — മുരമായി പ്രവർത്തിക്കാണും അനുകമ്പ കാണാമാതിരിക്കാണും ചെയ്യുന്ന ദൈ മനഷ്യർ അംഗങ്ങനെ ചെയ്യേംവാഴി കൈയെല്ലാം തന്നെന്നും തന്നീക്കു് ഇളിപ്പും റായത്രുകയും റാവാമരിബാവരംഹരിയും കുഷ്ഠം നബേദ്ധംകും സ്വന്നം തരുവക്കയും ചെയ്യുന്നുകുന്നു.

നമ്മെക്കാൾ അധികം വിജയം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവരും
ടെ വിജയത്തെ നമ്മളുടെ സ്വന്തം വിജയം എന്നപോലെ
റിച്ചാറിച്ച് അവരേടുമേം സങ്കാശിക്കുക അണ്ടക്കു
ഞങ്ങൾ മരുന്നു ഭാവമാകുന്നു. തന്നെ ഒരു ശത്രുവാന്നെന്നു
വിചാരിക്കുന്ന അള്ളക്കാശം ഭാഗ്യംവന്നാൽ അബിയുദ്ധാർ
അനുയയും കാസമ്പ്രതയും ദോന്നാതിരിക്കുമ്പോൾ അതിനേക്കു
റിച്ച് അനുറാഖിക്കുമ്പോൾ അന്നമോടിക്കുമ്പോൾ ചെയ്യാൻ കഴിയു
ന്നവൻ സാക്ഷാത് അന്നപ്രധിതൻതന്നെന്നാകുന്നു.

നമ്മെക്കാൾ ശക്തി കുറത്തവയും സ്വന്തം രക്ഷി
ക്കാൻ താണി ഖ്ലോത്തവയും അതു പ്രാണികളും സംരക്ഷി
ക്കുന്നതും മുഴുവൻമായ അന്നക്കുമ്പുടെ വേറെ ഒരു
ഭാവമാകുന്നു. മിണ്ണാപ്രാണികൾ അശാരണാജാളിലും ശക്തി
മീനാജാളിലും ആക്കരാൻ അവാ നമ്മുടെ അശായഥായ അന്നകു
മ്പുജ്ജീവികൾ അംഗീക്കാരിക്കാനാണ്; നമ്മുടെ ശക്തിയുള്ളതു
രക്ഷിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കാനാണ്; നശിപ്പിക്കാനല്ല,
രക്ഷിക്കാനുള്ള കഴിവാണ് ശക്തിയുംവരും. യമാ
യമ്പജീവിതം ശക്തികൈട്ടവയെ അഗ്രണ്യമായി നശിപ്പിക്കു
ന്നതല്ല; നേരേമറിച്ച് അവരെ സംരക്ഷിക്കുമ്പോകുന്നു. എല്ലാ
ജീവനം ചക്രവക്രണ്ണിക്കരിപ്പോലെ തമ്മിൽ പിണ്ണത്തത്തും
തമ്മിൽ ചാർപ്പുട്ടത്തുമാണ്. അതുകൊണ്ട് എററവും താ
ഴയുള്ളപ്രാണിയും എററവും ഇയന്നനിലയിലുള്ള പ്രാണിയും
തമ്മിൽ വ്യത്യാസം ശക്തിക്കുവിലും ബുദ്ധിക്കുവിലും
ഡാറ്റുണാം.

നമ്മരം കൗൺകാൺവിഭാഗം സംരക്ഷിക്കുമ്പോൾ ചെയ്യു
ന്നവാർ നമ്മുടെ ജീവൻറെ ഭിവ്യതപത്രത നമ്മരം പ്രത്യക്ഷ
മാക്കുകയാകുന്നു. അപ്പോൾ അമ്മുടെഞ്ഞാന്തരാദ്ധ്രാദത്തെ ധം

വർഖിപ്പിക്കുന്നു. ആത്മര നമ്മിൽ യാതൊരു തന്ത്രസ്ഥാപനം വും കുടാതെ കൂദാതെ എല്ലിക്കുകയും നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും പോരുന്ന നമ്മുടെ ജീവൻറെ ധന്യത അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. എന്ന് തിന്റെ അതുവോളം വാചിത്തമുന്ന് നശിക്കുന്നു.. ഒരു രജം ശൈരം ദാക്ഷം ആക്ഷാരം നാലുകാം. വികാരങ്ങൾഡിക്കാരങ്ങ ദാക്ഷം; എന്നാൽ മനാശ്ചന്നീറിവുള്ളതെന്നെതെ തീരിറിക്കപ്പോ റിവർഖിപ്പിക്കുന്നതിനും കാരണം, ഫേഡിമാം, അനന്തരവും ധാരാ തുണം ദാക്ഷം എല്ലാ നിഷ്ടളങ്ങളും നിസ്പാതം ദാക്ഷം ആയ പ്രവൃത്തികൾക്കം മാത്രമേ സാധിക്കു.

നാം മരഹത്തി വരോടു അനന്തനു കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ടും നമ്മുടെ നേരക്കിഴക്കു അനന്തനു വർഖിക്കുന്നു. അതു അനന്തനു പാഴിലായിപ്പോകയില്ല. എന്തു നികുതിമായ ജീവിപോലും അതിന്റെ ദിവ്യസ്ഥർക്കു തീരുമ്പ് വിശദപ്പെട്ട പകരം ചെയ്യും; എന്നെന്നാൽ അതു സാകല ജീവികൾക്കും അറിയാറുണ്ടാ, ഒരു സവിഭവത്കികമായ ഭാഷയണം. ഒരു തടവുകാർന്ന് പല കാലഘ്രഹങ്ങളിലും നാലുതുവർഷത്തോളം ജയിലിൽ പാത്രം. ഒരു കുറവാളിയുടെ നിവാരിൽ അവൻറെ എദ്ദയംമരവാളും എതിനും സന്നാലമായ കൗണ്ടി തീന്തിങ്ങൻ; നന്നാംവാൻ വരുത്താത്തവിയം അതു ഭസ്ത്വത്തികളിലെയുള്ളും ചാഞ്ചത്തിനും. തീരുന്നരങ്ങാത്ത ഒരു മുഗദത്തപ്പോലും യാതൊരു വാർഡ് നന്നാർ അവനേനു കൈത്തിയതും. എന്നാൽ അവൻ ഒരു ദിവസം ഒരു ചുണ്ണാലിലിലെ കിട്ടി. അവനുപ്പോലെതന്നെ ശക്തികൾത്തും, പേടിയും, വെട്ടിയും വിഡ്യേശമായ ഒരു ജീവി ചായിങ്ങൻ അതും.

അവൻ അതിനേ തന്റെ തമ്മിൽ ഒരു പഴയപാ പ്രാസിനകത്തു വളര്ത്തി അതിനതീറികൊടുത്തു് തുന്നുഷി ചു. അതിനേ അവൻ അത്യന്തം സ്നേഹിച്ചു. ശക്തിയംഗം സംഖ്യമില്ലാത്തവയോടുണ്ടായ എത്ര സ്നേഹം സുഖക്കുവും സ രക്ഷിതവുമായവയോടും അവൻറെ പേശത്തെ വിസ്തരിപ്പിച്ചു. അതു് നിഛ്റേഷംപോഡോപോയി. അഥവാഞ്ഞരകെ യാകട്ടെ കരഷാക്കട്ട പിന്നിട്ടുമരംജുവക്ക് എത്തിരായി ഉയർന്നാലും. അവൻ വയതിക്കു കീഴടങ്ങി, ഏററവും അന്നസര സ്ഥാപിച്ചവനായി. ദ്രാഡഡിനാക്ക് അവന്നണഞ്ചായ ഇം മാറ്റത്തിന്റെ കാരണംമനസ്സിലായില്ല സകലക്കറവാളിക്ക മുഖ്യമായ ഏററവും കടിനവ്രദ്ധയനായ അവൻ പെട്ടുന്നു് മുക്കുണ്ണ ശാന്തവും അന്നസരണ്ണാലിവമുണ്ടുതന്മായ ഒരു ശിശ്രി വിനേദ്ദേശാലെ ആയിത്തീന്നതു് ഒരു ദിവ്യാത്മക സംഭവമായി അപക്ഷ്യന്നോടും അവൻ മുഖത്തു് മുഖ്യ് കാണ മുപ്പടിങ്ങനു തുരമായ പലിളിയുടെ സ്ഥാനത്തു് ഒരു സ നേതാവകരമായ പുണ്ണിരി കളിയാടം തുടങ്ങി, അവൻറെ കണ്ണകളിടുന്ന ഉറച്ച കൂക്കശ്ശും അസ്ത്രമിച്ച് അവയിൽ അതി മുടിവും ഗാധവും സ്റ്റോൺവും ആയ ഒരു പ്രകാശം ഉണ്ടിച്ചു. എത്ര കരാവാളി ഒരു കരാവാളി അല്ലാതെത ആയി. അവൻ പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടു; ദിവ്യത്രാഞ്ചലിക്കിൾന്നു് രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു അവൻറെ കനസ്സു് നേരേയായി, അവൻ കയണാ ശീലനായി; അവൻ മനസ്സുമുഖായത്തിനു് തിരിയെ നയക ചെപ്പെട്ടു; ശൈലപ്രത്യംഘായവഴിയിൽ സ്ഥിരമായി നടത്തപ്പെട്ടു. ഇതെല്ലാം ഉണ്ടായതു് സാപയം രക്ഷിക്കാൻ വയ്ക്കാതെ ഒരു മനുഷ്യിനേ സ്നേഹിക്കുവും അതിനൊടു് അന്നത്തു തുണ്ടാക യും ചെയ്യുന്നുകൊണ്ടിരു.

ശ്രദ്ധനെ അനുഭോഗ് അനുകൂല കാൺക്കനാരു കൊണ്ട് നമ്മുടെ എല്ലാത്തിൽ അതു വർഖിച്ച വർഖിച്ച വരം; അതു നമ്മുടെ ജീവിതത്തിനും ഗ്രേയറ്റ് വർഖിച്ച സംശയം വരുത്തുകയും ചെയ്യും. അനുകൂല കൂടിക്കയു സംശയം വരുത്തുകയും ചെയ്യും. അനുകൂല കൊട്ടക്കണ്ണത്തിനും പകരം കിട്ടുന്നതു് അനുന്നതീജീവിതം ആകുന്നു. അതുപോലെ അനുകൂല നൽകാതിരിക്കുന്നത്! നീൻ ഫലം പരമാനന്ദാവസ്ഥ നാഷ്ടപ്പെട്ടുകയും ആകുന്ന തന്നീൻ അനുകൂല കൂലുതുകയും വരുത്തേതാളം വർഖിച്ചുകൊണ്ടവോ അതുതേതോടും ഒരു മനഃപ്രാണം മാത്രകാജീവിതത്തോടും ഘൂണ്ട് മായ ആനന്ദാവസ്ഥിയാട്ടം ആട്ടക്കുന്നു. അംവനീൻ എഴു യു കറിനമോ കൂച്ചതോ കൂറമോ ആയ വല്ല വിചാരവും പ്രബേശിച്ച അതിനീൻ സുഖമിരുമായുന്നത്തിനു് കേടുവരു തന്നീൻ കഴിയാത്തവിയും അതു സ്ഥിശ്വശരാക്കുന്നാൽ—അം പ്രോഫിതു അവൻ വാങ്ങുവമായ ദിവ്യാനന്നമും ധാരാള മാറ്റി ഉടിക്കുന്നതു്.

ക്ഷീരാഹം.

“കായണ്ണം എന്നും പ്രതികാരംതെക്കേറി ഗ്രേയുമാകുന്നു”
—എക്സ്പ്രൈസ്

തനിക്കി ചെയ്തിട്ടുള്ള ഉപദ്രവങ്ങളെക്കാറിച്ചു് കാക്ക നാതു് ആയ്യാത്തിക്കണ്ണൊയം ഹല്ലായ്ക്കുന്നുണ്ടാകുന്നു. പക കൈ പോറുന്നതു് ആത്മബോധത്തെ സ്പർശം. നശിപ്പിക്കു യുംആകുന്നു. ക്ഷമയുടെ തത്പരം സ്വീകരിക്കുയും അതു പ്ര ഭയാഗ്രിക്കയും ചെയ്യുകയാണു് അഞ്ചാനത്തിനീൻ ആത്മം.

ഓരുത്തനായാണ് ശാന്തിയുടെ സുവർത്തിന്റെയും അതുമാംഗം.
അനന്നാദരവുകളും പ്രീപിനങ്ങളും അപരാധങ്ങളും ചിന്തിച്ചുപൂശിം വിചാരം ഘൃഷിതിക്കുന്നവന് സപ്പുമത എന്നതു് ലക്ഷിക്കേണ്ട തല്ലി. തന്നോടു് അസ്യാധാരി പെങ്ങും ഏന്നു് തോന്നുന്നവന്നും തന്നെ ശത്രുവി ഒന്ന് അപജയപ്പെട്ടത്രാണ് എന്നു മയ്യുന്നമെന്നു് ആരുലാ ചിത്രകൊണ്ടിരിക്കുന്നവന്നും മനസ്സിനു് വിത്രുമം കിട്ടുന്നതു് എങ്ങനെയാണു്?

പേശം ഒക്കാണ്ടു് തുളകിമരഞ്ഞിരിക്കുന്ന ദ്രുത്യത്തി റു സഭവ്രദ്ധവയ്ക്കു് ഉം ചുറ്റിരിക്കാൻ കഴികയില്ലപ്പോ. കുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചെടിയിന്നേയു കുടകെട്ടിപ്പാത്രതു് പാടാൻ പക്ഷികൾ ചെല്ലുമോ? അതുപോലെ പേശപ്പീച്ചാ രണ്ടാം കത്തിജ്ഞപ്പിക്കുന്ന നെന്തുരു് സുവം പാർപ്പിടം തെടുകയില്ല. ആ വിധം ബുല്ലികേടുകൾ ഉള്ള തുടങ്ങിയിൽ അണ്ണാനവും കടക്കയില്ല. ക്ഷമയുടെ മഹത്പരതകൾക്കിച്ചു് ഒരു വിവരവും ഒപ്പുത്തവങ്കു് പ്രതികാരം സംസ്ഥാപകര മായി തോന്നുകയുള്ളൂ. ക്ഷമയുടെ മാധ്യമം അനന്വീതി റിഞ്ഞുപോയാൽ ഉടൻ പ്രതികാരത്തിന്റെ കടം കയ്യു് അറിയാറാവും. വികാരാന്വയക്കായിരിക്കും പ്രതികാരം സുവ പ്രദമായി തോന്നുന്നതു്. വികാരത്തിന്റെ ഉറുതപോയി ക്ഷമയുടെ ശാന്തിവര്ണന്മാരും പ്രതികാരം കൊണ്ടു് വുമ യാണ്ണാകുന്നവത്തു് കാണാം.

പ്രതികാരം മനസ്സിന്റെ ജീവഹക്തികളുടെയും നശിപ്പിക്കുന്നതും ആയ്യാത്തികജീവിതത്തേന്തെരുക്കമാനം വിഷം കലത്തുന്നതും ആയ ഒരു രോഗാണുവാക്കനു. അതുപോലെ പക്ഷ സുവപ്രദാഹരിയ മനസ്സുക്കുടിക്കുള്ള ചുട്ടപ്പിടാസ്തി

കുന്നി ഒരു ദാനാസികജ്യോതിഷമാക്കണ; കയ്യൻയുടെയും തുപകാരാഹ്ലിവത്തിന്റെയും അപ്രതിപത്മമണം പ്രവാഹങ്ങേൽ വരച്ചിക്കുള്ളുന്ന ഒരു വക സാമാദ്ധ്യരോഗമാക്കണ. എല്ലാ ദറിനം തന്നോട് മഞ്ഞാംകേട്ടകുന്നിട്ടും വിചാരിക്കുന്ന സ്വപ്നാവധാക്കുന്ന ആ ഫോറത്തിൽനിന്നും സ്ഥീയും പുഞ്ചങ്ങൾ രക്ഷപെടാൻ ഓരോക്കുണ്ടതു് അത്രാവശ്യമാണോ. മാറ്റു കൊട്ടക്കാട്ടതിരിക്കുയും വിരോധിക്കുതു കൈ വഴിയ്ക്കു കയ്യംചെയ്യുന്നതു് വലിയ കഷ്ണതയ്ക്കും വ്യുമയ്ക്കും കാരണമാണോ. ആ സ്വപ്നാവും ഉണ്ണാവാനം വളരാൻം ഇടക്കാട്ടക്കിടക്കും അതി നെ ജയിക്കുയും നിരകരിക്കുയും ചെയ്യാതിരിക്കുയും ചെയ്യുന്ന ഒരവന്നു് ഭാഗ്യാന്തരിക്കുവത്തിൽ ശായികവും നഷ്ടപ്പെട്ടു പോകാം; സാക്ഷാലുജ്ജി ഘട്ടാനന്നപ്പകാശം അവനും ലഭിക്കു ഇമില്ല; കറിനഹ്ലിയൻ കഷ്ണത അനുഭവിക്കണ; അവൻറെ മനസ്സു് ഇട്ടട്ടെത്തതായിരിക്കണ; അവനു് സൗഖ്യം ഉണ്ടാകുന്നതല്ല; വാതാല്പര്യമുള്ള വൻ ശാന്തിയും സന്തോഷവും അനുഭവിക്കണ; അവൻറെ മനസ്സു് പ്രകാശിതഭായിക്കണ; അവൻ നു് നല്ല സുഖം ലഭിക്കണ. എല്ലക്കാർന്നുമുള്ളവും മാറ്റു കൊട്ടക്കാട്ടവക്കും ആരു ആരു കുമാർ എററവും കഷ്ണപ്പാട്ടു് അനുഭവിക്കുമെന്നു് പറയുന്നതു് പലക്കണ വിചിത്രമായി തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ അതു് എത്രയും സത്രാക്കുന്ന. എന്നെന്നുായ അവർ, ആകർഷണാരക്കിയുടെ നിയമം അനുസരിച്ചു്, മരം ആഴ്ചകളുടെ പ്രതികാര മേരകങ്ങൾ താഴെലേക്കു് ആകർഷിക്കുന്ന എന്നു മാത്രമല്ല അവക്കു സ്വപ്നം എഡയകാക്കണമുണ്ടാക്കുന്ന എന്നും അവക്കു കഷ്ണാന്തരിക്കും ഉണ്ണാക്കുയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു മുൻ തന്നെ സമസ്യാളുന്നോടു് കടപ്പും പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടാ

കൈ സ്നേഹനാളിത്താലും, ചാഞ്ചാത്തത്തിന്റെയും ക്രടിനടപ്പി വൻ്റെയും നാളിത്താലും, മനസ്സിൽ പീറിഡയും കഴിയ്യുവും കൊണ്ടു, തന്റെ മോഹം സാധിക്കായ്യേയും അനുമാർ തന്റെ തണ്ടിനേ വകവയ്ക്കായ്യേയുംകൊണ്ടു, അന്തുമാർ ഏല്ലിക്കിന ശിക്കുകൊണ്ടു, ഇങ്ങനെ അദ്ദേഹിയമുണ്ടാക്കുന്ന കാഴ്തക കൈ അവൻ തന്നതന്നു തനിക്ക് വരുത്തുന്നു. നേരേമറി ആഘുകൈടക്കിനേവാഴിക്കൈ മാളുകൊടുക്കുന്ന ആടംകൈ സ്നേഹംകൈണ്ടു, ക്രടിനടപ്പിം ചാഞ്ചാത്തവും കൊണ്ടു, മന പ്രോത്സയും സഹയാനവും കൊണ്ടു, വികാരങ്ങളുടെ അടക്ക വും ഗവ്തതിശേരി നാശവും കൊണ്ടു, മറവള്ളുവയടക ദയ യും സമനസ്സും കൊണ്ടു ഇങ്ങനെ അദ്ദേഹിയം ഉണ്ടാക്കുന്ന ദിശയാദി ലഭിക്കുന്നു.

ക്ഷമിക്കാത്ത സ്വപ്നാവം അനുഭവിപ്പിക്കുന്ന തീരു ദണ്ഡങ്ങൾ അനവധിയാണോ. ഇന്നു് അവ അനുഭാവിക്കുന്ന ആളുകളിലും അനാവധിയാണോ. ആ സ്വപ്നാവത്തെ ജീവിക്കുന്നും മാത്രമേ എത്ര കൃതമായി നിർബന്ധിച്ച പണി ചെയ്തപ്പേക്കുന്ന ഒരു യജമാനനാണോ കാര്യും എന്നു് എന്നു് അവർ അറിയു. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു യജമാനനെന്നു സേവനം ഉപേക്ഷിച്ച ക്ഷമാശീലം ആന മഹാത്മാവായ യജമാനനെ സേവിക്കുന്നും അറിയാം ഒരാളുടെ കീഴിലുള്ള സേവനം എത്ര ഉച്ചത്വാകരണമുണ്ടെന്നു മറേയാളുടെ സേവനം എത്ര ആ സ്വപ്നം എന്നും.

ഹോക്കത്തിൽ നടക്കുന്ന മതസന്നദ്ധക്കൈയും യുദ്ധങ്ങളും കവിച്ചു് ആശ്വാച്ചിച്ചുനോക്കു; വ്യക്തികളിലും ദർശനങ്ങളിലും ഔതികളിലും റാജ്യങ്ങളിലും തമ്മിൽ തമ്മിൽ നാശം പ്രകടം വീഴുന്നു. ഏതൊരു മനോഭേദനകളിലും പരിപ്രേക്ഷനങ്ങളും

ശരഭു പർഷ്വങ്ങളിൽ സങ്കക്രാംമായ വെർപ്പാട്ടകളിൽ തെറിവിലാരണകളിൽ രക്താച്ചാരിച്ചിലകളിൽ കുപ്പതകളിൽ ച്ചില്ലോ ഇതു മതസാജ്ഞയിൽക്കൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കുന്ന! അതിന്റെ ശരിയായ ബോധാ ഉണ്ടാക്കുന്ന ധാരാത്യവനം അനാവശ്യമായ ദേഹാവിച്ചാരങ്ങൾക്ക് പിന്നീട് വരികൾക്കും അധിനപ്പെട്ടുകൂടിയില്ല; മറ്റൊരു വരുത്തുകളും സ്വാദിമാനങ്ങളും കൂടി കൂടുകയില്ല; ആക്ഷംതന്നെ മാപ്പുകേട്ടുകാഞ്ഞായിരിക്കായില്ല.

ഭരണം ഭേദഗതിയിൽ കുഞ്ഞായവും കുഠപ്പവും
മുരഖുകളിലെനും കായൻ്റുന്നുന്നതപ്പവും;
സംത്രിഥികളിലും സാമ്പാദന്മണികളിൽ;
സമ്പാദന്മണികളിലും പുണ്ടികളാണ് ജീവിക്കുന്നു;
മന്ദഭാവംവിശ്രിതാക്ഷംമാനന്നു നൽകും നാടും
തന്നെലിവന്നാപ്പും നയിച്ചിട്ടുണ്ട് ജീവിതംമാറി.

പ്രതികാരംമുണ്ടെങ്കിൽ മുൻകിടക്കായും ക്ഷമയേ പ്രദോഗിക്കാശം ചെഞ്ഞുന്ന പൻ ഇരുപ്പത്തുനിന്നും ചെള്ളിച്ചുനേതുത്തും. ക്ഷമക്കാണ്ടതുപ്രക്രിയാ ശരംഗ്യകാരവും അജ്ഞതയും നിറങ്ങണ്ടെങ്കിൽ മുഖപ്പോലെ ആക്ഷം. അല്ലെങ്കിലും അറിവും ധാരാത്യവനം അതു ഒക്കെക്കാനുള്ള ക്ഷമില്ല, അതും ഉപേക്ഷിച്ചു. ശ്രേജ്ഞതരങ്ങളായ ചഞ്ചുകളും മനസ്സിൽ തുച്ഛവ മുഴും പ്രദോഗത്തിൽ വരുത്തുന്നുണ്ടോ അതിനും ഇത്തുന്നേക്കാണുച്ചു. മനസ്സും അവന്നെന്നും സ്വന്നം പാചകമംങ്ങലിലും വാസനകൾ കൊണ്ട് അധിനായി അഭ്യർഥക്കാരിൽ പാട്ടുണ്ട്. ക്ഷമാവശ്യായും ക്ഷമിക്കാവശ്യായും ദയ ഉപേക്ഷിക്കുക എന്നാവള്ളാൻ ഗർജ്ജതെങ്കിലും ചില വികാ-

രാംതാരാജ്യേഖിയും അതായതു്, തന്റെ പ്രാധാന്യത്തേയും അതു പ്രാധാന്യമുള്ള തന്നെ മറ്റൊഴിവരിക്കിനു് രക്ഷി ക്കേണ്ട ആവശ്യകതയേയും കരിച്ചു് അടിയറച്ചും സ്വാഭി പ്രാധാന്യത്തേ ഉപേക്ഷിക്കുക മാത്രമാണോ. അങ്ങനെ ഉപേ ക്ഷിക്കുവോരും ഗവ്വും, തന്നേക്കാരിച്ചും സ്വന്നം മതിപ്പും തലിച്ചിരിക്കുന്ന ഭേദപ്പെടുമായ ജീവിതവും, ക്രുഠകൾ വിവേ കവും, കൂക്കബില്ലാത്ത അറിവും, തിക്കൽത്തത്തും വോട്ട് പ്രകാശിക്കും.

അടിയറച്ചു ദേപഷാദരം പ്രതികാരണദരം എന്നിവ യോളം ഗുരുവമില്ലാത്ത ചില്ലും അപരാധങ്ങൾ, ചില്ലും ഇഷ്ടപ്പെട്ടുകൾ, പ്രസംഗവരായ്ക്കച്ചരുന്ന പുഡിങ്ങൾ മിതലാ യവ നിസ്സാരങ്ങളുകിലും ഒരുവൻറെ സ്വഭാവത്തെ തിരുക്കി അമർത്തി മു സ്വഭാഷിക്കുയും ആത്മാവിനെ ചുക്കിച്ചുക്കി കൂളിക്കയുംവെച്ചുനു. അവ ഉണ്ടാക്കുന്നതു് സ്വന്നം മതിപ്പു എന്ന ദർശനതിക്കിനുന്നാകുന്നു. അതു വളരുന്നതു് ചൊ ഔച്ചത്തിക്കിനും, പൊഞ്ചപ്പുത്താൽ ഉന്മാദംപുണ്ട് തന്നെ സംഖ്യയിച്ചു മറ്റൊഴിവുകെട വാക്കിലും പോക്കിലും എ ലീം തന്നൊച്ചവിക്കുന്നതായി എന്നെന്നുകിലും മറയ്ക്കു കണ്ടു കൊണ്ടിരിക്കും. പൊഞ്ചപ്പുക്രുഠനേരാദം ആ സകല്ലുഫലം മാത്രമായ പുഡിത്തിനെന്നരേണു തന്റെനെന്നരേണു വലിപ്പു വൂക്രും, നിസ്സാരംപൊഞ്ചങ്ങൾക്കുടക്കുടക്കുട ഉണ്ടാക്കുന്നതു് ദേപ പ്രസ്താവത്തെ വല്ലതാക്കും. അതു കുമേണ അന്യകാര തതിലേക്കും ആധിക്കിലേക്കും അവനവന്നെക്കരിച്ചു് അവു ലഭിശ്രദ്ധാസ്ഥിലേക്കും ആളുക്കുകൂടു നയിക്കുകയും ചെയ്യും.

നിങ്ങളിലെ അഭിമാനംഗംചെയ്യു എന്നോ മാനിച്ചില്ല എന്നോ ഉള്ള വിഹാര തത്തിനു മനസ്സിൽ ഇടംകൊടുക്കാതെന്നു്. അതിനു കാരണമായ ഗവർണ്ണർ എത്തും തീരെ അകറണോ. അതുപോലെതന്നെ മറ്റുള്ളവരുടെ അഭിമാനത്തിനു് ഉണ്ടനു വരുത്തുന്ന ധാരാനും ചെയ്യുകയു്. ഏല്ലാവരോടും ശ്രദ്ധയോടും സ്വരജ്ജന്മത്തോടും ചെയ്യുന്നുണ്ടോ. അവരുടെ തെറ്റേക്കൾക്കു ക്ഷമിക്കണോ. അവരോടും മഹാമനസ്സും തയ്യാറും ഉണ്ടാക്കായും വർത്തിക്കണോ.

നബ്ദിക്കയും പൊംപുതുതേരയും ഉള്ളവനുംചെയ്യുവയന്നു് അതുപ്രധാനംകുറഞ്ഞ ജോലിവന്നമല്ല പക്കു അരുളു് ഒരു സന്ദേശാവധിമായ ജോലിയതു. ഇടവികാർത്തയുള്ള അപ്രസന്നംകൊണ്ടു് അതു പരിശീലിക്കണോ. പേപ്പംതോന്നും നോമീക്കു അതിനെ തട്ടിക്കൊള്ളയാൻസ്രൂമിക്കണോ. അവരുടെ അവക്കുറ അപൃതിക്കേണ്ടും വാച്ചാരങ്ങേണ്ടും കുറിച്ചു് ആ ലോചിച്ചു് പിഡേചനാവെയ്യു അവക്കു ഗ്രാമീകരിക്കണോ. നബ്ദിക്കയും അധികാരവും കുറയുന്നോടും ക്ഷുണ്ണിലും വൃഥ്ഥിയിവരും.

അംഗൂർത്തനീരും ആഴ്ചിമാനത്തിനു് ക്ഷതംവരുത്തി എന്ന വിചാരിക്കാതിരിക്കുക, തന്മുൻ അംഗൂർത്തനീരും അഭിമാനത്തിനു ക്ഷതം വരുത്താതിരിക്കുക, ഇതു രണ്ടിനുംഒരും ഒരുമിച്ചുപോകുന്ന ഗ്രാമങ്ങളാണ്. മറ്റുള്ളവരുടെ അപൃതിക്കുള്ള ഓപ്പുക്കാതിരിക്കുന്നതിനു് ആരംഭിച്ചും, അവരോടും തയ്യാറുവും വത്രിക്കുക ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞെത്തു എന്നവിച്ചാരിക്കണോ. അങ്ങേനെവച്ചുണ്ടാം തന്നെയും തന്നീരും രക്ഷിയ്ക്കാറാം മറ്റുള്ളവർക്കു് പ്രായാന്ത്യം നടക്കിം ഫീംത്തിടി.

ക്കുന്നു. അംഗങ്ങളുടെ രഹസ്യത്തെ വാക്കിലും പ്രസ്തരത്തിയീ ആം സൗജിന്യവും മഹാദയം ഉണ്ടായിരിക്കും. അധികാരിക്കുന്ന അനുഭവം മറ്റൊരുവർക്കും അനുകൂലവും ഉണ്ടാവും. അധികാരിക്കുന്ന ആർക്കം ദിംമനങ്ങളും മത്സരമോ എത്രവിശ്വാസിക്കുന്ന കാര്യമാണ്. തന്നോടു മറ്റൊരുവർക്കും ഏതു പ്രബന്ധം ആവശ്യമാണെന്നും അവരുടെ വേഗം. മരംരാത്യവനിൽനിന്ന് ഉപദ്രവിക്കാതവരം മരംരാത്യവനിൽനിന്ന് ഉപദ്രവിക്കാതവരം എന്നേമരിച്ച് വാസ്തവമോ സാങ്കല്പികമോ ആയ വല്ല പുതിയതിനോ ഉപദ്രവത്തിനോ പകരം ഒരുക്കാട്ടക്കാൻ അംഗത്വം ദായാളയോടു തയ്യാറായിരിക്കുന്ന ഒരുവൻ മറ്റൊരുവർക്കും ദിംമനവും വത്തിക്കുന്നു. എന്നെന്നാൽ അംഗങ്ങും അവൻ നോക്കാതായി കരുതുന്നതു. അംഗങ്ങനുള്ളവൻ സംശയിക്കുന്ന ശരൂക്കെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. താൻ മറ്റൊരുവർക്കും ചെയ്യുന്നതുപോലെ അവൻ തന്നോടു ചെയ്യുന്നിരിക്കുന്നവനും വിചാരിച്ചു് അവൻ ഒരു ജീവിതം സംശയപരും കലമായിരിക്കും. ആയാം മറ്റൊരുവരും ഉപദ്രവിക്കാൻ വിചാരിക്കുന്നോ അവൻ മറ്റൊരുവരും ദിംമനവും നോക്കുന്നു.

“പക്കൊണ്ടു പക്കിക്കുയാൻകഴിക്കുന്നു. പക്ക ഇല്ലായ്ക്കൊണ്ടു പക്ക കൂടിയാവു” എന്നുള്ള സത്യത്തെ ഇഡാഹാ കുന്നതിനും ഓരോത്തിലെ ഒരു പ്രാംമീന തുംബ തന്നെന്ന് ശ്രീ മഹാദേവരാജരാജ ദീംബായുസ്സു് എന്ന രാജാവിന്നെന്ന് കമ്പാടം വിശേഷപ്പെട്ടു നോക്കും. അതിങ്ങനെയുണ്ടോ.

“ബുദ്ധമന്ത്രം എന്ന കാശിരാജാവു” കോസലാജാവായ വായ ദീർഘാത്മിയോടു യുല്ലത്തിനു പുറപ്പെട്ടു. യുല്ലത്താ എൻ്റെ ഉദ്ദേശം കോസലരാജും ചിട്ടിച്ചടക്കണമെന്നുള്ളതാ

ശ്രീതന്ന. കാരിരാജുത്തേക്കാടം എത്തുയാ ചെരുതായിൽ
നാ അഞ്ച്. മുഹമ്മദ്തന്നർ ശക്തിയോട് എതിരുള്ളനി
ല്ലോക സാധ്യമല്ലെന്ന വിചാരിച്ചു ദിർഘയാൽ, രാജ്യം ഉപേ
ക്ഷിച്ച ടാടിപ്പോയി. അദ്ദേഹം കണറനാടം വേഷംമാറി
പലനാടകളിലും സഖവിച്ചു. ദുക്കം തന്റെ റാ
ജതിയോടുകൂടി ഒരു ക്ഷമവന്റെ കടിലിൽ താമസമറപ്പി
ച്ചു. അവിഭവച്ചു് റാജതിപ്പുസവിച്ചു് ഒരു പുതുൻ ഉണ്ടാ
യി. അദ്ദേഹം കമാറനു് ദിർഘായുള്ളു് എന്ന പേരിട്ട.
താൻ യുല്ലത്തിൽ തോല്പിച്ചു ടാടിച്ചു അയാളെ കൊ
ല്ലാതെവിട്ടാൽ അയാറം എന്നെങ്കിലും തന്നെ ചതിച്ചുകൊ
ല്ലോ എന്നവിചാരിച്ചു ദിർഘയാൽത്തിനെ കൊല്ലാനായി അഡ്ദേ
ഹത്തിന്റെ അശ്വാത്വാസസ്ഥലം കണ്ണുപിടിക്കുന്ന
തിനു് മുഹമ്മദ്തന്നൻ വളരെ ഉല്ലംഗ്നയോടുകൂടി ശ്രമിച്ചുകൊ
ണ്ടിരുന്നു. അംബുദനെ വർഷങ്ങൾം വളരെ കഴിഞ്ഞു, ദിവ്യ
തിയാകട്ടെ ഇട സമയം എല്ലാം തന്റെ മകനെ വിദ്യ അ
ബ്രസിപ്പിക്കുന്നായി ചിലവിട്ടു. എറംറും ജാതുത്വോടുകൂ
ടി പറിച്ച റാജകുമാർൻ വേഗം വിഭ്രക്കുന്നും അഭ്രസിച്ചു
സമത്പന്നായി വെച്ചു.

ദിർഘയതിജ്ഞനെ രഹസ്യവാസം വെളിപ്പെട്ടു, ആ വി
വരം അറിഞ്ഞതുപൂരം മുഹമ്മദ്തന്നെന്നേപോടിച്ചു അദ്ദേഹം ത
ന്റെ പുത്രനെ മററായ പിക്കിൽ മാറിപ്പോർപ്പിച്ചു. അ
ധികം താമസിയാതെ റാജാവും റാജത്തിയുംമുഹമ്മദ്തന്നൻ
കൈയറിൽ അക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം അവരെ രണ്ടുപേരെയും
കൊല്ലുകയുംചെയ്തു. അതുകൂടി ദിവ്യതുപൂരം മുഹമ്മദ്തന്നു്
മററായ വിചാരംണാണി. താൻ ദിവ്യയതിയേയും മാഞ്ചി
ഉണ്ടും വധിച്ചു. എന്നാൽ അവരുടെ പത്രൻ ദിർഘായുള്ളു്

കമാരൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതു്. സമർപ്പണം അവൻ തന്നെ കൊല്ലുന്ന വല്ല ഉപായവും നോക്കാതിരിക്കുന്നതു്; അവനെ ഒരു ദിനം അറിക്കയില്ല; അവൻ എഴുന്നേരാണെന്ന അപദൂഷം ഇല്ല; അവനെ കണ്ടും കിട്ടുക അസാധ്യ മായിരിക്കുന്നു. ഇത്വിവാദങ്ങൾ രാജാവിനെ എഴുപ്പാ ശിം ഭയപ്പെട്ടിരുന്നേക്കാണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിനു് സുവാദും സ്വാസ്ഥ്യവും ചീകരിക്കും ഉണ്ടായില്ല.

തന്റെ അ കൂപ്പും മാത്രം വധം കഴിത്തു എറെതും മസിഹാതെ ദിന്ദലായല്ലെന്നു് ഒരു കൗൺസിൽ ഫേഡറേറ്റീവ് സ്റ്റിക്കറ്റു് കാശിയിൽ എത്തി രാജാവായിൽ ഒരു ഉള്ളേശത്തിനും അ പേരും ചുമ്പിച്ചു. അംഗ്രോഹത്തിനു് അതുപുടയുടെ അധി പതി തന്റെ കീഴിൽ ഒരു കുലോഗം കൊടുത്തു. അദ്ദേഹം ഘേഗം തന്റെ രമ്പത്തും സംബന്ധില്ലവും കൊണ്ടു് ഏല്ലാവരുടെയും കൂലും സംബന്ധിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസാമാന്യം സാമർപ്പിച്ച രാജാവിന്റെ ഗ്രഖനേ ആ കർഷിച്ചു. ആ യു വാദായ ഉള്ളുഗസ്മെന അദ്ദേഹം അതുകൂടിച്ചു ചുരുക്കി. അ ദ്രോഹത്തിന്റെ അതുകൂടിയിലും രാജാസന്നാധികാരം എലിയും ദിബബുദ്ധം എല്ലാം കാണും രാജാവിനു് വളരെ സംഭവാശം താനാം. അദ്ദേഹത്തിനെ കാട്ടാരത്തിൽ തന്നെ ഒരു ദിബ്ബാഗത്തിൽ നിയമിച്ചു. അവിടെയും രാജകൂർഗ്ഗനെന്നു കാര്യമേഖലയിലും കണികയും ഗ്രഖനും അതിചുവന്നം സംഖ്യയും അതുകൂടിയും അദ്ദേഹം രാജാവിന്റെ നേരകീഴിൽ എററിവും ഉത്തരവാദിത്പര ദിഷ്ടതും വിശ്വാസങ്ങോഗത അർഹിക്കുന്നതും ആയ ഒരു വിധ ഉള്ളുഗസ്മെനായി. ഒരു ദിവസം രാജാവു് ഒരു ദിവസം നശയാട്ടിനു് അതുകൂടി സ്വാധീനിക്കുന്നതും പോയി. ഒരു ദിവസം

“ തിരുസ്ത്രം ശാളിൽനിന്ന് പെൻചെട്ട് അംഗരക്ഷകൾാർക്കുടിയീ സ്ഥാത്ത അതിലും ഒരു ദിക്കിൽ അക്കമ്പ്പട്ട ദീംബാധ്യസ്ഥാതു മേ ക്രൂട്ട് തൃശ്ശായിരുന്നുള്ളി. രാജാവും ക്ഷീണിക്കോണും അവരുടെ നായ ദീംബാധ്യസ്ഥാനിൽനിന്ന് മടിയിൽ തലയംവാച്ചു് കിടന്നാണോ”

ഈ രാജാവും എന്നോടു ക്ഷമിക്കാൻപാടില്ലെന്നതു അപ്പ രാധാക്ഷാണം ചെയ്യിട്ടുള്ളതു്; എന്നെന്നു അട്ടുന്നു രാജാം പിടിച്ചുക്കി; നിറങ്ങുംഖികളായ ഓച്ചനമമാരു കൊല്ലു ക്രൂട്ടി ചെയ്തു; ഈയാം എന്നെന്നു കൈയിൽ ഒക്കമ്പ്പട്ട റിക്കനു; ഏനിക്കു് തക്കലുതികാരംചെയ്യുന്ന സന്തർഭം കു ക്രീഡിരിക്കുന്നു; എന്നവിചൊരിച്ചു് വ്രേഹമദത്തനെ കൊല്ലുന്ന യി രാജകമാരൻ തന്നെ വംഡ ഉഴാറി. “ ദരിക്കലും പ്രതി കാരംചെയ്യുന്ന ആഗ്രഹമിക്കന്നു ചെയ്യുന്നോ ആത്തു്. ഒ കൂത്തം അംഗരക്കത്തം ക്ഷമയാൻസും ഭ്രംജാനു. അവസാനത്തിൽ അതേജയിക്കു് എന്നുള്ളതു തന്നെ അവരുംനു ഉപദേശം അ പ്രോം കുമാരനു ദാന്തമയിൽവന്നു. കുമാരൻ വംഡ തിരി തൈ ഉറയിലിട്ട്, രാജാവിന്നുരുക്കം സപ്തപ്പുഞ്ചാം അസ്പ സ്ഥമാഴിയുണ്ടു്. ഉണ്ണന്നന്നിച്ചുപ്പോരാ അദ്ദേഹത്തിന്നു മു വാത്ര കണം കറിന്നുവയ ദേവിമഹപ്രത കണ്ടു് അതിനുകാരനു മെന്താണ്ണന്നു് കുമാരൻ അദ്ദേഹത്തിനോടു ചോദിച്ചു. “ എ നു ഉറക്കം എപ്പോഴും അസ്പസ്മഭാണംു്. ഞാൻ ദീർഘം യതിയുടെ പുത്രനായ ദീർഘംഡാധ്യസ്ഥാനിൽനിന്നു തക്കയിലുക്കപ്പെട്ടു് എന്നും അവൻ എന്നോ കൊല്ലുന്ന ഭാഗമിച്ചു എന്നുംഞാൻ സപ്തപ്പും കാണാത്ത ദിവസമില്ലു്. ഈപ്പോരാ ഈ ഉറക്ക തതിലും ഞാൻ ആ സപ്തപ്പും, ഇതിനേ കൈയെയുംകാരിം ഭേദം നുതയോജേ തെളിഞ്ഞുകണ്ടു്. അതുകണ്ടിട്ടിണായ പേടിയും ചപരിശ്രമവും ഉണ്ണന്നിട്ടു് പോയിട്ടില്ലു്.

“ശ്രാന്താണി” ദിംബായുസ്സ്. തനിച്ചു’യാതാരിക്കണ്ണുണ്ടാവിയില്ലാതെ അങ്ങളു് എന്നർ കൈയിലക്കപ്പെട്ടു പ്രതികാരത്തിനുള്ള അവസരം എന്നിക്കു കാട്ടി”. ഇതുകേട്ടു രാജാവു് പെട്ടുന്നു കൂമാരൻനു കാഴ്ചയു വീണു തന്നെ ജീവനെ രക്ഷിക്കണമെന്നു് കേന്നപേക്കി ചു. “എന്നർ മഹാരാജാവേ! അവിട്ടുനു എന്നെന്ന ജീവനെ യാണു് രക്ഷിക്കേണ്ണോത്രു്. എന്തൊരു അവിട്ടുനു വളരെനാളായി എന്നെന്ന കണ്ണപിടിച്ചു കൊല്ലുന്ന ആമിച്ച പോയകയാണു്. ഇതാ ഇപ്പോൾ എന്നെന്ന അവിട്ടേൽ കൈയിൽക്കിട്ടി. അവിട്ടുനു് ഇതു അശക്തനേ കൊല്ലാതിരി കാണു് തിരുവുള്ളുണ്ടാക്കുന്നു എന്നു് അപേക്കിച്ചു കൊള്ളിച്ചു” എന്നു് അംഗ്രൂദം കൂദാരൻ രാജാവിനെ അറിയിച്ചു. മുഹമ്മദനു ദിംബായുസ്സു ദിംബായുസ്സുണ്ണിനേ മുഹമ്മദനു കൊന്നില്ല. ഒരുപേരും സ്റ്റോഫുമാനാഡ്ഫോഡി ഒരു വലതുകൈകകൾ ആട്ടിപ്പിടിച്ചു് മേലായു രെക്കാലും ഓ സന്ധും ഉപദ്രവിക്കുന്നതല്ലെന്നു പ്രതിജ്ഞാവെയ്ക്കു. കൂദാരൻ സപാബാന്തരുഷ്ടതയും കുംഭാഗ്നിലവും കണ്ണു് രാജാവു് സന്ന്യാസിപരവന്നുണ്ടായി അദ്ദേഹത്തിനു് തന്നെ കുന്നുകു യെ ഉള്ളക്കുവിലും ഭാനും ചെയ്ക്കുവും അരുദുമത്തിനേ കോ സല്ലാജുതേതു രാജാവായി വാഴിക്കുയും വെയ്ക്കു.

പക്കയു് പക പ്രത്യേഷധാല്ലു. എന്നാൽ ക്കുട യാക്കട്ടെ അതിനു് ഔതൃപ്പന്തം ആസപാദവും ഫലപ്രാഥവും ആയ ഒരു മുഹമ്മദനാണു്. സപാത്മത്തിരം സദ്വക്കം ലേഖം പാല്യത്തില്ലെന്നു ഒരു ദ്വാരാധാരയും സ്റ്റോഫുമാനാഡ്ഫോഡി നു് ഉണ്ടാകുന്നു. അതിനു് പ്രായാഗ്നിച്ചും പരിശീലിച്ചും പ്രാഥുമാക്കുന്നവൻ ഗവ്വു, പൊദ്ദാമ്പും, ദേപ്പാദ്യാ, പ്രതി

காலேஷன் துதலால் பூபவிகாரம்பால் எகாளின்கோக்கா
பியக்கலைங்கள் அதற்கு ஸங்கு நிக்காத்ததும், ஸுறஜங்கு
வு, ஸம்கள்ஸு, ஸமாயாவு, விரங்கமாயு, அவையியில்லூ
தெயூ, விலஸு, ஸதும் அது அது ஓரூபாவஸமயிக்க ஏதிற்கி
ஷேஷன். அது அரசுரம்பான்ஸுவாய் ஸாந்தாவஸமயிக்க
க்கூற ஜூ தொன ஸமாநவில்லூ. என ஸமிதியிக்க ஏதுதுநா
அதும் சேப்பாசுமதுக்கலைங்குவு, கோஷங்காந்து ஏதுநீடு காளங்க
யில்லூ; நாஶத்தைம் மதவூபுமே காளங்காந்து அம்
விசங் வாஸுப்புவு, பூஷங் மாதுநாள்' அது பஞ்சு, போசு
நூ நோ, புதிகாந்தனிக்கா, தனோ அவமாநிது ஏந்த
விசாரித்துத் திரியத்தினோ ட ஹாஸ்தோநா டிக்கிலே
க்கூற ஜூ, அதுபஞ்சுத்து. “ஏப்பாவகேரங்கு, ஏந்தோலை
கூஸ்தி”க்கை நாள் ஸங்கூஸ்திஜிவிதகியமவு, ஸங்கூஸ்திஜிவி
வித சும், மரவஸகலு ஸாவாஸமக்கும் பூஸ்துமாவுநா ஸங்கூ
ஸ்திஜிவிதாவாயுமயு; பரிசாவநாய கூஸ்துவத்து
ட. கூஸ்துக்காரங்கு புதேஶிக்காரங்கு கோபுர உடலங்க
குது நோக்கு கூஸ்து.

ஏவைக்குத்து

அநல்லுக்கிற கோஷங்காளாயு.

அநாஞ்சாக அநபாயங்காந்து க்கூஸ்துக்கூஸ்து” க்கூஸ்து
ஶலம் பாவகூஸ்து கை நிலகிற ஏதுதுநேயால் கை ம
நாஞ்சுந் முநாஞ்சுதேயும் கோஷங்காந்துக்கையும் வாங்குவாஸப்பா
வும் நல்லுப்பும் நந்துப்பும் தெல்லிந்துக்காளாம். மநாஞ்சுக்கிற
விசாரணக்கும் உடல்கைக்கும் ஏதுநேயென ஒள்ளுக்காம் ஏந்து

അവ എങ്ങനെ ഇരുന്നുനം ടെക്കം അവ പ്രസ്തീക ക്ഷായി പരിശോഷനയും എങ്ങനെന്നും ഉള്ളിട ഗാഹ്യം അദ്ദോധം അവന്നു ഉണ്ടാക്കുന്നു. അന്ന് ഭ്രേഷ്ഠരും മുണ്ടാല്ലൂർഷപരവും ആയ ഒരു ജീവിതം ആരംഭിക്കുന്നു. എന്തെന്നാം ഒരു തബൾ നേക്കും എത്ര പ്രസ്തീക ചെയ്യാലും അവരെ തടയുകയോ അതിനു പേപ്പശം തൊന്തരക്കും ചെച്ചയുണ്ട് ആവശ്യമില്ലെന്നും ഇതുവരും ഉണ്ടാക്കിയും പേപ്പശം തബൾ സ്വന്തം അജാതതയുടെ ഫലം മാണം അവന്നും അഭ്യാസം ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതുനേരുള്ളൂർ ആക്കദേവം ദി അഥവാദി സ്വന്തം ചില ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചുതുടങ്കി.

“എന്തിനാണ് ഈ പകരംവീടുലും മാപ്പുകൊട്ടക്കലും ഇംഗ്ലീഷ് കാണ്ടിരിക്കുന്നതു്? എന്തിനാണ് മഹാരാജുള്ളൂടു് ഇംഗ്ലീഷ് ഉച്ചദ്രവകരമായ കോച്ചവും പിനീടു് പശ്യാത്മാപവും മാപ്പുകൊട്ടക്കലും? കോച്ചേണ്ണ ഹിൻ വലിക്കയേണ്ടും ഇരു മാപ്പുകൊട്ടക്കൽ? അതു് പകയെ ഉപക്ഷിക്കായിട്ടു്? കോച്ചവും പേപ്പശവും നല്ലതും ആവശ്യമില്ല തും ആവശ്യകിൽ അവരെക്കുറിച്ചു പിനീടു് പശ്യാത്മ പിക്കനാത്രം അവരെ ത്രജിക്കുന്നതും എന്തിനാണ്? സകലക്കും രാജാവിവാരങ്ങളും ത്രജിക്കയും സകലതും ക്ഷമിക്കയും ചെയ്യുന്നു് സുവരവും ഡയറവും ആവശ്യകിൽ കരിക്കലെക്കി ലും വിശ്രായം രോന്നുക്കും കോച്ചം എന്നതു് എന്താണു നീതാണു അംഗീയക്കും അനന്തരാക്കപ്പെട്ടതിനും മുഖ്യപരമായി വിചംഗിച്ചു പേപ്പശിക്കാണോ ചെയ്യാതെ ക്ഷമിച്ചും അടക്കാൻവയ്യാതോ വികാരങ്ങളെ കൂടുതും ഉണ്ടാക്കുന്ന പ്രശ്നം നീറ്റും അംഗീയരഹ്യങ്ങൾവും ആയ സ്നേഹത്തോടെ ജീവിക്കു

നൂതನഭ്യ അതിനേക്കാൾ അധികം സുദാവും ദയുവും കുറവൻ എന്നാട് അപരാധം പ്രവർത്തിച്ചാൽ അവനോട് എനിക്ക് ഒവരാ തോന്നന്നതു് തെററല്ലോ? ഒരു അപരാധം മരറാവും ശായിക്കുന്നതു് അപരാധം മരറാവും എന്ന വാസ്തവത്തിൽ ഫോഷ്ട്രൂട്ടുതിയിട്ടുണ്ടാ? അതോ അവൻ തനിക്കു തന്ന ഫോഷ്ട്രൂട്ടുയും ചെയ്തു്? അവൻ ചെയ്തു് ഒരു ചെയ്തു് തെററിനേക്കാൾ എൻ്റെ സ്പന്തം തെററല്ലോ എന്ന ഫോഷ്ട്രൂട്ടുത്തന്നതു്? അങ്ങനെന്തിരി കൈ ഞാൻ കോപിക്കുന്നതു് എന്തിനാണോ? ഞാൻ ദേപ ഷിക്കയും പകരംവീട്ടുകയും ചെയ്തന്നതു് എന്തിനാണോ? അതു് എൻ്റെ ഗവ്വംകൊണ്ടാ എൻ്റെ പോങ്ങളുത്തിനു ഹാനിവയത്തിയതുകൊണ്ടാ എൻ്റെ സ്പന്തമാഡ്യു വിഹമലമാക്കിയതുകൊണ്ടാ അല്ലോ? എൻ്റെ മുഗിയവികാരങ്ങൾ വിജ്ഞാഭിച്ചു് സത്തു പാശവന്നെ അയിച്ചുത്തുകൊണ്ടാലോ ല്ലോ? എൻ്റെ ട്രാഡിഷാനവും തണ്ടം ഉച്ചരുംവലങ്ങളായ ഭവികാരങ്ങളിലുംകൊണ്ടാണോ? എൻ്റെ നേക്കുള്ള മരറാജവകുംര പ്രഖ്യത്തികരം എനിക്ക് ഉപദ്രവകരങ്ങളായി തോന്നുന്നതു് എന്നുള്ള സത്യാവസ്ഥ നന്ദിശില്പാക്കാ അതു മരറാജവകുംര തെററല്ലോം എൻ്റെ സ്പന്തം തെററാണെന്നും കണ്ടു് എൻ്റെ സ്പന്തം രക്ഷാശായ ഭവികിമാനാലികക്കുള്ള ഉപേക്ഷിച്ചു് രോക്കലും ആ ഉപദ്രവങ്ങെ ഉണ്ടാകാതിനിക്കാൻ ഞാൻ നോക്കുകയല്ലോ നല്ലതു്?

മുംഭല വിവാഹങ്ങളാട്ടം നിഃജക്കാവുത്തിക്ക്ഷോട്ടം ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങളെ സ്പാദം ചോഡിച്ചു് അവയ്ക്കു് സമാധാനം നോക്കി താഴോന്നാത്രുകൊണ്ടു് ഭവികാരങ്ങൾക്കിടയിൽ ഘയത്രുത്തുടെ

യു അംഗത്വാനം നിഡ്രേഷം നീങ്ങി ഒരു മലഖ്യൻ മറവവള്ളു
രിയ കരംകാണാതിരിക്കുക എന്ന അനന്ത്രമീതനിലയിൽ
എത്രക്കയും ലോകത്തിൽ സകലങ്ങും സമന്വയം ദ്രൗ
ഹവും കൊണ്ട് നിർബ്ബാധമായ സമാധാനം ലഭിക്കുംവെ
ജും. പിന്നീട് അവൻ അംഗത്വത്താം മരത്തരവും കാണുക
യില്ലെന്നല്ല, കഴുപ്പാടകളും ആധികളും ശാരിഷ്ഠരകളും കാ
ണാക്കുവില്ല നല്ല, നല്ലതും തീരുതും ശരിയും തെററും ആയല്ല
മുത്തിക്കൈ വ്യത്രസ്ഥാപി കാണാക്കയില്ലെന്നമല്ല, നേരേരോ
ചീം വികാരങ്ങളും വിരോധങ്ങളും ഇല്ലാതെയായതുകൊണ്ട്
അവധേ വിജ്ഞാനത്തിനെന്ന് പൂർണ്ണപ്രകാശത്തിൽ കണ്ട്
അവധേ സ്വക്ഷൃഗ്മിതിയിൽ സ്വക്ഷൃഗ്മയി ഗ്രഹിക്കം. അതു
കൊണ്ട് തനിക്ക് ഉപദ്രവമുണ്ടാക്കാൻ ഇടയുള്ളതും, താൻ
ശക്തിയായി എത്തിത്തും ശരിപ്പിക്കാൻ ശുമിക്കേണ്ടതും, സ്വ
രക്ഷയ്ക്ക് താൻ കരതലോടക്കുടി ഇരവനോക്കിക്കൊണ്ടിരു
ണ്ടാണെന്നും ആഡി യാഥാദ ഭക്ഷണക്കുറിയും അവൻ അംഗി
രിയ പിന്നീട് കാണാക്കയില്ല. തന്റെ സ്വന്തം മറ്റൊരുംനേര
ദോഷങ്ങളിൽ നിന്ന മോചിപ്പിക്കയാൽ അവധേക്കരിച്ച്
ശരിയായ അറിവു് അവന്നു് കിട്ടുകകൊണ്ടം മറ്റും ഓപ്പണി
ക്കയും ഭയശ്രൂക്കകയും വെച്ചുക്കയും വെച്ചുവെച്ചു എന്നും
സമന്വയം അംഗന്വയും ദ്രൌഹവും ആണു് അവധേക്ക്
ഔഖ്യത്തെന്നും അറിയുകയും ചെയ്യും.

“അംഗത്വത്തയാണ് ഇരുട്ട്: വേരെ ഇരുട്ടില്ല”

എന്നു് ഷൈക്കു് പിയർ തന്റെ ഒരു പാതയിൽ കുറ
ശാട്ട് ദാഡിത്തു് പായിച്ചിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ തിന്നയും അംഗത
തയ്ക്കു; മനസ്സിലേ കുറിച്ചും. തിന്നയെ ബഹീഷ്മി
രിഞ്ഞേബാൾ ഇരുട്ട് പോകി മനസ്സിൽ ആയ്യാർമിക്കമായ

బహుచ్ఛం ఉగ్గావుం. బహుచ్ఛం ఇస్పియ్యు ఊణమ్మెల్పు ఇతక్కింది. అతుపోలె నమిషిల్పియ్యుయాణిం తిన. ఈ వస్తువి లేని ఇస్పియ్యు వశశరీచ్ఛు కోపికాను వాస్తవుం ఉణోజా? రంగులుగుఱుగొంగ ఇతక్కి వాడన. అత ఇతక్కిని శక్కారి కంక గ్రుఱ విస్మితమట్టు? అతుపోలె మంష్యువ్వులు ఆంశులేవు అంజణాగతినిరం తిఱయాడి ప్రత్యక్షమప్పుడుని; అణుగామిశ్శువఁ అతినిఁ అంబగె చూరుశికయిస్తు; అణుగా ప్రకాశమంబించుణుణు గా? మళ్ళీవాయ శాసనాకరి కొగ్గాక్కి చిలప్పుంగ ఉపాంగించుకుం. అనగ్గు ఉస్తి.

తినిశ్శు తినిశ్శుడ ఉత్కచుసమానమో అఱువి తొం ఇవిడ ప్రస్తువిచ్ఛిన్నతి అంజణత రణి వియాణి లూకిని. నామిషిల్పా తిఱయెయెయా కిరిచ్ఛు యాచాణి అరివుం క్రుకారె చెయ్యుప్పుడునుతుం అతుపుణుణుక్కి ఎట్టుతె కొట్టం ఉప్పురణేతాకట చెయ్యుతప్పాతతుం అనుయాయ ఈ వియా. ఇత్తుఁ అరిఖాపత చెయ్యుగా తెరిఁ. చెయ్యుసంపూ కిస్తిప్పాతత్తుఁ ఎట్టుతుం అరిషిపాటుక్కి చెయ్యుప్పుడుగు. ఇత్తుఁ అరిషిప్పాంకుణుక్కి చెయ్యుగా తెరిఁ. అరిషిప్పాతుం అరిఖాపతయుం చెయ్యుప్పుడును ఇత రణి విక తెరిఁకరి సిం కూరునిం అంజుఁ తెరతిను అతుకుని. అంతాయత్తుఁ తెరిక్కిం సాకషాతు సపణువఁతుయుం అవి చెయ్యుప్పు కూతు అండివికాను ఇంకయాకును అంగారి వ్యాపకశిష్యిం కిరిచ్ఛుతు సాకషాతు అంజుఁ తిఱాకును.

తాను చెయ్యుక్కుకాపతతెనుఁ అరియావునా చిల సంగతికికల్లు డణశ్శుర పిగెనాయుం పిగెనాయుం చెయ్యునుత్తుఁ ఏనుఁగా? తాను చెయ్యునుత్తుఁ తెరిరాగెనునిఁ అంబగా అరియామెజిం పిగెనా ఏవించుణు అంజుఁ తిఱాకును?

അവൻ പിന്നെയും പിന്നെയും അതു ചെയ്യുന്നതു് അംഗം അതിനെ കരിച്ചുകൂടി അറിവു് ദേശഭിജനങ്ങളിലും സ്ഥിരിച്ചിട്ടില്ലായ്ക്കരാക്കുന്നു. വള്ളവരുടെയും ഉപദേശങ്ങൾ കൊണ്ടോ മനസ്സുകൾക്കിയുടെ ശാസനം കൊണ്ടോ മാത്രം അവ ചെയ്തുകൂടാതെവധാണുന്നു് അവൻ തോന്തരം എന്ന ഉള്ളത്. എന്നാൽ താൻ എന്താണോ് ചെയ്യുന്നതെന്നു് അവൻ നല്ലപോലെ മനസ്സിലായിട്ടില്ല. വില പ്രവൃത്തി കർ, അപവ ചെയ്യുന്ന ഉടനെ സുവസ നല്ലുണ്ടെന്നു് അവ നീും ശാരിയാം. അതുകൊണ്ടു് അതു സുവാൺഡേത്തിനും ശ്രദ്ധം ഉണ്ടാകുന്ന ശാരിത്തുക്കണ്ണാസ്പാസ്മ്യത്തെ വകുപ്പുകൂടി തെ അവൻ വീണ്ടും വീണ്ടും അവ ചെയ്യുന്നു. ആഞ്ചുവം നല്ലതും അതു ചീകരിത്തക്ക്രമം അനുഭവിക്കുന്നതും അതുണ്ണ നീും അവൻ ഷോധ്യം ഉണ്ടു്. സുപ്പവും ഭിഖവും ഏതുണ്ണുന്നും അവൻ അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഒന്നും ആടാതെ മററുതു് ലഭിക്കാമെന്നു് അവൻ വിചാരിക്കുന്നു. മനസ്സ് നീറ പ്രവൃത്തിക്കുള്ള ഭരിക്കുന്ന നിയമത്തെ കരിച്ചു് അവ നീും ഒന്നും അറിവില്ല. അവേണ്ടിനീറ ഭിഖവും അവൻ ചേയ്യു തെരുവകളുടെ ഫലമാണെന്നു് അവൻ രഹിക്കുലും വിചാരിക്കുന്നില്ല. അവ അനുന്നായുടെ തെരുവകൾ കൊണ്ടു ശാഖായവധാണുന്നോ. അല്ലെങ്കിൽ ദൈവക്ലീതമാണെന്നോ വീംപസിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു് അവയുടെ ഫോറുകൾ ഒഴികുറിച്ചു് അനേപാഷിച്ചു് അറിയേണ്ടതില്ലെന്നു് റീച്ച്രയാ കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവൻ സുവാത്തെ ഭത്തകയും അവൻ ഏററുവും ആരുള്ളാംനല്ലുണ്ടെന്നുവരെയും അവ സ്വീഹപസിക്കുന്നു കാര്യങ്ങളും ചെയ്യും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ അവൻ അങ്ങും ചെയ്യുന്നതു് അപൂര്ത്യക്ഷണങ്ങളും അപൂര്തിരേഖയുണ്ടാക്കുന്നു. അതു ഫലങ്ങളുകുറിച്ചു് ഒരു ഷോധവും ഇല്ലാത്തയാകുന്നു.

ஒங்கு இடையில் பதிவாகிஷோய கரைப் புதோாந்து
நின்றோன பரங்கு. “அரு ஶீவம் சீதையாளைஞ் என்னி
க்கா அரியா. அது முனைதேக்காப் போஸ்மாளை் என்னி
க்காளைக்காவதைங்கம் ஏற்காக்கு” அரியா. எந்தெந்தை
“நினைப் பெற்றுக்கூடு” சீதையும் போஸ்கரவும் அதுவைங்கம்
நினைப் பெற்றுக்கூடு” அரியாமைக்கிடு அது” நினைப் பெற்றுக்கூடு
பீரங்கையும் செல்லுக்கூடு என்றுக்காளை்? ” அரவாரு மாற்ப
டி பரங்கு “அது ஏற்காக்கு ஸுவ, தகை. எந்தெந்தை
நினை புதைப்பூட்டு”

இடு மந்திரம்’ அரவாழ்வர் அது ஶீலம் தெரிவாளை
கூப் பரமாத்மத்திற் காரின்தந்துக்குடா. மரட பலகும் வர
எனது’ அரவாரு அங்கையை யாழிடுக்காந்து; அது’ தெரிவாளை
கூப் பிஶப்பைக்காவதாயை வேங்குப்புத்திரிக்கையாதாயை
விவாரிக்கின் ஏற்கான உத்தி. ஏற்காந் அது நல்லதாளை
கூப் அது’ அரவாழ்வர் ஸுவ எதிரிங் கேசுமத்திரைம் இப்பு
கத்தாளைங்கம் அந்தோ’ அரவாரு வம்மத்திற்கு விஶப்பு
ஆடிக்கூடு. அதுக்காளை் அரவாரு அது” மரணம் அரவாரு
வர்த்திப்புக்கொல்லிக்கின். அரவானவங்கைக்காந்து’ குது காந்து
பித்தியாளைங்கம் அது செல்லுக்கூடு காலோ, தவளையும் த
நீர் மன்றுக்கொ கலீக்கத்திலைங் ரள்ளி நாமோ தான் போஸ்ம்
செல்லுக்கூடு என்று, குது மன்றுக்கொ வேங்குப்புத்திரை,
அதிகை அடிக்கடி உள்ளாக்கு இயக்கமலைக்கை காந்து
அரவாருக்கு’ நல்ல பரிசுயம் உள்ளாக்கத்தகவியிழுக்கு காந்து
தெக்காந்து அரவாழ்வர் அரவாரு’ பூங்மாயிரிக்கையும்
செல்லுக்கொ வாய்க்கூடு’ அரவாருக்கு’ அது செல்லுக்கூடு எது
நீ காந்து அரவாருமிகொங்குடி காந்துக்கையிலு; ‘நல்ல கெளி

യുണ്ട് നിരാദി ഉള്ളതുകൊണ്ട് ഒരു വിഷമിൽ പാടിനെ, അതുകൂടി കൂപ്പായകിശ്ചിൽ മുട്ടകൊണ്ട് നടക്കയില്ല. അതു നിരാദിക്കും അകമേ മരണകരമായ വിഷം ഉണ്ടെന്ന് എല്ലാ വക്ഷം അറിയാം. അതുചോലെ ദ്രവിച്ചാരാദിലിലും ഭഷ്യപ്പും മുത്തികളിലും അന്തർലൈവിച്ചിട്ടുള്ള അപൂർത്തിരോധ്യങ്ങളുണ്ട്. വേദനകളും ചീയകളും കറിച്ച് അറിയുന്ന രഹം അവരെ വിഹാരിക്കയെ പ്രവർത്തിക്കയെ ചെയ്യുന്നതല്ല. അയാൾ അസക്തിയോടുകൂടി മുഖ്യമാം തേടിക്കൊണ്ടിരുന്നു അവഡിയിൽ നാം അ സുവാദം അവഡിയിൽ ഇല്ലരുന്നു. അവയുടെ ബാഹ്യമായ അതുകൾക്കു അസ്ഥിച്ച് അവയുടെ യമഃ, ത്മപ്രതി അയാൾക്കു മനസ്സിലായി; സാവധാന വാസ്തവ നിരതിൽ അവരെ അവൻ കണ്ടുകഴിഞ്ഞു.

വ്യാപാരത്തിൽ ഏതെല്ലാട്ടിരുന്നു ഒരു ചെറുദ്ധൂക്കാനെന്നും അറിയും. അയാൾ ഒരു ചെറുക്കമ്മിറിയിലെ, അധിശംഗാണ്ട്; പ്രതിഫലം കുടാതെ മതം പറിപ്പിക്കാൻ സ്വയം ഏററിട്ടുള്ള ഒരു ആളിമാണ്; എന്നിട്ടും വ്യാപാരം ഒഴികിൽ കളിവും കുത്രിമവും പ്രയോഗിക്കേണ്ടി വരുമെന്നും, അപ്പേക്ഷിയിൽ നഷ്ടംവന്ന നശിക്കുന്നതു നിശ്ചയമാണെന്നും, അയാൾ ഏതേനാം പറഞ്ഞു. കൂടുതലും പറയുന്നതു തെറ്റാ ഫോന്റ് അയാൾക്ക് അറിയാമെന്നും, എന്നാൽ വ്യാപാരത്തിൽ അയാൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നിടത്തോളം അയാൾക്കു അതു പ്രയോഗിക്കാതെ കഴിവില്ലെന്നും കുടി അയാൾ പറഞ്ഞു, അയാളോട് ഓരോ സംഗതികൾ ചോദിച്ചുവന്നപ്പോൾ. അയാൾ തന്റെ വ്യാപാരത്തിൽ നേരം.സാത്യവും രിക്കേഡിം പ്രയോഗിച്ചു നോക്കിയിട്ടില്ലെന്നും, അതു നല്ല വഴി കുറഞ്ഞ പ്രയോഗിച്ചു നോക്കാൻ. വിഹാരിക്കപ്പോലും ചെയ്തിട്ടില്ല;

ഈ, അതു് ഒരു നല്ല വഴി അവസ്ഥനു് അനുദാനം ഉറപ്പാം ഫി അയാൾ വിശ്വസിക്കുന്നതുകൊണ്ട് സത്യവത്പം കൊണ്ട് നല്ലവും നാശവും ഉണ്ടാക്കുമോ എന്ന് അറിയാൻ അയാൾക്ക് സാല്പുഖ്യാധിക്കന്നു എന്നും എന്നിക്കു് മനസ്സിലായി, ഇതു ചെയ്യപ്പെട്ടാൽ കൂടിവുചരയുന്നതു് തെററാണുന്നതു് അറിയാമെന്നാണോ നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നതു്? എറുമെ. ഒരു അംഗ്മത്തിൽ അയാൾക്ക് എത്രാണ്ട് അറിയാം. എന്നാൽ ഗമനവും ധമാത്മവുമായ അംഗ്മത്തിൽ അയാൾ അബിന്ദതിച്ചില്ല. വ്യാജം തെററാണുന്നതു് അയാൾ പറിച്ചിട്ടുണ്ട്. പറിത്തം ശരിയാണുന്നതു് അയാളുടെ അഭ്യർത്ഥന. എന്ന സാക്ഷി നില്ലുന്നും ഇണ്ട്. എന്നാൽ വ്യാജം അവനു് ഭാദ്യവും ചെയ്യപ്പെട്ടവും സുവിജും നല്ലുമെന്നും സത്യം നല്ല വും ഭാരിപ്പുവും അഭിഷ്ഠതയും വരുത്തുന്നുണ്ടെന്നാം അയാൾ വിശ്വ. സാക്ഷിക്കുന്ന. ചുതക്കി പറയുകയാണുക്കിൽ റ്റാജിക്കൈയാ ഡിക്കുളിത്തെനും സത്യവത്പാ. തെററായിട്ടുള്ളിത്തെനും ആണു് അഥാളുടെ ആന്തരാമായ ദ്രശ്യവിശ്വാസം. കൂടിവുചരയുന്നതു് സാക്ഷാൽ ഭോഷ്യങ്ങളും കവിച്ചു് അയാൾക്കു് ഒരു തുന്നും ഇല്ല. കൂടിം പറയുന്ന ചനാണുന്നതു് വെളിപ്പേട്ടുകൊടുന്ന. ചീത്തനാടനക്കാരനാവും. ആരുമാലിമാനം നശിക്കും. ആതും വക വയ്ക്കില്ല; തങ്ങാക്കാണ്ട് പ്രയോജനം ഇല്ലാതാവും. സപാധിനശക്തി നാജുപ്പുട്ടി; സുവം പൊയ്യോക്കം; കീത്തിനാശവും ഭരതികമായ ലാഭഭേദപ്രത്യേകം നാജുവും സംഭവിക്കും. ഇവതാനും അവനു് ഒരും അറിഞ്ഞുണ്ടാ. ഇഞ്ചെന്നായിരിക്കും ദരാം, മറരഭൂതവയുടെ സുവം കുത്ത കവിച്ചു് ഗാനിക്കയും താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന വാദിത്തതു് മുന്നുകെ, പിടിക്കാതെ താൻ ഭേദപ്പെട്ടുന്ന നാജുവത്തു്

ഒക്കുക്കാത്താൻ സനാലംനാവുകയും ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. എപ്പാർക്ക് മാത്രമേ ഉയൻ നിലയിലുള്ള സനാസ്ത്രവുത്തിക്കുമാരം പ്രത്യുക്കഷമാക്കാൻ കഴിയുന്നു. ആ സാക്ഷാത് അഞ്ചാനം അഭ്യാസം ചെയ്യുന്നു. ഉണ്ടാക്കുന്നതു. അജഞ്ചാനം ഉണ്ടാക്കുന്നും ഇത് നാളിൽ താൻ മറ്റൊരു വഴിക്കാർക്ക് തന്നെതന്നൊരും ചതുക്കയും വാദ്വികകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നും താൻ വലിയ അജഞ്ചയെന്നിലും മൂന്നുത്തിലും ആണ്. ജീവിച്ചിരുന്നെതെന്നും അപ്പോൾ അന്നത്തെ തമാക്കനു സാക്ഷാത്. ഓഗ്രാവസ്ഥയിൽനിന്ന്. അയാൾക്കിംബോല്ലുമാവും.

പാപവുത്തിക്കു് സാമാന്യമായ രണ്ട് ഉണ്ടാമരജാക്കാരി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു. എല്ലാ തിന്മകളിൽ പാപങ്ങൾ ഒരുജണ്ണതയുടെ സ്വഭാവങ്ങളിൽ നന്നാനേന്നും അനുകൂലം ദണ്ഡ് ദേപചന്ത്രാടക്കുടിയല്ല എല്ലാവരുടെതന്നുടക്കുടിവേണ്ണും അവ ദയാദ് ഇടപെടുത്തുന്നും എന്നും ഉള്ള ഗമനമായ പരമാത്മാന്മാരുടെ പരി വല്ല സംശയമോ അവരപ്പോൾ ഇനിയും തോന്നുന്ന സത്യാനേപച്ചികരിക്കു് ഇന്ത ഉണ്ടാമരജാക്കാരി രണ്ടും അതു പുരമാത്മാതപരത. വേണ്ടംവന്നും മനസ്സിലാണ് കാൻ ഉപയോഗപ്പെട്ടും.

കുമ്മം, ദേപചം, ചെവരം, അസൂയ, ഗർജ്ജം, അധികാരം ദോഹാസക്തി, സപ്താത്മപരത ഇന്ത എല്ലാ തിന്മകളിടേയും. അവസ്ഥയും വാജിത്തിന്റെ പോലെ തന്നൊയാണ്. അതെല്ലാം മനസ്സിൽ ആധ്യാത്മികമായ അന്യകാരം; സത്യദീപത്തിന്റെ അഭാവം; ജീവാനത്തിന്റെ ശ്രൂന്നത; ഇപ്പെന്നും ഒരു സ്ഥിതിയാക്കുന്നു;

തിന്മുടുടെ പ്രതു തിരെയ കുറിച്ചു് മഴവൻ ഉന്നസ്തിലാവുകയും. ചെറും വിശ്വാസം നീങ്ങാം സജീവമായ ജീവാനം,

കിട്ടാവുകയും ചെയ്യുന്നവരാൽ തിന്മെല്ല ദേപഷ്ടത്താണെ, വെള്ളശയും എറുക്കയുംചെയ്യുന്നില്ല; തിന്മെചെയ്യുന്നവനോട് വാസല്പ്രതോട് അനുകമ്പയേയും പ്രത്യാദകയുംചെയ്യും.

തിന്മെട മരീറാൽ ഭാവം ആകുന്ന വ്യക്തിസ് പാത ത്രാം. അവന്വൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ അവന്വൻ അവകാശമുണ്ടോ എന്നാൽ താൻ ഇത് സ്വന്തമല്ലോ. മറുള്ളവരിൽ തിന്മൊന്നാൽ തിന്മൊന്നുട്ടി തന്നെ മാതിരി വിചാരിക്കാനും പ്രവർത്തിക്കാനും മറുള്ള വഹപരിവർത്തനം ചെയ്യുകയോ നിർബന്ധിക്കേണ്ടും ചെയ്യും. നംഭുള്ള അഭിലാശങ്ങും ഇതിനുംപുട്ടുണ്ട്. അവന്വൻ വിശ്വേസ്വരിക്കാനും വിചാരിക്കാനും പ്രവർത്തിക്കാനുംബു, ഷൂം നല്ലതും മറു വിധത്തിലുള്ളിതെല്ലാം തീയത്രും, അതു കൊണ്ട് തീച്ച്ചയായും തടങ്ങേണ്ടതും ആത്മാനനുള്ള വിചാരം മനഷ്യക്ക് എററവും സാധാരണമായ ഒരു മണഡ്യമാകുന്നു. ഇതു മണഡ്യമാക്കു എനിസ്യൂട്ടെനിഭാനം. സകല നാസ്തിക തം തന്നിപ്പുന്നമായും ഒരു ഭാജ്ഞക്കുതിയുടെ സേവനത്തിനും സ്വന്നം ആപ്പുക്കെപ്പുട്ടിട്ടുള്ള വരും ആത്മാനനും വാചാരിക്കുന്നു. ആസ്തികർ ഉണ്ട്. അതുപോലെ തന്നെ അന്യവിശ്വാസം സാദൃശ്യം വ്യാഖ്യാപക്കേണ്ടതും മനഷ്യവർദ്ധിതി എന്നും ആകമാനം ഭാഷം ചെയ്യുന്നവരാണും ആസ്തികർ, എന്നും പ്രധാനയി വിശ്വസിക്കുന്ന നാസ്തികതം ഉണ്ട്. ആസ്തികരാക്കുന്ന നാസ്തികരാക്കുടു ചീതയല്ല; പിണ്ണ, ചിരുന്ന സേവനത്തിലും ആപ്പു. ഓഴോനത്തെയും അവന്വൻ നീറു സ്വന്നതം വഴി തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു; ശരിയായിട്ടുള്ളതും, അന്നും അവന്വൻ ഭോധ്യമായ വഴിയെ പോകയും, ഉച്ചയും എന്നു ഉള്ളൂ.

‘മുക്കാകത്തിൽഅനേകം മതങ്ങൾ ഉണ്ട്’. അവൻപ്പേണ്ട്
പ്പാം അനേകം അനേകം അന്നയായ കളിഞ്ഞ ഉണ്ട്. അവ
രഹസ്യം അന്നം ഇന്നം മറ്റ് മതങ്ങളും തെരഞ്ഞ ചീതു
‘യുമാണാനം അവന്വൻവൻറെ മതം ശരിയുന്നല്ലതും ആണെന്ന
ഈ പറഞ്ഞു’ അനേന്നാനും നിന്തിക്കുന്നതിനേക്കാറിട്ട് അ
ലോചിച്ചുനോക്ക! സകല തിന്തും ബെരം അജ്ഞതയു
ടെ, ആധ്യാത്മികതമിരത്തിൻറെ ഫലമാണാം’ അതു
കൊണ്ട് ബോധ്യപ്പെട്ടും. ഈ വദ്ധുതരു കരിച്ചും ഗരു
വെംബായി വിന്തിക്കുന്നതു ദയാശിലം, ഉഭാരത, കാർണ്ണഭേദ
ഡം, വിശാലമനസ്തുത മുതലായ ലുണങ്ങളുടെവഴ്ചയ്ക്കും ഒരു
രിവും സഹായിക്കിം.

ബുദ്ധിയും നന്ദിയും മുള ആം എല്ലാത്തിലും തുണ്ടെ
കാണാകയുള്ളൂ. ഓന്നിലും ഭോഷം കാണാകയില്ല. താൻ
വിറാറിക്കയും പ്രവർത്തിക്കയും ചഞ്ചുന്നതുപോലെ മറ്റുള്ള
വങ്ങംവിച്ചാറിക്കയുംപ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്യണമെന്നാണു മുഖം
റിചാരം അവൻമുപേക്ഷിക്കുന്നതാണ്. ഏതെന്നാൽ മന്ന്
ഷ്യർ വിവിധസ്വന്നാവക്കുവരാണെന്നും, അവൻ ആധ്യാത്മികപരിശീലനിൽക്കുന്നും പല പട്ടിയിൽ നിള്ളുന്നവരാ
ണെന്നും അതുകൊണ്ട് അവരുടെ വിചാരങ്ങളിം അവുത്തി
കളിം വിവിധങ്ങളായിരിക്കുമെന്നും അവൻ അറിഞ്ഞതുണ്ട്: ദേപശാഖ വികാരങ്ങളെ ത്രജിക്കയാൽ അവൻ’ വിജ്ഞതാ
നോദ്ദേശ ഉണ്ടായിട്ടു്, മാറിതും, സ്നേഹം, ദയ, ക്ഷമ, വിന്ന
യം, നിന്ദ, പരമ്പര മുതലായതുണ്ടും അജ്ഞതാനത്തിൻറെ
യും, ഇവയ്ക്കുന്നേരെ വിവരിതങ്ങളായാണത്തുലജിവിതം, മുര
ത, അധികാരം, കോപം മുതലായ ഭോഷങ്ങൾ അജ്ഞത
തയുടെയും പ്രത്യക്ഷിണാവാങ്ങളാണെന്ന്’ അവൻ’ ആധിക്ക്

നീ കഴിയുന്നു, അംഗത്വാദിരിക്കെട്ട് വിജ്ഞാരാധിരിക്കെട്ട് മനസ്സിലുണ്ടാവയും അവരവക്ക് അവശ്യമാക്കിതാണെന്നോ തോന്നുവയാണോ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതു്.

തന്റെ സപ്രതം പ്രത്യേകിക്കം ഇന്നതു ശരി ഇന്നതു തന്റെ എന്നാജ്ഞതിനേക്കാവിച്ചു് തന്റെ സപ്രതം ബോധ്യ തനിനും അനന്തരിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കൊണ്ടോ എല്ലാവയും. ആ പ്രവൃത്തികൾ കൊണ്ടോ അവൻ പരിവയും സഹാദികൾ ആം ചെയ്യുന്നു. തന്റെ ഹിതം അനന്തരിച്ചു വിഭാരിക്കായും പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്യാനുള്ള അവകാശം—എല്ലാവക്കിം ഉള്ള ഒരു വലിയ അവകാശമാണു. തന്റെ സപ്രതം സപ്രതം സമ്പ്രവൃത്തത മാത്രം വിഭാരിച്ചു് സപാത്മമാത്രപര നനാകി ചിന്തിക്കരിയും പ്രവൃത്തിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ, കാൽ കാരണനിയമം അനന്തരിച്ചു്, വയനാ ദ്രോഗങ്ങൾ അന്തിമിക്കണ്ണാം അതിനേക്കാറിച്ചു്. ആലോച്ചിച്ചു് എല്ല മാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിക്കുന്നു. അനന്തവമാണോ മുക്കുമൊരിൽ അഞ്ചു സ്ത്രീകൾ. മനസ്സും നനാത്താൻ വക്രതൃന്ത ഭിഖാജിളാണോ അവന്നു തിരുത്തി ശരിയാക്കുന്ന നല്ല ശിക്ഷകൾ. സപ്രതം തീ അജ്ഞാനന്തരു. അവൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഉഴികൾ കൂപ്പുതകകളിലേക്കു നയിക്കുന്നു. കൂപ്പുതകൾ അറിവും സുഖവും നയിക്കുന്നു. വിജ്ഞാനാണോ നല്ലവൻ; അവനും സപ്രതം മാർഗ്ഗങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. എന്നാൽ അംഗത്വത്തിലെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങൾ കടക്കും ഒരു അജ്ഞിച്ചിട്ടുള്ള തുക്കകാണ്ടോ ആ അറിവു് ഉപയോഗിച്ചുതന്തു അംഗത്വത്തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു്.

മറവളിവരെ കരിച്ചു് ആഞ്ചാടിപ്പുറായം മുപ്പികരിക്കുന്ന വീഞ്ഞാനത്തിൽ നമ്മുടെ സപ്രതം ആറുമാദ്ദുണ്ട് ഇടം

കുട്ടക്കാരെ അവത്തെ തോറു് അൻ സരിച്ചു് അവമില്ലപ്പു റവി മതിക്കമ്പോരി “എം കാണായു്” എന്ന രൂപം എ ന്താബന്നാം നേക്ക മനസ്സിലാക്കം. മനഷ്യർ ശരിക്കും തെ റഡിനു സ്വദേശ്യത്വയി ചില തോറുകൾ കല്പിച്ചു് ആ തോ തന്നുസ്ഥിച്ചു് എല്ലാവയം നടക്കുന്നു എന്ന വിഖാരിക്കു സ്വാത്രാണം പരസ്പരം ദോഷങ്ങൾ കാണാതു്. എന്നീര യോ നീങ്ങളുടെഭൂ തോറു വയ്ക്കാതെ മനഷ്യരു മതിക്കു കയ്യാണം ശരി. അങ്ങനെ പെരുമാറുന്നതു് സ്നേഹമായി വി രിഞ്ഞമിക്കം. പക്ഷവുതഹീനമായ സ്നേഹത്തോടെ വി ആക്കിവെയാണു നമ്മക്കു് മറുള്ളവരെ അവരായാടു സ്വന്ന നീലയിൽ കാണാൻ കഴിയു. “അന്നുന്ന കരിച്ച മതിക്കാൻ എ തുന്നാർഡാണം? മറുള്ളവർ ദോഷകാരികളാണുന്നു്” നീ യുധിക്കുന്ന തോൻ ദോഷം ഇല്ലാതെവരുന്നു? മറുള്ളവരും മതിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നതിനു ദിനു് എന്നും എന്നീര തെറ്റുക ഒളിക്കുന്നതാണു് പേണാതു് എന്നിങ്ങനെവിന്നിക്കുന്നീ വനു് ആ സ്നേഹം ഉണ്ടാവുന്നതാണു്.

വ്യാഖ്യാരം ചെയ്യു ദയ സ്രീയേ പണ്ടു് ദയ പിക്കിൽ കല്ലുറിത്തു കൊല്ലുകയായിരുന്ന നടപ്പു്. അങ്ങനെന്നുള്ള ദയ ദീക്ഷ നടത്താൻ അവിച്ചു പട്ടാടു് ദയ പുരാണപുജ ചുന്ന യാത്രയെ പാപവും ഇല്ലാതെവൻ ആരോ അവൻ ആദ്യം അവക്കു കല്ലുറിയട്ടു, എന്നു് ത്രപ്പേശിച്ചു. അങ്ങ നെ ഉപദേശിച്ച ആരം പാപരഹിതനായിരുന്നു എങ്കിലും അദ്ദേഹം പരിഞ്ഞതു; “ഞാൻ നീനിൽ കരിം നമ്മ പിക്കയില്ല, പൊരുഞ്ഞാളി. മേലാൽ പാപം ചെയ്യുന്നതു്” എന്നു് ആയിരുന്നു.

പരിത്രാദാദയത്തിൽ പക്ഷവുതത്തിനും ദോഷ ദശിനാം ദണം നധലച്ചണാകയില്ല. അതു് ആസക്തി

ദേഹം കാണുകയില്ല. അന്തരിക്ഷം ദോഷം കാണാതുവ ചും പാപമോ വ്രസ്തമോ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. അറിവുണ്ട് കൗതുവരെ ആരംതന്നെ തന്നിലും തന്റെ പ്രവർത്തികളിലും ദോഷം കാണുകയില്ല. അറിവുണ്ടാകുന്നോരും തെരീനു കാണാവയെ ഉപേക്ഷിക്കയും ചെയ്യും. മറകളുടെ വർദ്ധണമന്മാർ വിചാരിച്ചും ഒരു ദിവസം അവൻ അവന്റെ നീതിയെ നൃത്തം ആവശ്യമുള്ളതും ആശങ്കന്നവിചാരിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ അവൻ അതുവെയ്യുണ്ടില്ല. കോപി തന്റെ കോപം ന്യായമാണെന്നോ വിചാരിക്കുന്നു. അതുപോലെ ഭരാറു ഹി ഭരാറുമാരെന്തയും. സമ്പത്സ്ഥലിക്കം സുവന്നിനും മോ സ്ഥാനം നൈ ശുചിപ്പും ചിരാണും കള്ളുന്ന് വിചാരിക്കുന്നു. കൊലപാടാടികി കൊലങ്കേ ന്രായീകരിക്കുന്നു.

അവനവൻ അറിവിനു കുറവുണ്ടെങ്കിൽ അവനവൻ പ്രവർത്തിക്കാൻ സാധിക്കും. എന്നാലും ആക്ഷം കുറേണ അവനവൻ അറിവിന്റെ പരിധിയേ വർദ്ധിപ്പിക്കാവുന്ന താഴം. കോപി ശകാരിച്ച ബഹിംഞ്ചുന്നതു് ക്ഷമിക്കാൻ തു അറിവില്ലായ്യാലുണ്ട്. മുച്ചിലും അയാൾ ശീലിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് അതു പ്രയോഗിക്കാൻ വയ്ക്കും; കോപി തന്റിന്റെ ഇജീസ്ഥം മുച്ചിലും തന്റിന്റെ വൈഴിച്ചുവും തമാം തന്റെനാക്കാൻ അയാൾക്ക് കഴിവില്ല. ഇതുപോലെ തന്നായാണ് വ്യാഖ്യം പറയുക മുതലായ ദോഷങ്ങളിൽവരും എ അവന്മാരും.

ഭിവാദി വീണ്ടും വീണ്ടും ഉണ്ടായി അതിനു കാരണമായ നടന്തവേക്കരിച്ച് ഒരുക്കം ആലോചിക്കുന്നോരും ഏകും ധാരി അശ്വതി. താമഹലജ്ഞാണുണ്ട്. അഭ്യന്തരം കാരണമെന്നും

കാണും. അപ്പോൾ ആ ദോഷങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ച് വിജയക താഹലഭ്യമുായ മുന്നാദാദാരി പരിചയിക്കും. മുങ്ഗനെ മുതിരാവും സഭവസ്ഥക്കേരും കറിച്ച് ശരിയായ അഖാധതുണ്ടാക്കുന്നും ഒരു എന്താൽ അനുബന്ധാരത്തിലാണ് ഇതുവരെ ജീവിച്ചിരുന്നതെന്ന് കാണും. മുന്നാദാധാരങ്ങളെക്കുറിച്ച് അനുഭവം കൊണ്ടാണെങ്കിൽ അറിവാണ് സക്ഷായ വിവേകം.

മരംകുളിവരെ അവക്കുട സ്വന്തം തോതുകൊണ്ട പാടി ഗണിക്കാതാവർ അവമിൽ ദോഷപകാണ്ടകയില്ല. ഏറന്നു നാൽ മുന്നാദാധാരങ്ങളുമാണുള്ളതു ഒരു രാത്രേയത്താൻറെയും ദോച്ചവും തോതും വിലിനമാണെന്ന് അവന്നരിയാം. ആ രൈകിലും നല്ലതാണെന്ന് വിചാരിക്കാത്ത ധാതാരു വീതി താവും ഇല്ല. ആരുകുംബു ചീതയാണെന്ന് വിചാരിക്കാത്ത നമ്മും ഇല്ല. ഒരുവൻ നല്ലതാണെന്ന് വിചാരിക്കുന്നതു അവന്ന നല്ലതാണ്. അവൻ ചീതയാണെന്ന് വിചാരിക്കുന്നതു അവന്ന ചീതയും. മരംകുളിവരിൽ ദോഷം കാണാത്ത മുന്നാദാം അവരു തന്റെ മാർഗ്ഗാദ്ധിലും അഭ്യരിക്കുന്നതിലും മാർഗ്ഗാദ്ധിലും അഭിപ്രായത്തിലും മേക്കണ്ണമെന്ന് അതുവരെ കുറയ്ക്കുന്നുണ്ട്. അവരെ അവക്കുട സ്വന്തം വഴിക്കിൽ സഹായിക്കുന്ന ഉള്ളതു. വി ശലഭായ അനുഭവം കൊണ്ടല്ലോതെ അഭിപ്രായമാറാം മാത്രം കൊണ്ട് ഉള്ളതുജ്ഞവിജ്ഞാനം ലഭിക്കുവില്ലെന്നും ഇന്നതു ആഗ്രഹാവസ്ഥ പ്രാപിക്കുന്നുണ്ടെന്നും അവൻ നിശ്ചയമാറാണ്.

മന്ത്രശ്വര സാധാരണ അവമിൽനിന്നും വ്യത്രാസപ്പെട്ട വരിൽ ദോഷവും അവരോടു യോജിച്ചിട്ടുവരാൽ മുന്നാവും കണ്ണാദാവക്കന്നതായി കാണും. തന്നേക്കുറിച്ചും തന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളുമുണ്ടാണെന്നും വളരെ പ്രതിപരതിച്ചുള്ളവർക്ക് തന്നോടു ചേയ്യാംവരോട് ഇല്ലവും ചേരാത്തവരോട് വിഭിന്നായ

വും തൃഖാവുക സഹജമാണ്. ഭിന്നമതകാർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ ചെരുക്കയും ദാന്യിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അന്തുതന്നെയാണ് രാഷ്ട്രീയ കാച്ചിത്തിൽ ഭിന്നാലിപ്രായക്കാരം അവരുടെ തത്തിക്കന്നതും. ഓരോ കക്ഷിക്കാരം അവരുടെ ശരി മറുള്ള വർ തെരുവ് എന്ന് മുഖക്കുപ്പിക്കാം. മറുവിധിയതിൽ കഴിഞ്ഞിപ്പെടുകിൽ എതിരാലിപ്രായക്കാരെ സ്വാലിപ്രായത്തിൽ വരുത്തി അവരുടെ ശരിയാക്കാൻ കുറച്ചുജാരംകൂടി മുഖ്യമായി വരുത്തിക്കാൻ അവർ എന്ന് ആണ്.

മരഞ്ഞുർ. തമ്മിൽ തമ്മിൽ ഉച്ചലബിക്കണ്ണു്, യദാ തമ്മതിലേ മനസ്സും ചൗഡയാ ഭസ്ത്രമാരായ തുകാശൈലി. അതു പ്രഭുഭാരി നൃസിംഹം ദിവാനും അതുണ്ണാണ് വിചാരിച്ചിട്ടാണ്. പ്രതിശ്രൂതാ എല്ലാവരം നല്ലവരാതെ. ചിലക്ക് ബുദ്ധിയും പരിപ്രയവും മറുള്ള വശരക്കാരംകൂടിയിരിക്കാം എന്നെന്നുള്ളതി.

നൃസിംഹം ചീതത്തും തമ്മിഖ്യമുള്ള വ്യത്യാസം പറഞ്ഞു തന്നെമെന്ന് ഒരു മാഹത്ത്വമുറിക്കുന്നതുവിനോട് ശിഷ്യരും റിലേ ഓഫീസിൽ അംഗീകാരം തന്നെന്നു കൈവിരലുകൾ കീഴേക്ക് ഘൃണിക്കാണു് “എൻഡെ കൈ. എത്ര ദിക്കിനെ ധാരാം കാണിക്കുന്നതു് എന്ന ശിഷ്യനോട് മോബിച്ച്. അതു് കീഴുട്ടാണെന്നു് ശിഷ്യൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. പിന്നീ ടു് അംഗീകാരം അംഗീകാരാണെന്നു കൈ അംഗോളപിടിച്ചുകൊണ്ടു്” എൻഡെ. കൈക്കും ശ്രദ്ധപൂർണ്ണ എത്ര ദിക്കിനെന്നുണ്ടോ ചു. സ്കിക്കാണിക്കുന്നതു്” എന്ന് ഓഫീസിൽച്ചു. “അന്തു അംഗോളപിടാണു്” എന്ന് അംഗാഡ് മറുപടിപറഞ്ഞു. “ഇതാണോ നല്ല തിനും ചീതത്തും തമ്മിഖ്യമുള്ള വ്യത്യാസം” എന്നു് അംഗീകാരം പുംജ്ഞാ.

“പീതത്” ശക്തിചെതിരായ. വഴിക്കാം, നല്ലതു് ശാഖയും വഴിക്കാം നാഡിശമനാതാണു് എന്നും നടത്തയുടെ ഗതി.

ഈ നേരോ മരിച്ചുകിയാൽ ദോഷി തുണ്ടാവാനാക്കെന്നും, അതിന് അല്ലെങ്കിലും മെല്ലുറഞ്ഞതു ഉഭാധരണം എന്നുപൂജി അതു.

മറ്റൊരുവർഷതോടുകൂടി കാണാതെ തന്റെ സ്വന്ത ദോഷങ്ങളെ കൂളിത്തു് പ്രദയത്തെ പരിഗ്രാമമാക്കാൻ മു മിക്കനാവ് നീതു സാക്ഷാത്ത് അഭിന്നരൂഹമിൽനിന്ന്. അയാൾ കു മേണ ഭരിക്കലു് പാദോഷം കാണാതെ രോളായിൽനിന്നും, ദോഷത്തിന്റെ പ്രതിതം മനസ്സിലായാൽ മനഷ്യർ പിന്നെ നല്ലവരായി ജീവിക്കായാണ് വേണ്ടതു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ ശ്രദ്ധാട്ട നിലിച്ചുവരുന്ന അദ്ദേഹാട്ട നിലിക്കുന്നതു്; ഈ ശ്രദ്ധാട്ട ശക്തിച്ചുവരുന്ന അദ്ദേഹാട്ട അനുകൂല കാണിക്കണം; നേരു കരിച്ച് അപവബ്ദിച്ചുവരുന്നവരക്കരിച്ച് നല്ലതു പറയണം. ഈ ശ്രദ്ധാട്ട വെരുത്തായി അദ്ദേഹാട്ട സ്നേഹിക്കണം. ക്ഷമകേ ടിന് ക്ഷമ, ഭരണ്യൈ ഉള്ളരത, കോപത്തിന് മൃദുശ്വരി, പി ണക്കത്തിന് സമാധാനം; ഈ വിധമാണ് പെയ്മാരേ ശാത്രു. ആരിലും ദോഷം കാണാതെവൻ ആരെയാണ് വെച്ചുക്കുക? ആവന്നു് ആരാണു് ശാത്രു?

മരിഷ്യരിൽ ദോഷങ്ങൾ കാണാനാ ആളുകളാക്കേ ആ. ദോഷപ്രവൃത്തികളും പ്രോഫീസിഡന ഒരു ഭജ്ഞസത്തും അവയുടെ പുറകിൽ ഉണ്ടാണ വിവാരിക്കുന്നു. എന്നായു ഇവന്നുക്കുഴിയായവർ ആ ദോഷപ്രവൃത്തികളുടെത്തുന്ന യാണു് ദോഷങ്ങളായി കാണുക. അവയുടെ പിന്നിൽ വ സ്ഥി ഭജ്ഞശക്തിയേണ്ടായാ, ഭജ്ഞാത്മാവിശേഷയാ, ഭജ്ഞമനഷ്യനു യോ കാണുകയില്ല. ദോഷത്തിന്റെ സത്പം നല്ലതെന്നു. ഭജ്ഞപാതമും ഇല്ല. സ്ഥിരമായ ദോഷമെന്നാണുില്ല.

രൗദ്ധനമുായിടെ മകളായി ഒരു പീട്ടിൽ ജനിച്ച സദ്ധ്യാദരമായും സദ്ധോദരിമായും സകല പരിവർത്തനക്കു,

കും പരസ്യരു ദോഷം കാണാതെ സ്നേഹിതനാട്ടം വാഴം ല്രുതനാട്ടം തമിൽ ചെറ്റി കില്ലുന്നാതുപ്പോവെ നല്ലവൻ മനഷ്യലോകത്തെ ഒരേ അചന്നമമായടക്ക മകളായി ഒരേ പൊതുളിൽനിന്ന് ജനിച്ച് ഒരേ പ്രാവർ ന്മാനത്തേക്കി പ്രയാണം ചെയ്യുന്ന ഒരു ആധ്യാത്മിക കൂട്ടംവുമായി വിചാരിക്കുന്നു. സകല സ്കീപ്പരിഷമാരെയും അവൻ സഫോറ സഫോറരംഗാരായി കയറുന്നു; ധാതോങ് / വൃത്ത്യാസവും കല്പിക്കയില്ല; ആരംഭംനേ ദോഷവും കാണുകയില്ല; ഏപ്പാവരണാട്ടംസമാധാനത്തേതാട്ടംശാന്തതയോടും വര്ത്തിക്കുന്നു. ഈ അന്തരുചീതപദ്ധതിലെത്തുന്നവൻ ഭാഗ്യമല്ലാത്തയില്ല.

ശാശ്പടതാഹ്വാദം..

ശാശ്പടതാഹ്വാദം! അംഗങ്ങെന്നുണ്ടാ? അതു' എ വിടു? ആരുടുടെ കൈവഴം? ഉള്ള' അംഗങ്ങെന്നുണ്ടു'. അതിന്റെ വാസസ്ഥലം പാപമില്ലാത്തിടം. അതിന്റെ കൈവഴം നിഷ്ടുന്നപ്പോക്കി.

ഇംഗ്ലീഷ് പോകുന്ന നിശ്ചയ മാത്രം. ബെള്ളിച്ചും സ്ഥിരാച്ചിട്ടുള്ളതും. അതുപോലെ ഭിവം നശിച്ചപോകുന്നതും. അതുപോലെ ഒന്നുന്നേന്നുകൂടം നിഡനിപ്പുന്നതും. യട്ടാ ത്വർമ്മായിട്ടുള്ളതൊന്നും നശിച്ചപോകയില്ല. അതുപോലെ ആയമാത്രമായിട്ടുള്ളതൊന്നും നിലനിൽക്കുകയുമില്ല. ഭിവം അംഗമാത്രം; അതു ശാശ്പടതമല്ല; അതുഹ്വാദം യട്ടാ ത്വർമ്മം; അതു നശ്പരമല്ല; അതുഹ്വാദം ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കുക മറഞ്ഞുപോകുമായിരിക്കാം. അതിനേ തിരികെ വരുത്താം. ഭിവം ഇടയ്ക്കിട വരാം അതിനെ തിരികെ ചെയ്യാം. അതിനേ മുറുറുകയും ചെയ്യാം.

දිංචිං ඩෙමයෝංපොලේ කිඹාරුපොටු. ප්‍රාපත්‍යුණී කුණු නැග සංක්‍රාන්තිය ඇඟිල් මූල්‍ය පිශීලි යාරිකයිල්. අනුව දිස්පුද්ධාපොලේ මාරිපොටු. ඉඟාක, ඇඟා සිංහ, ඉඟායමමායිරිසිංහ

නිජාසුංඛ සුපාතම නිශ්ච්‍යාකෘෂණතු නිජාරං ත බෙනායාඟා. නිජාරං තාරොංගා ආගුරුහිසිංහ; ආතු කොංඩ දිංචිං ගෙවිකෘෂු ගෙවුන. තුරාගැනීත අංමධා නි යුදාමතයේ ග්‍රීහිසිංහ; ආපුදාරං ආහ්ම්දාං ඉංඡාවු. දිංචිං පොතිගේර අර්ථකතාය අංකිමයුදු නිජාරං. ජායාප්‍රතමය ආරුගැං නිජාසුංඛ තිබියෙයෙවතවිගෙ කා තතිරිකෘෂාඟා. නිජාරං දිස්පුද්ධාසුංඛ අංසාකාර නැගේර තෙවුර සුපාතම පැවුම් ගෙවුන. නිජාරං ඉංජාග්‍රෑහෙත්සෙ ගෙවාර නිගාරං සුපාතම ගෙවු ගෙවුන් නිජාසුංඛ නැගේර පොලුහිසිංහ. පැවුම් ගෙවාර නිජාසුංඛ නැගේර පොලුහිසිංහ.

සුපාතම් ගෙවුන බලිය මයෙන් තිරි ජායාප්‍රතාදුරා ඔ ගැඹුහිපුද්‍රා. අතිගේර සාගාතගාරාගම ඕකරාසෙ ගැඹු; අතිගේර ජායාප්‍රතාප මෙම ඔ ගෙවු ගෙවුන් පුළුවෙන් පුළු. පොයස්සෙහුදු ගුරු සුපාතම ගෙවු ගෙවු ඇක්; පොයාමඟවය මෙම ඒ ගැඹුහිසිංහ අංසාරං දිංචිං ගුරු සුපාතම ගෙවු ගැඹුහිසිංහ; ආපුදාරං දිංචිං ගුරු සුපාතම ගැඹුහිසිංහ නිජා අ සායාරාදුරාං ගැඹුහිසිංහ නැගේර පැවුම් ගැඹුහිසිංහ. පැවුම් ගැඹුහිසිංහ පැවුම් ගැඹුහිසිංහ.

සුපාතම් ගෙවුන බලිය මයෙන් තිරි ජායාප්‍රතාදුරා ඔ ගැඹුහිපුද්‍රා. අතිගේර සාගාතගාරාගම ඕකරාසෙ ගැඹු; අතිගේර ජායාප්‍රතාප මෙම ඔ ගෙවු ගෙවුන් පුළුවෙන් පුළු. පොයස්සෙහුදු ගුරු සුපාතම ගෙවු ගෙවු ගැඹු ඇක්; පොයාමඟවය මෙම ඒ ගැඹුහිසිංහ අංසාරං දිංචිං ගුරු සුපාතම ගෙවු ගැඹුහිසිංහ; ආපුදාරං දිංචිං ගුරු සුපාතම ගැඹුහිසිංහ නිගා අ සායාරාදුරාං ගැඹුහිසිංහ නැගේර පැවුම් ගැඹුහිසිංහ. පැවුම් ගැඹුහිසිංහ පැවුම් ගැඹුහිසිංහ.

සුපාතම් ගෙවු නැගේර භාගා ගෙවාර ආහ්ම්දාං ගැඹු; කු ලභිකෙහු අතු ඔ ගැඹුහිසිංහ. මගු මැයියිලු තත්ත්ව නැගේර මුළුවිය අතු ගැඹුහිසිංහ. ගැඹුහිසිංහ නැගේර සෙය

நூவாளிளீபமான் அதினாலே து. ஸபாத்மபரத கிர
யுகிடங்காலை அதுவதே கூடாக குடா. டெட்டாக் கூறு கீர
நீரமாயி லடிக்காது ஜோஷுவானிலூஞ்வக்க மாறுமா
ன். ஸபாத்மவினதிலூஞ்வக்க நிமிப்புவிலித்தோலூம் அ
தின்ற மாயுஞ் சுகலக்கிணங்கவமாகா. காரோகிலூபா
த்மவினதிலூம் பிருத்தியிலூ ஜோஶுவாயும் ரஸு
நீரவண்ணையும் அங்கமிக்கா அங்குவலேஸ் குடா
தத ஸாக்ஷாத் அந்தங் லடிக்கா. ஸாக்ஷாத் கூடி
வர் ஸாக்ஷாத் ஸாக்ஷாத் பிருத்தாய் அந்திரிக்கா.
ஸபாத்மலுதிப்பதியோங்கிட விஜகம் கெடியிடுகிடுவ
ரான் ஸாக்ஷாத் கூடிவர் ஏரான் ஹவிட பு
திபானிடுகிடுகிடுவர். ஜீவிதத்தின்ற லக்ஷும் அந்தாமா
கொன்று ஸகல அதுவாற்றாக் காந்துகூடியிடுகிடுகிடு.
ஈவர் அந்தம் அந்து டீவமாகொன்று கல்லிடுகிடு. டீவம்
ஏரான்து பாபம் அதுவாற்றாக்கி தித்த தை மாத்து. மாறுமா
ன். விழுலாஷீவிதத்தில் டீவம் மார்த்து அதின்ற ஸம
கும் முழுவன் அந்தக்கு நிரியுன. ஸபாத்மபரததை நிர
ாகரிக்க பல டீவங்களும் அந்தவிகேள்கிடுன்று. அந
ாலுமதைய கல்லுகு ஏதுபோலும் குந்துமான். பறியூ
ள்ளதாபிலியிலான் ராப்பதாகங்களிலு. அந்தந்துவி
துகிக்காது.

ஒரு பூவின்ற பறிவத்தானே பரு வின்கை
க? அதுபும் ஹாட்டுத்த மன்னிட்டிதிற நினை ஸவுகிடு
த்திவேக்க பொன்னி சொத்தாய முது வத்தா. அந்தினங்க
ங்க செடி புதுக்குமாகா; முறை ஹுலக்கரு உள்ளாயி
விடுக்கான. க்கருக்கி கடியுஷங்கார அதுபுதாடுமாயு

സൗംഖ്യവും പരിഗ്രാമം സംഘടിച്ചുവും തികണ്ടി പുറ്റേ
ഉണ്ടാക്കാം.

ഈതെന്നയാണ് മനഷ്യജീവിതത്തിന്റെ കാഞ്ചിതവും.
അതല്ലോ സ്വാത്മപരാത്യാദയും അംശത്തെയും ഇങ്കളിൽ
വെള്ളത്വം അനേപാഷിച്ച തപ്പിത്തിരിയും; വെള്ളത്വം എല്ല
അതിയാൽ ക്രിമണ നാശപരാത്യാ തൃജിക്കണ്ണവാരം സ
ഹജിമായ വേദനയും വ്യാസനവും അംഗങ്ങൾ ചിച്ചുകൊണ്ട് നാ
സ്വാത്മനാവക; അപ്പോൾ പരിഗ്രാമം ആഹ്ലാദം നിന്ന്
ശത്രും അതു ജീവിതം പൂർണ്ണമാണിവികസിച്ചപ്രകാശിക്കാം.

പരിഗ്രാമജീവിതം നയിക്കാം സത്രുക്കൾ ധരമണ്ണ
വും അനാഭിക്ഷകനാം. വാദത്തിനു വേണ്ടി ഇതു ശരിയല്ല
നാം പരാഞ്ഞത്തക്കാം. പക്ഷേ ഇതു നാശമാണെന്നു മനഷ്യ
ശ്രോകത്തിനു നാമജിബോധാ, കൊണ്ട് അറിയാം.

ക്രിക്കൻ തപ്പിനടന്നേ കഴിയു; കതിയണ്ടാക്കന്നതി
നു മുഖിൽ നാവും ഉണ്ടാക്കാം. അന്തരാക്ഷികരം തെച്ചി
ഞ്ഞെടുക്കുവനിൽ നിന്നു ഭാാഹ്യജ്ഞദിംബ ചീഡനങ്ങൾ അം
പ്രത്യക്ഷമാക്കാം. പരിഗ്രാമക്ക് ആഹ്ലാദമല്ലതെന്നു
ഡി. യേതുകുസ്തിന്റെ വാക്കകളിൽ വ്യാസനത്തിന്റെ
ഒല്ലംപോലും പ്രകടാക്കാനില്ല. “ചിവിയായ മനഷ്യൻ
പരിഞ്ഞാമംകൊണ്ട് സുവിയായ മനഷ്യനായി നാമ്പുണ്ണനാ
യി ഭവിക്കാം”. “ലോകത്തിലേ ചിവാംകൊണ്ട്” എന്നു
യം അകന്ന് തെള്ളങ്ങി തിമിച്ചിഭിച്ചിച്ച എന്നും സദ്യർഥ
നമ്മാരോട് അന്താചാകലനായി കരയുന്ന തൊന്ത്രം നാശാശ്വ
രപ്പയഞ്ഞാട്ടുടി ചിറിക്കാം. അതെന്നാണ്? നിന്ന്
ണാം എന്നൊന്നാണ്ട് അതാണ്.” എന്നും ബുദ്ധാം പറ
ഞ്ഞാം.

പുപ്പത്തിലും പാപത്തിനോടുള്ള സമർത്ഥിലും അം സ്വപ്നമത്തിലും ഒക്കെവും ഉണ്ട്. പരമാത്മയുടെ ഘൃത്യം എഡായി നന്ദിപ്പിക്കുന്നതിൽ ചരിക്കണമ്പാറി ശാഖപ്പെട്ടു: അന്നഭ്രംഗം അന്നഭ്രംഗം. ദിവോ അപ്പോളും നിലനിർക്കണ നാതും സ്വാത്മതയുടെ നജ്ഞാഖ്യാനം ശേഷിച്ചിട്ടുള്ളതു കൊണ്ടാണ്. അവരെ കുടി കളിയുക; ദിവോ നിദ്രയും മാത്രമുപോകും. ശാഖപതശായ സുവം അവിടെ മുഖ്യമായി കയ്യും ചെയ്യും.

മനസ്യവംശത്തിലെ സകല അഞ്ചാനികളിലും പ്രവാഹക സ്ഥായം രക്ഷക്കാനായം സന്ദേഹിച്ചതുടങ്കുന്നു? സുവിശേഷപ്പെട്ട ഒരുപ്രധാന ചെയ്യിട്ടിണ്ട്. “നാല്പുംവത്തമാനാ” ആന്നാഴിത്തു ഏന്നാണെന്നും ഏപ്പാവക്കം ശാരിയാം. ആസന്നാഖയ ഒരു അവച്ചുത്തും മാറിപോകുക; ഒരു ഭോഗം ശമീക്ഷക; ഒപ്പു മിസ്റ്ററും വരക; വിട്ടു പാരിയെന്നും ഒരു അവത്തെന്നാണും കുടാതെ മടങ്ങിവരക; പ്രധാനപരം തന്നെനും ചെയ്യു; വസ്തു പരിഗ്രാമങ്ങളും വിജയം കിട്ടുക; ഇങ്ങനെയുള്ള വരാൻ സാമാന്യനു നല്ല വത്തമാനങ്ങൾ. എന്നാൽ ആശിമായ ഒരു നല്ലവത്തമാനങ്ങളുംകൂടു ഒക്കെപ്പുട്ടുനാവക്ക് സമാധാനാ ഉണ്ട്; അതുകൊണ്ട് ശൈനത്താശയുണ്ട്. ദിവിത ദിവാക്ക് സന്ദേഹം ഉണ്ട്; പാപികരംക്ക് ജീവം ഉണ്ട്; അലവത്തുനടക്കിനാവന് ഭവനത്തിലേക്കു സ്വപ്നഗതം ഉണ്ട്; പ്രസാനകൊണ്ട് എത്രയം തകർന്നുക്കു രക്ഷാബന്ധനം നിണ്ട്; ആന്നിങ്ങനെയുള്ള വരയാറു. ഇരു സുഖാനഭവങ്ങൾ ഒരു പരലോകത്തു ലഭിക്കുന്നുണ്ടു പറയുന്നതും. നേരുളിച്ച അവ മുഖിടെ. ഇരു ലോകത്തിൽ തന്നെ, ലഭ്യങ്ങളുണ്ട്. അവരെ കരിച്ച് അറിയുകയും അവ അനുഭവാപ്പുട്ടുകയും

ചെയ്തിരിക്കുവന്നാണ്; ഭിവപുദജാവ സ്പാത്മഗ്രൂംവല
ഒ പൊട്ടിച്ചു് നിസ്സപാത്മന്നേഷുഹാകന പ്രശ്നങ്ങളായ
സ്പാതന്ത്ര്യങ്ങൾ പ്രാപിക്കുന്ന എല്ലാവിഷ്ടം അവ ലഭ്യമാ
ണെന്നു് അവർ പ്രവ്യാപനം ചെയ്യുന്നു.

അംഗേഡ അറററത്തെ നന്ദിയെ തേരുക്ക! അതു കണ്ണ
പിടിച്ചു് അനുബന്ധത്തിലും സാക്ഷാല്പിക്കുവേണ്ടം രാധാവും
അമൃതാപദ്ധതി ആരു അനുനാസം നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും. മറ്റുള്ള
ഈ വക്കു പുണിയിയുള്ള വിന്തയും, നേലുമുഖം, ഉള്ളിനീയും.
ഒപ്പന്നങ്ങളും കോൺട്ട് സ്പാത്മപരതയെ തണ്ടം ചെയ്യു
ണ്ണു. ജീവിതത്തിൽ അനുഭവത്താലും അനുനാസലും ഉണ്ടാവും.

നിസ്സപാത്മതയെന്ന പ്രാകാരഞ്ഞിനകത്തു് നിത്യാനന്ദ
ാതിന്നീര സ്പദ്ധിയാരാമം സ്ഥിരിക്കുവെയ്യുന്നു. അന്തിനെ
കരിച്ചു സംശയമുള്ളവർ ആ പ്രാകാരം കടക്കുവന്നു. നോ
ക്കട്ടു.

സ്പാത്മത കഷ്ടതയ്ക്കും നിസ്സപാത്മത സുവിശിശ്വം
നിഭാനമാണു്. ഇതു ലോകത്തെ മഴുവൻ ബുധിക്കുന്ന ഒ^ര
ര പ്രാഹാഘമന്തു. മരംചുരുച്ചാകും ആക്കൂപ്പാടു ദന്നാ
ണു്. അതിനാൽ ഒരു പാശം സുവിശ്വമുള്ളവക്കും
സുവിശ്വമുള്ളവയിരിക്കും; ആകയാൽ നൃക്കുക്കും പൊതുജീ
വിതലാദ്ധ്യാത്മക മഴുകടക്കുക പകരം ചുക്കരം വിനിക്കും.
നമ്മുടെ ശ്രദ്ധക്കുടികെ വഴികളിൽക്കൂടി നിസ്സപാത്മമാണു നേലു
മകസുമാദാശ വിതന്നാം. അങ്ങനെ ആ പുഷ്ടജീളിൽ ഒരു
വരുടെ കാശടികൾ പതിച്ചുവേണ്ടം അവിടെ നിന്നുണ്ടെന്നു
വിശ്വാസ നാശരദ്ധം ദാഖലണ്ണയുത്തിൽ പരന്നു ആനുദാചരി
മല്ലതും ഫോകൻട്രേഡിനെതിരെ നാല്ലു ചുഡാക്കി തീർക്കശാരം
കിട്ടു.

മൃനം.

“മൗനംതെ ഭജിക്കുക! മരനമാണ് സ്ഥ്രാവാപാരിൽ
എനമിഞ്ചി പത്തതിൻ്റെ ഒക്ടം മഹത്തരം
നില്പുത്തോടു കൂട്ടായ്ക്കേരെയും മഹത്തര
ജപ്പുന്നേപ്പള്ളാൽ കാലം വളരെ കൂടുതു നാം
മിക്കതും വീണ്ട് ബാശകമാം; നീംണ്ടാർഥിനാർത്തോടുമേ
നീക്കി പയ്യേണം നിഷ്പദം മൗനത്തിന്നല്ലെന്നറം”.

തെ അഞ്ചാനി ഉടെ വാക്കുകൾക്ക് വളരെ രേക്തിയുണ്ട്.
എന്നാൽ അംഗീകാരത്തിൻ്റെ മൗനത്തിനും അതിലെയിക്കും
സഹതിയുണ്ട്. എററഡും പലിച്ച മഹാനാർക്കുമുണ്ടും അധികം
കുറുക്കുമാംവിധി പറിപ്പിക്കുന്നതു് കല്പിച്ചുകൂട്ടി ചെ
ആണ മൗനം കൊണ്ടാക്കുന്ന. ദേഹം രണ്ടോ സിഷ്ടുമാർ
മാത്രം കാണുകയും കിട്ടുപ്പുടക്കുകയും ചെയ്തിട്ടു് മഹാനായ
ഒരു മൗനതകളും ഓവപ്പെട്ടുത്തി അനേക സമാന്തരം വർഷ
അള്ളായി സുക്ഷിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടു. എന്നാൽ ചെറും സമ
ത്രമൂരായവരുടെ ധാർത്ഥപ്രാശകൾ അനേകകാരിൽ ആരു
ഒക്കുംതന്നെ പക്ഷേ കേരംക്കയും ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ
രത്രകയും ചെയ്തിരിക്കാതെക്കിലും എതാൻം തലമുറകളിലും
യികം വാഹിക്കപ്പെട്ടുന്നില്ല.

“സത്യം ചുന്നതു് എന്നാണോ?” എന്ന് പിലാതേരാസ്
ക്രിസ്തുവിജോട് ചേരാം പ്രശ്നപ്പും നാലുമുണ്ടിക്കുംപ്രാശം മൗനം
സഹനമായ അഞ്ചാനത്തിൻ്റെ ഗംഗിംബും എഴയംഗമവും
ആരു ഒരു മൗനമാക്കാം. അതിൽ വിനയവും ശാസനയും അര
ന്തെ പിച്ചിരിക്കും. “ഈശപ്പെട്ടുനാമാർക്കു കാശവച്ചത്രതുവയുണ്ടാൻ
ആരുശക്കാനും ഒക്കെതിരെ വരുമ്പു കരി മാടികയരുന്നു” എന്ന്

ഒരു സത്യത്തെ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുകൊണ്ട്, അന്തു് പ്രപഞ്ചവസ്തു
അഭിഭാവം അത്മദൈത്യം ദേഹത്വായം മതശാസ്ത്രക്കണക്കായ
വഴിബന്ധാല്ലുകൾ. കൊണ്ടുപറയാമെന്നോ വാച്ചാരിക്കുന്ന ബു
ദ്ധിഹീനതയെ എന്നെന്തെങ്കിലും മാത്രം അനശ്വരാജിക്കുന്നു.
വാക്കരലുന്നായ ബ്രാഹ്മണർ. ബ്രഹ്മത്തേക്കണിയിട്ടു് ചോദ്ര
വർഷം തകർത്തപ്പോൾ ബുദ്ധൻ അഃഖിയിട്ടു് മൃഗനംബകാണ്ട്
അം ചക്ര് അറിയാവുന്നതിലധികം അദ്ദേഹം അവരെ പറി
പ്പിയിട്ടു്. പക്ഷേ വിപ്പൂര്ണികരക്കു് അതു തുള്ളി നംകിയില്ലായി
രിക്കാം. എന്നാൽ അണാനികരക്കു് അതു ഒരു ഗമനമാ
യുള്ളപദ്ധതായിരുന്നു.

ഇത്യപരാനൈക്കരിയിട്ടു് ഇതു വളരെ അസംഖ്യയിലും
ഇതു വളരെ സംസാരത്തിനും കാഞ്ചിചന്നാൻമോ? അസ്മധി
സമന്വയം കൊണ്ടു് അണാന്തത്തിന്റെ അതല്പാംശരം ഒന്ന്
ഘൂർ അഭ്യസിക്കുന്നു. ഇത്യപരാപ്രതികരിയൈക്കരിയിട്ടു് ഇതു വാ
ദപ്രതിവാദമൊക്കെ എന്നെന്നാൻമോ? നമ്മുക്കരിച്ചതനെ
ചിലതു് ആദ്യമായി നാം ഗുഹിക്കു. അനുഭവവും ധിക്കാര
വും ബുദ്ധിമുന്നിനതയുടെ വലിയ ലക്ഷ്യാശങ്കനുണ്ടു്. അതു് ബു
ദ്ധിക്ക് “സാന്നാദ്ധ്യികമായ ചാകം വന്നിട്ടില്ലെനു കാണിക്കു
നു. നേരേമറിയു്” അണാന്തത്തിന്റെയും സാന്നാദ്ധ്യിക പരി
പാകതയുടെയും ലക്ഷ്യാശങ്കയും വിനായവും അനുഭവവും,
“അണാനി വാക്കുകൾ ഉപഭോഗിക്കാതെ ഉപദേശം നില്ലു
നു” എന്ന ചൊല്ലിനു് ലഭ്യാജയുടെ ഭീഷിതം ഒരു നല്ല
ദിശാന്തഭാക്തനുണ്ടു്. അദ്ദേഹം ഏകാന്മാരത്തിൽ പാതയു്. മാ
നു ആചരിയിട്ടു്. പ്രസംഗിച്ചില്ല. വെളിയിലെങ്ങുംപോയി
ഉപദേശം നംകിയില്ല. എന്നാൽ ആഴ്ചകൾ അദ്ദേഹം
ഇത്യനാടത്തു് അഞ്ചോട്ടു് എത്താം. അദ്ദേഹത്തിനിക്കുന്നിന്നു
അണാനം ആരുംജജിയിട്ടു്.

മഹാമാര്ത്തന മൗനവുത്തികരം സ്വഭാവിയുള്ള വാക്ക് ദീപസ്ഥാപണങ്ങിക്കുന്നു. നന്ദയം ജ്ഞാനവും ആഗ്രഹിക്കുന്ന വർ എപ്പോറാം സംസാരിക്കുന്നും, എപ്പു സംസാരിക്കുന്നും, എന്ന ഭാത്യജ്ഞ എപ്പോറാം മൃനം ഭജിക്കുന്നും, എപ്പു ച രത്തുകുടാം എന്നക്കുടി ധരിക്കുന്നും. നാവിനെ നിലത്രി കുന്നതു് അറിവിന്റെ ആരംഭവും മനസ്സിനെന്ന നിയത്രം കൂടി നാതു് അതിന്റെ ഷണ്ടതയം അബദ്ധം. നാവിനെ അടക്കി നാവാൻറെ മനസ്സു് സ്പാധിനപ്പെട്ടും. മനസ്സു് സ്പാധിന ഭ്ലോദന്വാരം മുന്നം കരസ്ഥമാക്കി.

മടങ്ങൾ ഉള്ളുകയും വായിൽ തോന്തിയതു പറയുകയും യുക്തിവാദം ചെയ്യുകയും ചെയ്യും. തന്റെ ശത്രുവി നെ മിണ്ടാതാക്കി എന്ന് അവൻ അഭിമാനിക്കും. അതി നായി അവൻ ഉഷ്ണഭ്രംമിയിൽ തുഷിചെയ്യുന്ന തുഷിക്കും രഹാ പോബെ തന്റെ ശക്തി മുഴുവൻ പാഴിയ്ക്കുകയും. ബു ലിംഗം വരക്കു രൂപമാ കളക്കയില്ല. തോഡവി പററി എ നു് നടക്കാനും അവൻ സന്നദ്ധനാരും തന്റെ തൈ തെ രൂ് അറിഞ്ഞു നീക്കുന്നും അവസരം കിട്ടിയെല്ലാ ഏന്ന വി ഹാരാച്ചു് പരാജയത്തിലും അവൻ സ്വരൂപിക്കും.

കോപാദി വിശാഖാദിംബവ് എത്തുക്കരി ഉണ്ടായാലും മുന്നം ഭജിക്കുന്നതു് സംസ്കാരവും അനന്തനിബ്യം ഉള്ള ആ താംവിന്റെ ലക്ഷ്യാന്തരം മാറ്റുന്നു. നിന്മാഖമേതുരാവിമാ മാറ്റുന്നുകൂടി നിന്മാക്കുന്നും കോപംകൊണ്ട് മുളകാൻ; മനസ്സിന്റെ സമന്വില തെററാൻ. ഫയ്തുകുഡിയുവിന്റെ ഒരു അദി തൈ അത്രുടെ കാര്യമല്ല. അതു നാംസ്വനിരം കൊണ്ടും അഞ്ചാനംകൊണ്ടും സിലുച്ചുതാരു. “അംഗേധം ഉത്സരം ചുരയാറില്ല” എന്ന് ഫയ്തുവിനേയും “അംഗേധം മുന്നു

ചീക്കിച്ചു എന്ന് ബുദ്ധഗോധം കരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് വായിക്കുന്നേം മഹാത്മിൻറെ വിച്ഛല ശക്തിയും നാക്കാൽ മഹത്പ്രാണക്രൂരമായാൽ മാഹാത്മ്യവും നമ്മക് പ്രത്യക്ഷമാക്കും.

നിലയ്ക്കുന്നിനാൽ മലയ്ക്കു സമം. അധികം സംസാരിക്കാത്തവൻ കരത്തനാണ്. രൂപമാ പദ്ധതികാണ്ടിരി ചീനാവന ആരം വക്കയ്ക്കുയില്ല. അവൻ തന്റെ ശക്തി മുഴുവൻ തച്ചപ്പാടിൽ ചിലവിട്ടുണ്ട്. ആവശ്യമുള്ള ടിക്കിൽ ബുദ്ധിയുള്ളവൻ ശരീരം ശക്തിഃയയും മനസ്സുകുടിയേയും സമാധിച്ചു് വേണ്ട ദിക്കിൽ വേണ്ടിംഗ്രഥാക്കും ഉപഭോഗപ്പെട്ടതാണ് സന്നദ്ധമാക്കി വയ്ക്കുണ്ട്.

“കർജ്ജപട്ടി കട്ടിക്കയില്ല” എന്നതു് യമാത്മഹാണ്. ബുദ്ധജാതിഖിൽ ഒപ്പ് പട്ടികൾ വളരെ കുറവുള്ളവയാണെന്ന്. അതിൻറെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മന്ത്രങ്ങൾ മനസ്സിലുണ്ടോ എന്നും ദ്രോതിപ്പി ചീനാ— ആത്മപ്രശംസകാരനേയും ദിവസ്തുകാരനേയും കരിച്ചുള്ള മനിപ്പു് പ്രസിദ്ധമാണെല്ലാ. അവൻ കാഞ്ചും പിട്ട വിച്ഛിംഗോധായി എല്ലാം പാഴില്ലാക്കം. സൈന്യങ്ങൾ ഒരു ഒരേ കേന്ദ്രത്തിലേക്ക് നയിക്കാതെ പലവഴി അയയ്ക്കുന്ന സേനന്മാരുകളെ പ്രോബേഡാണ് അവൻ, വിനിതിയും മനസ്സും താല്പര്യവും ഇഷ്ടവന്നതു വിജയസില്പി ഉണ്ടാവുക.

ധനാർജ്ജന കാഞ്ചുംബാംഗിൽ വിജയം ലഭിക്കുന്നവൻ അതിൻറെ സന്ത്രായായഘട്ടങ്ങളും കാഞ്ചുംബാംഗങ്ങളും മറ്റൊപ്പറി കൊം സംസാരിക്കയില്ല. വിജയത്താൽ തല തിരിഞ്ഞു് ഔവയേക്കരിച്ചു് ഉള്ളടന അന്നു് പരാജയം ആരംഭിക്കുക നി

ശ്രദ്ധയം. ശക്തിയോടുകൂടി അവബന്ധമായും, മിണ്ടാത്തയും ഇംപ്രമാധം ഉള്ളഉള്ളശത്രു ഭരതികവും ആധ്യാത്മിക വുമായുള്ള വിജയം പരിഞ്ചേഡിക്കാം.

ക്ഷയത്രം ഉപദേശിതയും സ്വാഗതം ശക്തിയും നി ഔദ്യാപകൾ വേണമെന്നേണ്ണങ്ങിൽ മുന്നതയുടെ വിലയും ഒക്കിയും എത്രനീം മനസ്സിലാക്കുന്നതു് ആവശ്യമാണ്. നിങ്ങളെ കരിച്ചു മിണ്ടക്കഴിയ അനുത്തു്. തന്നതാൻ ചു കൂർത്തു നാവൻറെ ഉള്ള പ്രാളിക്കാണും ഏല്ലാവർഷിം ശാരി യാം. നിങ്ങൾ എത്രനീംകുറിച്ചു ചെയ്യുന്നു പ്രോക്ഷന്നങ്ങിൽ അതിനെ കരിച്ചു് മുന്നുകൂടി നേരം പറയുതു്. അതണ്ണൽ ചെയ്തു തിക്കിക്ക. അതു ചെയ്തുകൊണ്ടു ശേഷം അതുംപാ ലൈ മരുരായത്താൻറെ ചെയ്തുകൊള്ളുന്ന നിത്രുപണം ചെയ്യുന്നും വണ്ണിക്കാനും പ്രോക്ഷാതെയും നിങ്ങളുടെസ്വന്തം ജോലിക ചേണ്ടിന്മായും നല്ലവള്ളുവും ചെയ്യു. താല്ലൂക്കുത്താട്ടം സ റമന്നേസ്സുടും ചെയ്യുന്ന ജോലി നല്ലതല്ലായിരുന്നാലും മറ്റ ഒരു വരത്തെന്നേരേ കരുതുന്നതിനേക്കാൽ അതു് നല്ലതായിരി കിം. മരുരായതുനോ നിത്രുപണം ചെയ്യുന്നോരും സ്വന്തം ജോലി ഉപേക്ഷിക്കാണും. നിങ്ങൾ. മറ്റുള്ളവർ ചീതു ലായി ചെയ്യുന്നാണുക്കിൽ നന്നായി ചെയ്യുന്നു അവരെ സ ഹായിക്കുന്നും ഉപദേശിക്കുണ്ടും ചെയ്യു. മറ്റുള്ളവരു അ ധിക്കേപിക്കുന്നു്. മറ്റുള്ളവരു അധികേഷപ്പാലെ ഗൗഗിക്കയും അനുത്തു്. മറ്റുള്ളവർ അധികേഷപിക്കുന്നോ മിണ്ടാത്ത നിന്നേക്കാണും. അതു് നിങ്ങളുടെ മേൽ നിങ്ങൾ ക്ക വിജയവും, വാക്കുപ്രയോഗം കുടാതെ അവക്ക് ഉപദേ ശിയും നൽകും.

സാക്ഷാത് മരനം നാവിന്നോറതു മാത്രമല്ല; മനസ്സിൽ
നിന്ന് മരനമാണ് പ്രധാനം. നാവനക്കാതിരിക്കയും മര
ന്ത്യും ഇളക്കി ചെച്ചപ്പുചണ്ടാക്കകയും ചെയ്യാതെ അതു കയറ്റി
നീനിലാനമാകയില്ല. മനസ്സിന്നു മരനത സമാധാന
ശാന്തിയുടെ മഴനതരാക്കും. എത്രമാജയമാണ് അതു നൽകി
നാതു. മരാളിക്കുവരുടെ വാക്കിൽ പ്രവൃത്തിയും കൊണ്ടു് വേ
ബനപ്പുചുന്നതു്, നിങ്ങൾക്ക് കാത്താണുവും ആത്മനിയത്രുണ്ടു്
വും പരിഗ്രാമതയും പോരാഞ്ഞതിട്ടുതു. ബലമായി കൈട്ടെല്ലു
ടിട്ടിള്ള ഒരു ഗ്രഹത്തിന്നു പുറത്തു് കൊടുക്കാറും മഴയും
തകർക്കാവാടി ഉടമസ്ഥൻ ആത്മാനക്കുതു് പ്രശാന്തനും വും
അനുഭവിക്കുന്നതുപോലെ അപവാദങ്ങളും അധികഷ്ടങ്ങളും
പുറത്തു് ചൊടിപ്പാരാവോടി നിങ്ങളുടെ സമാധാനത്തി
നും ഓഗ്രഹിംഖാകാതിരിക്കുന്നവല്ലും മനസ്സിനെ ഉറപ്പിക്കുക.

ചട്ടവളരെ സംസാരിക്കാതെയും ചെച്ചപ്പുചണ്ടാക്കാതെ
യും അധികം കാർണ്ണങ്ങളാണും സാധ്യമല്ലെന്നുള്ളതു് ഒരു
സാധാരണമായ അബ്ദവിച്ചാരമാണ്. മരനമംഗി വേ
ല ചെയ്യുന്നവൻ സാമയം വെരുങ്ഗേ കൂളകയ്യാണണ്ണനാണ്
വായംടിയുടെ വിചാരം. ആലോചന പൂർണ്ണം മിണ്ണാതെ
പ്രവർത്തിക്കുന്നവനുതു കാർണ്ണക്ക്ഷമതയോടെ ജോലിതീർശനു
വൻ. അവൻ സംഗതികളിടുന്ന മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പുരം
മംഗ്രം നോക്കി സമയം കളയുകയില്ല. അവൻ അവയുടെ
സാക്ഷാത് ആളുന്നതരക്കുറം കണ്ടവിടിച്ചു് അവിടെ നിന്നു്
പ്രവർത്തിക്കുന്നു. യമാകാലം, പക്ഷേ അവൻറെ മരണ
ശേഷമായിരിക്കാം, അവൻ മരനമായി ചെയ്ത പ്രവർത്തിക
ളിടുന്ന അന്നശ്രദ്ധപ്രാപ്തജീവി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടു് ലോകത്തിനു്
സുവം നിഃക്കുന്നു.

മനസികശചതികളെ സ്വജ്ഞിച്ചവയ്ക്കനാവൻറെ കുർക്കിക്കശക്തികളിൽ സംരക്ഷിതമായിരിക്കും. ബാലപ്പേട്ടും ശ്രദ്ധക്രമിയും ജീവിക്കുന്നവരുക്കാഡു സമാധാനങ്ങളാടുന്നതാട ദാനജീവിതം നാമിക്കുന്നവൻ ടീംബാധുഷ്ഠാനം ആരോഗ്യവാനം ആയിരിക്കും.

മുന്ത ആരുമനനിയന്ത്രണത്തിൽനിന്നു ഉത്കാചിക്കുന്ന താശത്രക്കാണ്ഡതു അതു' ബലപിഴുമായിരിക്കുന്നതു'. കാമഹാരിതയും ഭോഗാദാളിയും ജീവിതോദ്ദേശമല്ലാത്തവൻ മുപ്പുണ്ണിൻറെ ബാഹ്യകവാപങ്ങളിൽനിന്ന്'പിന്നബലിഞ്ഞു' ആയ്യാത്തുകശാന്തതയിൽ ലാക്കിക്കുന്നു. അങ്ങാനുണ്ടുള്ളവൻ സംസാരിക്കുന്നും അവൻറെ വാക്കുകൾ കാഞ്ചപരവും ശക്തിയുക്കുവും ആരുമിരിക്കും. അവൻറെ മനനം അതുപോലെ ലെന്തു അന്തിനേക്കാണ്ടോ ശക്തിയുക്കുമായിരിക്കും. പാമ്പാത്തപിങ്കാഡു യാതൊന്നും അവൻ പറയുകയില്ല. അവന്തിക്കുഞ്ഞില്ല. നല്ലവന്നും ചിന്തിച്ചു' ഭോഗാദാളം ക്രിം തു കാഞ്ചപരം പരകയും മുവന്തിക്കയും വെയ്യുന്നതിനാൽ അവൻറെ മനസ്സാക്കി ശ്രദ്ധവും ആയുഷ്ടാലം അന്തരുമീതവും ആയി ഭവിക്കുന്നു.

ചുകാറത്ത.

മനസ്സുന്നെറു മുഖം അസ്ത്രിതപും ആളുന്തരവും ആയും തമിക്കവും ആരുമിട്ടുള്ള താക്കുനു. അതിന്നെറു ജീവനം ശക്തിയും പുരളുന്നീന്നല്ല. അകത്തുനിന്നുന്നാകുന്ന അതു ലഭിക്കുന്നതു. എറ്റത്തുള്ള വസ്തുകൾ അതിന്നെറു ശക്തിക്കാളു ചില വുചെയ്യാനുള്ള വഴികളാണ്. ആ ശക്തികളെ എത്രക്കുണ്ടാണെന്നു അനുശ്രദ്ധിച്ചുനിന്നും അവൻ മനസ്സിന്നെറു മനനതയ്യാണ് അവലംബം.

ഈ മണന്തരെ, ഇന്ത്യയുടെ സഭന്താഷിപ്പിക്കണമെന്ന് പുറത്തുള്ള ബഹുജാതാലൂപ്പരിപ്പുടു ജീവിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനും ബലികൊടുക്കുന്നതോളം മനഷ്യർ സക്കട്ടാൽ അനുഭവിക്കുന്നു. ടെക്കാം അവ അസഖ്യങ്ങളും വോദാ അവകിൽനിന്നും മനസ്സിന്റെ ഏകാന്തരയേ ആരുളുഡിക്കുന്നു. ഇവ കൊണ്ടു ജീവിക്കുക സാധ്യമല്ലെല്ലോ. ആത്മാവിനു ശ്രൂരജ്ഞാന ഭോഗങ്ങളും ജീവിക്കാൻ കഴിക്കാലില്ല. മറയ്ക്കുന്ന ആ മാരം ചെന്നില്ലെല്ല കിൽ ശരിരം വിശ്വസ്യം ഭാമവുകൊണ്ടു കുറയിക്കയും അംഗ്രൂദി ആമാരന്തരിനും പാനീയത്തിനും വേണ്ടി നിലവിലിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ആത്മാവിന്റെ കമയും അതുതനെന്നു. അതിനു മാറ്റുന്നു നിമ്മലജ്ഞായ ഏകാന്തര വിചാരങ്ങൾ. കൊണ്ടു പോജണം നൽകുന്നു. അബ്ദുങ്ഗിൽ അതിന്റെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചുപോകും. റൂമാപരവരശായ ആത്മാവും വെളിച്ചുത്തിനും ആശപ്രാസത്തിനും ആരുളുഡിക്കുന്നു. ഉംബ അജ്ഞല്ലും ആത്മാവിന്റെ വുള്ളക്ഷയിൽനിന്നുണ്ടാകുന്നവയാണ്.

ഇന്ത്യയുടെ രൂപ്പിപ്പുട്ടതാനായുള്ള ജീവിതശാഖ ആത്മാവിന്റെ വിന്റുലജീവിതം നശിക്കുന്നാണ് ചെയ്യുന്നത്. നീചങ്ങളായ ആറുമാരങ്ങൾക്കു ശരിക്കലും തുള്ളി വരാറില്ല. അവ കുടക്കുടി വരികയേ ഉള്ളത്. അവ നശക്കുവിന്നുമെന്തെങ്കിയേ ഇല്ല. ഭോഗങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള പ്രസ്തതികളും പരസ്യര സമേരിനാജ്ഞിം ബഹുജാതാലൂപ്പരിപ്പുടുക്കൊണ്ടു മുവരിതമായ പ്രചാരം ജീവിതശാഖത്തികൾക്കു തോയ്ക്കുന്നും ഉണ്ടാകുന്നു. അതു ശരിയാക്കാൻ ഏകാന്തരജീവിതം അത്യാവശ്യമാകുന്നു. ശരീരം അതിക്രമിച്ച നാഡിക്കരണത്തിനും

വിശ്രൂതമെന്നാംപാല ആരംഭിക്കേണ്ട ഒരുക്കിക്കു നബീക
രിക്കന്തിന്' എ കാതവാസം ആ വഞ്ചിമാണ്'. ശരീരത്തെ
നേ' നിലുചെന്നപോലെ ആരംഭിക്കു' എ കാരം ഫോഡ്യൂ
ടാവുന്നതാണ്. എ കാരം ത്രിയെ പെജ്ഞാന ചിന്തകളിൽ ധ്യാന
അഥവാ ആരംഭിക്കു' വ്യാധാഭങ്ഗമാക്കുന്നു. മറന്നവും എ കാ
രം ബാ സവും ഇപ്പോൾ ആരംഭിക്കേണ്ട ഒരു വി
ദ്രുതം ഉറക്കവും വെടിത്തെ ശരീരപോലെ തകർപ്പോ
കം. മനഷ്യൻ ഒരു ആധ്യാത്മികജീവിയാക്കാതു അഥവാ
നന്ദിപ്പാദാഖിലും ശ്രദ്ധിക്കാതു പക്ഷം അഥവാ' ശക്തിയും നേ
ം സമാധാനവും സംശ്ലിഷ്ട അംഗങ്ങളാണ്'. മതാദി
പ്രസ്താവം എ കാരം ബാസം ഉപദേശിക്കുന്നുണ്ട്. മതസംബന്ധി
യമായി നിർദ്ദേശിക്കുന്നുട്ടുട്ടുള്ള കാർത്ത്യങ്ങളും എ കാരം മാ
യ മഴന്ത്രത്താട്ടം ശ്രദ്ധാദാരാട്ടം ആചാരിക്കുന്നതിനാൽ അ
ക്കാലപദ്ധതിയും മനസ്സിനെ എ കാരം ഗ്രഹിക്കുന്നതിനാൽ അ
ശ്രദ്ധപ്രാഥമായി ധ്യാനിക്കാറും മനസ്സും പരിശീലിക്കുന്നു.
എ കാരം ത്രിലിങ്ഗം' ധ്യാനത്താൽ മനസ്സിനെ ശ്രദ്ധിക്കരി
ക്കുമ്പോൾ നിയന്ത്രിക്കുന്നും വെള്ളാൻ പറിച്ചിട്ടിപ്പാത്രം വന്നും എ
നും ഉയർത്തിപ്പിച്ചാണ് ഒന്നിൽനെ തേട്ടനാവന്നായ ഒരു ചന്ദ്രം
കമ്മ പ്രമായ മതം ഉപയുക്തമാണ്'. എന്നാൽ എ കാ
രം ബാസാ കൊണ്ട്' ആരംഭിക്കേണ്ട സംശയമനും വെള്ളം' മന
സ്സിനെ വിത്രുലുവിന്തുകളിൽ നന്നിക്കുന്ന ആർഥിക്കാർപ്പണ പുസ്തക
ങ്ങളാണ് പുരോഗമിന്നുവരു പുന്നാദക്കരാജാക്കാരി ആ വഞ്ചി
ഉപാ.

ജീവിതരത്തിലെ പ്രധാനങ്ങളും പ്രലോഭനങ്ങളും
ഈ ഏതിക്കന്തിനുള്ളിൽ ശക്തിയും, അവരുടെ മനസ്സിലെ ചി

ജയിക്കുന്നതിനുള്ള അറിവും അവരെ തരണംചെയ്യുന്നതിനുള്ള ബുദ്ധിയും എഴുന്നൽത്തിൽ നിന്ന് മഹാശ്രക്ക്' ലഭിക്കുന്നു. കാഴ്ചയിൽ നിന്നു മരഞ്ഞലിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനഭാബം ഒരു കെട്ടിടത്തിന്റെ രക്ഷാഘ്രം ബലത്തിനും ആരുള്യം. അരുളോലു രഹസ്യിൽവച്ച് എഴുന്നൽക്കിയായി അനുശ്ചിക്കുന്ന ഡ്യൂന്മാൻ' മഹാശ്രക്കും ശക്തിക്കും സംഭാധാനത്തിനും ആരുയാരും. ഒരു മഹാശ്രക്കു തന്നതാൽ മനസ്സിലുകുന്നതിനും തന്റെ സാക്ഷാത്ത് ശക്തിക്കൊള്ളുയും കഴിവുകൊള്ളുയും കൂറിച്ചു ഗ്രമിക്കുന്നതിനും എഴുന്നൽവാസത്തിലേ സാധിക്കു. അപദ്വേഷത്തിലെ കോമ്പാഹലങ്ങൾക്കും മത്സരിച്ചുകയറുന്ന ആരുമണ്ണരിക്കും ഖടകയിൽ ആരു തന്മാവിന്റെ ശ്രദ്ധപാനം കേടുകൈകയില്ല. എഴുന്നൽക്കാത്താഡേ ആരുംബിന് വികാസിക്കാൻ കഴിയു. തന്റെ സ്വന്തം വിചാരങ്ങൾ ഫീംകെ മരംരായ കുട്ടമില്ലാതെ എഴുന്നൽക്കാത്തയിൽ സ്വന്തം പ്രവൃത്തി കൂടുതെങ്കിലും മനോഭ്രംഗം താഴീൽ ഉയർന്നുകാണാമെന്ന് ദിയെപ്പറ്റിനാ ആരുളുകൾ സ്വത്വത്തിന്റെ ശാസനവാക്കികൾ കേടുകൊണ്ടതും ഭോഗാദ്വിതിയും അംഗവം ഏറ്റവും ആരുളുകൾ ഒരു മാനസിലേക്ക് പോകുന്നു. നേരുമറിച്ചും സ്വത്വത്തെ സ്വീകരിക്കായും അണ്ടാനവാത്തു തേടുകയും ചെയ്യുന്ന വൻ എഴുന്നൽവാസത്തിൽ ആരുമാശ്രക്കും.

ଶ୍ରୀକୃତିକାଳଙ୍କ ପୁତ୍ରୀଯଷ୍ଟ ତିର୍ଯ୍ୟକ ଉଲ୍ଲୟାସମ୍ପଦକ୍ଷିତରେରାଙ୍କ ଅନୁଗାମ' ମନେଷ୍ୟକଷଣ' ଉତ୍ସାହଙ୍କ. ସମ୍ଭାବ୍ୟାଙ୍କଣ ତଥପରାଦି ଏତ ଚିନ୍ତାଙ୍କ ହୁଲ୍ଲ. ପଲଭାତାରି କେବାରେ କାହିଁକିମୁଁ ଆମର ନୂପର ତେଣ ତେଣକାଳ. ଆମର ବିଶ୍ଵାମିତାଙ୍କରେ ହୁଲ୍ଲ. ପଲ ବି ଯତ୍ତିଲୁକ୍ଷ୍ୟ ବିଭିନ୍ନାବିଭିନ୍ନକୁଠିଲୁଂ ଉଠି ତଥବିହାରକାଙ୍କୁଠିଲୁଂ ତୁ ତି ଆମର ଅନୁଭୂତି ତେଣଟି ଆମରଙ୍କରୁଙ୍କ କାଳ. ଆମର ଜୀବିତଙ୍କ ଆମରଙ୍କରୁଙ୍କ ଭେଦିକ୍ଷାଗ୍ରହ. ପରମା ଆମର ଚହାରିଯାଙ୍କିଲି

ക്കുന്ന കള്ളൂ നീതം അനുഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന ഭിംബവും അനുഭവിയാണ്. ശ്രീലുംഗരണം അവരെ കാത്തുനിൽക്കുമ്പോൾ. സപാത്മജാഗങ്ങളിൽ മതിമരണം ജീവിതസാഹത്യത്തിൽ ഒഴുകിനടന്നും അവർ കൊടുക്കാറുള്ളതിൽ അക്കപ്പെട്ടുണ്ട്. എത്ര ദിരിത്തങ്ങൾ അവരും വിശ്വസിച്ചതിന്റെശേഷമാണ് അവർ രക്ഷാദ്വീപി പത്രത്തിൽ എത്രതി വിത്രുമാണെന്നുന്നതു്.

ഡാപ്പെൻക്കങ്ങളായ മുത്തികളിൽ ചിലവായി പോകുന്ന ആധ്യാത്മികശക്തികളെ പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിനു് എക്കാണ്ടവാസവും ധ്യാനവും ആവശ്യമാണ്. വാസ്തവത്തിൽ ബുദ്ധിമാന്മാരല്ലാത്തവരെ ചതിച്ചു് അക്കപ്പെട്ടുള്ളുന്നവയും മുഖ്യങ്ങളും പോലെ തോന്നുന്നവയും ആയ ലോചനങ്ങൾ ഉണ്ടു്. അവയുടെ സാക്ഷാൽ പ്രത്യും കണ്ടപിടിച്ചു് അവയെ നിജ്ഞാസിക്കാൻ എക്കാന്തയ്യാനം കൊണ്ടു കഴിയു.

കാര്യികങ്ങളായ ഭോഗ്യങ്ങളും സദാ വ്യാപ്തന്നായിരിക്കുന്നവനു് നിരാശയും ഭിംബങ്ങളുംാണ് അനുഭവം. ഭോഗ്യങ്ങളുടെ ശിശൂക്കാലാധലം കുടുന്ന ദിക്കിൽ അഗാധമായ മുള്ളുംടക്കപ്പെടും ആണു് ഉള്ളിട്ടു്. കാമഭേദഗങ്ങളിൽ അബ്ലൈറ്റും ചൗരാ പ്രപഞ്ചകാർത്ത്യങ്ങളിൽ മാത്രം ഏല്ലെല്ലു്. ടിരികയും വല്ലഭ്യാസമകിലും എക്കാന്തത്തിൽ അനുശോദിക്കുയും ചെയ്യാത്മികകാർത്ത്യങ്ങളെ കറിച്ചു് ചിന്തിക്കാതിരിക്കുയും ചെയ്യുന്നവനു് അതാനും സിദ്ധിക്കയില്ല. അവരുടെ അഭ്യാസങ്ങളാം മുന്നുമാകയാൽ അവും ലോകത്തിന്റെ ഉൽ‌ഗതിക്കു് യാതാനും ചെയ്യുന്ന കഴികയില്ല. നേരുമുറിച്ചു് സത്രത്തെ അഭ്യന്തരപ്പശിച്ചു് എക്കാന്തത്തെ ഭജിക്കുന്ന വനു് മുന്നുയങ്ങളും ജീവിക്കാനും ഉണ്ടാനും നന്ദിക്കാനും കഴിയും. അവൻ ലോകത്തെ സഹായിക്കാൻ മുംപുന്നായി ഭവിക്കുന്നു.

ആത്മീയത്ത്വങ്ങളെ കരിച്ച് എകാഗ്രഭാവി ധ്യാനി ചേരുന്ന ആർക്കിഫ് അഞ്ചാനവും കരളത്തും ലഭിക്കും. ഒരു മൺ ക്രൂർ നേരത്തെ എകാഗ്രമായ ചിന്തകൊണ്ട് ഒരു കൊല്ലിം വായിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കുട്ടതൽ അഞ്ചാനം ഉണ്ടാകും. ആ ത്വാദ് അനന്തവും ജ്ഞാനം അവധിയിലിപ്പാത്തതും ആക്കണ അഞ്ചാനത്തിന്റെ ഉറവ് രഹികളും അവസാനിക്കുമില്ല.

അ തിബുലിശാലികളിൽ കാണുന്ന വാസന എകാന്തത്തിലാണ് വള്ളതകയും പരിവർത്തനാം ചെയ്കയും പുണ്ണമാകയും ചെയ്യുന്നത്. ശ്രൂപ്പിക്കുന്ന ഒരു കാൽം ചെയ്യാനും, തന്റെ സകലവിധികളിക്കൊള്ളാട്ടം മനസ്സുാട്ടം എകാന്തത്തിൽ ആത്മിനേകരിച്ച് ചാന്തിച്ച് പാകപ്പെട്ടത്തി പ്രവർത്തിക്കുന്നവന് ആ കാൽം സാധിക്കും. അങ്ങനെയുള്ള വരച്ചതു മഹാഖാലികളായി വരുന്നതു. പ്രാപ വൈക്കോന്ദമുള്ള ത്രജിച്ചും ഇനസ്പുഡയീനതയേയും കീഴ്തി യേയും ഇച്ഛാത്തയും മനസ്സും വർദ്ധിപ്പിക്കുവേണ്ടി ഉള്ളതു പ്ലാൻഡശൈപ്പാക്കു രഹസ്യിക്കുന്നവേണ്ടി ഉള്ളതു. അ പ്ലാസ്റ്റിക്കാനും കൈവാസനും പുണ്ണ കൈഭീഷ്മപർബിയും ആയി തനിന്. റാജകമാരനായിരുന്ന സിലുവത്തം അതുപോലെ തന്റെ വികാരങ്ങളാട്ടും മല്ലിട്ടം പ്രക്തതിയുടെ രഹസ്യങ്ങൾ ആക്കരിച്ച് ഗാഡമായി ധ്യാനിച്ചും ആരകൊല്ലിം കാട്ടിൽ പാത്തതിനും വൃഥതയായി ഭവിച്ചു. അതുപോലെ നേരയോജ്യീടും കമയും അഭ്യൂതം വെള്ളേശാജ സാധാരണനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം എകാന്തത്തിൽ താമസിച്ചു

അനുഭവായ മതഭ്രംതനം കൂടുന്നായ ഹിംസകന്മാരു യിരുന്ന സെയിൻഡപാർട്ടിനീച്ച് മുന്നുവരുഷം മണ്ണൽ കാട്ടിൽ പാത്രമടങ്ങിവന്നുള്ളൂച്ചരിം സ്റ്റോർജിലനായ ഒരു അംഗീകാരിയായിരുന്നു. റാജകമാരനായിരുന്ന സിലുവത്തം അതുപോലെ തന്റെ വികാരങ്ങളാട്ടും മല്ലിട്ടം പ്രക്തതിയുടെ രഹസ്യങ്ങൾ ആക്കരിച്ച് ഗാഡമായി ധ്യാനിച്ചും ആരകൊല്ലിം കാട്ടിൽ പാത്തതിനും വൃഥതയായി ഭവിച്ചു. അതുപോലെ നേരയോജ്യീടും കമയും അഭ്യൂതം വെള്ളേശാജ സാധാരണനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം എകാന്തത്തിൽ താമസിച്ചു

അഞ്ചുന്നേരു കാനേപഷിച്ചു് സകലത്തിനും നിഭാനമായ ശക്തിയെ കണ്ടുപിടിച്ചു്. അതിനും അദ്ദേഹം ലോകത്ര യഥായിതിന്റെ. അക്ഷരജഞ്ചനംകുടി ഇല്ലാത്ത ഒരു ആശാരി ബാലനായിരുന്ന ദേഹം അനേകകാലം പവർത്തങ്ങളിൽ ചം ത്രു് എന്നു കാണത്തിൽ ധ്യാനംചെയ്യു് എന്നുമജ്ഞാനങ്ങളിൽ ഒരു തത്തിയായിത്തിന്റെ. ഇഴശ്വരാനന്തരമം സിലിച്ചു് മനസ്സുരക്ഷ കനായും ഭവിച്ചു്. അഞ്ചുന്നും സിലിച്ചുതിന്നേണ്ടവും ഇതു മധ്യത്താക്കരം കുടക്കുന്നു കുറേനാം എന്നുകാണത്തിൽ വോ യി വസിച്ചിരുന്നു. ഏകാന്തയുംനന്തരായും മാത്രമേ ഇതു ശക്തിയെ നവീകരിക്കാൻ കഴിയു. അജാജന ചെയ്യുന്നതു യു എത്ര തപസ്പിയായാലും ശക്തിനില്ലു് അധികപതിച്ചു വോക്കം. സമ്പാദിച്ചുട്ടും പുന്നും എത്തിയാൽ സപ്രദീ ത്രംനിനു തിരിയെ ഭ്രജിക്കിലേയ്യു് വിഴം എന്നു് മിഞ്ചുരാ സങ്ഘളിൽ പറയുന്നതിന്റെ അക്കമാ ഇതാണോ.

സ്വാത്മദൈര നിഃജ്ഞാസനം ചെയ്യാൻ എന്നുകാണവാ സം ആവശ്യമാണോ്. ഉണ്ടിക്കാഞ്ഞങ്ങൾക്കായി ആത്മശ കതികക്ഷ വിലവു ചെയ്യുന്ന ആദിക്ക് ആ ശക്തിക്കുണ്ടു് സമാധരിച്ചു് എന്നുകാരുമാക്കാൻ സാധ്യക്കെതില്ലേണ്ടു. എന്നാ യു എട്ടായ്യോഴം എന്നുകാണവാസം തന്നെങ്കും അബ്ലൂഫിൽ എല്ലായ്യോഴം ഭൗതികകാഞ്ഞപുവത്തന്നങ്ങളും അല്ലാ വാസ്തു വജീവിതം. അതു് എന്നുകാണത്തിൽ വസിച്ചു് കരഞ്ഞം അറി വും ശേവരിച്ചുകൂടിക്കൊണ്ടു് ജീവിതകാഞ്ഞങ്ങളും ശരിക്ക വേണ്ടിവള്ളും നിവ്വഹിക്കുന്നതാക്കണ. ഓരോ ദിവസവും എന്ന താനും സമയം എന്നുകാണമായിരുന്നോ് നിഷ്ഠക്കൊമ്പും യാനംചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവന്തെ മന്ത്രക്രതിയും സുവ രും ഉണ്ടാക്കുന്നതു്.

